

εἰς μέλη αὐτοῦ.

[illegible]

ποτος αὐτῶν μέρες, Εἰτα συναπτειν τες 3: 13: 102
 ἐξ ἧ: ἀριθμὸς εἰς ἕνα, ὡς ὀργῆς, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Μεδιόδου πλεῖον ὧς καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ. Τῶν
 288 ἐν ἑκάστου παρὰ τὸ ἀπὸ αὐτῶν μέρος ζυγούμενων ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἀφαιρουμένων τὸ ἐκπαλειπτό-
 μένον κατὰ τὴν διόρισαν ἀκριβῶς μερισθίσταται ἀπὸ 306.

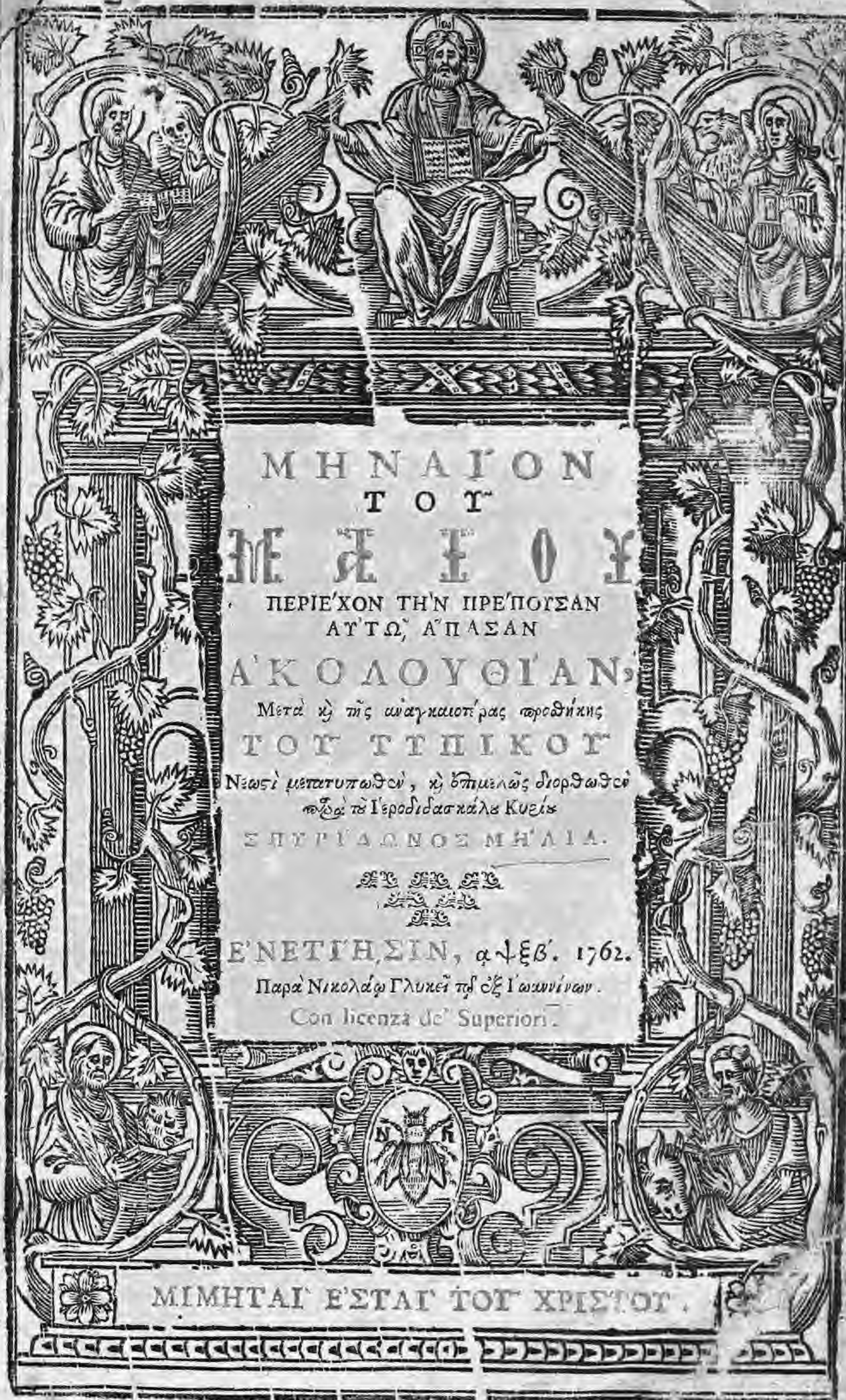
Δ.

Δὸ συνέμμετροι ἐκέρδιμταν ἀρ: 300: καὶ ζυγούσι ταῦτα διαμεθίμται εἰς μέρη δύο ἕχοντα πρὸς
 ἀλλήλα λόγον, ὃν καὶ οἱ 3 καὶ πρὸς ἀλλήλας ἔχουσιν ἀριθμοί. Αλλ' ὁ μὲν τὸ μείζον ζυγὼν μέρος εἶτα
 συναπτειν ἐκ τῶν ἰδίων χάριν τῶν πρὸς ἐκείνους ἐφοδίων ἀρ: 12: ὃ δὲ τὸ ἐλάττω οἰκευμένος ἔ-
 λαβειν ἐκ τοῦ κοινῆς κέρδους πρὸς ἰδίας χρείας, ἀρ: 18: ὡς προσήκει τῷ μὲν α. διόμναι τὸ ἀν-
 των αὐτῶν μέρος καὶ πρὸς τοῦτ' ἐστὶ ἀρ: 12: ἀπὸ δὲ τοῦ ἀνέκοντος τῷ β. ἀφαιρεθίμται ἀρ: 18.
 Εἰς λυσιν δὲ καὶ τοῦ ποιέοντος προβλήματος ἀφαιρεθέν μὲν ἀπὸ τοῦ κέρδους ἀρ: 42: αἵματα ὁ α.
 πρὸς τὰ κοινὰ ἐφοδία ἐκ τῶν ἰδίων κατέσπασεν, καὶ ἐκπαλειπθίσοντα ἀρ: 288: τοῖσι
 δὲ προσεθίσωσαν ὀικηκεία, ὅσα διηλόν: ὁ β. οφείλει ἀποδοῦναι εἰς ἀναλήψωσαν τοῦ ὁδοῦ
 κέρδους. καὶ γενησονται ἀρ: 306: Τοῦτων ὁ οὗτω γενομένων συναφθίσωσαν οἱ 3 καὶ ἀριθμοί καὶ ὁ
 γενομένος λ: ἐν τῇ α. τῶν ὄρων τετάχθισα κα-
 ρα, τοῦ δὲ 306: ἀριθμοῦ τῶν ἀρ: 288: τῶν
 β. λαχόντος τῶν, καὶ ἐκείνου τῶν 3 καὶ τῶν
 γ. γενομένων διπλῇ Μεδιόδου τῶν Τριῶν καὶ δι-
 ὀκονταί τῷ μὲν α. ἀρ: 188: καὶ τῷ β. 300: τῷ δὲ β.
 117: καὶ τῷ γ. 3: Εἴπει δὲ ὁ μὲν α. ζυγὴν προσέ-
 στειν: 12: αἵματα ἀφαιρεθίσωσαν τες κέρδους, ὃ δὲ β.
 οφείλει ἀποδοῦναι 18: α καὶ προσεθίσωσαν τῷ ε.
 κατὰ τοῦτ' ἐστὶ, τῶν χάριν προσήκει ἐστὶ τῷ
 μὲν τῷ α. μέρος προσεθίμται ἀρ: 12: ὡς γε-
 νήσεται τὸ ὅλον 200: καὶ τῷ β. μέρος
 306

300: 188: $\frac{1}{3}$: 200: $\frac{1}{3}$: 12: 12: 99: $\frac{1}{3}$: 288: 200: $\frac{1}{3}$: 300: 18	λ: 13 — 306 { 3: 8: — 188: $\frac{1}{3}$: κα: 13: κα: 5: — 117: $\frac{1}{3}$:	306: 188: $\frac{1}{3}$: 200: $\frac{1}{3}$: 12: 12: 99: $\frac{1}{3}$: 288: 200: $\frac{1}{3}$: 300: 18
---	---	---

306: 188: $\frac{1}{3}$: 200: $\frac{1}{3}$:
 12: 12: 99: $\frac{1}{3}$:
 288: 200: $\frac{1}{3}$: 300:
 18

2

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ

ΜΕΣΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ
ΑΥΤΩ, ΑΠΑΣΑΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ,

Μετά κ' τῆς ἀναγκαιοτέρας προδότης

ΤΟΥ ΤΗΠΙΚΟΥ

Νεωστὶ μετατυπωθῶν, κ' ὀπτιμῶς διορθωθῶν
ἐκ τῆς Ἱεροδιδασκαλῆς Κυρίως

ΣΠΕΡΙΑΔΩΝΟΣ ΜΗΛΙΑ.

Ε'ΝΕΤΗΗΣΙΝ, αΨΕΒ. 1762.

Παρά Νικολάφ Γλυκεῖ τῆς ἐξ Ἰωαννίνων.

Con licenza de' Superiori.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΑΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΔΩΡΕΑ
Α. ΑΥΡΙΝΟΥ

μεταφρασμένη έκδοση

45726
14-3-83
096 αρ. 100

Μ Η Ν Μ Α Ι Ο Ε

Ἐχὼν ἡμέρας, λ᾽. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιδ'.
καὶ ἡ μὲν ὥρα ι'.

Εἰς τὴν πρώτην μὴν τῆς Ἀγίας Προφῆτης
Γερεμίας. Ἐσπέρας δὲ προσόμοια, τῆς εὐρ-
πῆς γ. ἔ τῆς Ἀγίας γ. ἡχος, πῆ. Κύριε αἰ
ἔ κριτηρίω.

Κ Τελε, σὺ πρὸ τῆ πλασθῆναι προέ-
γως, Γερεμίας τὸν εὐδοξοῦ. Σ
πρὸ τῆ τεχθῆναι ἐκ μήρας, ὑποφῆτιν
καθηνύσσας. ὡς προειδὼς ἀληθῶς, τῆς
γνώμης τὸ ἐλπίδου. οὐ ταῖς πρεσ-
βείαις ὑμᾶς σῶσοι, ὡς ἀγαθὸς καὶ φι-
λανθρωπος. ~

Κ Τελε, εἰ ἔ ἐρ βορβόρῳ ἐβλήθη, Γε-
ρεμίας ὁ εὐδοξός, ἀλλὰ τῆς τερπνῆς
ἀωδίας, μόντῳς ἀντελαμβάνετο, ἐρ πα-
ραδείσῳ σκηνῶν, οἷα περ αὐλιζόμενος. ἔ
ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσοι, ὡς ἀγαθὸς ἔ
φιλενθρωπος. ~

Κ Τελε, εἰ καὶ θρηνωδίας ἐλάλει,
Γερεμίας ὁ δούλος σου, ἀλλὰ τὴν
πρὸς σὲ ἀφροσύνην, ὡς Προφῆτης οὐκ
ἡμαῦρθε. τὴν γὰρ ψυχὴν σοὶ Χει-
ρὲ, τῷ πόθῳ σινηρμόσατο, Σ θυμη-
δίας τῆς ἀρεκφράς, διαπαρτὸς ἐμεπίμ-
πλατο. ~

Δόξα, ἔ μὴ, τῆς εὐρπῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρου οἱ καὶ οἱ τῆς εὐρπῆς
εἰς ἡ. μετὰ τῆς εὐρπῆς. καὶ τοῦ αἵγιου
εἰς δ'.

Ω δὲ, αἰ. ἡχ', πῆ. Τ' γράμ διαδίδας.

Π Ρὸ τῆ σὲ πλασθῆναι προεγγνωκῶς,
μήρος ἐκ κοιλίας, ἡγιάσθης καὶ
τῆς εὐρπῆς, Προφῆτης ἐχέσθης ἀμα-

κράζων. τῷ λυρῶτῃ Σ Θεῷ ἡμῶν ἄ-
σωμν. ~

Ο Πάντων τὴν γνώσιν προειληφῶς, σᾶ
τῆς διαμοίας, τὰς κινήσεις προθεω-
ρῶν, ὡς Γερεμίας θοοφάντωρ, καθηνύτιν
σε λαῶν προχειρίζεται. ~

Ε Οὐ τῆς διαμοίας τὸ ὁπτικόν, σοφῶς ἐκ-
καθάρας, μολυσμάτων τῆς τῆς σαρκὸς,
ἀληθείας Μάρτυς ἀμεδείχθης, τῷ Ποιητῇ
σε ποθεινότατος. ~

Θεοτοκίον.

Ε Κλυώσατα Λόγον τὸν τῆ Πατρὸς, ἐ-
πὶ σοὶ Παρθεῖ, Θεοτόκε ὑπερφυῶς,
ἐρ σαρκὶ τεκῆσα ἀρεφάρης, τῆς ποιημάτων
ἀπάντων δεσποζουσα. ~

Ω δὲ, γ. Σὺ εἰ τὸ σερῶμα.

Ε Τ' προκαθηνύσσας, τὸν Τ' ποφῆτιν σε
Δέσποτα, πρὸ τοκετῆ, ἔ τοῖς πλα-
μυμερίοις, ὁδηγὸν ὄξαπεσεῖλας. ~

Χ Αἰς σᾶ τοῖς χείλεσιν, ἐγκατοικησα-
σα Πνύματος, φωτιστικῶν, οἷα περ
λαμπαδά, τοῖς ἐπὶ σκοτει ἀμεδείξεται. ~

Μ Τροῦ ἀωδίας σε, μὴ ὑποφερόντες
δῆμος σε, τῆς Γ' οὐρανῶν, βεβορβορω-
μένος, ἐρ τῷ λαῷ καὶ θείργουσι. ~

Θεοτοκίον.

Δ Ιὰ σᾶ Παράχρατε, ὁ ὑπερῆστις ἄ-
μαρχος, ὡς Θεῶν, σιωπαστραφῆ-
μαι τοῖς ἀνθρώποις ἀδόκησε. ~

Ο' Εἰς.

Σὺ εἰ τὸ σερῶμα, τῶν προσρεχόντων
σοὶ Κύριε.

κα. 100, α. Τὸν Τάφορον Σωτήρ.

Αἰρετός λαός, σὲ τὸν νόμιμον δικαίως,
κρατιώματα σοφῆ, ὑποβάλλει βορβό-
ρον, ὁρμῶν θείας γλώσσας, μὴ βυλόμενος
δέξασθαι. ὅν ἐδρύνσας, ὑπὸ βαρβαρῶν
ἀδελφῶν, ἀπαγόμενον, αἰχμαλωσίᾳ βι-
αίᾳ, Προφήτα μακαριε:~

Καὶ τῆς εὐρυκῆς.

Ω, δὴ δ. Εἰσακτικὸς Κύριε.

Τὸν ὁρμῶν ἐλλανφίς, ἡ τῆς παραγί-
ξ θείας Πράματος. τῇ καρδίᾳ σε ἀγρά-
ψασα, τοῖς ἐν σκότει φάινει ἀπειργάσατο.

Ροφήτων συμπαδέσματος, πάντων
πεφλυνῶς παμμάκαρ θεόληπτε, συμ-
παδείας με ἀξίωσον, τὸν ἐσκοτισμένον
πολλοῖς πάθειν:~

Σ μεσίτης γεόμενος, ἐκφαντορικῆς
ξ θείας ἐλλανφίως, μεσίτεια σε ἐ-
ρυνάσων, πολυταράχῳ με βίβη κλύδωνα:~

Θεοτοκίον.

Ἰσραὴλ ὄρων δέδωκε, τῷ ἡγαπημένῳ
Θεῷ μὴ ἀπάσων, ἐπισήμης τὴν ἐπί-
γλωσσην, ξ ἐκ σὲ Παρθεῖν ἡμῶν ἐλλανφί:~

Ω, δὴ, ε. Φωτιστὴν ἡμᾶς.

Σπῶν ἀσραπλῶν, τὸν Προφήτην σε
ἀπέσειλας, Ἰδρεμῖαν τὸν ἰδρώτα-
τον, τοῖς ἐν σκότει, τὸ φῶς σε Χεῖρ ἐμ-
μύρτα:~

Ἐλὸς ἐκλεκτὸν, ἐν φανέρῳ σε κρυπτό-
μενον, Ἰδρεμῖα τῇ προηρώσει αὐτῆς,
ὁ σὸς Δεσπότης, οἷς ἔδει καιροῖς ἀνδείξει.

Τὰ καθάρᾳ, διαμοίρας ἔχωμ ἐνδοξε,
προσομιλῶντός σοι τῇ Πράματος, κα-
τηξιώθης, Προφήτα ἐπακροάσασθαι.

Θεοτοκίον.

Ἐγὼ ξ φρενὸν, τῆς Παρθεῖν τὸ
μυστήριον. τὸν γὰρ ὁφθαλμὸν ὁπλίσ-
θης, Θεὸν ἀνθρώποις μνησκῶς ἐτι-
θνήσκασατο:~

Ω, δὴ, ς. Ὁ Εἰρμός.

Βυζος ἀμαρτιῶν, ξ πταισμάτων κα-
ταγίς με ταραττε, ξ πρὸς βυθὸν βι-
αίως, συνωδεῖ ἀπογνώσεως. ἀλλὰ σὺ τὴν
κραταιὰν χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέ-
ρῳ, Σ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι:~

Ἰλκυσας τὸν φωτισμὸν, ξ τὴν χά-
ριν δαφιλῶς θεφίρε, πρᾶματικῶς τὸ
τόμα, τῆς ψυχῆς ὡς ἐπλάτυνας. ξ πλη-

θεῖς κοιρωμικῶς, πᾶσι μετέδωκας, ὡς
Προφήτα, τοῖς βουλομένοις τῆς ἐλλαν-
φίως:~

Ἀλαστον τὴν κοσμητὴν, ὑψομέ-
την πειρασμῶν τεχυμῖαις, ἑωρα-
κῶς ἐσχάτους, τοὺς φασμοὺς ἐπεπόθη-
σας, Σ πηγλῶ ποταμνδόν, βρήκασα δα-
κρυα, τὸν λαόν σε, τὸν δυσμνήν πικρῶς
ὀδύρεσθαι:~

Ἀρατὸν τῇ Λυβρωτῇ, προεδίλκ μυσ-
κῶς θευγῶρε. ὡς γὰρ ἀμμόν τῷ ξυλῳ,
τὸν Χεῖρ ὁρ ἀπηνώρησεν, τῆς ζωῆς τὸν ἀρ-
χηγόν, δῆμος ὁ ἀμόμος, Ἰσδαίων, τὸν
Εὐδρυέτην πάσης κτίσεως:~

Θεοτοκίον.

Ὁ γὸς ὁ ἐκ τῆς Παρθεῖν, πρὸ αἰώνων γε-
μνθεῖς ἀσωμάτως, ἐκ σὲ Ἀγνή ἐν
χρόνῳ, σαρκικῶς ἀποτίκτεται, Σ αὐτῇ
ἐν τῇ σκιά πάντῳ ζήσόμεθα, ὡς ὁρ πα-
λαι, Ἰδρεμῖας προεφητάσκει:~

Ὁ Εἰρμός.

Αἰ βυζος ἀμαρτιῶν, Σ πταισμάτων.

Τὸ κορυτακίον τῆς εὐρυκῆς.

Μὴ Μαῖος ἔχωμ ἡμῶν. Λά. ἡ ἡμῶν
ἔχει ὥρας. ἰδ. ξ ἡ μὴ ὥρας, ἡ εἰς τὴν α.
Μνηστὴν Ἀγίον Προφήτην Ἰδρεμῖαν.

Ἄ. Ψυχὰν λιθώδεις ξ ξερὰν θείαν φόβῳ,
Λίθοις ἀνείλον, θεῶν Ἰδρεμῖαν.

Πρώτῃ ἐν μαῖοις λίθοις κτασθὲν Ἰδρεμῖαν.

Σ ἐκ μνήρας ἡγιάσθης, ξ ἅγιος τῇ Κυ-
εῖς Σ προφήτης λῶ, ξξ Ἀγνῶσθ.
ἐν δὲ Δάφραις τῆς Αἰγύπτου, λίθοις
βληθεῖς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἀποθνήσκεις,
Σ τίθεται ἐν τόπῳ τῆς οἰκισσεως Φα-
ραῶ, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐδοξάσαν αὐ-
τὸν ἀεργετηθεῖν παρ αὐτῶν. ἡνῆστο
γὰρ Σ αἱ ὀλοθρᾶσαι αὐτῆς ἀσπίδων ἀ-
πέψυξεν, Σ οἱ ἐν τοῖς ὕδασι θῆρες ὡς
Αἰγύπτιοι καλῶσι μετ' Εἰφῶθ, ἔλλυνδ
δὲ Κροκοδείλους. Σ ὅσοι εἰσὶ πρὸς σῆ-
μερον, εὐχονται ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ Σ
λαμβαμῶντῶν τοῦ χοῦ, δηνυματα ἀσπί-
δων θερὰπάνσι. φασὶ δὲ, ὅτι Ἀλέ-
ξανδρος ὁ Μακεδὼν ἐπιστὰς τῷ τάφῳ
τῇ Προφήτῃ, καὶ μαθὼν τὰ κατ' αὐ-
τὸν, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ
τὰ λείψανα. Σ ταῦτα παρταχοῦ κα-
τασπείρας τῆς Πόλεως, καὶ κύκλῳ αὐ-

τῆς περιδείας, τὰς μὲν ἀσπίδας ἐκείθω
ἀπεδίωξεν, ἀντιστήναγε δὲ τὴν ὄφειν τὴν
λεγομένην ἀργαλὴν, οὗς ἐκ τοῦ Ἀργυ-
ρῶντος, ἐκείθω ἔχοντας τὴν προση-
γορίαν. δέδωκε δὲ ὁ Προφήτης σημεῖον
τοῖς ἰδρυσίμ Αἰγύπτου, ὅτι δὲ σωθῆ-
ναι τὰ ἱδρῶλα αὐτῶν, καὶ συμπεσεῖν,
διὰ Σωτήρος παιδὶς, ἐκ Παρθένου γερ-
μῶν ἐν φάτρῃ. καὶ διὰ τὸ τοῦτο ἔως τῆ
μῆς, θεοποιῶσι Παρθένον λεχῶν. ἔβρε-
φες ἐν φάτρῃ προτετευχός, προσκυνῶ-
σι. διάτοι τὸ τοῦτο καὶ Πτολεμαῖος τῷ Βα-
σιλεῖ ὀρώπῃσιν τὴν αἰτίαν, ἔλεγον,
παροπαράδοτον εἶναι τὸ μυστήριον, καὶ
ὑπὸ αἰσῖς Προφήτου τοῖς Παράσιμ ἡ-
μῶν παραδοθῆναι, καὶ ἐκδεχόμεθα εἶπον
τὸ πόδας τῆς μυστήριος. λέγεται δὲ περὶ
τῆς Προφήτης, ὅτι πρὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ
Ναῶ, ἤρπασε τὴν Κιβωτὸν τῆς μόνης Σ
τὰ ἐν αὐτῇ, Σ ἐποίησεν αὐτὰ ὑπὸ πέ-
ραν κατατεθῆναι. καὶ εἶπε τοῖς παρε-
στῶσι. ἐπεδήμησε Κύριος ἐν Σιναῖ ἐν δυ-
ράμει. Σ σημεῖον ἡμῖν ἔσται τῆς παρη-
σίας αὐτῆς, ὅταν ξύλον πάντα τὰ ἔδρη
προσκυνήσωσι. εἶπε δὲ, ὅτι τὴν Κιβω-
τὸν ταύτῃ, ἔδεις ἐκβαλεῖ, εἰ μὴ Ἀα-
ρὼν μόρος ὁ Ἰδρῶς. Σ τὰς ἐν αὐτῇ πλά-
κας, ἔδεις ἀναπτύξει ἐκ ἐτι ἔχ. Ἰδρῶν
ἔδεις Προφητῶν, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ τῆς Θεῆς
ἐκλεκτός. Σ ἐν τῇ ἀμαρτάνῃ πρῶτον ἡ
Κιβωτὸς ἀμαρτάνεται Σ ἔξελεύσεται, Σ
τεθνήσκει ἐν ὅρῃ Σιναῖ, καὶ πάντων οἱ
Ἀγιοὶ πρὸς αὐτὴν συναχθήσονται ἐκ-
δεχόμενοι τὸν Κύριον, καὶ τὸν ἐχθρὸν
φάγουσιν τὸν ἀνελὲν αὐτὴν δέλοισιν.
ἐν δὲ τῇ πέτρᾳ, ἐσφράγισεν τὸ δακτύ-
λῳ αὐτῆς, τὸ ὄνομα τῆς Θεῆς. Σ ἐγμέτο
ὁ τύπος, ὡς γλυφὴ σιδήρεος. Σ μεφελὴ
φωτεινὴ, ἐσκέπασεν τὸ ὄνομα. Σ ἔδεις
ροῖσαι τὸν τόπον, ἔδεις ἀμαρτάναι αὐτὸ
διωθήσεται, ἔως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. ἔστι
δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ὀρήμῳ, ὅπου πρῶτον
ἡ Κιβωτὸς ἐγμέτο μετὰ τὴν ὀρέωσιν,
ἐνθα κεῖται Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν. καὶ
ἐν ρυκτὶ ὡς πῦρ ἡ μεφελὴ γίμεται ὑπὸ
τὸν τόπον κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον.
τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σωαξίς, ἐν τῷ
Ναῶ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ

συγκειμένῳ τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκ-
κλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἔδεις τὸ Ἀγίου Γερο-
μαρτύρου Βατῆ Πόρος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ωδὴ, ζ. Παῖδων Σβραίων.

Εἰ μὴ ἐκ ἐτι ἐν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράγ-
ματι Προφήτα τὰς προρρήσεις, πλη-
ρυνόμεναι τὰς σὰς θεώμενος κραυγαῖς. ὁ-
λογῶντος εἰ Κύριε ὁ Θεός.

Ὁ ῥαγοὺς θεῖον ἀνεδείχθη, κυβδρῶ-
μενος χειρὶ τοῦ Παρακλήτου, ἔρα-
μίους φώνας φθεγγόμενος καὶ μέλπωσι.
ὁλογῶντος εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τὴν αἰῶ-
νας.

Ὁ Ρῶνς συγγραφέων ὡς Προφήτα, ἐκ ἡ-
μαῦρος τὴν θεῖαν ἀφροσύνην, ἡ
ἐκ βρέφους αὐτὸς, σωτήριαν κραυγα-
ζων. ὁλογῶντος εἰ Κύριε.

Θεοτοκίῳ.

ΜΕΝ ἦσαν παρθέναι ὑπεισδυῖαι, ὡς ὁ-
δοκῶντες ἀνθρώπους θελῶν σώσαι, τὴν
Προφήτας σαφῶς ἐδίδαξας τὸ θαῦμα. ὁ-
λογῶντος εἰ Κύριε ὁ Θεός.

Ωδὴ, η. ὁ Εἰρημός.

ΜΕΝ ἰκναι τυράννης, Σ φλογὸς τῆς χά-
ριτος σε γεγομῶν, οἱ ἦν ἐπτολῶν
σε, σφόδρα ἀντεχόμενοι παιδῶν ἐβόων.
ὁλογῶντες πάντα, τὰ ὄργα τὸν Κύριον, Σ
ὑπερυψῶντες.

Ὁ ῥαγῶν ἐπέβη, γεγνηθὼς θεοπράγης
Ἰερεμία, ἔσιν ἀσώματοις, ὁρῶν
τῆς Παρταμάκτος περιπολάει. ὁλογῶ-
ντες πάντα τὰ ὄργα.

Ὁ Εἰκὴς ἀκτῖνος, τῷ πυρὶ λαμπόμε-
νος ἀνταρκαλάει, τοῖς ποδῶσι μέ-
μοις, ἔσοπτον πολύφωτον εἰσδεδαγμέ-
μος. ὁλογῶντες πάντα τὰ ὄργα τὸν Κύ-
ριον, ἔσιν ὑπερυψῶντες.

Εἰσεβείας κήρυξ, ὁραθεῖς παμύφημε
ἱερωμένος, τὴν τῆς ἀθείας, ἡλεῶν
ἀδελφείαν Ἰερεμία, ὁλογῶντες μέλπωσι,
τὰ ἔργα τὸν Κύριον, Σ ὑπερυψῶντες εἰς
πάντας τὴν αἰῶνα.

Θεοτοκίῳ.

ΨΗΝ ἐμὴν ὁσίαν, ἐκ σὲ ἀνεδείξατο ὁ ζω-
δότης, Σ ἦν πρὸς κηλίδων, ταύτην
ἔξεκάθηρε ὡς Θεομήτορ. ὁλογῶντες πάν-

τα , τὰ ὄντως Κύριον , καὶ ὑπόρυ-
ψετε : ~ Ο' Εἰρμός .

Νικηταὶ τυράννης Σ φλογός .

Ω δὲ θ . Κυρίως Θεοτόκου σὲ ὁμολογῶμεν .

Φ Ωτὶ σιωπεκράτης, τῷ ἀκραφμεστάτῳ,
τῇ τῆς Θεότητος αἴγλῃ Μακάριε . ἥς
ἐπὶ γῆς τὰς ἐμφάσεις φραγὼς ἐκέκτησο .

Π Ηγῆς τῆς ἀκνράτε, μέλει καταπτή-
σας, ἀπαυγασμάτων ἥδ' ἡδε Θεό-
πνύγε, τῷ ποδὺμένῳ σοι τέλει σαφῶς ἐ-
πέτυχόν .

Μ Η, αἴγλη τῇ φωσφόρῳ, ἥς μὲν ἀπο-
λαύεις, τῆς ἀνυμνουῦσας σὺν μνή-
μῳ φαιδρυνέσθαι, Γόρμια παρμάκαρ
πάντας οἰκείωσον . Θεοτοκίον .

Π Γμῖα σωτηρίας, οἱ πεπις ἀκότῳ, τῷ
παμαχαῖτῳ τὸν γινώσκοντι .
ἐκ ἥδ' κηρυγῶν ῥυθίῳ σὲ ἰκετεύοντι .

Ο' Εἰρμός .

Κυρίως Θεοτόκου σὲ ὁμολογῶμεν .

Εἰς τὸν ἡ . ἡ . τῆς Ἑορτῆς .

Εἰς τὸν ἡ . ἡ . τῆς Ἑορτῆς . Δόξα, Σ μὲν
τῆς Ἑορτῆς, εἰς τὸν Λειτουργίᾳ τῷ Α'-
κολεσίᾳ, ζῆται τῇ αἴγῃ Η' λη .

Κοινοῦ . Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον .

Μὲν τῷ αὐτῷ, β' . Τῷ ἐν αἰγίῳ Πατρὶ
ἡμῶν Α' θαλάσῃ τῇ μεγάλῃ, Πατριάρχῃ
Α' λεξανδρείας . Εἰσάγει εἰς τὸ, Κύριε
ἐκείραξαι . ἡ . προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ' .
ἡ . τῇ Α' γίῃ γ' . ἡ . τῇ Α' γίῃ . ἡ . ἡ . δ' .

Ὡς γενησίου .

Γ ωγμὸς ἐκατόντησας, ἐ κηρυγῶν ὑ-
πέμεμας, Θεορρήμον Ο' σε Α' θαλά-
σε, ἕως τῷ πλατύνῳ ὁξώσεας, Α' ρέου
τῷ ἀθεοῦ, ἐ τῷ ποιμνίῳ τῆς αὐτῆς, ἀ-
σεβείας διέσωσας, ὁμοῖον, τῷ Πατρὶ δογ-
ματίσας, τὸν Τύορτε, ἐ τὸ Πνεῦμα ὁρ-
θοδόξως, ἰδρυγὲ ἰδρώτατε .

Ομοιον .

Σ φραπαῖς τῇ κηρύγματος, τῆς ἐν σκό-
τει ἐφώτισας, ἐ τῷ πλατύνῳ ἀπα-
σαι ἀπεδίωξας, προκηρυγῶν τῆς πί-
στεως, ἡδ' Α' θαλάσῃ, ὡς ποιμνίῳ ἀλη-
θινῷ, ὡς ἐδραῖωμα ἀσείστον, παραιοῖδι-
με, τῆς Χειρὸς Ἐκκλησίας . διὰ τὸ το, συ-

μελθούρτες σε τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀγαλ-
λόμενοι .

Ομοιον .

Ρετὴν πᾶσαν ἡσκήσας, ἐπιμόρως Θεό-
πνύγε, καὶ χριζαῖς τῷ Πνύματι
χρίσμα αἰγίον, ἰδρυγὸς ἰδρώτατος, σα-
φῶς ἐχρημάτισας, Σ ποιμνίῳ ἀληθινῷ,
Σ τῆς πίστεως πρόμαχος . ὁθεῖ ἀπάσα,
Ἐκκλησία δοξαζέει σου τῷ μνήμῳ, ἱε-
ρῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξα-
ζουσα : ~

Δόξα, ἡ . ἡ . Γόρμια .

Χ Ρισοῦ τὸν ἰδρυγῶν, ὑμνήσωμεν ἁ-
παντῶ Α' θαλάσῃ . ὅτι Α' ρεῖς τὰ
διδάγματα πάντα κατήρνησε, ἐ τῆς αἰγίας
Τεαδὸς τὸ κράτος, εἰς πάντα τὸν κόσμον
φραγὼς καταγγέλλει, ἐπὶ Θεῷ ἐν τρισὶ
προσώποις ἀμείρισον . ὡς Σ πρεσβάει ὑ-
πὸ ἡμῶν, ἥδ' ἐν πίσει τελουῶν τῷ
μνήμῳ αὐτῷ : ~

Καὶ μὲν . τῆς Ἑορτῆς .

Εἰς τὸν ἡ . ἡ . προσόμοια τῇ αἰγίῃ . ἡ . ἡ . ἡ . ἡ .

Χαίροις ἀσκητικῶν .

Χ Αἰροῖς ἥδ' ἀρετῶν ὁ καμῶν, ὁ ὑπόρ-
πίσεως ἀθλήσας ἡδ' ῥότατα, ἐ λύ-
σας τῷ τῇ Α' ρεῖς, κακοδοξίᾳ μάρταις,
ἥδ' σεπτῶν λόγων Α' θαλάσῃ, φραγὼς
ἐκδιδάσκων, μιᾶς Θεότητος διώαμη, ὁ-
ριζομενίῳ, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι . παρ
ἥς ἀπαντα, μοντὰ καὶ φαιρόμενα, μὲν
δι' ἀγαθότητα, παρήχθη πρὸς γε-
νησιν . Σ σαφηνίζων τῆς Θείας, δημιουρ-
γίας τὰ δύσλητα, Χειρὸν καταπέμ-
ψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέ-
γα ἔλεος .

ἡ . Τὸ ἡμῶν λαλῆσαι σοφίαν .

Χ Αἰροῖς Πατριάρχῳ ἡ κηρτίς, σάλ-
πιγξ ἡ εὐνχος, ὁ ῥος ὁ περιβλεπ-
τος, ἡ γλῶσσα ἡ ὁξυτάτη, ὁ διανυγὴς ὁφ-
θαλμός, ἥδ' ὁρθῶν δογμάτων ἡ σαφηνεία,
ποιμνίῳ ἀληθινῷ, ὁ λαμπτήρ ὁ φαινώ-
τατος, πέλεκυς κόπτων, ὑλῶν πᾶσαν
αἰρέσεων, καταφλέγωντε, τῷ πυρὶ τῷ
τοῦ Πνύματος . ἡ γλῶσσα ὁ ἀπερίφρεπτος,
ὁ πύργος ὁ ἀσείστος, ὁ τῆς Τεαδὸς κηρύ-
ξας, τῷ ὑπόρτισον διώαμη . φραγὼς ἡ
πρεσβάει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι
τὸ μέγα ἔλεος .

ἦ. Οἱ ἰδρῆες Κυρίε ἀνδύσονται.

Χ Αἰροῖς ἀτελεύτητος ζωῆς, ἐπωρυμία ἀληθῶς διαλάμπουσα. φυγώντε ὠραιότητι, σὺν μεττοῖς ἰδρῆς, ἐκ τῶ ὁμοζύγῳ ἐκπετάσασα, ἐκ γῆς πρὸς ἑράμια, ἐνθα μέφος ἀφραίνεται, σεπτῶν μαρτύρων, ἐνθα φῶς τὸ ἀνέσπορον, ὅπως ἀπαυτος, ἀφροσύνη γηροῖζεται, τάγματα ἐπυράμια, ἀγίῳ λαμπρότητός, ὅπως ὁ ἦχος ὁ θεῖος, ἐορταζόντων ἀκκέται. Χειρὸς ἐνθα ὅς, ὁ δωρὲς μὲνος τῶ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, γ. Γόρμαρ.

Π Αἰνὴ ἡμῶν ὁ χρυσοῦρος μέλος, Στῆς ἀθαμίας ἐπωρυμος, διὰ τῆς ἐτήσις μνήμης ἐπιδημῶν, ταῖς καλαῖς ἀμαβάσεσι, πλημμυρεῖ τὰ χρυσοῦρα τῆς ἀθαμίας χάματα, καὶ ροφίῳ ἀμβροσίας καρποδοτῶν. διὰ τῆς ὑψηλῆς θεογονίας, Τεταδὸς ἀδιαίρετον κράτος ἐκδιδάσκει προσκυεῖν. καὶ πελαγίζωρ τὰ θεῖα διδάγματα, ἥντις πίτῳν καταρδεῖ τὰς διαμοίας, Σπρεσβάει ὑπὸ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ μὴ. τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, γ.

Γ Τύλος γέγονας ὁρθοδοξίας, θεοῖς δόγμασι ὑποσχεῖσθαι, τὴν ἑκκλησίαν ἰδράρχα Ἀθαμίας. τῶ γὰρ Πατρὶ τὸν Τίον ὁμοῖον, ἀνακηρύξας κατήχησας Ἀρεῖον. Πάτερ Ὁσε, Χειρὸν τὸν Θεὸν ἱκέτῳ, δωρήσασθαι ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὁρθόν μετ' αὐτῶν ἡλῶ. ἡ τῆς ἑορτῆς. Οἱ καὶ τῆς ἑορτῆς μετ' αὐτῶν εἰς τ. καὶ αὐτῶν εἰς τ. ὁ καὶ τῶν αὐτῶν. Ω, δὴ, α. ἦχος, γ.

Ἀσμερ τῶ Κυρίῳ.

Ω Σ ἀθαμίας ἐν ἑκκλησίᾳ, κεκτημένου εὐκλείας, ἐν θεοπρωτοῖς λόγοις, πάντῃ Ἀθαμίας τιμήσωμεν ἀξίως, ὅρπῳ ἐκ μετ' ἀθαμίας, ἐδόξασε Χειρὸς ὁ Θεός, ὡς οἰκείον θεοποιεῖται.

Γ Ἦς θεωρίας βάθος, ἐκταθεῖς τὰς φρενας, ἐν ἀγίῳ Πρώματι ἰδομένης Πάτερ, τὸν πλεῖστον ἀνιχνεύσας, ἥντις θεῖον λογίωρ, ἐκ τῶν κόσμων ἐπλάτισας.

Π Οὐς ἐν πελάγει πλαγῆς, χεμαζόμενος Πάτερ, ὡς πυρὸς μεταρπος, ἐνθεῶν διδαγμάτων, ἰδυῖας ἐκάσποτε, πηγαλιῶν ἥντις λόγωνος, πρὸς λιμενία τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Υ Μρεμῖσε Παρθεῖ Θεοτόκε Ἀγνή, χερσικὸν ὄχημα, ὅς ἡς Θεός ἐτέχθη. σὺ γὰρ μόνη γέγονας, πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγάζουσα πᾶσι ζωῇ. ἀφ' ἧς ἀρρῦομνοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

Ω, δὴ, γ. Ὁ Εἰρμός.

Ε Στόρεώθῃ ἡ καρδίᾳ με ἐν Κυρίῳ. ὑψώθῃ κόρας με ἐν Θεῷ με, ἐπλάτῳθῃ ἐπ' ἐχθρῶν με τὸ σῶμα με. ὑψοφράθῃ ἐν σωτηρίῳ με.

Π Αἰς ἀσραπαῖς ἥντις λόγωνος Ἰδράρχα, τὴν τυφλῶν ἡμαῦρσας τῶ Ἀρεῖν διδασκαλίᾳ, γεμόμνος ὀφθαλμὸς ἥντις πίτῳν.

Ε Ξυφαθῶντα πόμοις με ἐν ἰδρώσῳ, ἐμεδύσω Ὁσε τὸν ποδῆν, τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι, ἰδρυγίας Χειρῶν.

Ω Σ ταξιάρχης παρασάσεως θεολέκτε, συνασπισμὸν διέκοψας θεομάχων, τῇ μαχαίρᾳ τῶ Πρώματος ὀπλισάμενος.

Θεοτοκίον.

Π Τὸν Θεὸν ἐν μήτρᾳ σε δεξαμένη, Στεκῶσα τῶν σεσαρκωμένων, Σανδρώπης τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξασα, Θεοτόκε ἱκέτῳ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμός.

Εἰς δρεώθῃ ἡ καρδίᾳ με ἐν Κυρίῳ.

Τὸ Κοιτάκιον τῆς ἑορτῆς. Καθίστη.

Ἀγίου, ἦχος, γ.

Τὴν ὁρατότητα.

Π Ἦν ἥντις αἰρέσεων πλαγίῳ διώλεγας, ἐκ τῶ ὁρθοδόξου, πίτῳν ἐκήρυξας, ὡς θεογόνος ἀσεβῶς, ἐραμῶσας Ἰδράρχα, ρεῖς τὰς ὑποσάσεις μετ', ἐν μονάδι θεοπλητος, φύσει ὁμοῖον ἐκ προσώποις ἀσυχυτον. διὸ ἐκ σινελδόντων ἐν πίτῳ, Ἀθαμίας Πάτερ τελεῖμεν τὴν μνήμην σε.

Δόξα, καὶ μὴ. τῆς ἑορτῆς.

Ω, δὴ, γ. Εἰκασιεῖς τῶν.

Π Ἀσμερ ἡρδῶσας τὴν οἰκουμενίαν, Ὁσε Πάτερ, τὴν πηγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σε, τῆς ζωῆς κεκτημένος.

Α Νεπλήρωσας ἐν τῇ σαρκί σου Ὅσιε Πα-
τὴρ, τὰ Κυρίως τὰ παθήματα, ὑπὲρ
τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς.

Α Γωκόμηνος ὑπὸ ἀθέων Ὅσιε Πάτερ,
ἀπεδίωξας τῆς ποιμήνης σου, Ἀρείο-
φρονα πλαύνω. Θεοτοκίου.

Η τὴν ἄλγαστε ἀλογημένη Ἀγνή
Παρθένε, τῆς ὑμῶν ἡμερτὰς σε περισω-
ξε, ἀπὸ πάσης ἀπάγκης.

Ω δὴ, ε. Τὴν σωτήριον δός.

Α Ικαοσιών μαθετε οἱ ἐροικῆρτὰ τὴν
γῆν, Ἀθασιὰς τοῖς λόγοις παιδά-
μοι. γόμα γὰρ τῆς Λόγου, τῆς πρὸ αἰώνων
ἀμεδείχθῃ διὰ πίστεως.

Η Τρὸς Φαίς Μακάριε ἀκατάβλη-
τος, τῆς Ἐκκλησίας Χειρὶς τῆς Θεῆς
ἡμῶν, πάσας τὰς Ἀρείας, μνησουργίας διε-
σάθρωνσας:~

Α Ἰς ἱκεσία Κύριε τῆς Γ' δ' ἄρχης σου, τῆς
οἰκτιρῆς σου ἡμῶν ἀντικατάπεμψον,
καὶ τῆς βασιλείας σου, ἀξίως ποίησον ὡς εὐ-
σπλαγχνος. Θεοτοκίου.

Η ἢ ἐκ Δαβὶδ βλαστήσασα ἀνυμνήσω-
μένη, ὡς τὸν ἴόν τῆς Θεῆς συλλαβῶσα
ἐν γαστρὶ, ἐν σαρκὶ τεκῶσα, Σ μέμασα
Παρθένον μετ' ἰσχυρὸν ἄγνιν.

Ω δὴ, ε. Εὐνοῖα ἐν στεναγμοῖς.

Η Αραδίσσον ἀληθῶς ἀπειργάσω Μά-
καρ, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Χειρὶς, κα-
τασπείρας ἐν αὐτῇ τὸν λόγον τὸν ἀσεβῆ,
ἐν τῇ αἰρέσει, ἐκτεμῶν τὰς ἀκαμίας.

Η ἢ χάριτος ποταμὸς Θεοφόρε, Νεί-
λος εἰδείχθῃς μοντὸς, καρποδότης ἀ-
σεβῶν διδασμάτων τοῖς πιστοῖς, τὰ πέ-
ρτα φεφῶν. Θεοτοκίου.

Η ἢ ἄλγαστον ὑμῶν Μνηστὴρ, τὴν
μετ' ἰσχυρὸν Παρθένον, τὴν χωρήσασα
γαστρὶ τὸν ἀχώρητον παρτί, τὸν σιωαί-
διον τῷ Πατρὶ, ἐν τῷ Πρώματι Λόγου.

Ὁ Εἰρμός.

Ε Βόνα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγῆτοις, πρὸς
τὴν οἰκτιρῆσιν Θεοῦ. ἐν ἐπὶ κρυψέ μου
ἔξ' ἀδὲ κατωτάτῃ, ἐν ἀνύαυον ἐκ φθορᾶς
τὴν ζώνω:~

Κοιτάκιον, ἡχ. β.

Τοῖς τῶν αἰμάτων σου.

Ο Ροδοξίας φυτῶσας τὰ δόγματα, κα-
κοδοξίας ἀκαρθὰς ἔξετεμν. ἐν τῇ τῆς

πίστεως σωόρου ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομ-
βείᾳ τῆς Πρώματος Ὅσιε. διὸ ἀφ' ἡμῶν
τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Α Θαρασίς τὴν παμέορτον μνήμην, ἐν
φθῶν οἱ πιστοί, ἀνδ' ἀφ' ἡμῶν ση-
μῶν. ἔπος γὰρ Ἀρείου τὸν πλαστόν, Σ
Εὐρόμιον ἅμα σὺν Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀ-
ληθείας κατέβαλε δόγμασι, πυρὶ τῷ αἰώ-
νιῳ παραδίδς αὐτὸς κατακαίεσθαι, ὡς
βλασφημήσαντας ἀδικὰ κατὰ τῆς Σωτῆ-
ρος σαρκώσεως, ὡς πάντῃ Προφῆται προ-
κατήγγελα. Διὸ ἀφ' ἡμῶν τὴν μνήμην
σου:~

Τῷ αὐτῷ Μῶνι, β. μνήμη τῆς ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἀθασιᾶς Πατριάρχῃς Ἀ-
λεξανδρείας. ἦ.

Α Θαρασίε, πᾶς κοιμίζῃ μοι πάλιν,
Καὶ μετ' ἡμῶν ἐκπέμπεις; Δάτερον μέγας Ἀθασιᾶς εἰσεκομίδῃ.

Ο Ἦτος ὁ Ἀγιὸς ἀγγελικὸν βίον ἔσθ' ὡς
διώκεις. τῆς δὲ ὑπὸ τῆς ὁρθοδόξου
πίστεως ἄθλῃς, Σ τὰς κατὰ τῆς κακοδό-
ξου ἁμαρτίας, καὶ τὰς ἐπισυχνῶς ἀδικίας
ὑπόβορίας, Σ τὰς ἐν ματαίῳ συκοφαν-
τίας ἀν' ὑπὲρ γενεῶν, ἄλλατε γραφαὶ διε-
ξοδικώτορον, καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος,
ἐκτίθεται. ὅθεν Σ διηγήσασθαι τὰ πολ-
λαχῶς ὑπὸ πολλῶν ἐρημικῶν μὴ διωάμε-
ροι, μικρά τινα πρὸς ὑπόμνησιν, εἰπωμένῃ
ἐν ἐπιτόμῳ.

Α Θαρασίος ὁ τῆς Ἀθασιᾶς ἐπώρυ-
μος, πατρίδα μὲν ἔχε τὴν Αἴγυ-
πτον, Πατὴρας δὲ, πλὴν κομῶντας ἐν
ἀρετῇ. παρ' οἷς ἐκβεβόλητος, παῖς ὢν
ἐν κομίδῃ ἅμα παισὶν ἀθύρσιν, ἐπί-
τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὶν παραγίνεται,
ἐν ἡ παιδιᾷ τῇ, τοιαῦτα ἐχρῶντο. εἰς
Πρεσβυτέρους Σ Διακόνους ἑαυτὸς ἀπο-
πράξαυτὰ, τὸν Ἀθασιᾶν χειροτονεῖ-
σιν Ἐπίσκοπον. προσήγον τότε παῖδες
αὐτῷ, μὴ πρὶν τῷ θείῳ βαπτίσματι κε-
καθαρμένοι, ὡς Ἀθασιᾶς, τῷ τῆς θα-
λάσσης ἐβάπτισεν ὕδατι. τὸ τοῦ τῆς Ἀ-
λεξανδρείας ἑφορος Ἀλέξανδρος θεασάμε-
νος, ὥς σιωπεύει, ὑπὸ θάνατον
ζεῖ μὲν, γὰρ δὲ τῷ Πρώματι, ὡς μελ-
λόντων ἐν ταῖς δυνάμειν τύποι Σ προμν.

ῥήματα, τὰς μετ' αὐτῶν, τῷ θεῷ μύ-
 ρῳ ἐπιχρίσας τελειοί. Ἀδαμάσιον δὲ,
 γραμματικῇ τινὶ παραδίδωσιν. εἴτα πρὸς
 μέτρον ἡλικίας φθάσαντα, Διάκομον χει-
 ροτομήσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ
 συναγωγῇ προσλαμβάνει, ὅς μετ' αὐτοῦ
 τὰς τὰ Ἀρεῖν φρονοῦσας ἀπεκρήρυξεν.
 ὅς πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, ἔκ Α'λεξανδρῶν τὸν
 βίον λιπόμηνος, Ἀδαμάσιος τὸν ἐκεῖθεν
 θρόνον διαδέχεται. ἀλλ' οἱ περὶ Εὐσεβίου,
 τὴν προκήρυξιν πράως ἐκ ἐμευ-
 κόμηνος, πείθουσι Κωνσταντῖνον, τὸν
 πρώτως χρηματίσαντα βασιλέα χριστιανῶν
 ἀπελάσαι τὸν θρόνον τὸν Ἀδαμάσιον.
 ἀλλὰ Κωνσταντῖνος μετ', μετὰ τὸ
 ἐν Γαλλίαις ὑπεροίσει τὸν Ἀγίον, κα-
 ταλύει τὸν βίον. Ἀδαμάσιος δὲ τῷ τέ-
 τι ὡς Κωνσταντῖνῳ πρὸς λόγους ἐν Ρώ-
 μῃ ἐλθὼν, γράμμασιν ὀχυρώδεις, τῇ
 Α'λεξανδρείᾳ ἐφίσταται. τὸτο πρὸς γυναι-
 σιν Εὐσεβίῳ, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐλ-
 θόν, ἡμεῖς ἐκ εἰς. διὸ καὶ παῦ εἶδος
 συκοφαντίας συμφορήσαντες, παρασκε-
 νάζουσι Κωνσταντῖνον, Συνοδοῦ ἐπισκό-
 πων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλ-
 θεῖν τὸν Ἀδαμάσιον. πολλῶν δὲ ὄντων
 ἱερῶν κατηγορημάτων, ἐνός μόρου ἐπιμνη-
 σθήσομαι. χεῖρα τεταρταχόμενῳ ξυλῖνῳ
 λαβῶναι θέμτες, προκομίζουσιν, Ἀρ-
 σενίου ταύτῳ λέγοντες εἶναι. ὃ ἀνῆρη-
 κεναι τὸν Ἀδαμάσιον ὅτι γοντεῖα διε-
 θρῦλλετο. καὶ ἔκ. Θεῶ πρόμοιαν, ἐν
 Τύρῳ τῷ Ἀρσενίῳ καταράμτος, ἐκρύπτε-
 το γὰρ ὑπὸ ἱερῶ Ἀειωνῶν, ἵνα μὴ τὸ
 δράμα κατάφορον γινῆται. Ἀδαμάσιος
 δὲ τὸν μετὰ παρῆναι μινύεται. ὅς πε-
 ριτυχῶν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κρητῆριον κυ-
 ρίας καταλαβάνης, ἑαυτὸν περιχεκα-
 λυμμένον παρῆναι. ὅς δὴ πινθαμέ-
 ται ἱερῶ παρόντων, εἴτιμες εἰς προεγνώ-
 κότες τὸν Ἀρσενίον. πολλῶν δὲ φησαν-
 των τὸν ἀνδρα εἶδεσθαι, ἀποκαλυφά-
 μνος αὐτὸν, εἰ ἔτος εἰν προσετίθῃ τὴν
 ἐρώτησιν. ἱερῶ δὲ συγκαταθεμένων, τὴν
 δεξιὰν ὑποδείξας χεῖρα, εἴτα ὅς τὴν ἄλ-
 λην, ἔφην. ἰδὲ ἡ δεξιὰ, ἰδὲ ἡ ἀριστερά,
 ἀς παρὰ τῷ διμυρῶν ἱερῶ ὅλων, οἱ ὅς
 Ἀδαμ ἐκκληρώθημεν ἐν ἑσθῶντοι. τρίτῳ

δέμοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ, ἐπιζητείτω
 μηδεὶς. οἱ δὲ αἰχμῶνς πληθεύοντες ὅτι
 τῷ πολλῆς, τοῦ μετ' αὐτοῦ ὅς ἔχουσιν,
 ὅς οὐ γινῆσιν δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτῶ. δια-
 τὸτο λάθρα τῆς Πόλεως ἔξασιν. ὅς εἰς
 τινα λάκκον ῥοφῶν, καὶ δεινῶς ἀνυ-
 δρον καθεῖς ἑαυτὸν, ἔκτομ ἔτος ἐκρύ-
 πτετο. Ἐπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν,
 πρὸς τὴν Ἐσθῶν κατὰγει. Κώρτας
 δὲ τῶν καὶ ὁ Κωνσταντῖνου ἀδελφός,
 τὴν ταύτης διέπει ἀρχῇ, τῷ πα-
 ραβλῶν ὁ μέγας, καὶ Γελαμῶ τῷ Πά-
 πα, τὰ κατ' αὐτὸν ἐραγῶν. οἱ τιμες
 γράμμασιν τὸν Ἀγίον ὀχυρώσαντες, εἰς
 Α'λεξανδρείαν πέμπουσι. τὸτο Κωνσταν-
 τῖος ὡς ἐμῶ, Συριαμῶ τῇ, κελῶν ἐ-
 κείσε ἀφικομένῳ Ἀδαμάσιον μετ' ἀρε-
 λῆν, Γρηγόριον δὲ τῷ θρόνῳ ἐγκαθι-
 δρῦσε. ὃ δὲ τὰς ἐκεῖθεν χεῖρας διαφυ-
 γῶν Ρώμῳ αὐτῶς ἀπαίρει. ὅς ὁ Κων-
 σταντῖνος γράφει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντῖνῳ ἀ-
 ποκαταστήσαι τῷ θρόνῳ τὸν Ἀδαμά-
 σιον, ἀπελίσας, ὡς εἰμὴ ποιήσῃ τοῦ-
 το, τοῖς οἰκείοις ὅπλοις αὐτὸν ἀποκα-
 τασθῆσαι. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος, ἐν ὁρῶ-
 διά γεμῶντος, ἀποκαθίστησι τῇ Α'λε-
 ξανδρείᾳ Ἐκκλησίᾳ τὸν Ἀγίον Ἀθα-
 νάσιον. μικρὸν δὲ ὅς Κώρτας καταλύει
 τὸν βίον. Κωνσταντῖνος δὲ Αὐτοκράτωρ
 ἀμαγοράδεις, πέμπει τὰς συλληφόμε-
 νας τὸν Ἀγίον. ὅπερ προγὰρ ὁ μέγας,
 τῷ Ἐπισκοπείῳ ὑπεξελθὼν, ἐπὶ τῇ γύ-
 ροι καταφάγει, παρθεῖα, ὅς ταῖς
 ἄλλαις ἀρεταῖς σεμνιμῶντος. ἡ τις τῆς
 φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθῶσα, ἀσμενῶς τὸν
 Ἀγίον ὑποδέχεται. δικόμει τε τῷ,
 ἔκ πᾶσαν ἄλλην δεξίωσιν ἔκ θεραπεῖαν
 παρείχετο. ἔκτος ἐμῶν τῷ μεγάλῳ,
 παρὰ τῇ φιλοθεῷ γυναικὶ κρυπτομένῳ
 λῶντο. ὅς δὲ Κωνσταντῖνος μετ', κατα-
 λύει τὸν βίον, Γελαμῶ δὲ τῆς βασι-
 λείας κρατεῖ. αὐτίκα οὖν Ἀδαμάσιος
 μέσαις μετ' ὅς οἰκῆματος ὅς ἐλθὼν, ἐν
 μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας ἀνίσταται. ὡς ὅς
 ὅπως ἡ Πόλις συνεδραμῶν ἀπασα κρα-
 τῆρες, ἀχαριστῆρες, ὅς τῷ παρόντος
 λέγειν καιρῶ. Γελαμῶ δὲ πάντα πε-
 ρὶ ἐλαχίστῳ θέμτος, τὸτο προνοόμε-

γομ προβάλλεται σπένδασμα, μὴ μορὴ
τῆς θροῦς ζῆσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἀ-
πελάσαι τὸν Ἀγίον. πέμπει γοῦν τοὺς
αἰμαρῆστας. ὁ δὲ καὶ αὐθις, ἀλητοπὸς
ὡ καὶ ἀχείρωτος. μύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν
Νεῖλον ἐλθὼν πλοῖς ἐπιβάς, πρὸς Θη-
βαῖδα ἀπέπλεε. ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ
διώκοιτάς, παρακρησάμενος αὐτὸς ὑπο-
γράφει, καὶ πρὸς Ἀλεξανδρείαν καταί-
ρει. καὶ κεῖ κρυπτόμενος διελαύθαμεν,
ἕως ἃς Ἰβλιαμὸς ἐν τοῖς ζώσιμ ζεταζε-
το. καὶ τούτου δὲ τὴν ζωὴν καταλύ-
σας, Ἰωβιαμὸς Βασιλῆς ἀνηγόρευ-
ται, ἀλλὰ καὶ τούτου τάχις αὖτὲς ἀν-
θρώπων γεγομῶτος, Οὐαλερτιαμὸς τῆς
Ρωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιῆται ταύτης
κοινῶν τὸν ἀδελφὸν Οὐαλερτα. ὁ μὲν
γὰρ τὴν Ἐσπέρην, ὁ δὲ τὴν Ἑώην διεί-
περ. ὅς εἰς κόρον ἦν τῆς Ἀρείας δολερῶν
ραμάτων πάλαι ἐμφορηθεῖς, πάντας μὲν
τὸς ἦν ὀρθῶν δογμάτων ἀντεχομένους μυ-
ρίαις αἰκίαις καὶ κολάσεσι περιέβαλεν.
Ἀθαρῆσιον δὲ ἐλεῖν θόρμῳ ἐτίθετο σπέν-
διον. μέλλων οὖν ὁ Ἀγίος ἀλώσιμος ἔ-
σεσθαι, εἰς τινα παρῶν τάφον κατα-
δύς, τὰς ἦν φορῶντων καταδιδράσκει
χεῖρας. ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο φραχισώμε-
νον τὸν ἦν Ἀλεξανδρέων δῆμον, ἐπι-
γράφει τῷ ἀδελφῷ ἔστω καὶ τῆς Ἐκ-
κλησίας προσάσιν. καὶ οὕτω μὲν τοὺς
πολλοὺς ἀθλοὺς καὶ τὰς μακρὰς ὑπε-
ροίας, ὧς δύο καὶ τεσσαράκοντα χρό-
νους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτέρησας, ἐν γή-
ρᾳ καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀθλήσας ἦν Ἀγίων Μαρ-
τύρων, Ἐσπέρης, ὁ Ζωῆς τῆς Συμβίου
αὐτῆς, ὁ τῶν τέκνων αὐτῶν, Κυριακὸς ὁ
Θεοδόξος.

Τῇ τοῖς Ἀγίοις Ἐσπέρῳς ὁ Ζωῆς,
ὁ πῦρ καὶ ὧς Ἀδελφῶν τῆς Βασιλείας.
δύο μὲν ὄντα τὰ σώματα, ἐν Ἰταλία,
Καταλὺ τῆς ὁ Τετραδίας τῆς Ἰωναι-
κὸς αὐτῆς, ἀποκίον ὄντων Ρωμαίων.
οἱ, ἐκ Παμφυλίας τούτους ὤρυσαν-
το. ἐλᾶθον δὲ τὰς ψυχὰς. ὅθεν ἔ-
δε τῷ σώματι δυνάμει ὧς πολὺ λυέ-
χοντο ἀσεβεῖσι Δεσποταῖς, οἱ αὐτῇ τοῦ
Ποιητῆ ὁ πάντων Δημιουργῶν, τιμῶσι ὁ

προσκυνῶν εἰδωλα. τῷ γὰρ Κυριακῷ
καὶ Θεοδόξῳ ἦν τέκνων αὐτῶν, πρὸς
τὴν οἰκείαν μητέρα, μηκέτι σιωπῶν
τοῖς ἀσεβεῖσι, ἀλλ' ἔξ αὐτῶν χωρίζε-
σθαι, ἵνα μὴ σὺ αὐτοῖς ἀπολωρταί,
διεξελθόντων, τῆς δὲ, ὅτι κύριοι ἡμῶν
εἰσὶν εἰρήνης, ἦν δὲ τῷ τῷ Χριστῷ αἰ-
ματι ἐλᾶθον θλίψαι βοῶντων, ἦν τῆς
μητρός συνεπέσης αὐτοῖς, ἐπιγνώσκειν,
παραγερόμενοι πρὸς τὸν Κάταλον, τὸν
μεν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, Δεσποτῶν
ἦν ἑαυτῶν εἶπον ψυχῶν, τύχη δέτηρι
τὴν ἦν σωμάτων αὐτῶν ἔχει κυριότη-
τα. εἶναι δὲ προτιμωτέρων ἐπ' αὐτοῖς,
τὴν τῆς Χριστῷ ἔξοισιν. παιδαρχεῖν γὰρ
δεῖ φασὶ μάλλον Θεῷ, ἢ ἀνθρώποις.
ἐκπλαγέτος ἦν ὧς τῷ τῷ Κατάλῳ,
τέως μεταπέμπονται μὲν τῆς μητρός ἐν
τῷ Τριτομῶν, πρὸς Ἐσπέρῳν τὸν Πα-
τέρα αὐτῶν. ὕψον δὲ γυνεῖα τῷ τεχ-
νῶτος παιδὸς ἐκτελῶν ὁ Κάταλος, ἐκ
τῆς παρεσκάσμεν οἶον ὁ κρέας αὐ-
τοῖς ἐγνώκει ἀποσείλαι, πειρώμενος εἰ
μεταλήψονται ἦν εἰδωλοθύτων. αὐτῇ δὲ
τῷ μεταλαβεῖν αὐτὸς, τοῖς κυσὶ βαλῶ-
σης ταῦτα τῆς μητρός αὐτῶν Ζωῆς. ὡς
ὁ Κάταλος ἐπύθετο, τὴν ὀργὴν ἀν-
ψας, πρῶτον μὲν τὰ μήτια κρεμασθῆναι
κελᾶει, καὶ σιδεροῖς ὀρυξὶ καταξέσθαι.
οἱς ἐπεφῶν καὶ παρεδάρτιστον οἱ γυν-
μήτων μὴ ἐρδῆναι, ἀλλὰ καρτόρειν μέ-
χει τέλος, καὶ πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρεῖν
ἐφάμεν ἀποβλέπειν. ἔπειτα δὲ κα-
τερεχθῆναι, ἔκ μετα τῆς μητρός τυφθῆ-
ναι σφοδρῶς, εἴτα ἐκκαυθῆναι κλίβα-
νον, ὁ τῆς Ἀγίας ἐμβληθῆναι. ἐν ᾧ
γερόμενοι, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἀπέδω-
καν τῷ Θεῷ. ἔωθεν δὲ, φωνῶν ἐν τῷ
κλίβανῳ ἐν χυμῶν, ὡσπερ ψαλλόν-
των τιμῶν, διαμοίξαντων, ἕδρα εὖρον,
εἰμὴ τῆς Ἀγίας μορῶν, ἐν χήματι κα-
θᾶδόντων, κατὰ ἀματολὰς τετραμ-
νης. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σὺνᾶξις, ἐν τῷ
ἀγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρεῖν, τῷ ὅντι ἐν
τῷ Δυτέρῳ.

Ὡς, ὁ Τρεῖς παῖδων ἐν κημῶν.

ὁ σύμβολον τὴν καρδίαν, ἦν καλῶν
ἐργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασ-

μὸν ἁρτοδοξίας ἡμῶν, ὃν φυγῶντες βοῶ-
μεν, ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ ἦν.

Α Θέες διωσάσας, ἃ κατέπτηξας Ὅσιε,
ἀσεβὲς δὲ παρρησίας ἐμπιπλάμενος,
πράγματικῶς ἀσεβῶν, ἀλογητὸς εἶ.

Ω Οὐ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαίρετος
Ὅσιε, διετήρησας ἀμέλειον τὸ κήρυγ-
μα, τῆς Τριᾶδος κραυγάζων, ἀλογη-
τὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ε Τέχνης ἐκ Παρθένου, ὡς ἀδόκησας
Κύριε. ἔ ἐρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
ἡμῶν. διὰ τοῦτο βοῶμεν, ἀλογητὸς εἶ.

Ω δὲ, ἡ. Τοῦ ἔξ ἀναρχῆς τῆ Πατρὸς.

Η Αἱ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχ-
θης Ἀθαλάσσιος, πῇ οἰκουμενῇ τῆς
ἀθαλασσίας δόγματα φθευγόμενος. διὸ
Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις ἔ ἡμεῖς, ὑμῶμεν
ἀλογεῖμεν, ἔ ὑπόρυψμεν.

Η Ἡ Τριὰς ἀσεβῶς δογματίσας ὁμο-
σιον, σὺν τῷ Ἀρείῳ, ἔ τὴν Σαβελίαν
ἠλεγξας κακόμοιον. διὸ φυγόντες τὴν αὐ-
τῶν ἐμαρτίαν συμπλοκῇ, ὑμῶμεν ἀλο-
γεῖμεν, ἔ ὑπόρυψμεν, Χριστὸν εἰς τὰς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ω Ὅ μὲν ἐμοικῆσαντα πιστοὶ, ἐν κοιλίᾳ τῆς
Παρθένου Μαρίας, ἔ γερμηθεῖντα ἔξ
αὐτῆς ἀφράσως, ἔ πάλιν μετ' γερμῆσιν,
Παρθένον φυλάξαντα, ὡς Θεοῦ ἀληθινόν,
ὑμῶμεν ἀλογεῖμεν, ἔ ὑπόρυψμεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ω Ὅ μὲν ἔξ ἀναρχῆς τῆ Πατρὸς, γερμηθεῖντα
ὑμῶν καὶ Θεοῦ, Ὡς ἐπ' ἐχάτων ἐκ τῆς
Θεοτόκου, σάρκα ἐνδυσάμενον, ὡς τέλειον
ἀνθρώπου, Ὡς Θεοῦ ἐκ τῆ Θεᾶς, ὑμῶμεν
ἀλογεῖμεν.

Ω δὲ, Ὡς τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

Ε Σοφὸν Θεὸν τὴν ψυχλῶς, ἀκινί-
δωτον δείξας, πρακτικῶς ἔ λογικῶς,
πῇ οἰκουμενῇ ἀσράπτως, τὰς θείας ἐμφα-
σεις παμμακάρισε.

Α λπιγῆ γρηγορικῆς ἀφωρίας, ἀν-
δρείας Θεοφρων, τὰ φρονήματα ἡμῶν
ἀνδρείας λόγοις, καὶ ἦν Θεομάχων ἀν-
δρῶν διεγείρσας.

Ε τὸν ἀληθῶς δεδεγμένον, τῆς σοφίας
κρατῆρα, Ὡς ποτίζοντα ἡμᾶς, τῆς ἀ-
σεβείας τὸ μνηφαλαῖον πόμα, ἐν ὑμνοῖς με-
γαλιώμεν.

Θεοτοκίον.

Ε τὴν ἐν γαστρὶ συλλαβῆσαν, τὸν ἀ-
χώρητον Λόγον, ἔ τεκῆσαν ἐν σαρκὶ
ἀνθρωπίνῳ, Θεοτόκε Ἀγνή αἱ πιστοὶ
μεγαλιώμεν. Ὁ Εἰρμός.

Ε τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, ἔ ἀγίαν
Παρθένον, τὴν μητέρα τῆ Θεᾶς ἔ Θεο-
τόκον, τὴν ἐλπίδα πάντων ἡμῶν μεγα-
γαλιώμεν.

Ἐξαποστάσιον.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Α Ῥχιθρέων τὸ κλέος, ἔ τῆς Αἰγύπτου
τὸ θρέμμα, ἀθαλασσίας τὸ κύδος, ὑ-
μνήσωμεν ἐν αἰμέσει, ὡς καταιρέτιν Ἀ-
ρεῖς, ἔ ἦν πρὸς ὡς προσέτιν.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς.

Εἰς τὰς αἰῶνας, τὸ, πάντα προῖ. ἱστώμεν
ἡ. Ὡς ἔ ἡμεῖς ἡ προσόμοια τῆς Ἀγνῆς,
ἡχος, δ.

Ὡς γερμαῖον ἐν Μαρτύρῳ.

Ω Ὡς πυρίνοις σε δόγμασι, ἦν αἰρέσεων
ἅπαντα, φρυγαμῶδης φλέγεται, ὕλη
παύσοφε. ἦν μονάτων τοῖς βάθεσι, βυθί-
ζεται ἑρτάμα, ἀπειθῆντων δυοσεβῶν,
Ἀθαλάσσιε Ὅσιε. σοῖς δὲ δόγμασι, καλ-
λωπίζεται Μάκαρ, κατ' ἐκάστῳ, ἦν πι-
στῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφῶως τιμῶ-
σά σε. Ὁμοιον.

Η ἦν λόγῳ λαμπρότητι, ἦν ἐνθέω
σε Ὅσιε, Ἐκκλησία ἅπαντα ὠραίζε-
ται, Ὡς ἀσεβῶν καλλωπίζεται, ὠραίοις
ἐν κάλλει, ἔ τιμᾷ χρεωστικῶς, τὴν πα-
μέορτον μνήμην σε, Ἀθαλάσσιε, ἰδρέων τὸ
κλέος, ἀσεβείας, ὁ λαμπρὸς ἔ μέγας κή-
ρυξ, ὁ τῆς τριάδος ὑπόρμαχος.

Η ἦν Χριστὸς ἀπεδίωξας, μοντὲς λύπης
παύσοφε, Ἐκκλησίας πῇ ῥάβδῳ ἦν
δογμάτων σε, ἔ ταύτῳ κύκλῳ ἐτείχισας,
λόγῳ ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χρι-
στῷ. ἀσπὴν ἔ ἀλώβητον. ὃν ἱκέταν, ἐκ
φθορᾶς ἔ κηδυνῶν, λυρωθῆναι, τὰς ἐν
πίσει ἐκτελεῖντας, τὴν αἰσέβασον μνή-
μην σε.

Ἰδιόμελον, τῇ Ἀγνῇ λεγόμενον μετὰ τῇ
ἡ. Ὡς ἡμεῖς ἐνδυσάμενοι. ἡχος, γ.

Γόρμας Πατερικῆς.

Η Μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ
πολύαθλος Ἀθαλάσσιος, πρὸς ὡχίαν

σήμερον συγκαλεῖται τὴν οἰκουμενὴν φαι-
δρῶς· παντὶ πιστοὶ πρὸς τὴν παμνήγειον
ὑπακοήσωμεν τῇ καλῇ ποιμένει, ὑμνοῖς
ὑδαίρομεν τὰς ἰσχύς αὐτῆς πόνης· ὅπως
ταῖς πρεσβείαις αὐτῆς, λάβωμεν παρὰ Χρι-
στῆ τοῦ μέγα ἔλεος·

Δόξα· ἡχος, ὁ αὐτός.

ΠΟῦ μέγα κλέος ἦν ἰδρῶν, Ἀΐθασιον
τὸν ἀήτητον ἀεικέα, ἰδρὸπρεπῶς
ἀφηνήσωμεν· ἔτος γὰρ ἦν αἰρέσεων συγ-
κόψας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τῆς Πρύ-
ματος, τὰ τῆς ὀρθοδοξίας ῥόπαια, ἀνε-
στῆσατο κατ' ὅλης τῆς οἰκουμενῆς, ἀριθμῶν
ἀσεβῶς τὸ τῆς Τριαδὸς μυστήριον, διὰ τὴν
ἦν προσώπων ιδιότητα, ἐπάλιν συνάπ-
των ἀσυγχύτως εἰς εἶ, διὰ τὴν τῆς ἑσίας
ταυτότητα· καὶ χόρσβικῶς θεολογῶν,
πρεσβύει ὑπὸ ἦν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ μὴν· τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ βέλνται ὁ προεστὴς, δοξολογία μεγάλη
καὶ ἀπύλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ ἐκ τῆς Καρό-
μος τῆς εορτῆς, τῷ γ· ἐκ τῆς Ἀγίας τῷ, γ·
προκειμενον τῇ Ἀποστόλῃ, Τὸ εἶμα μὴ
λαλῆσαι σοφίαν· Οἱ ἰδρεῖς σε ἐνδύονται·

Οἱ Ἀπόστολοι, πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοί, οἱ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρέσαι·

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπερ ὁ Κύριος, ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ
Κόσμου·

Κοίμησιν· Εἰς μνημόσυνον.

Μὴν τῷ αὐτῷ, γ· Τῶν Ἀγίων Μαρτύ-
ρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας· ἐσθράς ἡ προ-
σώμοια τῆς εορτῆς, γ· Στὴν Ἀγίῳ γ· ἡ
προσώμοια ἦν Ἀγίῳ, ἡχ', α·

Παράκλητοι Μάρτυρες.

ΠΟῦ ζεύγος τὸ Ἀγίον Χριστῆ, ξυνορεῖς ἡ
ἐνθεος, τὸ ἦν Μαρτύρων καλλώπισ-
μα, μέγιστοι Μάρτυρες, οἱ τὴν θείαν ζά-
γλιον, ἐν βασίλοις εὐρέσαστες, ἐν μάστιγας
Τυράνων μὴ πτήξαστες, ἐν μὴν πρεσβύ-
σατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, ἐν τῷ μέγα ἔλεος·

Οἱ μοιοι.

ΜΟρφῇ ἀσραπτιᾷ ὡς σεμνῇ, Μαύρα
παμμακάριστε, ἐν τῷ φωτὶ τῆς σῆς

Χαίτης, ὅφεις ἡμαυρώσας, τῇ δειρῇ Τυ-
ράνῃ, ἐσπασμοῖς τριχῶν ἦν σώμ, Θεῷ
ἀνταφαιδὸν προσωμίλησας· ἐντεῦθεν ἐ-
φλεξας, Σλεβήτων ἐν τοῖς βράσμασι, τῇ
Βελίῳ, τὴν κατὰ τὴν ἀδικον·

Οἱ μοιοι.

ΤΣΧΥΐ Τιμόθεε ψυχῆς, ἐκ καρδίας ὁ-
λῆσας, Θεὸν τιμῶν τὸν ὑπόρτιμον,
πυρὶ φλεγόμενος, ἐν τοῖς ὀβελίσκοις, ἐ-
ληφας φωνῆς Θεῷ, καρδίας ἐνίσσει τὴν
τόρπρότητα· καὶ ἐν κρεμάσματι, ἀρτι-
ερόφῳ πρὸς ἐράμιον, δρόμον ῥέχων, τὸ
εἶδος εἰσδέδεξαι.

Δόξα, ἐν μὴν· τῆς Ἑορτῆς· ἐν Τροπαίῳ
τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον οἱ Καρόμοι τῆς Ἑορτῆς
κατὰ τῆς Εἰρήμῃς εἰς εἶ, ἐκ τῆς Ἀγίῳ εἰς δ·
ὁ Καρόμος ἦν Ἀγίῳ, ὁ ἡ ἀκροστιχίς·

Τιμοθέε Μαύρας τε τῆς πόνης σεβῶ.

Γωσιφ· Ωδὴ, α· ἡχ', ἡβ·

Ὡς ἐν ἡπείρῳ περὶ ἄσας.

ΠΩν ἰδρῶν ἀθλοφόρων τὴν ἰδρῶν, Σ
σετωπὴν παμνήγειον, ὁ λαὸς ὁ ἰδρὸς,
ἰδρῶς τιμήσωμεν αὐτῶν, ταῖς δεινέσι δει-
μῶν ὅπως ῥυθίστημεν.

ΤΕρομῆς εὐφάνης παρὰ Χριστῆ, εἰλη-
φῆται σωδομῶν, τὸ θαμῆν ὑπὸ
τὸ ζῶν, οἱ γεγραμμένοι Μάρτυρες σαφῶς, ἡρε-
τίσαστο διὰ δόξης ἐπέτυχον·

ΜΗ δειλιάσαντες πόνης τῆς σαρ-
κός, μὴ κολάσεις πτήξαστες, μὴ τὸ
πῦρ ἦν διωκτῶν, ἀθλοφόροι Μάρτυρες
Χριστῶν, ἐν εὐαγγέλιῳ ἀνδρείκῳ ἀρεκηνύξατε·

Θεοτοκίον.

Ο Τὸ πῶρος Λόγος ἐσθράς, ὅς ἄγνων
αἱμάτων σε, ἐδεύρησεν ἡμᾶς, ἐκ φθο-
ρᾶς ἐρρύσατο Ἀγνή· διὰ τὴν τοῦ σε πῶρος
αἰεὶ δοξαζόμεν·

Ωδὴ, γ· Οὐκ ἐστὶν ἄγιος ὡς σύ·

ΘΕῦ τὰς βίβλους τῷ λαῷ, ἱερῶς ὑπαμοί-
γων, ἐκ φωτίζων καρδίας, εὐρατιῶτα
τῇ Χριστῇ, Τιμόθεε τῷ σετωπῷ, μαρτυ-
ρεῖς, χαίρων ἐπὶ πηβέβηκας·

ΕΝΘΕῶ πόθῳ τὴν ψυχὴν, πυρπο-
λούμενος Μάρτυς, τῷ πυρὶ ἦν βα-
σάνων, προσωμίλει καρτῶρως· διόσε
τῇ Χριστῇ, θείᾳ δρόσος, Μάκαρ ἐπαμέ-
ψυχον·

Νῆς σε μύσει πρὸς Θεόν, λαμπρινό-
μυρος Μάρτυς, ἔκ ἡδ' αὖτε ὅλως, τῶν
σιδήρων τὰς δειμας, προσψάσεις διὰ πυ-
ρὸς, γηιομέας, εὐδοξε Τιμόθεε ~

Θεοτοκίον.

Υ' Παύλων φύσει ἀπαθὴς, ὁ Τίος σε Παρ-
θεμε, προσελάβετο σάρκα, ἔξ αἱμά-
των σε ἀγνῶν, ἐξ ἀπ' ἀδ' Σταυρῶν, τῶν
παθῶν με, Ἀ' λησπε ἐρρύσατο ~

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ἕξ ἔστι ἅγιος ὡς σύ.

καὶ ἡ Χ, α. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Π' Ἰμνήσαντ' ὁ Θεός, ἀπ' ἡμῶν πλά-
μην, Τιμόθεος σαφῶς, ὅς ἡ εὐδοξος
Μαῦρα. ἐξ πάσων ὑπομεινάντων, οἱ πα-
μεύδοξοι βάσανον, ἐλαμπρινώθησαν, ὑπὸ
ἀκτῖνας ἡλίου, ἐξ γεγόνασι συλλειτουργοὶ τῶν
Ἀγγέλων. ἔς πίσει δοξάσωμεν ~

Δόξα, ὅς τῆς εὐδοξίας.

Ω, δὴ, δ. Χειρὸς με διώμας.

Μ' Εὐγίω εὐκλείαν, ἐπιποθήσαντ' ἄν,
ἡξιώθητε ταύτης τέκμα φωτὸς, θεῖς
ληματίσαντες, μεγαλομάρτυρες Χειρῶν
τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι ~

Α' Τίω τὰ γυμνασίαι, σωματιζόμενος, ὅς
ἡνίοχα ὦτα πρὸς θεῖας, ῥόμους ἔ-
χω εὐδοξε, τὰς διαρρήσεις σταθρῶς, ἐκαρ-
τόρησας Τιμόθεε ~

Υ' Ψῆντες ξύλωσε, οἱ ματαιόφρονες, προσ-
βαρυνῶσι λίθω τὴν κεφαλὴν, εὐδοξε
Τιμόθεε. ἀλλ' ἐδιώμας σε Χειρὸς, θεῖα
πάθει σεμνινόμενον ~

Ρ' Εὐντὼν ἄστατον, φορὰν μακάριοι,
ἐβδελύξατε ὅντως ὅς ἑαυτὸς, πόροις
ἔξεδώκατε, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ, διὰ ταῦ-
τα κληρωσάμενοι ~

Θεοτοκίον.

Α' Τρεῖς σκλιώμα, κατοικητήριον, τῷ
Δεσπότη τῶν ὅλων τῶν Προφητῶν,
πάντων περιήχημα, θεοχαρίτωμα, ἔξ
τῶν ὑμῶν τὰς σε οἰκτερήσου ~

Ω, δὴ, ε. Τῷ θεῷ φέγγεις ἀγαθὴ.

Ε' Τζύγ Μαῦρα φωτοειδὴς, λόγους ἡ-
κροάσω ἀμύμων, ὅς τὴν ζοφώδη κακό-
μοιαν, ἀπορρίψαμεν φῶς ἐχρημάτισας,
διὰ τῶν μαρτυρίων θεομακαρίσε ~

Π' Ω, θεῖα Πράματι σεαυτῇ, Μαῦρα
θωρακίσασα σεμνὴ, πρὸς συμπλοκῇ

τῶν ἀλάστορος, χαίρεσα ἑξήλθες ἐξ ἐπ' ἐ-
φ' ἑσας, ὅς ῥίμους τῶν σταθρῶν Μάρτυς ἀ-
πείληφας ~

Ε' Να σε Κύριον Ἰησοῦν, καθομολογῶ-
σά ἡ σεμνὴ, χεῖρ τὸν ἀνθρώπον πλά-
σαντα, τέμνεται δακτύλους χειρὸς τῇ ἀ-
δίκῃ ἀνδρείως τιμωρίαν καθυποφόρου-
σα ~

Π' Ἡ καταγίδα τῶν λογισμῶν, τὰς ἐ-
παμαρῶσεις τῶν παθῶν, τῶν πει-
ρασμῶν τὸ κλυδόνιον, κόπασον Παρθεμε
θεοχαρίτω, ἐξ σώσω με ὑμῶν τὰ με-
γαλεῖά σου ~

Ω, δὴ, ε. Τῷ βίβ τὴν θαλάσσαν.

Ο' Ἰ' ἅγιοι Μάρτυρες, τῷ ἱεῖ τῷ Σταυ-
ρῷ πρῶματικῶς τωτόμενοι, τῶν πει-
ρασμῶν τὸ πέλαγος ἀβλαβῶς, ἐξ πίσει
παρέδραμον, ὅς πρὸς θεῖας λιμένας ἀμ-
παύσαντο ~

Υ' Φάψατες λέβητα, ἐν αὐτῷ σε τὸν
Χειρῶν, ὁμολογῶσαν ῥίπτειν, οἱ
δυσσεβεῖς. ἀλλ' ἐμείμας ἀβλαβῆς, τὴν
δρόσον τῷ Πράματι, ὥρα μέρησε Μαῦρα
ἀναψύχασα ~

Ε' Τρεβλόμενοι Μάρτυρες, πάσας ἐρέβλας
τῶν ἐχθρῶν, ἀνδρείως διελύσατε, ἐξ τῇ ἀ-
γάπῃ τέλεον τῷ Χειρῶν, ψυχὰς συνεδήσα-
τε, τῆς σαρκὸς ἀποδέσει παμαοίδιμοι ~

Θεοτοκίον.

Π' Ἀράγαθε Δέσποιν, τὸν Παράγαθον
Θεόν, ἡ ἐν σαρκὶ κηρύσσασα, κεκακωμέ-
νῃ πάθει τὴν ψυχῇ, ἐμὴν ρυὴ ἀγαθυ-
ρον, ἵνα πίσει ἐξ πόθω μεγαλύνωσε ~

Ὁ Εἰρμός. Τῷ βίβ τὴν θαλάσσαν.

Τὸ Κορτάκιον τῆς εὐδοξίας.

Τῷ αὐτῷ μὲν, γ. τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Τιμόθεος ἐξ Μαῦρας.

Η' πλωσε Χειρὸς χεῖρας ἐν Σταυρῷ πά-
λαι,

Η' πλωσε ἐξ ῥυὴ Μαῦρα σὺν Τιμόθεῳ.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτῃ ταυῖν ἁμα
Μαῦρα.

Ο' Τῷ ὁ ἅγιος Τιμόθεος ἐν τῷ ὀνόματι
ὡν τῶν κληρικῶν, τῶν ἰδῶν λογίω
ὑφ' ἡντινῆς τῷ, ἐκ Κώμης Περαιπέων, ἀρτι-
πρὸς κοινωρίαν γάμος, τὴν Μαῦραν ἀμα-
γόμενος. ἔπω δὲ διαγομώμενος ἐκκοσμή-
νῳ, διαβληθεὶς ἀγεται πρὸς τοῦ Η'.

γεμόνα Θηβαῖδος Ἀριαμόν. ὃ προσέξα-
τος ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς βίβλους αἱ τοῖς χει-
ρῖα τοῖς ὑπαγαγινώσκει, τὸ μετ' ἐκ ἐποίη-
σεν, αὐτέφηνε δὲ τῷ Ἡγεμόνι, τὰς βί-
βλους τέκνα ἠγέσθαι αὐτῷ, ὑφ' ὧν γηρίζε-
ται ἔκ τῃ Ἀγγέλων φηρεῖσθαι, τῆς
τῷ γεγραμμένῳ διωάμεως καλῆς αὐ-
τὸς εἰς βοήθειαν, μηδὲν δὲ ἐκοντὶ, τὰ
ἴδια τέκνα διδόντα εἰς θάνατον. ὅθεν σί-
δηρα πεπυρωμένα ἐβάλλον αὐτῷ τοῖς ὤ-
σιν. ὑφ' ὧν αἱ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῷ κόραι
διατακῆσαι ὄξεσσον. εἶτα δεσμῶν αὐ-
τῷ ἐπὶ ῥοχὲ τὸς ἀσραγάλους. καὶ κη-
μὸν ὑποβάλλουσιν αὐτοῦ τῷ ῥόματι. καὶ
κρεμοῦσιν ἐπὶ κεφαλῆς, λίθον αὐτοῦ τῷ
ῥαχίῳ προσδήσαντες. ὡς δὲ τούτοις οὐκ
ἐμεδίδου, τὴν γαμετὴν αὐτῷ Μαῦραν ἀ-
πατῆσαι ἐλπίσας ὁ Ἡγεμὼν, ἔπειθε κοσ-
μησαμένῳ, διὰ κολακείαν, θόραπέας
τοῖς εἰδώλοις προσάγειν. ἡ δὲ ἐκ ἠέκασ-
τῶν δὲ ταῖς τῷ ἁγίου πεδιέσαι παραι-
μέσει, τῷ Ἡγεμόνι ἐμώπιον, Χειρῖα-
μὴν ἑαυτῷ ὁμολόγησε. τίλλεται οὖν τὰς
ῥίχας τῆς κεφαλῆς, ὅς τὸς δακτύλους τέ-
μνεται, καὶ βαπτίζεται ἐν θόρμῳ ὕδα-
τι. ἐν ᾧ μείρασα ἀφλεκτος, ὑπόροισιν
παρέχετο τῷ Ἡγεμόνι, ὡς ὁ θόρμῳ ὕδωρ,
ἀλλὰ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ ἐν ᾧ ἐβαπτίσθη. ὅ-
θεν ἐπὶ ῥοχίῳ αὐτῷ κτ' τῆς χειρὸς
κελάει. τῆς δὲ ἁγίας, τῇ χειρὶ λαβῆσθαι
ἀπὸ τῆς λέβητος, ἔκ ἐπιβαλλῆσθαι αὐτῷ κτ'
τὴν χεῖρα, ἀπὸ τῆς τῷ θόρμῳ τῷ Ἡγεμό-
νος. ἐπὶ τῷ οὖν τῷ αὐτῷ ἀμφοτέρω-
ρος, ὅς ἐπιμέρατες ἡμῶν ἐμῶν τῇ ἀπαρ-
τήσιν, ἀλλήλους παρήκουσιν ὡς ἐκ διαδοχῆς
ἐγκαρτόρειν ταῖς κολάσεσι, ὅς μὴ ἐμδουῶν
σιμβεβλάδου. καὶ ἔτω τὰ Πνεύματα ἑαυ-
τῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν. ὅθεν δὲ ὡς
ἐν ἐκτάσει ἐλθεῖν τὸν διάβολον τῇ ἁγίᾳ
μάρτυρι ἔτι τῷ τῷ αὐτῷ ἡρτημένῳ, ὁρᾷ
ποτήριον μέλιτος καὶ γαλακτος ἐμπλεον
πιεῖν προρεπόμην. τὴν δὲ δι' αὐτῆς ἀ-
πώσασθαι. καὶ πάλιν ἐπὶ ποταμὸν ἀγα-
γεῖν ῥέοντα τῆς προφθέρτας χυμῶν, καὶ
πιεῖν ἐπιρέπειν. τὴν δὲ εἰπεῖν, ἐκ ὅς
αὐτῶν πίωμα, ἀλλ' ἐκ τῆς ποτήριος ὁμοι-
ἐκόρασσεν ὁ Χεῖρ. ἔκ τῷ τῷ διάβολον
ἡττημένον ἐλθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Ἀγγελοῦ

δὲ τῷ Θεῷ παραστῆναι, δόξαι τὴν ἁγίαν
εἰς τὸν ἔρατον ἀγαγεῖν, τῆς χειρὸς λα-
βόμενον. καὶ ὑποδείξαι αὐτῇ θρόνον, ὅς
τοῖν λώκῳ ἐπ' αὐτὸν, ὅς ῥέφαρον,
καὶ εἰπεῖν. ὅτι σοὶ ταῦτα ἡτοιμάσθην.
εἰπεῖν πρὸς ὑψηλότατον τόπον ἀγαγεῖν,
καὶ πάλιν ὑποδείξαι θρόνον ἑτόρον καὶ
παμύπρεπτον ῥοχίῳ, καὶ ῥέφα-
ρον, καὶ προσεῖπε. ὅτι ταῦτα τῷ αὐ-
τῷ σου ἀπεκληρώσθην. ἡ δὲ τοῦ τόπου
διαφορὰ παραδολοῖ σοι, ὅτι ὁ αὐτῷ σου
μᾶλλον πρόξενός σοι τῆς σωτηρίας ἐγχε-
το. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συνάξις, ἐν τῷ
ἀγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρίᾳ, τῷ ὅρτι πέ-
ραμ ἐν Ἰερουσαλὴμ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλιος τῷ ἁγίῳ Μαρ-
τύρῳ Διοδώρῳ, καὶ Ροδοπιανοῦ Διακό-
νου.

Ἰ' τιμὲς ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Διο-
κλητιανοῦ. διὰ δὲ τὴν εἰς Χεῖρ
πίστιν ὑπὸ τῷ ἰδίῳ συμπολιτῶν, ὕβρεις
πολλὰς ὅς αἰκίας ὅς μάστιγας ὑπομέ-
ρατες, ἐν ἀφροδισίᾳ τῆς Καρύας. τε-
λῶτατον ὑπὸ τῷ αὐτῶν λιθοβολούμε-
νοι, τὰ ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν
πνεύματα:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐ-
λέησον ἔσωσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ω' δὲ, ὅς. Δροσοβολοῦ μετ'.

Ἰ' τῷ ἡμερῇ ταῖς λαμπρῶν παμαιοῖδιμε
φλογίζομεν παμτοῦτον, πῦρ ἐγκαρδίου
τὴν ἀγάπῃ φέρουσα Χεῖρ, ἔκ τῷ βοῶ-
σα ἐμμελῶς. ἀλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πα-
τόρῳ ἡμῶν:~

Ἰ' Τραγῶν ἀπὸ βλεφάρων ἀπώσασμε-
νος, κακίας Τιμόθεε, ἐκαρτόρησας,
ὀφθαλμῶν πηρώσεις τὸν Χεῖρ, καρδίας
τοῖς ὀμμασιν ὀρῶν, ἔκ μελῶδων διληκῶς.
ἀλογητὸς εἰ ὁ Θεός:~

Ἰ' τὰ κάτω παριδόντες θεοὶ Μάρτυρες,
τῷ αὐτῷ δὲ τὴν οἴκησιν κληρωσάμενοι,
ἰδράς τιμάσθωσαν ὡδαῖς, βοῶντες ἀπαύ-
τως αὐτῷ ἡμῖν. ἀλογητὸς εἰ ὁ Θεός ὁ τῷ Πα-
τέρῳ ἡμῶν:~

Θεοτοκίᾳ.

Ἰ' Πόρυνθε Παρθεῖν ὑπόρυνθητον,
Θεὸν ἀποκυνήσασα, τὸς ὑμῶντας σε,
κοιμῶντας ἀνὰ δεξιῶν φωτὸς, ὅς ῥῶσαι γεῖ-

μηδὲ φλογός, ἐπάσης βλάβης τῆ ἐχθρῆ
ταῖς ἰκεσίαις σου·

Ω δὲ, κ. Ἐκφλογός τοῖς ὁσίοις.

Ε Τριτηρεῖτες τῆς μόμης τῆ Παμτοκράτο-
ρος, ἀπομνητῶν τῶ κράτει ἔχ ὑπεκύντα-
τε. σέβας πομνητοῖς ἐκ ἐρείματε δαίμοσι,
Μάρτυρες γεμναῖοι Κυρίῳ κληρονόμοι·

Ε Τζυγία ἀείρη σαφῶς σιωδμελμοι, τὸν
ζυγὸν τῆ Κυρίῳ τὸν ἐλαφρότατον, εὐ-
ρατε ὁμῆ, ἐπαυχερίου Μάρτυρες, ἐ ταῖς
ἡρ Μαρτύρων σιωνήφθῃτε ἀγέλαις·

Ε Πι ξύλα ταθεῖτες Σταυρῷ παμύφθ-
μοι, ἐπὶ πλείσας ἡμέρας ὄρεκορίσατε,
πάθος τὸ σεπτὸν, τῆ παθόμτος βυλῆματι.
ὅν ὑπόρυψτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας·

Β Ιαιότατον ὄντως θάματα Α' γιοι, πα-
ρατάσει ἡρ πόμων καθυπεμείματε.
ἀπομον διὸ πρὸς ζῶνι μετετέθῃτε, ἀνυμνο-
λογεῖτες Χεῖρ ὅν εἰς τῆς αἰῶνας·

Θεοτοκίον.

Ω Ραιώθης Παρθεῖ ἀποκυνήσασα, ὡ-
ραιότατον κάλλει Χεῖρ ὅν τὸν Κύ-
ριον, θείαις τῆς πηγῆς ἀγλαίαις φαιδρύ-
μορτα. ὅν ὑπόρυψμελμ·

Ο' Εἰρμός.

Ἐκ φλογός τοῖς ὁσίοις δρόσον.

Ω δὲ, γ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ι Δεῖν τὴν δόξαν κατηξιώθῃτε, τῆ ἐσω-
τὸν κενώσαμτος δι' οἴκτον παμύφθ-
μοι. τῆς αὐτῆς γὰρ μόμους ἐφυλάξατε, Σ
κοιμωμοὶ ἡρ τέτῃ, παθιμάτων γεγόμα-
τε. ὅθῃ σιωελθόμτες, ἀσεβῶς ἡμᾶς γε-
ραίρομλμ·

Ω Ρῶν ἰσάριθμον διλυύσατε, μέτρον σο-
φοῖ μυκτῶν ἐ ἡμῶν προσηλῆμμοι,
τῆ δι' οἴκτον Σταυρῷ ὁμιλήσαμτος. ὅν καθο-
μολογεῖτες, πάντων δεσπότης, τέτῃ ἐν
χόρσῃ τὰ ἐσωτῶν πρῶματα ἔθεθε·

Ε Τρατὸς Α' γγέλων χορὸς μακάριος,
ἡρ Προφητῶν Μαρτύρων Α' ποσόλων
Ο' σίωμτε, τῆ ἀρόδῳ ὑμῶν ἐπεκρότησε, πᾶν-
των δὲ ὁ Δεσπότης, ἔφει κατέρεψε, μάρ-
τυρες ὑμᾶς μνηκτικῶς ὡς ὑπόρᾳγαθος·

Η Μῖν τοῖς πόθῳ ἡμᾶς γεραίρῃσι, ἐ τὴν
σεπτὴν, ὑμῶν ἐπιτελῆσι παμνηγυειν,
ἀθλοφόροι Χεῖρ γεμναῖοτατοι, λύσιμ ἀ-
μαρτημάτων, βίῃς διόρθωσιν, πάντων τε
δειρῶν ἀπαλλαγῇ, σοφοῖ ἀιτήσαθε·

Θεοτοκίον.

Φ Ωτὶ τῶ σῶ με θεοχαρίτωτε, ἐν γυναι-
ξὶ Παρθεῖ καταλάμπρυνον δέομαι,
ἐ πυρὸς αἰωνίῳ με λύθωσαι. ὅπως σε με-
γαλιῶ, ὅπως δοξάζω σε, ὅπως κατα-
χέως ἀνυμνῶ τὰ μεγαλεία σου·

Ο' Εἰρμός.

Θ εὐὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐξαποσειλάριον τῆς ἐορτῆς. εἰς τὸν ἡ.
π. τῆς ἐορτῆς, δόξα, Σ μὴ. τῆς ἐορτῆς.
Σ τὰ λοιπὰ, ἐ ἀπολύσις.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Μὴν τῶ αὐτῷ, δ. Τῆς ἀγίας μάρτυρος
Πελαγίας. Ἐσπέρας προσόμοια τῆς ἐορ-
τῆς γ. Σ τῆς ἀγίας γ. ἡχ, δ.

Ε' δώκας σημεῖωσιμ.

Β Α' ωπισμα τὸ πάρεστωτον, ἐ ἰδρὸν Σ
σωτήριον, Πελαγία ποθήσασα, ἀν-
δῆ ἐπεζήτησας, ἐ ἀρῆσα Μάρτυς, τὸν μυ-
σαγωγῶντα, μετ' ἀφροσύνης Σ χαραῖ, τῆ
ποθιμέμης θάττον προσέδραμες, Σ ξέμων
κατηξίωσαι, θεωριῶν ἀξιάγασε. ὡς με-
ρις ὀπίσω δὲ, τῆ Νυμφίῳ σε ἔδραμες·

Ο' μοιον.

Κ Ο' σμῶν τὸν ἐπίγειον, καταλιπῶσα
ὡς πρόσκαιρον, ἐ φθαρτὸν ἐ ἀμά-
ραντον, τὴν θείαν ὠπρέπειαν, ὡς ἀεὶ ἐ-
γώσασα, καὶ ὡς κεκτημένη, διλυεκῇ τὴν
χαρμομῇ, ἐ θυμηδίαμ ἐ καθαρότητα, σω-
τῶνως κατεδιώξας, ἐ παρθεῖαν προσείλη-
φας, ἡρ Μαρτύρων τὴν εὐκλειαν, δι' ἀμ-
φοῖν ἀγαλάμψασα·

Ο' μοιον.

Π Πειρον Σ ἄφραστον, ἡρ σῶν θαυμά-
των τὸ πέλαγος Πελαγία παμύφθ-
με. Χεῖρ ὅν γὰρ ποθήσασα, καθαρὰ καρ-
διά, Σ τελειοτάτη, ἡρ αἰκισμῶν καὶ τῆ
πυρὸς, ἐ ἡρ βασάνων καταπεφρόνηκας. διό
σε καρτόροφυχε, θαλαμηπόλον ἑράμιον,
ὁ Νυμφίος εἰργάσατο, ὁ Σωτὴρ ἡρ ψυ-
χῶν ἡμῶν·

Δόξα, ἐ μὴ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν ὁρθρον ἡ σιωνῆς ἡλῶ. ἡ. τῆς ἐ-
ορτῆς. οἱ καμῶν τῆς ἐορτῆς, καὶ τῆς ἀ-
γίας συνήθως. ὁ καμῶν τῆς ἀγίας. οὐ ἡ
ἀκροστιχίς.

Πελαγία τὸν αἶμον εἰκότος πλέκω.

Ω. δὴ, α. ἡχ., δ.

Θαλάσσης τὸ ὄρυθραῖον.

Π Ελάγει τῷ ἥθ' θανάτων πλέοντι,
αὔραμ τῆ Πράματος, μὴ μοι παρά-
χῃ μάρτυς τῆ Χειρῶ, Πελαγία παμάρφη-
με, Σ πρὸς λιμερὰ εὐδίου, ἥθ' σὼν ἐπαί-
μων καθοδὴν ἡσίου.

Ε Κ βρέφης προηρωσικῶς τῷ Κτίσει σκ,
αὔρατε θεία σεμνὴ τὴν ἥθ' φθαρτῶν ἀ-
πέριφας σφωλῶ, Πελαγία παμάρδοξε,
ἀρρεμοπῶς τὰ πάθη δέ, θεία δινώμει κα-
τεπάτησας.

Π Ουρὸν θείον ἐπυθυμῶσα δέξαδαι, τὸ
τῆ βασιλείας, ἰδρυγὸν ὄρῃσα τῆ
Χειρῶ, Πελαγία προσέδραμῶν, ἐ μεταρῶ-
σα γέγονας, φωτὸς ἐνθὺς Μάρτυς ἐμπλεως.

Θεοτοκίον.

Π Τίω ἀγιωτόρα πέφλυας, Παρθένε ἀ-
λχαυτε, τὸν ἥθ' ἀγίω ἀγίου Χειρῶν,
ἐ ἀγκαλὰς βασιλεύσας, τὸν θεῖκαϊς δινώ-
μεσι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιέχοντα.

Ω. δὴ, γ. Εὐφραίνεται ὁ σοί.

Π Ὡς ὁρῶ τις ἀγαθὴ, προσκαμὴν λο-
γικὰ σφωρματα, Μάρτυς Χειρῶ παμ-
σοφε, ταῦτα δαφιλῶς ἐγεώργησας.

Π Θωῶθης ὡς ἐκλεκτὴ, πρὸς τὸν Δεσπότην
τὴν ἐ Θεὸν σφωδρῶσα, Μάρτυς Χειρῶ
ἐμδοξε θείοις ῥωμηνεμένη διδάγμασι.

Π Νέστησας ὡς σεμνὴ, τὴν πεπτωκυῖάν μὲν
μορφῇ τέξασα, τὸν προφανῶς αἰ-
τιον, τῆς ὑπόφωδης ἀμάρσεως.

Ο. Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ὁ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χειρῶ,

κα. ἡχ., α. Τὸν τάφομον Σωτήρ.

Π Ὡς πόθω τῆ Χειρῶ, τὴν ψυχῇ πυ-
ρμενὴν, ὑπὸ λθῶν ἀνδρακῶς, τῆ σφο-
δρῶς ἐκκαρτί, θεόφρων χαλκουργήματι
Πελαγία ἐ γέγονας, τῷ Δεσπότην σκ, ὡ-
δεσπῆ θυσία. ὅθεν σήμερον τὴν, παμα-
γίαν σε μνήμην, φαιδρῶς ἐορταζομένη.

Καὶ τῆς ἐορτῆς.

Ω. δὴ, δ. Ἐπαρθεῖς σε ἰδῶσα.

Π Ἡμ τῆ Δεσπότης πορφύραν ἐμδεδυμένην,
διὰ λθῶν παμάρδοξε, παλιγγενεσίας,
πᾶσαν τὴν τῆ βίης τὸρπνῶν, πορφύραν ἐκ-
δέδυσαι, μάρτυς Πελαγία παμάρτιμε.

Ο Πόθος ἥθ' ἑραμῶν ὡραιότητων, τῆς
ὁπ γῆς ἡμαυρῶσα, πόθης ἀθλοφόρε,
ὅθεν ἐπτερώθης Χειρῶ, βοῶσα ἐ λέγ-
σα, δόξα τῇ δινώμει σε Κύριε.

Π Εμποδισμένην θρησκείαν καταλιπῶσα,
τῇ τῆ Χειρῶ προσέδραμῶν, σοφῶς Πε-
λαγία, μάρτυς παμάρτιμε, εἰδῶν πα-
τήσας πᾶσαν τὴν ἀπάτην θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Π Πειρογὰ μὲν ἐκύνσας ὡ Παρθένε, ἐ μτ'
τόκοι ὡφθης, παρθεμύσας πάλιν. ὅ-
θεν ἀσιγήτοις φωμῆς, τὸ χαίρε σοι Δέ-
σποινι, πίσει ἀδισάκτω κραιναζομένη.

Ω. δὴ, ε. Σὺ Κύριε με φῶς.

Π Σχυσας τῆ ἐχθρῶ, καταλύσαι τὸ φρύ-
αγμα, παμάρτιμε Πελαγία, τῷ Σταυ-
ρῷ τῆ Δεσπότης, σφωδρῶς Σ τῇ χάριτι.

Π Τῇ χαίρεις ἀληθῶς, σιναφθεῖσα
Νυμφύσας, ὑπόρλαμπρε μαρτυ-
ρεῖς ἐ τῆς σῆς παρθεμίας, τὰς λαμπαδας
κατέχουσα.

Θεοτοκίον.

Ο Κύριος ἐρ σοί, Θεομήτορ ἐσκέμῳσε, τὸν
αἰθρωπομ ἀμάρπλῳτων, τὸν φθωρῶ
πεπτωκότα, ἀπάτη τῇ τῆ ὁφως.

Ω. δὴ, ς. Θύσωσι, μτ' φωμῆς.

Π Ομίμως, τῷ Χειρῶ νυμφαθεῖσα πρα-
σέδραμῶν, τῆ μαρτυρεῖς τὸν δρόμον, ἐ-
πιβαλμενὴ τῷ σφ' Νυμφίῳ, ἐ λιμενὴ γα-
λινωτάτω τέτῃ προσέδραμῶν.

Ε Πλάκῃ, σὴ κορυφῇ ὡραιότατος σέφαμος,
δικαιοσύνης θεόφρων, Πελαγία μάρτυς
σεφωμῆφορε. τὴν γδ' πίσει, μέχει τέλως
ἐτήρησας ἄρωτον.

Θεοτοκίον.

Π Ὅ πειρ μὲν, ταῖς ἀκοαῖς τῆς Εὐας ὀξέ-
χεσιν, ὁ σχολιώτατος, ὅφεις, σὺ δέ μόνη
τῷ ὀξετηνῶξω, Θεομήτορ, τὸν ἀμάρετην
τέτῃ κυνῶσα.

Ο. Εἰρμός.

Θύσωσι, μτ' φωμῆς.

Τὸ κορυφαῖον τῆς ἐορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μνῶι, δ. Τῆς Ἀγίας μάρτυρος
Πελαγίας.

Α' Ὁρῶς Πέλαγος ἐμπλέει Πελαγία,

Νεοφῶν μὴν σάρκα δῶσα καμῖν.

Α' μφί τετάρτη Πελαγίῃ βοὶ καύθη χαλ-
κῶ.

Π Τῇ τῷ ἡ Ταρσῶ ἐρ τοῖς χρόνοις Διο-
κλητιανῶ τῆ Βασιλέως, ἀνέστας δέ περὶ

τῆς εἰς Χειρὸν πίσεως, καὶ ζητοῦσα μαθεῖν ὅποια τίς ὄσιν, ὅραρ τὸν Εὐπίσκοπον βαπτίζοντα ἐθεάσατο. ἀπολυθεῖσα οὐκ παρὰ τῆς μηρὸς ὡς δῆθεν πρὸς τὴν ῥοφὸν ἀπελθεῖν, πρὸς τὸν Εὐπίσκοπον παρευρέτο. ὃς ἐκ θείας ἐπιπροίας κινήσεως, προσεδέξατο αὐτὴν καὶ ἐβάπτισεν. ὅπου ὁ ἀρμόσάμνος αὐτῇ ὑὸς τοῦ Βασιλέως ἀκούσας, καὶ ὅλως πάθους γερόμνος διὰ τὸν ὄρωτα, ἐαυτὸν ἀφείλεν. ὁ δὲ Διοκλητιανὸς, μεταστειλάμνος τῇ παρθεῖον, καὶ μεταστῆσαι ἀπὸ τῆς εἰς Χειρὸν πίσεως μὴ δυνάμενος, ταῦτον χαλκοῦ ἐκπυρώσας, ἐν αὐτῇ τῇ Ἀγίᾳ ἔβαλεν. ἐν ᾧ ἅμα τὸ τέλος ἐ τὸν γεφαιὸν τῆς ὁμολογίας ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Πατρὸς ἡμῶν, Νικήτα Πρεσβυτέρου, ἐν ἡμερίᾳ τῆς μηνὸς τοῦ Μηνιδίου.

Ὁ ἴσος ποθῆσας τῇ παρθεῖον καὶ τῇ ἐγκράτειαν, ἠυλίδην ἐν ὄρεσιν, ἐν μεδέξει γερόμνος πάσης ἀρετῆς, ὅς ἐράφην ἐν πόλεσι τῆς ἡσυχίας. ὅς ὑψώσεως ἀμφοτέρωθεν, ἐφθασε τῇ ἑραμῖον κατοικίᾳ. λόγῳ τε θεῷ κυβερνώμενος, θεὸς οἰκοδόμος ἐδείχθη, ὅς πῖος μυσταγωγός. διὸ καὶ ὡς ἰδὼς ἰδὼς ποιμνίου προέστη. ἔξωθεν δὲ τῆς ποιμνῆς παρὰ τῶν Εἰκορομάχων, ἔξωθεν δεινῶς καὶ πικροτάτως καδυπεβλήθη. καὶ ὁ ἀδελφὸς ἀμείδιτος ὡς τῇ πίσει, ὡς εὐρύς ὀπλίτης ἀπασαν ψυχόλεθρον ἀπάτην τῶν θεομάχων διέπυσεν. ὅθεν ὅς διπλασὰς λαμπάδας ἀνέλας, τῆς ὁμολογίας καὶ τῆς ἀσκήσεως, διπλῶς τῆς γεφαιῶν ἐκ χειρὸς Κυρίου ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Πατρὸς ἡμῶν, Γωσίου πρεσβυτέρου, τῷ Παλαιολαυρίτι.

Ὁ ἴσος ἀπαλὸν ὀνύχων, θεῷ πόθῳ ῥωθεῖς, τῷ Θεῷ προσεκαλλήθη. ὅς καταλιπὼν ῥυθλὴν καὶ περιφαιεῖται βίαν, καὶ ἀποξενώσεως πατρίδος καὶ τῶν οἰκείων, καὶ τὸν Σταυρὸν ἀράμενος, ἤλθεν εἰς ἑξῆς ἡμέραν καὶ ἀγνώστον, διὰ τὸν ἐρησιώσαντα Κύριον, καὶ ἐν ἐξοίς τεχθεῖν. καὶ καταλαβὼν τοὺς σεβασ-

μῖας τόπους, ἐν τῇ τῷ μακαρίῳ Χαρίτωμος ἐπιδήμει μαρτυρᾷ. ὅς καλῶς πρὸς τῆς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, ὅς θαρῆως τελέσας πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς, πρὸς Κύριον ἔξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γλαριώμος τῷ θαυματουργῷ.

Ὁ ἴσος ἐκ μεότητος τὸν Σταυρὸν τῷ Κυρίῳ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ θαυρωθεῖτι Δεσποτῇ ἠκολούθησε. καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας τῷ πρῶματι, χάριν πλουσίαν ἐκ Θεοῦ ἐδέξατο, ἰατρὰν παντοῖα ροσῆματα, καὶ φυγαδῶν τοὺς δαίμονας. γενοτάτω γὰρ οἰκίσκῳ ἐαυτὸν κατακλείσας, καὶ ἐξωθεν παντὸς θορύβου γερόμενος, καὶ ἀπαθεία λαμπρυνθεῖς, τὸ θεῖον τῆς ἰδρωσιῆς ἐδέξατο χάρισμα. καὶ ἐπὶ πλείστοις χρόνοις τῇ σκληραγωγίᾳ ἐγκαρτερήσας, καὶ ὑπὸ πάντων θαυμαζόμενος διὰ τὰ ἀπειρα αὐτοῦ θαύματα. ζωὴς γὰρ ἐπετίμα, λυμαινομένοις τὰ φύομα σῶματα, καὶ πληγῇ χαλαρῆς ἐστῆσε, ἐν γλῶσσι διψῶσαν ὄμβροις κατήρδωσε, ὅς ῥῳ ποτάμιον ὡς Ἐλισσαῖος διέρρηξε, καὶ ξηρὰν χεῖρα ἰάσατο, καὶ τυφλῷ τὸ βλέπειν ἐχαρίσατο, καὶ χολῶν ὅς παρήμεν τὰς βάσεις διωρδῶσατο, ἐν ἑτόρᾳ πλείστα πεποίηκε θαύματα εἰς δόξαν τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν. καὶ ἔτω τῇ τιμίᾳ αὐτῇ ψυχῇ τῷ Ποιητῇ αὐτῷ παρέδετο.

Ταῖς αὐτῇ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὁ δὲ, ὁ. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμῶν.

Ἡ Ἀμὴν δίκην, τὸ κεκαυμένον Μάρτυς ὄργανον, θεῷ, πυρπολαμένῃ αἵματι τῇ Χειρὶ, ὑπομένουσα ἐκράυγας. ὀλογνημένος εἰ ἐν τῷ μαῷ.

Ὁ Περιβάλλον, τὸν ἑραμὸν ἐν μεφέλαις ἔδοξε, Μάρτυς, γυμνωθεῖσαν θεῷ περιβολῇ, κατεφραϊδίωσεν ἑλπίσας, ὀλογνημένος εἰ ἐν τῷ μαῷ.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῇ ὑψίστῃ, ἡγιασμένον θεῷ σκήνωμα, χαῖρε, διὰ ὅς γὰρ δεδοται χάρις, Θεοτόκε τοῖς κρυνάζουσιν, ὀλογνημένον σὺ ἐν γυνεξίῳ, ὑπάρχεις παράμωμε Δεσποινῶ.

Θεῖας, Εἰρήνῃ μεγαλῶνμε, σὺ Νυμφίῳ παρίσσαι.

Γ Λεωγ γερέσαι ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν σὺν δυσώπει Νυμφίον, Εἰρήνῃ Θεόφρον, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, παρέχειν τοῖς ὑμῖν.

Θεοτοκίον.

Α ῥκα γεγοῦντα τὸν Θεὸν Λόγον, **Σ** πεφλυῖντα κατ' ἡμᾶς Ἀγία Παρθεῖ, ἀφράγως ἀπεκύνσας, ὑπὸ λόγον **Σ** ἐμμοίαν.

Ω δὴ, γ. Τόξον διωατῶν ἡδύνει.

Μ Τρε κερωθέντος αἰθέρος, τῆ τὴν οἰκμενίῳ ἀωδιάσαρτος χάριτι, δεξαμένη ἀετοπόρῳθεις, πρὸς τὸν τέτι πόδον ἐδόξε.

Ε Σχῶ τὸν Θεὸν συλλήπτορα, ἐν τοῖς σοῖς ἀγῶσι καὶ σινασπίζοντα πᾶσσοφε. διὰ τέτο γεφρωθεῖσα, τὴς τυράμης κατεπαλάσας.

Π Τργος ἀρετῆς ἀκλόμητος, ἐν Θεοσεβείας κατοικητήριον γέγονας, ἐν ἀνδρείας ἐν σωφροσύνης, ἐρδιαίτημα παρῶφμε.

Θεοτοκίον.

Ε ὦν μέχει σὺ ὁ Θάνατος, ἔρη προοβαλὼν τῷ ἐκ σὺ τεχθέντι Παράμωμε. διὰ τέτο ἀδαμασίας, ἀπαρχλῶσε ὁμομάζον.

Ο' Εἰρμός. Τόξον διωατῶν ἡδύνει.

καὶ ἡ, α. Τὸν τάφορ σὺ Σωτήρ.

Ω κάλλει σὺ Χειρ, ἡ Παρθεῖος φρωθεῖσα, παρέδραμε σπῆδῃ, τὰ ὀρώμψα πάντα, ἐν πάσαν τὴν τῆ σώματος, ἀμορφίαν ἐκδεδωκε, ταῖς κολάσεσι, καὶ ταῖς πικραῖς τιμωρίαις, ἀφαρίζεται. ἡ εἰς ὠραίης νυμφῶνας, εἰσηγαγες Δέσποτα.

Δόξα, καὶ μὴν. τῆς εὐρτής.

Ω δὴ, δ. Τῆς σῆς ὁπὶ τῆς γῆς.

Ο Τὴν εἰρήνῃ σοι βραβδῶν Εἰρηνώνμε, δι' αὐτὸν μαχομενίῳ σε θεώρῳρος, ἀνδροπρεπῆς φρονημάτων, Μάρτυς **Σ** δυράμεων ἐπλήσει.

Ε Τυτορωτάτοις προθυμίαις ὑπὸ βέβηκας, τὸ τῆ θήλεως χαῖνον παρμάκας, ἐν σαθρόν διηλεγας, Μάρτυς τῆς τῆ πλατῆ δακτύλου.

Ε Νθεωτάτῳ καρτερίῳ ἐπιδεδειξαι, ἐν τυράμῳ τὸ θράσος καταβέβληκας,

τῷ σὺ Νυμφίῳ κρίζουσα, δόξα τῇ διωαμείσῃ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Χ Αρμοικίῳ σοι γεγυθότες φωνῇ Πάραγμε, διὰ σὺ οἱ σωθεῖτες ἀμικράζοντες, χαῖρε Παρθεῖ παρσεμμε, χαῖρε Θεοτόκε παρῶμμε.

Ω δὴ, ε. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Α Νδρεοτόρῳ ἐδόξε, φρονημάτων Χειρὸν τὸν Θεὸν τῷ ὅλῳ, τραπῶς ὡμολόγεις, λόγῳ δὲ εὐδῶ, τὴς ἀντιπάλης ἀθλοφόρε κατήχουας.

Χ ρηλατῆρ ἐπόθηςας, τὸ πάθος τοῦ Χειρ, ἐν τῇ μιμήσει θορμῶς ἡκολύθεις. ἀγωνιστικῶς ὑπὸ θήλησας τῆ Δεσπότης παρόλβιε.

Ε Τίφῃ Μαρτύρῳ ἐδόξε, προσλῶεγκας Χειρ, τῇ σὴ σοφίᾳ καὶ θεολογίᾳ, τῆς ἀληθῶς μυσαγωγῶσα καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ε μνημεῖοι μυθήριον, συλλήψεως τῆς σῆς, ἐν τῇ ἀφράγῃ ἐν δέξῃ σου τόκῃ, μὴ παρῶσεβῶς ὑμολογῶμεν, Θεοτόκε παρῶμμε.

Ω δὴ, ς. Εβόησε, προτυπῶν.

Α Νώρθωσας, τῆς προμήτορος Εὐας τὴν ἐκποσίῃ, ἀθληφόρε, τῆ ἐχθρῇ καθελῶσα τὴν διῶμιν, ἐν καταβαλῶσα, τὴν ἐκείνῃ ὀφρῶν θεία χάριτι.

Ε ὠμαλαῖον, κεκτημένη Εἰρήνῃ τὸ φρονημα, τοῖς τυράμοις, ἀρτετάξω ψυχῆς γεμνασίῃ, **Σ** γεφῶν ρίχης, πρὸς Χειρ τῆ Θεῖς ἐγεφῶνσαι.

Ε ὠ, αἵματι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς φαιδρότορον, ἀπεργάσω, τὸ τῆς φύσεως κάλλος τὸ ἄχρατον, γεμνῶς ἀγῶνας, ὑποτάσσα εὐδῶς καλλιπαρθεῖ.

Θεοτοκίον.

Υ Πέφλυε, τὸ μυθήριον τῆς σῆς κινήσεως, ὁ θεόπτης, καιομενίῳ τὴν βάτορ θεώμενος, **Σ** μὴ φλεγομενίῳ, Θεοτόκε Ἀγνή ἀεπαρθεῖ.

Ο' Εἰρμός. Εβόησε προτυπῶν.

Κορτάκιον. ἡ, γ.

ἡ παρθεῖος σιμόρον.

Α ρθεῖας κάλλει, πεποικιλμένη Παρθεῖ, καὶ μαρτύρῳ γέμναις γεφῶνθεῖσα Εἰρήνῃ, αἵματι τῆς μαρτυρίου ῥορτισμένη, θαύμασι κατασραφ-

Θύσα ἡ ἱαμάτων, ὡσεὶ Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ο Οἶκος.

Π Οὐ μὴν Χριστὸς, ὅσῳτι παραιοῖδμε, ἀπὸ βρέφους, σεμνὴ πυρποληθεῖσα ἑδραμόν, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρήντοις. καὶ τῇ ἀθλήσει δὲ σωτὴν σωτηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου, θαλάμῳ ἐδόξε, ὡς Νύμφη ἀκλεῖς ἐξολισμένη πεποικιλμένη εἰσῆλθόν ὡς ἐκλεκτὴ, γεφανηφόρος ὁραθεῖσα, ὅτε ἀφθάρτε μνηστὴρ, δεξαμένη ὡς χρυσόν, βραβεῖον Νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως. **Τῷ αὐτῷ μὲν, ε. Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.**

Κ. Ἐἴφει θαυσα ἔβιώσασα ξένως, **Εἰρηνικὸς τέθνηκας αὐτῆς Εἰρήν.**
Εἰρήν τμηθεῖσα, ἀνέχετο καὶ θαμπεμένη

Α Τῇ τῷ θυγάτηρ μορογενῆς Λικιρίας Βασιλίσκου καὶ Λικιρίας μητρός, ἐκ πόλεως Μαγεδών, Πινελώπῃ πρότορον ὑπὸ τῶν γονέων ὁμομαθεῖσα. οὐσα δὲ τῷ σώματι διαπρεπὴς, καὶ τῷ κάλλει τὰς κατ' αὐτὴν ὑπὸρβαίνουσα, ἐφ' ὑψηλοῦ πύργου διήγει, ὅν ὁ Πατὴρ αὐτῇ ὠκοδόμησε, μετ' παιδισκαρίων ἀμόρφων δεκαετῶν, πολλῶν καὶ ἀφθορον εἰς ὑπηρεσίαν ἔχουσα πλοῦτον ὁ δρόμον ὁ δρόμον ὁ δρόμον καὶ λυχνίαν, κατασκάδα πάντα ἐν χρυσῷ. ὡς δὲ ὅτε ἐν αὐτῇ ἐτέθην χροῶν ἐξ παρὰ Ἀπeliaίου τιμὸς γόρτος παιδαγωγούμεν, ὅν εἰσελθόν πρὸς αὐτὴν ἔταξεν ὁ Λικίριος. ὅρα γοῦν δι' ὁράματος τῇ νυκτὶ, Περιδραὺ ἐλθόντα ἐπιφορομένην καρφὸς ἐλαίας, ὃ παρὰ τὴν φάπτεζαν ἔθηκε, καὶ Ἀέτον ἐπικομιζόμενον ὅτε ἀνθέων γεφαιον, καὶ ὧπ τῆς φάπτεζης θέρτα αὐτὸν. εἴτα δι' ἄλλης θυρίδος, εἰσελθόντα κόρακα, ὃ ὄφιν ἐπὶ θέρτα τῇ φάπτεζῃ. ἀπορρήσας δὲ αὐτῆς ὅτι διαλογιζομένης, τί ἄρα τὰ ὀφθέρτα δηλοῦν, ὁ γόρτος Ἀπeliaίος, αὐτῇ διελάφηνεν. τὴν μὲν Περιδραὺ λέγων, παιδάθνητον γρόμης εἶναι. τὸ δὲ καρφὸς τῆς ἐλαίας, σφραγίδα πραγμάτων, καὶ ἀνοικτήριον βαπτίσματος. τὴν δὲ

Ἀέτον, βασιλέα ἐν ὄρεσιν ὄντα, διὰ τῆς γεφαιῆς, τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλεκτοῦς αὐτῇ καλοῖς, προσμαίρειν μέλῳ, τὸν δὲ Κόρακα διὰ τῆς ὀφείας, θλίψιν καὶ τάλαιπωρίαν ὑποφαίνειν. καὶ ὅπως αὐτῇ διηρμύδουσε, ὅτι τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου παρέστη, ὅν διὰ τὸν Χριστὸν ἐμελλεν ἔξαιρειν. τὰ δὲ ἐντεῦθεν παραδόξα πάντα περὶ αὐτῆς λέγεται. τεθνήκει γὰρ φασὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ κληθῆναι ὑπὸ Ἀγγέλων, αὐτὴ Πινελώπης Εἰρήνη, καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μνηθῆναι. καὶ ὅτι ἔσορται ἡ σωθισμένη δι' αὐτῆς, πολλὰ ψυχῶν μυριάδες. καὶ ὡς ἐπιθήσεται αὐτῇ ὁ τῆς Παύλου μαθητῆς Τιμόθεος καὶ βαπτίσει αὐτὴν. τῶν οὖν γενομένων, τὰ τῆς Παύλου σωτηρίας αἰδῶλα, κάτω ἔβαλεν. ὅτε ἐτάσσεται δὲ πρῶτον μὲν, παρὰ τῆς ἰδίας Παύλου, ὅς ἵπποις αὐτὴν συμπατηθῆναι ἐκέλευσεν. ὡς ἐπὶ αὐτῇ τῆς δράσαι τὴν δειρὸν, κατὰ τῆς Βασιλίσκου ἀφασαπώσατος, καὶ τοῦτον κατὰ γῆς ῥίψατος, τὴν δεξιὰν τοῦτου χεῖρα σωτρίψαι, καὶ αὐτὸν θαυμάσιον, καὶ ἀνδρωπύμῃ φωνῇ τὴν ἁγίαν μακαρίσαι. παραυτίκα οὖν αὐτῇ τῶν δεσμῶν ἐλύθη, καὶ παρακληθεῖσα ὑπὸ τῶν παρόντων, δι' ὧς τὸν Πατέρα ἀνέστησεν. ὅς μετὰ τριηλίων ἀνδρῶν καὶ τῆς αὐτοῦ γαμετῆς εἰς τὸν Σωτήρα Χριστὸν ἐπίστωσε, ὃ τὸ εἰς αὐτὸν ἐδέξατο βάπτισμα. καὶ τὴν βασιλείαν καταλιπὼν, ἐν τῷ πύργῳ τῷ οἰκοδομηθέντι τῇ θυγατρὶ τῆς λοιπῆς ἐπεβίωσε. διαδεξαμένη δὲ αὐτῇ τὴν βασιλείαν Σεδεκίς, αὐτῆς ἡ Ἀγία ὑπὸ τῆς θύρας τοῖς αἰδῶλοις καταμαγκάζεται. καὶ μὴ περθεῖσα, εἰς λάκκον βαθύν κατα κεφαλῆς βάλλεται, ἐν ᾧ ἰοβόλων ὀρπετῶν παρτοίων ἐτύχατον γοῖν, ἐκείθεν δὲ ἀβλαβὴς μέισα. μετὰ δὲ τεσσαρῶν ἡμῶν περὶ ὁδὸν ἐκβληθεῖσα, περὶ τῆς πόδας, καὶ αὐτῆς ὑπὸ Ἀγγέλων καθίσταται ὑγιῆς. εἴτα ἐν ῥοχῷ δεσμεῖται. τῇ δὲ ἐνερτὸς ὕδατος τὸν ῥοχὸν καταγαλόμενος, ἡ Ἀγία τῆς ἀβλαβείας ἐπὶ δὲ τῷ τοικτῷ σώματι, προσήλθον τῇ τῇ Χριστὸν πῖσι, καὶ ἡμεῖς ὅκτω ψυχῶν λογι-

κωμ. τῷ δὲ Σεδεκίῳ ἐκπεσόμτος τῆς βασιλείας, Σαβώριος τῷ υἱῷ αὐτοῦ κτ' τῶν ἐκβαλόντων ἐκείνου κρατάσαμεν, ὑπαυτήσασα αὐτῷ πρὸ τῆς πόλεως ἡ αἰγία Εἰρήνη, αὐτόν τε Σ' τὸν μετ' αὐτὸν κρατὸν ἅπαντα ἐτύφλωσε δι' ἀρχῆς, Σ' ἀορασίᾳ ἐπάταξε, Σ' πάλιν ἀξιαμὴν βλέπειν ἐποίησε. καθηλῆται ἔν τας τοῖς ἡλοῖς, καὶ σάκκος αὐτῇ ψάμμη μερὸς ἐπιτίθεται, καὶ ὥσθι τρισὶ μιλίοις ἐλαύμεται. τῆς δὲ γῆς δίχα διαμερθεῖς, καὶ ταῖς λαγύσιν αὐτῆς τοὺς ὑπηρετας τῷ τυράμῳ, καὶ ἐκ τῶν ἀπίστων ὑποδεξαμένης ἀνδρας χιλιάδων δέκα, προσήλθον ἐτόροι τῷ Χειρῷ, ἀνδρῶν χιλιάδων λ'. ἔτι δὲ ἐπιμερόντος τῷ τυράμῳ τῇ ἀπιστίᾳ, προσελθὼν, ἐπάταξε· Ἀγγελος χιλιάδας ἐ. ἐν ἀδείᾳ δὲ τῆς μαρτυρος γενομένης, Σ' διὰ τῆς πόλεως φοιτήσης, πολλαὶ παραδοξοποιῶν ἐμνηγῆντο δι' αὐτῆς. ἐλθῶσα δὲ κατὰ τὸν πύργον ἐν ᾧ ὁ πατὴρ αὐτῆς λῶ μτ' Τιμοθέου τοῦ πρεσβυτέρου, περὶ τε μυριάδων ψυχῶν, τῇ διδασκαλίᾳ προελθούσας, τῷ Χειρῷ παρέσχε, καὶ σὺν αὐτοῖς τὰς τεταγμένους φυλάττειν ἐν τῷ πύργῳ ἀνδρας, τριάκοντα ῥεῖς. εἰς δὲ τὴν πόλιν Καλλίρικον ἐῖσα Νεμεριανὸς λῶ ὁ Βασιλεὺς καταπνίχσασα, καὶ αὐτῷ κατὰ πρόσωπον εἶσα, καὶ τὸν Χειρὸν ὁμολογῆσασα, ἐν ᾧ ῥισὶ χαλκοῖς βουσὶν ἐμβάλλεται, ἀφ' ἐμοῦ πρὸς τὸν δάτερον, εἶτα πρὸς τὸν τρίτον μετατεθείσα. τῷ δὲ ῥιτὶ βοὸς παραδόξως κινηθέντος καὶ πόριπατήσατος, ἐν ᾧ λῶ ἡ αἰγία, εἶτα διαρραγέμενος, Σ' τῆς αἰγίας ἀφλέκτε προΐκσης, προσήλθον τῷ Χειρῷ Σ' ἐπίστυσας, ὡσεὶ μυριάδων δέκα. εἶτα τῷ Βασιλεὺς τὸν βίον κατασφύλακτος, Σ' ἐν τῷ τελευτᾷ ἐντιλαμένης τῷ Ε' παρῶν, μὴ παριδεῖν αὐτῷ ἀλλὰ τιμωρήσασθαι, οὐ Σ' σιδήροις αὐτῷ καταδύσασθαι, Σ' ἐμβαλόντος τῇ πυρκαϊᾷ, διέμενεν ἀβλαβὴς, Ἀγγελοῦ θείου τὸ πῦρ κατασβέσσαντος, Σ' τὰ πόρικεῖνα αὐτῇ δεσμὰ διαρρηξάντος. ὡς τὴν ὑπὸ θαυμάσια τὸν Ε' παρῶν μετὰ τῶν σωόντων αὐτῷ, πιστεῦσαι, Σ' προσελθεῖν τῷ

Χειρῷ. τῆς δὲ περὶ αὐτῷ φήμης δαδοθείσης, Σαβώριος τῶν Πόρτων Βασιλεὺς, εἶφει τὸν αὐχένα αὐτῆς τμηθῆναι κελεύει. ἔτετε γενομένης, ἐν μνήματι τίθεται, ἔσθις ὑπὸ Ἀγγέλου ἀμίσγεται, μακαρίσας αὐτὴν ταύτῃ, ἐφ' οἷς ὑπὲρ Χειρῶν ἦθλησε, Σ' τὰς δι' αὐτῆς πιστεύσας, καὶ τὰς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον, μνησθισομένης αὐτῆς. μετὰ δὲ τὴν διαξίφης τομῇ, ἔτι ἐκ μεκρῶν ἀμίσγασιν, λέγεται, κλάδον Ε' λαιᾶς ἐν τῇ χειρὶ κατέχευσα, εἰσελθεῖν ἐν μεσημβρίᾳ Σ' ὀφθῆναι τῷ Βασιλεῖ. τὸν δὲ, πιστεῦσαι τῷ Χειρῷ καὶ βαπτισθῆναι, ὑπὸ Τιμοθέου πρεσβυτέρου, μετὰ πλήθους μυριάδων πολλῶν. εἶτα τὴν αἰγίαν ἀφικέσθαι ἐν τῇ πόλει αὐτῆς Μαγεδῶν, παρὰ τὰς γορεῖς αὐτῆς. Σ' τὸν μὲν Πατέρα ἦδη τὸν βίον λιπόμτα δακρύσαι, σωτᾶσθαι δὲ τῇ μηρὶ, καὶ ὑπὸ μεθέλης ἀνελθῆναι, κατασφύλακτος εἰς Ε' φέσον καὶ διάγειν ἐν αὐτῇ πλείστα θαύματα ἐπιτελῶσα, ἔσθις ἰσαπόστολον λεγομένην. μετὰ δὲ ταῦτα, καταλαβεῖν Ἀπελλιαμόν, ὃν ἐπέσχε αὐτῇ διδασκαλον ὁ Πατὴρ τῶν ἰδῶν γραμμάτων ἐν τῷ πύργῳ, Σ' τὴν αἰγίαν τοῖς ἐν Ε' φέσῳ συρταξαμένῳ, μόνης ἑξ ἀνδρας παραλαβῶσα Σ' τὸν Ἀπελλιαμόν, καὶ μὴ ἐν λάρνακι ἐλθῶσα, ἐν ᾧ οὐπω τις κατετέθη, ἐν αὐτῇ κοιμηθῆναι, συρτάξασα μέχρι τεσσάρων ἡμέρων, μηδένα κινῆσαι τὸν ἐπικείμενον λίθον, ὃν ἐπέθηκεν Ἀπελλιαμὸς ὁ διδάσκαλος. ἡμερῶν δὲ διελθουσῶν δύο, Σ' ὁ λίθος ἀνέστη ἡμέρος, ἔσθις τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος, ταῦτα μὲν οὐκ ἀνθρώποις λογισμὸς, ἴσως τισὶν ἀπίστα δοξασιν, ἀλλὰ τῷ Θεῷ δυνατὰ, τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδυνάτα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀθλήσας τῶν ἁγίων Μαρτύρων Νεοφύτης, Γαῖος ἔ. Γαῖον, τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σептῷ ἔ. σι. Βασιλεῖ Ναῶ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων ἔ. θαυματουργῶν ἀπαργύρων Κοσμά Σ. Δαμιανῶ, τῷ ὅρτι ἐν τοῖς Δαρείοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ ἐγκαίρια τῷ Ναῷ τῆς ὑποφωγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Κύρις.

Τῆς αὐτῶν αἰγίας πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ω δὲ, ζ. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Γεφαιμφόρε Μάρτυς παρειαμένη θρό-
νῳ, τῇ σὲ Δεσπότη περιφρέησιν, τῆς
πίσει κραυγάζοιτας, ὁ ἦν Πατόρων ἡμῶν
Θεός ἀλοῦντος: ~

Γὺν ἑραρίαις σκίλαις, πόρι χορδαῖν Μάρ-
τυς κατηξιῶνς ἀξιάγαγε, Εἰρήνῃ
κραυγάζουσα, ὁ ἦν Πατόρων: ~

ΤΜερομένη τυχῆν, τῇ ὄρα σὲ καλλεῖς,
Βασάνων πόρως ἐκαρτόρησας, Εἰρήνῃ
ἐκραυγάζει ὁ ἦν Πατόρων: ~

Θεοτοκίον.

Ρἦσαι χελέων ἦν σῶν, ἀκολυθῶντων
πίσει, σὲ Θεομήτορ μακαρίζοιμι βοῶν-
των τῷ τόκῳ σῇ, ὁ ἦν Πατόρων ἡμῶν: ~

Ω δὲ, η. Παιδας ἀγαυῆς ἐν τῇ καμίρῳ.

Ηὐλῆσας Εἰρήνῃ μακαρία, γερμαίως
ἐ τῆς τυράννης καταβέβληκας, ἐ-
χουσα συμπράττεισάν, τῷ ἀκαταμάχ-
νῳ, τῇ σὲ Δεσπότη διώκῃ, Σ σωδρ-
γῶσαι σοι, Σ Κύριον ὑμῶν βοῶσα, ἐ ὑ-
πόρυψτε εἰς πάντας: ~

ΝΕαίς ἀγάπῃ τερῶμεν, ὀπίσω τῇ
σὲ Νυμφίς ἠκολύθησας, Εἰρήνῃ
παρειδόξῃ, τέτε τὰ παθήματα, ἐν τῇ σαρ-
κί σῃ φόρησας, Σ ἀνὰ μέλπεσας, τὸν Κύ-
ριον ὑμῶν ταῖς ἔργα: ~

ΗΣὴ ἐν βασάνοις καρτερία, Εἰρήνῃ
γεφαιμφόρε κατεγέλασε, ἦν τῆς
ματαιότητος, ἐ τῆς ἀθεότητος, ἀντεχο-
μένη ἐδόξε, πίσει δὲ ἔφαλλον, τὸν Κύ-
ριον ὑμῶν ταῖς ἔργα: ~

Θεοτοκίον.

ΓΟφία θεῶν πάντων τεχνίτης, τῇ σὴ γα-
ρεῖ Θεομήτορ σκίλωσασα, οἶκον ὠκο-
δοῦναι, ἐμῶν τε ἐ ἐμφυχον, τὸν ἑαυτῆς
ἐ ἔσωσε, κοσμον κραυγάζοιτα, τὸν Κύ-
ριον ὑμῶν ταῖς ἔργα: ~

Ο' Εἰρμός.

Παιδας ἀγαυῆς ἐν τῇ καμίρῳ.

Ω δὲ, ζ. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

ΗΤκλῳ περὶ τὸν σὸν ἐρασὶν χορδαῖν-
ουσα, ἐν ὑψίστοις καλλιπαρθερε, αἰ-
νοῦσαι κόσμῳ τῷ εἰρηνῷ, εἰρηνῇ καὶ
ὑπαισμάτῳ τῷ ἀφῆσιν, τοῖς πίσει ἐκ-
τελεῖται τῷ μνημῶν σῇ, τῷ φωτοφορῳ Σ
παρίδρον: ~

ΕἸδοὺ τῆς παρ' αὐτοῦ Χειρὸς, ὡς μάρ-
τυρα Σ παρθεῖον κατεσκήνωσεν, ἐν-
θα παρθεῖον συναγάλλῃ, ἐ σὺν τοῖς ἦν
μαρτύρων κρατάμασιν, Εἰρήνῃ γεφαιμ-
φορε παρ' αὐτῆς. ὁ θεὸς σε πάντῳ μακα-
ρίζοιμι: ~

ΠἸλας διαμοίξας ἑραῶν, ἐδέξατο τὴν
ψυχῶν σὲ τῷ παρ' αὐτοῦ, μόρος
ὁ πάντων βασιλεύων, Σ τῆς δικαιοσύνης ὁ
πρῦταμνος Εἰρήνῃ θεῖας εἰρήνης ἐπώρῃμε.
ὁ θεὸς σε πάντῳ μακαρίζοιμι.

Θεοτοκίον.

ΕἸδοὺ πρὸς τὸν σὸν ὑὸν Παράχρατε,
παρ' αὐτοῦ ἀνέπαλιν, τῇ σὲ δυ-
σώπει Παραγία, τῷ Κόσμῳ τῷ εἰρηνῷ
δωρήσασθαι, Σ πάσαις ἑκκλησίαις ὁμό-
μοιαν, ἵνα σε πάντῳ μεγαλιώοιμι: ~

Ο' Εἰρμός.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς ροσῆματι.

Εἰδοὺ εἰλ. Γνωαῖκα ἀκτιῶν.

ΡΩδεῖσα καλλιπαρθερε, τῷ Σταυ-
ρῷ τοῦ Κυρίου σου, τυράννων ἔλυ-
σας θράσος, ἀδλοῦσα μάρτυς γερμαίως,
καὶ πρὸς Χειρὸς ἀπείληφας, βραβεῖα
μίκης παρ' αὐτοῦ, Εἰρήνῃ μεγαλώοιμι, ὑ-
πὲρ ἡμῶν δυσωπῶσα, ἦν σὲ τιμῶντων ἐκ
πάνθ: ~

Θεοτοκίον.

ΜΑρία καθάρωτατον, χρυσοῦ θυ-
ματήριον, τῆς ἀχωρείου Τερά-
δος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἡ-
δόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, ἐ Πνεῦμα
τὸ παράγιον ἐπισκίασάν σοι Κορὴ, ἀνέ-
δειξε Θεοτόκον: ~

Εἰς τὰς αἰῶνας, τῆς ἐορτῆς.

Δόξα, Σ μὲν. τῆς ἐορτῆς.

Εἰ τῷ λειτουργίῳ, ζῆται τῷ ἀκολυθῶντι
εἰς γυναικα μαρτυρα.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Μὲν τῷ αὐτῷ, τῇ Αἰγίᾳ ἐ δικαίᾳ Γωβ.
ἐσπέρῃ. ἡ προσομ. τῆς ἐορτῆς γ. Σ τῇ α-
γίᾳ γ. ἡ προσομοία τῇ αἰγίᾳ, ἡ Χ. δ.

Εἰδοὺς σημεῖον.

Εἰδοὺς ἡ γοῦμα, ἐπὶ τῇ ὑπόρ-
γαδε, Σ αὐτοῦ τὸν δίκαιον, Γωβ
τὸν πολυάθλον, ἀρεταῖς καὶ λόγοις,

ἐ τοῖς θεοῖς ἔργοις, ὧς σοφρορίζεις ἀληθῶς, τὴς μετεώρου τοῖς ἀτυχήμασι. διόσε πλὴν ἀφείκατον, οἰκονομίαν δοξαζόμεν, Ἰησοῦ παντοδυνάμε, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ψυχῶν ἡμῶν: ~

Ὁμοῖον.

Δ Ἰκαῖος ὁ ἄκακος, ἀληθινός τε ἐ ἀμεμπτος, ἐ τῆς ἀπεχόμενος, Ἰὼβ κακῶς πράγματος, ἐρωδίου Μάκαρ, κατηγλαῖσμένος, ταῖς ἀρεταῖς ὡς ἀληθῶς, ὧς ἀσεβεία καταλαμπόμενος. διόσε μακαρίζομεν, ἐ πλὴν ἀγίασας σήμερον, ἐ σεπλὴν εὐορτάζομεν, γεγενθότες πανήγυριν.

Ὁμοῖον.

Π Λέγον πλὴν ἀσεβείαν, ὧς πορφύραν πολῦτιμον, εὐολιζόμενος ἀμεμπτε, Ἰὼβ πλὴν συμπάθειαν, πλὴν δικαιοσύνην, ὡς ἀπὸ θεοῦ εὐφροσύνη, περιβαλλόμενος παθῶν, ἡμῶν τυραννῶν σὺ ἐβασιλεύσας: διόσε πρὸς τὰ βασίλεια, τὰ μνηστὰ ἀναβέβηκας, Βασιλεῖ τε αἰοῖδιμε, αἰωρίῳ παρίστασαι: ~

Δόξα, ἡχ, δ.

Ε Ἰκαῖος ἀκακὸς τὸν βίον τηρήσας, ἡμῶν ἐ μόνῳ δὲ δὴμαρτες. πλὴν γὰρ ἐκ Θεοῦ παιρετὶν ἀφυσμίαν σύμμαχον ἔχων, ὡς εὐφροσύνης καρτάρωτατος, πρὸς τὸ γυμνάσιον τῆς ἀρετῆς ὀξεδύσω, τοῖς ἀφορήτοις μώλωπι, ἡμῶν ἰχώρων καταπαλαίσας, τὸν ἀμετρετὸν καυχώμενον κατέβαλες. ἐντεῦθεν τὸ τῆς μίκτης βραβεῖον παρὰ Χειρῶν ἀμαδυσάμενος, αὐτὸν ἰκέτα ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν: ~

Καὶ μὴ. τῆς εὐφροσύνης.

Εἰς τὸν ἡ. ἡ. τῆς εὐφροσύνης.

Εἰς τὸν ὁρθόν οἱ κατόμω τῆς εὐφροσύνης, ἐ τῶν ἀγίων, ὅς ἡ ἀκρος. αὐτὸν ἡμῶν Θεοτοκίῳ. Τὸν μυρίαδλον ἀξιὸν μέλπειν Ἰὼβ.

Ὡδὴ, α. ἡχ, δ.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις.

Π Ὁ καρτάρικόν ἀδάμαρτα τῆς ὑπομονῆς, τῶν εὐφροσύνης κατακοσμήμενος, ἡμῶν Χειρῶν Ἐκκλησία ποιεῖς ὁρῶσα ὁφθαλμοῖς πανηγυρίζει, ἐν ἀγαλλιάσει μέλπειν, ἡμῶν αὐτὸν τῶν Θεῶν ἡμῶν ὅτι δεδοξασται: ~

Ο Ἰγνώστα σοφῶν διωκόμενοι, ὅδε μὲν βρότειος, ἐφικόμενοι τῶν ἐγκωμίων σὺ. ἡ γὰρ ἀκτις ὡς ἰγνώστα, σέθεν ἐβὴ ἀμεμπτον

ἀληθινὸν ἔφη ὅθεν σοι συμφώρως βοῶν. ἡμῶν, τῶ Θεῶ ἡμῶν ὅτι δεδοξασται: ~

Η Ομίσας πλὴν φραττόμενος, ἡμῶν μιστικῶς αὐτὸν ἀφάρτερον τὸν δικαίον, ὅθεν αἰτῆ ὁ ἀλάστωρ, ὧς γυμνῶ βιαιῶς προπαλαίσας κατεργάσθην. διόσε ὑπομονῆς γὰρ ἐβόα. ἡμῶν, τῶ Θεῶ ἡμῶν ὅτι δεδοξασται: ~

Θεοτοκίον.

Χ Οροὶ Προφητῶν ὑμῶν Ἀγγέλων, ἐ τῶν Ἀσωμάτων αἱ τάξεις σε γεραίρουν. τὸν γὰρ Κτίστην ἡμῶν ὅλων, ἐν μνηστὶ σὺ ἀφράσως προελθόντα, τῶν ἀσιγήτως βοῶσιν. ἡμῶν, τῶ Θεῶ ἡμῶν ὅτι δεδοξασται: ~

Ὡδὴ, γ. Τόξον διωκτῶν ἡμῶν.

Μ Ἐρεῖς ἀκλινὴς τὸ φρόνημα, ἡμῶν φιλοτάτων τέκνων, ἐ τῶν πλῆτε εὐφροσύνης, ἀναμέλπωρ ἀλογημέριον, τῶ Κυρίῳ μὲν τὸ ὄνομα: ~

Υ Ἀλλὰ ἀρετῆς πεποιήσας, πλῆτον ἐ περὶ αὐτῶν ἀμφοῖν γὰρ πυρέμενος, ὡς χρυσίου ἐπὶ πλασίως, ἀνεδείχθης δοκιμώτατος.

Ε Ἦσει γυναικὸς προσέβαλεν, ὡς τῶν ἀρχηγόν, ὁ ἀρχέκακος ὁφθαλμοῖς. ἀλλ' ἐφ' ὧν τῆς παρηργίας, ὁ εἰς ἀμετρετὸν καυχώμενος: ~

Θεοτοκίον.

Χ Αἶρε Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τῶν Θεῶν Λόγον, ἐν γαστρὶ σὺ χωρήσασα, Θεοῦ Λόγον σεσαρκωμένον παρτεπόπτην παντοκράτορα: ~

Ὁ Εἰρμός.

Π Ὁξον δυρατῶν ἡμῶν, ἐ οἱ ἀδελφεοί, πόντιζώσαρτο διώματι. διὰ τῆς ἐξ ὁρῶσθην, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου: ~

Κάθισμα, ἡχ, γ. Τὴν ὡραιότητα.

Ε Ὡς τὸν ἀμεμπτον, ὧς καθαρότατον, ἡμῶν εὐφροσύνην τὸν ἀρετῶν, ὧς καρτάρωτατον, ταῖς μεθοδείαις τῶν ἐχθρῶν, γερόμενον ἐν Πράματι, πάντες μακαρίσωμεν, καὶ πῶς ἀφηνήσωμεν, μέγιστον θεράποντα, τῶ Χειρῶν χερματίσαστα, ἐ τῶν ἐκτεμῶν δυσοπύρτα, σῶσαι κινδυνώσας ψυχὰς ἡμῶν: ~

Δόξα, ἡμῶν. τῆς εὐφροσύνης.

Ὡδὴ, δ. Εἰσακήκασα τὴν εὐφροσύνην.

Ε Καρῶτατον ὑποδεύμα, ὧς ἡμῶν ἐν ψυχῶς ἡμῶν ἀρετῶν, Ἰὼβ ἀμεμπτος

σὺ δὲ εἰδείχθῃ. ὃ ζήλωτας ἡμᾶς βοῶντας
ποιήσῃ, δοῦναι τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Π Ὁλοθετείσοι γυμνάσιον, ὃ πληρωτὴς
ἦν ἀγαθῶν Ἀθλητῶν, ὃς ὑπογαίς
ἀνακαλύπτων, ἦν ἀρετῶν σου πᾶσι τὴν λαμ-
πρότητα. δοῦναι τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θ Εραπύει σοι τὸ εὖτονον, καρτερικώτε-
ρης ἀκάκῃ ψυχῆς, ἐν τῇ σαπείᾳ ὃ ἀ-
θλοθέτης, τῆς ἐν Ἀδὰμ ὑπαρχῶν παρα-
βάσεως ἵαμα, Ἰὼβ παμμακάρισε.

Θεοτοκίον.

Π Πειρόγαμε Θεόφυμφε, ἡ τὸν Σωτή-
ρα τεξαμένη σαρκί, σὲ ἀνυμνεῖν δε-
δοξασμένη, ἐκ ἀσιγήτως ὄντως σοι κραυγά-
ζομεν. χαῖρε προσασία τῷ Κόσμῳ ἐκ αὐ-
χίμα.

Ω, δὴ, ἐ. Ὁ ἀρετείλας τὸ φῶς.

Ο Ἰ' παρακλήτοράν περ, ἦν δεινῶν προ-
φιδεῖται, τοῖς τραύμασί σου, Σ' ἄλγε-
σι πλείονάς σοι, ἐπλεξάμην τὸς στεφάνους Ἰὼβ
ἐμδοξε.

Ν Εαρκῶς ἐν δειροῖς, ἀκατάπτωτος
ὥφθης, Σ' ἐν περιφασίαις, πρὸς
τὴν ἀτακτοῦ ὕβριν, ἐκ ἐκάμθης Ἰὼβ ἐμ-
δοξε.

Π Περιτύπητορ σὺ, τῆς ψυχῆς τὸ φρέ-
ειον, δεινὰ μὲν γυναιῶς ἐφθόρῃ
ἐμδοξε, τῷ ἐχθρῷ τὸν δεινὸν κλύδωνα.

Θεοτοκίον.

Π Ἡ τῷ Ἀγγέλῳ φωρῶν, ἀσιγήτως ἡ
Κτίσις προσφύρει σοι Παρθένε. χαῖ-
ρε Μήτηρ ἄχραντε, Ἰησοῦ Τίς τῷ Θεῷ.

Ω, δὴ, ἐ. Εὐόνησε, προτυπῶν.

Ζ Ερίζεται, ἀκοὴ ἐμρυφῶσα τοῖς λόγοις
σου, ὅτι ῥόμα μυσηρεῖς εἰδείχθης ἀνά-
πλεων, τῷ ποιήσαντος, Σ' διδάξαντος σε
θεῷ Πράματι.

Ι Ὁ μὲν, λυπημένης καρδίας τὸ ἄλγυ-
μα, ἐκ βλεφαρῶν, συμπαθείας προέ-
χεν δάκρυα προῖσά μιν, ὀρφανῶν καὶ
χειρῶν Ἰὼβ ἐμδοξε.

Βίος σου, ὠσεβὴς Σ' φιλόθεος πέφνη-
με. διὰ τὸ, Σ' ὁ θάματος ὥφθῃ ἀ-
μάπαυσις, ἐπὶ πρὸς ἄλκτορ, ὠφροσύνῃ
Ἰὼβ μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Λ Εόμεθα, ὑπὲρ ἧς οἰκετῶν σου ἀλόχα-
τε, Θεοτόκε τὸν ἐκ σὲ σαρκωθέντα

ἐκέλευε, ὅτι σὲ ἐ μόνῳ, προσασίῃ ἡμῶν
ἐπιγάμεθα.

Ὁ Εἰσός.

Εὐόνησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν ῥι-
μόρον, ὁ Προφήτης, Ἰωβ ἐν τῷ κή-
τει δεόμενος ἐκ φθοράς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
Βασιλεῦ ἦν δυνάμεω.

Κορτάκιον. ἡχ., πῳ.

Ὁς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ω Σ' ἀληθῶς πρῶτατος, ἐπὶ Θεῷ συ-
μόμιλος, ἡγιασμένος ἀνέφανας ἐμδο-
ξε; Ἰὼβ θοράπῳ γνήσει τῷ Χριστῷ, καὶ
ἐφώτισας Κόσμον ἐν τῇ ὑπομορῇ σου, τὴν
καρτερίαν σου, τὴν πολιτείαν σου. ὁ θῶν
πάντων θεοφρων, ἀνυμνεῖς ταῖς παθή-
ματα Ἀγίε.

Ὁ Οἶκος.

Ο Τῶν ὅλων Θεός τε Σ' Κύριος, σὺν Τίῳ
βασιλεύῳ ἐ Πράματι, ἐν μιᾷ τῇ Θεό-
τητι ἔλαμψε, ἐπὶ πρὸς ὠσεβὴς ἀπεργά-
σατο. ὁ αὐτὸς Σ' τὸν Ἰὼβ ἐμαρτύρησεν,
ἡ γλῶσσα ἡ ἀκάκος, ἀκακῶν, θεοσεβῆτε
Σ' δίκαιον, πάντων ἦν κακῶν ἀπεχόμε-
νον. διὰ τὸ τὸ σε Ἰὼβ, ἐν ψαλμοδίας τι-
μῶν τῶν ἀπαρτῶν. ἀνυμνεῖς ταῖς παθή-
ματα Ἀγίε.

Τῷ αὐτῷ μὲν, ἐ. Τῷ ἀγίῳ ἐ δικαίῳ καὶ
πολυάδελφῳ Προφῆτῃ Ἰὼβ.

Ε Ἰ' Σ' θανάτῳ ἄσειτος ἀνδρείας Πέτρα;
Κ αἰπῶς Ἰὼβ κρύψωσεν τῇ λήθης Πέτρα;
Ε κτὴν Ἰὼβ πολύτληθ' ἀνάτρε τέλος ἀμ-
φεκάλυψεν.

Ο Τὸς ὡς ἐκ τῆς Αὐσίτιδος χώρας, ἦν
ὀρίῳ Ἰδαμίας Σ' Ἀραβίας, τῶν Ἡ-
σαὺ ἡμῶν ὡς, ὡς εἶναι αὐτὸν, πέμπτον ἀ-
πὸ Ἀβραάμ. ὡς δὲ Παρὸς μὲν Ζαρὲθ, μὴ-
ρὸς δὲ Βοσὸρρας. προὔπῃρχε δὲ αὐτῷ ὁμο-
μα Ἰωβάβ. ἐπὶ προεφῆτῳ ἔτη, κέ. προέ-
λαβε δὲ τὴν ἐλπίσιν τῷ Χριστῷ, ἔτη χίλια
ἐμνακόσια εἰκοσιπέντε. τῷ θῶν ὃς ἐκλήθη
διὰ βολος μαρτυρηθέντα ὑπὸ τῷ Κυρίῳ, δί-
καιον; ἐ ἀμειπτον, ἐ πάντων τῶν Θεῶν
γῆς ὑπὸ ῥέχοντα. αὐτὸν δὲ πάντων τῶν
ὑπαρχόντων γυνώσκας, ἐ πληγαῖς φεικ-
ταῖς ἐπὶ ταμνορήτοις καὶ λαμπρῶν, ἀ-
πῆλθε κατὰ χυμῶς ἐν ταῖς τῶν πυρασ-
μῶν προσβολαῖς, ἐκείνῃ τε ἀνεδότῃ τῇ δι-
καίᾳ φανερῶς τὸν Θεὸν τέλει τῶν ἀθλῶν,

ἀπεκίνησεν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν διπλῶ
πάντα, τὰ ἀφαιρέματα ἀπέδωκεν αὐ-
τῷ. ὡς καὶ τὰ κτ' μέρος διεξοδικῶς ἢ κατ'
αὐτὸν ἰσότητά δηλοῖ. ἔζησε δὲ μτ' τὴν πλη-
γῇ, ἔτη, ῥό. ὡς εἶναι τὸν σύμπαντα χρό-
νον αὐτῷ, ἔτη, σμῆ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Ἀ' γίτις Ἀ' ποσόλου
Παρμενᾶ, σὺν τοῖς ἑσπέραις διακόνοις. καὶ
τῆς αὐτῆς Εὐθαλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Ἀ' γίτις Κοίρτε τῇ Σαυ-
ματινῶν, Σ' τῇ Ἀ' γίτις Τρωαδῆς, ἔκ τῃ κοι-
μησὶς τῇ Ἀ' γίτις Ἀ' μδρομῆς ἔκ Ἀ' θαμασίας,
ἔκ Θεοδωρίτης Ἀ' μτιοχέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἁθλησὶς τῇ Ἀ' γίτις Γ' ὁρ-
μαρτύρος Θεοδότῃς Ε' πισκότῃς Κυερμίας
τῆς Κύπρου.

Ο Ἰ' πος λῷ ἑσπέραις Λικηρίης Βασιλέως, καὶ
Σαβίρης Ἡ' γεμόρος. ὡς παρασας, βε-
μάροις τύπτεται, εἶτα κρεμάται, καὶ
τας σαρκας ξέεται. καὶ ἑσπέραις κραββά-
του σιδηροῦ πυρωθεῖτος ἀπλοῦται. καὶ
ἐν φυλακῇ βληθεὶς, τῇ διωγμοῦ παυ-
σαμένου, δόγματι τοῦ μεγάλου Κωρ-
σατίνου, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς. καὶ
δύο ἐπιβιούς ἔτη, πρὸς Κύριον ἔξεδῆ-
μυσεν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον, τοῦ αὐτοῦ
δοξασαυτος Θεοῦ.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ω, δὴ, ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ν Οομίμων ἁγῶς ἐπὶ τῶν, ἀλλὰ προ-
φητῶν τε ἔκ μόνον, φέρων τὸ πλήρω-
μα Γ' ὡβ, δι' ἀγάπης Θεῷ ἀνδρέσθας,
μελωδῶν ὑπόδύμνῃτε, ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πα-
τόρῳ ~

Μ Ἡ θησαυρίσας ἑσπέραις γῆς, ἀλλ' ἐν ἑ-
ρανοῖς τὴν ἐλπίδα, εἰς χθὲν κατέα-
ξας χρυσόν, τῷ Θεῷ ἐκβοῶν ἀγαλλόμε-
νος, ὑπόδύμνῃτε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πα-
τόρῳ ἀλογητὸς εἶ ~

Ε Ἄκουσε παῖσας πορνῶν, Σ' τῷ ὑπαρ-
χόντων γυμνώσας, ὁ τῷ δικαίῳ δυσ-
μνήης, τῆς ψυχῆς σου τὸν τόπον, ἥ ἐκαμ-
ψε, τῷ βοᾷ ὑπερύμνῃτε, ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πα-
τόρῳ ἀλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Π Ἡ μ' ἀλὸς ὡς προελθόν, καὶ ὑπερ-
φυῶς δεξαμένη, ἐν τῇ γαστρὶ σου τὸν
Θεόν, ἀσπλαγχνία βροτοῖς ὁμιλήσαμ-

τα, ὡς βεῶς ἀνυμνεύμεν σε, ὡς Μητὴρ
τῇ ὑψίστῃ εἰς αἰῶνας.

Ω, δὴ, ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Π Ὁ ἐν μορφῇ Ἀγγέλων ὁραθεῖτα, Σ'
ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμολόγοις, Χρι-
στὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες, ἰδού εἰς ἀ-
λογεῖτε, λαὸς ὑπόδύψτε εἰς πάντας.

Π Ἀμνηρεῖσαι παῖς ἑορταζόντων, ἐν ὑ-
ψίστοις χορὸς, τῷ Θεῷ ἐσπέραις συμμέλ-
πων Γ' ὡβ. διὸ κραυγάζει, ἰδού εἰς ἀλογεῖ-
τε, λαὸς ὑπόδύψτε εἰς πάντας.

Ε Πιδιπλασίασέ σοι τῆς στεφάνης, ἑσπέραις
γῆς καὶ ἑραμῶν, ὁ ἀθλοθέτης Θεόφρων
Γ' ὡβ. διὸ κραυγάζει, ἰδού εἰς ἀλογεῖτε,
λαὸς ὑπόδύψτε εἰς πάντας.

Τ Ἀματα ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, οἱ
ἰχώρες τῆς σῆς σαρκὸς, μακάριε βρύσ-
σι τοῖς μελωδῶν, ἱερεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς
ὑπόδύψτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ο' Εἰρμός.

Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλων ὁραθεῖτα.

Ω, δὴ, Σ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τ Ὁ β μὲν τῇ τῆς ὑπομονῆς λαμπρότη-
τι, ἐπαξίως ἐσφραγίσται, σὺ δὲ περ-
θεῖς καὶ σκυθρωπάσεις, ἔκ φέρων τῇ δι-
καίᾳ τὸν Στέφανον. διακρινῶς γὰρ ἐλπί-
σας ἡ χυώθης Σαταῖ, μόρε ἀδίκων δυσ-
μνήσατε ~

Ω Σ' θέμις ἀνθρώπων κατιδεῖν, τὴν δό-
ξαν σου κατοπτάσας τὴν ἀθέατον,
φόβῳ κραθεῖς ἔκ ἀλαβείας, ἐβόησεν Γ' ὡβ
λίαν ἐμφορος. σποδὸς ὑπάρχων ἔκ γῆ σὺ δὲ
Κύριος. ὁ θεὸς σε πάντων μεγαλιώμεν.

Π Βίβλος σε ἀξίως τῆς ζωῆς, ἐδέξατο
ἔκ ταμεῖα ἐπικρατία, σῆτον ὡς ὠρι-
μου ἀχθεῖτα, καὶ πλήρης ἡμῶν τῷ τῷ
Πράματι, Γ' ὡβ θοράπῳ Κυρίᾳ μακά-
ριε. ὁ θεὸς σε πάντων μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ε Οφίας χωρίον ὑπὸ ῥῆν τῆς κρείττο-
ρος, ἀνεδείχθης Κόρη ἁμῶμε, ἐμφυ-
χος θρόνος τε ἔκ πύλη. διὸ ὡς Βασιλῖδα ἡ-
γάπησας, παρθενοῖς Παρθένῳ ὀπίσω σε
ἀπερεχθεῖσαι τῆς Θεόπαιδος.

Ο' Εἰρμός.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς μυστήματι.

Ἐξ αποστασίας τῆς ἑορτῆς, Σ' ἡ λογικὴ
ἀκολουθία ὡς συνήθως, ἔκ ἀπολύσεως.

Μὴν τῷ αὐτῷ, ζ. Μνήμη τῷ ἐν Οὐρανῷ
Φαεινός σημεῖν τῷ τιμῇ Σταυρῷ, ὡρα
τεττῆ τῆς ἡμέρας, ἑστὶ Κωνσταντίνου Βα-
σιλέως, ἡς Κωνσταντίνου τῷ μεγάλῃ. Σ.
ἡς Ἀγίου Μαρτύρου, Ἀκακίου Σ. Κο-
δράτη. Ἐσθράς ἡ προσόμοια τῆς εὐρη-
γ. ἡ τῷ τιμῇ Σταυρῷ γ. ἡ προσόμοια τοῦ
τιμῇ Σταυρῷ. ἡχ., δ.

Οὗτος ἡμεῖς κληθεῖς.

Εν ἡμέρῃ χαίρει πιστῶν πληθὺς ἡ θεία.
φαίνει γὰρ ἑσθρῶς Σταυρὸς ἐν πόρῃσι.
λάμπει αἰθρῇ φῶς ἀπρόσιτον, αἶψα αὐ-
γάζει, καὶ γῆς τὸ πρόσωπον ὡραίζεται.
μέλπει θεοῖς ἄσματος ἡ Ἐκκλησία Χρι-
στῷ. σέβει τιμῶσα τὸν αἰῶνα, αὐτῷ
φρουρουῖτα, Σταυρὸν τὸν θεῖον καὶ ὑ-
πόστασιν αἵματος. ἡ τῇ δυνάμει κραταίμε-
ροι, τῷ Δεσπότην προσέλθωμεν κράζον-
τες. εἰρωεύσαι τὸν κόσμον, Σ φωτίσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ομοίον.

Πρωτότατῃ ὡς κλίμαξ καθωράδῃ, σή-
μερον ὁ πατήρ Σταυρὸς ἐν εὐδοξίᾳ,
ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς ἑσθρῶς, μεταγῶν πί-
σει, τῆς ἀδιστάκτου τῆτον γοβαίρουτας.
χαίρει ἑσθρῶς ἀπαρτα, θορμῶς προσρέχον-
τα, τῷ βαπτισμῷ ἐπαγάλλονται, ἡ Ἐκ-
κλησίας, ρυμφοσολεῖται μορφή ἡ εὐθεος.
ὅμ γὰρ συγκρύπτειν ἐγκατέσπιδον, Γε-
δαῖοι ἡ ὑψὺς αἰθέριος, καταυγάζει ἡ σῶ-
ζει, τῆς πιστῶς αὐτῷ προσρέχοντας.

Ομοίον.

Γαλλιάδω ἡ Κτίσις καὶ σκιρτάτω.
σήμερον γὰρ ἡσθρῶς Σταυρὸς ἐν πέ-
ρασιν, ἡ ἑσθρῶς τὰ ἐπίγεια, καταφωτί-
ζων, καὶ σινιμμεῖα δεικνύς τὰ ἄμικτα.
σήμερον συχαίρει χοροῖς Ἀγγέλων βρο-
τοῖ. τὸ γὰρ διεύρου μεσότηχον, Σταυρῷ
ἡμεῖς, εἰς ἐν τὰ πάντα σαφῶς σινιμμε-
μεν. ὅθεν προλάμπω ὑπὸ ἡλίου, πᾶ-
σαν Κτίσιν φαιδρύνει τῇ χάριτι, καὶ
ἡμπρύνει καὶ σῶζει τῆς πιστῶς αὐτῷ
γεραίρουτας.

Ἐσθρῶς ἡ προσόμοια τῷ Ἀγίῳ Μαρτύρῳ
Ἀκακίῳ. ἡχ., δ.

Ὡς γεγραμμένον ἐν Μαρτυρίᾳ.

Κατὰ μόρῃ τῷ ὁφείας, τῷ θυμῷ προ-
χρησάμενος, ἡ Χριστῷ τῷ ἀμαχοῦ
Σ ἀπύκτον, περιζωσάμενος διώταμιν,
θεόφρων Ἀκακίε, ἡς κακῶν τὸν ὄρετῶν,
πρὸς τῷ γλῶ καταβέβληκας, τῷ ὑπόβο-
φρῳ, καθελὼν διωτασίαν, ἡ τῆς ταύ-
τη, σινιμμεῖας ὑπηρετας, διαφερόντως
κατήχωνας.

Πρὸς κακῶν ἀλλορίωσιν, ἡς καλῶν τῷ
οἰκείωσιν, μελετήσας αἰῶνα, ὁρ-
γῶ γεγῶνας, ὅπερ ἐκλήθης τὸ πρότερον,
Ἀκακίε παύσοφε. εἰ ἡ μάλλον προκλη-
θεῖς, ὅπερ πέφλυας ὑστρον. ἡ γὰρ πρό-
μοια, ἡς μεγάλων πραγμάτων, τὰς αἰ-
τίας, ἀπορρήτως ἡ βαθέως, προκατα-
βάλλεται πόρῳθεν.

Καὶ τῷ Ἀγίῳ Κοδράτῃ. ἡχ., π.α.

Πρὸς Ὅσιε Πατέρ.

Μετὰ Ἀρτίῳ Κοδράτῃ, ἀθλοφόρε παρα-
οἰδμε, μαμάτων αἰεζῶν ἐμπλεων
ἔχων ψυχῶν, ἡ δίψῃ μαρτυρίᾳ κεκρατη-
μένος, ἡλθὼν αὐτόκλητος, πρὸς πάλιν
ἔχθρῳ. τῆτον κατακλύσας τὰς ἀλμυ-
ρας θαλάσας, τῆς ἀπιστίας ὡς ἀληθῶς,
τῶν μελιρρύτων σου λόγων τῇ ἀναβλύ-
σει, καὶ τῇ τοῦ αἵματος ἐκχύσει θεομά-
καρ. οἷς καταρδύεται Χριστῷ ἡ Ἐκκλη-
σία. αὐτὸν ἡκέτα, αὐτὸν δυσώπει Ὅ-
σιε, δωρηθῶναι τῇ οἰκνυμῇ, ὁμοίωσιν εἰ-
ρωῶν, ἡ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἡ μῶ. εἰ βῶλη. εἰδ' ἐν ἡμῶν
τῆς εὐρηγ. ἡχ., π.β.

Νήγυελας οἱ ἑσθρῶς, τῷ δόξῃ σου
κύριε, τὸ φοβερόν τῷ Σταυρῷ σου
σημεῖον, Σ ἡ γῆς ἀπασα μτ' φόβῃ προσε-
κινῶσιν. ἡμεῖς δὲ δοξολογῶντες ἀμυμνῇ-
τες σε βωῶμεν. Θεὸς ὡν ἀπαθῆς, σαρκί
παθεῖν δι' ἡμᾶς, ἐκασίως κατεδέξω. διὸ,
σῶσον λαὸν ὃν περιεποιήσω οἰκείῳ αἵ-
ματι.

Εἰς τὸν ὁρῶν ἡ σινιμμεῖας ἡλθὼ. ἡχ., τῆς εὐρ-
τῆς οἱ καρόντῃ τῆς εὐρηγ. ἡ τῷ τιμῇ Σταυ-
ρῷ εἰς. Ὡ, δι' α. ἡχ., δ.

Ἀρτίῳ Κοδράτῃ. ἡσθρῶς Μορῶν.

Φαεινός ἡ γῆς, τὰς ἀκτίνας τῷ Σταυ-
ρῷ. ἐν ὧ τῷ διάβολῳ καταβαλὼν,
ἡ ἀνθρώπων ἐσθρῶς τὸ γεῖος Κύριε.

διὸ ὑμῶν τὴν ὁδοῦ.

Γνωσέως ἀπειθήσας, Σταυρῷ ὁ λυβω-
της, ἔλυσε τὸ δέλεαρ, τῇ τῇ Πράξι-
τος ἀδοκίᾳ. ἄσωμεν αὐτῷ ἄσμα καιρῶν,
ἐνδοξῶς γὰρ δεδοξάσαι.

Κήρυξον μικροῖς, κατεφύγασας
Χεῖρ, ζῶνς ξύλου ἄχραντον, ὡς ἐν
Εἰς τὸν Σταυρὸν σε, ὅς φωτοειδὴς ὤξε-
λαμψαι, ἐπὶ τὸ Ὅρος τὸ ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Ηνὸς τῶν Προφητῶν, προεώρακε
χορὸς, ὡς πύλιν ἑραῖον, ἐν ἀκα-
τάφλεκτον βάτον, σὲ Παρθενονήτορ ἄχ-
ραντε, Θεὸν τεκῆσαι ἑμῶν.

Ω, δὴ, γ. Τόξον διωγμάτων ἠδ' ἐμῆσε.

Ως πὸν θυρεὸν φραττόμεθα, τῷ τῷ
ἀντήντῃ Σταυρῷ τύπῳ Δέσποτα.
ὅμ μὴ φέρωμ ὁ ἀπάνκταῖος, δραπετάει τῷ
δαμόνῳ ἐσμός.

Πᾶς ὁ Σταυρὸς σε ἠνθραψε, τὸς ἐ-
συνωμῶν σε Θεὸν καταγγέλλον-
τας. ὅς ἐκλάμπωρ ἐν ἀπρόσιτῳ, ὡραιότητι
ὤξελαμψε. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν
Λόγον ἐν γαστέρι σου χωρήσασα, ἐν τεκῆσαι
σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὅμ ἐν ἀνθρώπῳ.
Ὁ Εἰρμός. Τόξον διωγμάτων ἠδ' ἐμῆσε.

Κοιτάκιον τῆς εὐρυς, Εἰτα καὶ δισμα
τῇ τιμῇ Σταυρῷ. ἠχ, δ.

Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο Διαμοίξας ἑραῖος κελευσμένους, ἐν ἑ-
ρανοῖς περιφανεῖς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ
τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος Σταυρὸς.
ὅθι οἱ τὴν ἔλλαμψιν τῆς αὐτῆς ἐμδρυίας,
δεξιὰν πρὸς ἄδυστον, ὀδὴν μεθὰ φέγ-
γος, καὶ ἐν πολέμοις ἐχομένῳ αὐτῷ, ὁ-
πλον εἰρήνης ἀντήντῳ ῥόπαιον.

Καὶ τῆς εὐρυς.

Ω, δὴ, δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ητρίκως μὲν τὸ πρῶν, ἐν αἰθρητικῇ δὲ
σημῶν, κατηγαλάσας Χεῖρ, τῷ
σὲ Σταυρῷ τὸν τύπον.

Παραμόνον τῶν Θεοκτόνων τόλμη-
μα, σταυροτύπῳ σὲ Σωτῆρ, θειάμ-
βοντας φωτὶ Οἰκτιρῶν.

Βεβαίως, Χεῖρ τῶν τῶν ἑρηνικάμα,
τῷ αὐτῷ φωτὶ, τῷ Σταυρῷ ἡμῶν
Χεῖρ ἐχαράξας. Θεοτοκίον.

Ητὴρ ἄχραντε ἀλογημένη Δέσπο-
τα, ὅμ ἐκίνας, Θεὸν ταῖς ταῖς
σε ὤξελασσαι ἡμῶν.

Ω, δὴ, ε. Ὁ τῷ φωτὶ διατμήσας.

Αρατὴφόρον τὸ ξύλον, ὁ Σταυρὸς ζων-
φόρος, τοῖς τῆς Εἰς ἀποκόις ἐδείχ-
θη Χεῖρ, ἐμῶν αὐτῶν, διὰ κακέργῃ
τὸν Ἀδὰμ ὀργασάμενος.

Ο Τὸς ἡσας τῷ Λόγῳ, τὸ πρωτόκτι-
τον σέβας, ὡς Τῷ Πατὴρ φωταυγῇ
τὸν Σταυρὸν μὴ διαγραφῇ τῷ σταυρωθῆ-
τι, μαρτυρῶν τὴν θεότητα. Στ.

Εν τῷ ὠδινεῖν σε Κόρη τὰ μητόρων ἐκ ἑ-
μῶν. ὑπὸ φεγγῆς ἐπεί συλλαβῆσα Θεὸν,
τέτοκας σαρκί. διὰ πάντες δοξάζομεν.

Ω, δὴ, ς. Ἐν τῷ θλίβεσθαι με.

Ο Σταυρὸν ἐκλάμπεις, Πόρσι
Χεῖρ ὁ Θεός, ἐν ἐφώτισας δὲ, δι' αὐ-
τῇ τῆς ἀνυμνήσας σε.

Καλυπτόμενος μὴ, ὅμματα οἱ πα-
ράνομοι. τῷ Σταυρῷ τὸ κάλλος, ὅσα
εἰς τὸν γὰρ ἔφθορον.

Εν ῥυφάτωσιν τῇ αἵγλῃ, τῷ ἄχραντῷ
Σταυρῷ, οἱ Θεὸν εἰδότες, τὸν ἐν ξύ-
λῳ προπαγεῖτα σαρκί.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τεκῆσαι Παρθένῃ ἀπειρόγαμε, ὑ-
πὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, Τίονος ἱκετεύσας.
Ὁ Εἰρμός.

Εν τῷ θλίβεσθαι με ἐβόησα πρὸς Κύριον,
ἐν ἐπῆκασέ με, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.
Κοιτάκιον. ἠχ, πν.

Ω Τρισμακάρισε Σταυρὲ, Σ' παμσε-
βάσμιε. σὲ ἀνυμνῶ ἐν προσκυνῶ, μὴ
ἀγιάζομαι, ἐν ᾧ Χεῖρ ὁ ἀνυμνῶν Κόσ-
μου ἑσώσω. ἀλλὰ πρόφθασον ἐν σῶσόν με
τῇ δυνάμει σου, καὶ ἐκ παντοίων κηρυτῶν
ἐλάττωσον. ἦν κράζω σοι, χαῖρε ξύλον
μακαρίον. Ὁ οἶκος.

Ανοξοῦμεν τὸ σῶμα, Βασιλεῦ τῷ αἰώ-
νῳ, καταύγασόν με τὸν μου ἐν ταῖς
φρεσίν, καὶ ἀγιάσόν μου τὴν ψυχῇ,
ἦν ὑμνήσω Λόγε τὸ σεπτὸν ξύλον σου
κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου καὶ διδά-
ξόν με, ἦν πόθῳ κραυγάζω. χαῖρε
Σταυρὲ οἰκτιρῶν δόξα, χαῖρε Σταυ-
ρὲ ἐκκλησίας κράτος. χαῖρε ἰδρῶν
προπύργιον ἁσέου, χαῖρε Βασιλεῖον

οὐδὲν τιμίον· χαῖρε σκῆπτρον τῆ Παμ-
τακτος, καὶ παντός Δημιουργῶ, χαῖρε
ὅτι κατέβητο προσπαλῦσαι σοὶ Χεῖρας.
χαῖρε ἥβ' εὐλογομένων παραμύθιον μέγα,
χαῖρε ἥβ' ἐν πολέμοις τὸ ἀντήτητον ὄπλον.
χαῖρε Σταυρὲ δαιμόνων ἀντίπαλε, χαῖ-
ρε Σταυρὲ Ἀγγέλων ὑπρέπεια. χαῖρε δι'
ὃ κατεπόδη ὁ Ἀδης, χαῖρε δι' ὃ ἔλαμψε-
ν παύσαν· **Τέλος.**

Χαῖρε ξύλον μακάριον.

**Τῷ αὐτῷ μὲν, ζ. Τῷ ἀνάμνησιν εὐστα-
ζομένη τοῦ ἐν Οὐρανῷ φαινότος σημείου
Σταυρῆ, ἐπὶ Κωνσταντίνῳ Βασιλέως ἡοῦ
τῆ μεγάλης Κωνσταντίνῳ, ἔ Κυρίλλῳ Ἀρ-
χιεπισκόπῳ Ἱεροσολύμων.**

**Σταυρῶ παγερτός ἡγιασθὴν γῆ πάλαι,
καὶ μὴ φαινότος ἡγιασθὴν ἐ πόλος.**

Εν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀγίας Περτηκο-
στῆς, μὲν Μαίῳ ἐβδόμη, ὥρα τρίτη
τῆς ἡμέρας, ἐφάνη ὁ τίμιος καὶ ζωοποιός
Σταυρός, σινεσῶς ἐκ φωτός, ὁρώμετος
παντός τῆ λαῶ, ὑποφάιν τῆς ἀγίας Γολγο-
θᾶ ἐκτεταμένος μέχρι τῆς ἀγίας Ὀρεῖς ἥβ'
ἐλαιῶν. ὅς τις τῆ τῆς μαρμαρυγῆς λαμπρό-
τητι, τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκάλυψεν. ὁ
δὲν πᾶσα ἡλικία μέωρτε, καὶ γόρῳτων,
σὺν ἡμπίοις καὶ θηλάζουσι τῷ Ἐκκλησίᾳ
κατέλαβε, ἐν αὐτῷ χαρὰ, ὁ δὲν ἡμέρη
καταμύξει, δόξα ὁ δὲν χαρισίᾳ τῷ Θεῷ
ἀνέπεμψεν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῷ τῷ Θεῷ
ματι.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Ἀγίᾳ Μάρτυρος Ἀκα-
κίου.**

Εἰπὸς τις ἄλλος ἐν χορῷ ἥβ' Μαρτύρων,
καλλίος Ἀκάκιος ἐκτμηθεὶς καρᾶν.

Τὸς ὡς ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῆ Βασιλέ-
ως, Καππαδόκης τὸ γένος, ἀειδμε-
νῶν Μαρτίων. Προσαχθεὶς δὲ Φίρμῳ
τῷ Ἀρχοντι, ὡμολόγησε τὸ ὄνομα τῆ
Χεῖρ, καὶ πλείστα παρ' αὐτῆς βασανι-
θεὶς, πέμπεται Βιβιανῷ ἐτόρῳ Ἀρχον-
τι, ὅς αὐτὸν ἡγάγε μεθ' ἐτόρων δεσμωτῶν
ἐν τῷ Βυζαντίῳ. δειμαῖς δὲ μάστιγι ἔσρε-
λαις συγκόψας, ἐν φυλακῇ κατέθετο.
ἔπειτα ἐπιστάτης αὐτῷ Ἀγγελοι, κατέ-
στησαν αὐτὸν ὑγιῇ. μετ' αὐτὸ πέμπεται
Φυλακιλλίαν ἐτόρῳ Ἀρχοντι. ὃ προ-
εξάφτος, τῷ κεφαλῷ ξίφει ἀφαι-

ρεῖται. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σὺν ἡμέρᾳ ἐν τῷ
Ἀγίῳ αὐτῆς μαρτυρίᾳ, τῷ ὅντι ἐν τῷ
Παράλῳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀθλήσε τῇ Ἀγίᾳ Μάρ-
τυρος Κοδράτης, ὁ δὲ σὺν αὐτῷ.**

**Ζωμὸς χύρας σῆς τῆς ἰδρώτας Κοδράτε,
Ἀλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.**

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν Νικομηδείᾳ τῇ Πό-
λει ἐπὶ Δεκίῳ ἔ Οὐαλεριανῷ. διὰ δὲ
τῷ εἰς Χεῖρ πύσιν, κρατηθεὶς σὺν
ἄλλοις πολλοῖς ἑσθ' ἑλλώων, παρεδό-
θη τῷ τῆς Πόλεως Ἀρτυπάτῳ. καὶ ὁ-
μολογήσας παρρησίᾳ τὸν Χεῖρ, ἠπλώ-
θη κατ' ὑπὸ καὶ ἐτύφθη βρυδίοις ξηροῖς.
αἱμάτων δὲ πληρώσας τῷ γλῶ, τῷ δεσ-
μοτητῷ παρεδόθη. εἰς Νικαίαν δὲ ἀχ-
θεὶς παρὰ τῇ Ἀρτυπάτῳ, πάλιν ἐτι-
μωρήθη. ἰδὼν δέ τινας τῶν σὺν αὐτῷ,
φόβῳ τῶν κολλάσεων μέλλοντας θύειν,
τὸν τῷ Θεῷ φόβον ἑσθ' ἡμέρη
ἐξενεῖ. ὅς εἰς πύρ ὁ Ἀρτυπάτος ἔκαυσεν.
ὁ δὲ Ἀγιος Κοδράτης ἐν τῷ Ναῷ εἰσελ-
θὼν τῶν εἰδώλων, τὰ ἐν αὐτῷ πάντα
συνέριψε ἑσθ' ἡμέρη. ὁ δὲν κρεμασθεὶς, ἔξε-
ται, ὁ δὲν σάκκῳ βληθεὶς, τύπτεται
βρυδίοις. ἐπὶ Σατορνίῳ καὶ Ραφί-
μος, πιάσαντων τῷ Χεῖρ, κρεμα-
σθέντων ἑσθ' ἡμέρη, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφαι-
ρεῖται. εἰς δὲ τῷ Ἀπολλωνίᾳ ἐλαῶ-
ν ὁ Ἀρτυπάτος, ἐπαγόμηνος καὶ τὸν
Ἀγιον, ἄλμῳ σὺν ὅξει συγκόψας,
καταχέει κατ' αὐτῶν πληγῶν αὐτῆς, καὶ
φριχίμοις ὑφάσμασιν ἀναρίβει, ὁ δὲν σιδη-
ρα πυρωθέντα ἄγει ταῖς πλάταις αὐ-
τῆς. διαβάς δὲ τὸν Ὀρωδάκον, ὁ δὲν ἑρ-
μῆπολιν καταλαβὼν, ἡγε καὶ τὸν Ἀ-
γιον ἐφ' ἀμάξης, μὴ διωκόμενον βαδί-
σαι. ἐπὶ ἑσθ' ἡμέρη πυρὸς ἀπλώσαν-
των τῶν τῶν, ἐλαίου καὶ πιάσαν ἀπώδεν
ἐπέχεον. εἶτα τῷ κεφαλῷ αὐτῆς ἀ-
πέτεμον, καὶ ὅπως ἐπληρώθη αὐτῆς ἡ
μαρτυρία.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῇ Ὁσίῳ Πα-
φῶς ἡμέρη καὶ ὁμολογητῇ, Γωάρῳ τῷ ἱε-
ρατῇ.**

Τὸς ὁ μακάριος, ἐκ τῆς Γωάρῳ, ἔ
ἡλῆς τῆς ἡμέρας μνημόσυνος, ἐν σκληρα-
γωγίᾳ τὸν βίον αὐτῆς ῥυθμίσας, τῆς πολέ-

μὲς ἢ δαιμόνων ἐμίμησεν ἀνδρικώτατα,
ταῖς ἢ δακρύων ῥοαῖς τῷ ψυχλῷ προ-
καθαρθεῖς, καὶ παμνύχοις γάσει τὸν
Θεὸν ἱλασκόμενος, Σ' ἱκμάδας προχέων
δακρύων, ποταμὸς ἔζηραμε ἢ αἰρέσεων,
τῷ Χρυσῷ τὸ ὁμοίωμα προσκυνῶν ὡς σε-
βάσιον, τῷ δὲ ἀσεβῶν τὰ βελάματα
κατασρεψάμενος, ἡεῖς ἄσπερ, ἔξορίας
πικρὰς ἐφυλακαὶ καρτὸρως ὑπομείνας,
ἐ μόνων προῖσάμενος, παρικῶν παρα-
δόσεων, νόμων βασιλικῶν κατέπτυσεν.
ὅθεν ἐ ἀθλήσας καρτὸρως, τὸν ἴσον καὶ
αὐτὸς τοῖς Ἀγίοις ἀγῶνα, ὁμοίως Σ' τὸν
ἐφάμοι ἦρατο, μυστήτων σώματα, καὶ
ψυχὰς θοράπδων, ὡς τῷ θαυμάτῳ
τῷ χάρις ἐκ Θεοῦ δεξάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀθλήσας τῷ Ἀγίῳ Μάρ-
τυρος Μαξίμου.

Ὁ ἴσος ὁ μακάριος παρρησία τὸν Χρυσὸν
κηρύξας, καὶ πολλὰς χειραγωγήσας
πρὸς τῷ ἀσέβειαν, ἐ διαφόρως ὑπομεί-
νας αἰκίας, ἔχατομ λίθοις βληθεῖς, καὶ
οἶοι ἐφάμωθεῖς ὑπ' αὐτῷ, πρὸς Κύ-
ριον ἔξεδήμνησε.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις.

Ω, δὴ, ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ὁ ἴσος ἐν τῷ Σταυρῷ, ἡλὶος μεσῆ-
σης ἡμέρας, ὃν καθορῶν ὁ αἰδὴντὸς,
ταῖς ἀκτῖνας συνέειλεν ἡλὶος, ὑποδύμνητε
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ ἢ Πατόρων ἀλογητὸς εἶ.

Ὁ ἴσος ἐν πυρὶ, πάλαι ὁμιλή-
σας ἐν γρόφῳ, σταυροφανῶς δὲ ἀσρα-
πῇ, ὡς Θεὸς δοξαζόμενος σήμερον, ὑποδύ-
μνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ ἢ Πατόρων.

Ὁ ἐκ φωτὸς ἐν φωτὶ, φῶς συναϊ-
δίως ἐκλάμπει, ἐ τῷ ἀχραψτῷ σα
φωτὶ, τῷ Σταυρῷ σα δοξάσας τὸ ῥόπαιον,
ὑποδύμνητε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἡ ἀλοχάτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπὸ
φυῶς δεξαμένη, τὸν ἀπαλλοιώτου
Θεοῦ, ἀπ' αὐτοῦ βροτοῖς ἐμίμησας
τα, ἀσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, ὡς Μητόρα
τῷ ἴσῳ εἰς τὴν αἰῶνα.

Ω, δὴ, η'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὡραζόμενος, ἐν
καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τοῖς ὑμολόγοις,
Χρυσὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδων,

ἰδρὲς ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπόρυψτε εἰς
πάντας τὴν αἰῶνα.

Ὁ ἐν τῷ θρόνῳ δόξης ὡραζόμενος, ἐν
ξύλῳ Σταυρῷ καθηλωθεῖς, ὡραζόμενος
σαρκὸς, ὑμνεῖτε ἀλογεῖτε, ἐν ὑπόρυψτε
εἰς πάντας τὴν αἰῶνα.

Ὁ ἐν φωτὶ ἀχραψτῷ τυπωθεῖς,
φῶς συναϊδίως ἐκλάμπει, ἐν τῷ ὅρῳ
τῷ ἁγίῳ, ὑμνεῖτε παῖδων, ἰδρὲς ἀλο-
γεῖτε, λαὸς ὑπόρυψτε, εἰς πάντας τὴν αἰῶνα.

Ὁ ὡραζόμενος ἐν τῇ Τριᾷ, τὸν ἐν
τῇ αἰγλῇ τῷ Σταυρῷ, τῷ οἰκουμενῶν
φωτίσας, ὑμνεῖτε παῖδες, ἰδρὲς ἀλο-
γεῖτε, λαὸς ὑπόρυψτε, εἰς πάντας τὴν
αἰῶνα.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἡ ἀπορρήτως καὶ ἀπόρως συλλαβῶ-
σαν, ἐ τεκῶσαν, τῇ οἰκουμενῇ Χρυσῷ
τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδων, ἰδρὲς ἀλο-
γεῖτε, λαὸς ὑπόρυψτε, εἰς πάντας.

Εἰρμός. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ω, δὴ, θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὅρας.

Ὁ Πάλαι πυρεῖτε ἐν γρόφῳ, τῷ ἀπει-
θεῖ μομοθετήσας, μὴ τῷ πιστοτάτῳ
λαῷ, τὸν τῷ Σταυρῷ σα τύπον διέγρα-
ψας, ὑπὸ φωσῆρας λάμποντα. ὃν
ἐπαξίως μεγαλιώμεν.

Ὁ Περὶ θῆσε ζόφῳ ἡ Κτίσις, τῷ σταυρω-
σάτωρ τῷ τὸλμῳ. μὴ ἀπρεπε-
στάτῳ δὲ φωτὶ, ὁ ζωηφόρος λάμπας
Σταυρὸς σα Χρυσῷ, Ἐκκλησίας ἔδειξε,
τῷ κεκρυμμένῳ ὡραιότητα.

Ὁ Ν σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνάψας, ὁ περιέ-
στος λαὸς σα, σοὶ πρὸς ἱκεσίαν τὸν Σταυ-
ρὸν, ἐ τὸ φρικτὸν σα αἶμα προβάλλεται.
ἀλλ' ἀμνηστὶς ἐπὶ βλεψόν, Λόγε Θεὸς ἡμῶν
τῷ λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἴσος ἡμᾶς ἡ τεκῶσα, φῶς τὸ ἀπρό-
σιτον Παρθένε. ἐμπλησοῦ ἡμᾶς ἀφρη-
σιῶν, ἐ θυμηδίας γλώσσης, τὴν καθαρά
καρδίαν σε, ἀσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Εἰρμός. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἐξαποστειλαριον.

Ὁ Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμενῆς
Σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας
Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυ-
ρὸς πιστῶν τὸ ἑλεγμα, Σταυρὸς Ἀγγέ-
λων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ ῥαῦ-
μα.

Καὶ τῆς ἐορτῆς.

Εν τῷ ᾧ. ᾧ. τῆς Ἑορτῆς. δόξα, Σ μὴ.
τῆς Ἑορτῆς, ἔ τὰ λοιπὰ ὡς συνήδεις, Σ
ἀπολύσις.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῆ Θεολόγου εἰ τύχη τῆ
Κυριακῆ ἢ Μυροφόρων, ἢ τῆ Παραλύ-
τε, ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τῆς Τυφλῆς.

Χ Ρὴ εἶδεσθαι, ὅτι εἰ τύχη ἢ Ἑορτῆ τῆ
Θεολόγου, τῆ Κυριακῆ ἢ Μυροφό-
ρων, ἢ τῆ Παραλύτε, ἢ τῆς Σαμαρείτι-
δος, ἢ τῆς Τυφλῆς, ἑσπέρως, ἐν τῷ μι-
κρῷ ἑσπερινῷ, ᾧ. ἀσάσσιμα, δ. δόξα,
τῆς ἁγίας. Σ μὴ Θεοτοκίον, τὸ α. τῆς ἡχῆς
τῆς αὐτῆς. Εἰς τὸν ᾧ. τὸ ἀσάσσιμον ᾧ. τῆς
ἡχῆς, ἔ τῆς ἁγίας, τρία, τὰ εἰς τὸν ᾧ. δό-
ξα, τῆς ἁγίας, ἔ μὴ. Θεοτοκίον, τῆς αὐ-
τῆς ἡχῆς. ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. εἰς
τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱερωμῆς ᾧ. ἰ. καὶ
ψάλλομεν ᾧ. ἀσάσσιμα γ. καὶ τῆς Ἑορ-
τῆς γ. ἔ τῆς ἁγίας δ. δόξα τῆς ἁγίας. ἔ μὴ.
Θεοτοκίον. τὸ α. τῆς ἡχῆς. τὰ ἀσάσσιμα
ματὰ τῆς ἁγίας. Εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἁγίου
τῆς μοῦνης, καὶ τὰ ἰδιόμελα τῆς ἁγίας. δό-
ξα τῆς ἁγίας. καὶ μὴ. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς
τὸν ᾧ. ᾧ. ἀσάσσιμα, τῆς ἡχῆς, καὶ τὰ
κατὰ ἀλφάβητον. δόξα, τῆς ἁγίου. καὶ
μὴ. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν ἀλόγησιν ἢ
ἁρπῶν, Θεοτόκε Παρθένε. δὶς. καὶ τῆς
ἁγίας, ἅπαξ. ἀσάσσιμα εἰς τὰς πράξεις,
καὶ τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ἁγίας αἱ περίοδοι.
Εἰς τὸν ὄρθρον, Θεὸς Κύριος. ῥοπά-
ριον, τὸ ἀσάσσιμον, δὶς, καὶ τῆς ἁγίας,
Σ τῆς Ἑορτῆς, Σ τὸ Θεοτοκίον. τῆς ἡχῆς.
Εἰς τὴν ἡμέραν. ἡμέρα. ἀσάσσιμα μετὰ τῶν
Θεοτοκίων αὐτῶν. ὁ ἄνωμος, ἢ ὑπακοὴ
τῆς ἡχῆς, Σ οἱ ἀσάσσιμοι. ὁ πολυέλεος,
Σ κἀδισμα τῆς ἁγίας. καὶ μὴ. Θεοτο-
κίον. προκείμενον τῆς ἡχῆς. Εὐαγγέλιον
ἀσάσσιμον. οἱ καμόντες, ὁ καμὼν τοῦ
Πάχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων εἰς γ. τῆς ἁ-
γίας εἰς δ. Σ τῆς Ἑορτῆς εἰς δ. Καταβα-
σία, τὸν εἰρμόν τῆς Πάχα. ἀπὸ γ. ὡ-
δῆς, τὸ κορτάκιον τῆς ἁγίας, Σ τὸν οἶκον.
Σ κἀδισμα τῆς ἁγίας, ἔ Θεοτοκίον. ἀφ'
ἐκτῆς τὸ κορτάκιον τῆς Ἑορτῆς. ἐν τῇ θ.
ᾧ ἢ ἡ τιμωτόρα οὗ στιχολογεῖται, εἰμὴ
τύχη τῆ Κυριακῆ ἢ ἁγίων Πατόρων.
Ἐξαποσελάριον τῆς Πάχα, καὶ τῆς ἁ-
γίας, Σ τῆς Ἑορτῆς. τὸ, Πᾶσα προή.

ᾧ. ἀσάσσιμα τῆς ἡχῆς, Σ τῆς ἁγίας γ. Σ
ἰδιόμελον, τὸ εἰς τὸ δόξα μετὰ τῆς ᾧ. τῆς
ἁγίας. δόξα τῆς Ἑορτῆς. ἔ μὴ. ὑπόδω-
λογημένη. δοξολογία μεγάλη. ῥοπάριον.
τὸ ἀσάσσιμον μόρον. ἢ ἐκτενής, ἢ κα-
τήχησις, Σ ἀπολύσις. δίδεται δὲ Σ ἁ-
γίου ἔλαιον. ἢ συνήδης λιτή. δόξα, τὸ
ἑωθινόν. εἰς τὰς ὥρας ῥοπάριον τὸ ἀ-
σάσσιμον, Σ τῆς ἁγίας, καὶ κορτάκιον
τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν, οἱ μα-
καρισμοὶ τῆς ἡχῆς, εἰς δ. Σ τῆς Ἑορτῆς, ἢ
γ. ὡδὴ εἰς δ. Σ τῆς ἁγίας, εἰς δ. ἢ ἐκτε-
νῶς. ῥοπάριον τὸ ἀσάσσιμον. κορτά-
κιον τῆς ἁγίου, ἔ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόσο-
λον, Εὐαγγέλιον, Σ Κοιρωνικόν, τῆς
Ἑορτῆς, ἔ τῆς ἁγίας. ἢ δὲ τῆς Ἀγίας Ἀρσε-
νὶς ἀκολουθία ψάλλεται, ὅταν θέλῃ ὁ
Ἐκκλησιαρχὴς.

Χ Ρὴ εἶδεσθαι, ὅτι εἰ τύχη τῆ Θεολό-
γου, τῆς δ. τῆς μεσοπερνητικῆς, ἐν
τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ ᾧ. τῆς Ἑορτῆς δ. δό-
ξα, τῆς ἁγίας. Σ μὴ. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς
τὸν ᾧ. τῆς ἁγίας. δόξα, τῆς ἁγίας. ἔ μὴ.
τῆς Ἑορτῆς. ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας, καὶ
τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ τύχη τῆς δ. τῆς πρὸ
τῆς ἀναλήψεως, ἢ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας
Σ τῆς ἁγίας.

Δεῖ εἶδεσθαι, ὅτι οἱ αὐτοὶ ἡμέρας τύχη τῆ
Θεολόγου, ψάλλεται ἀπαραιτήτως.

Χ Ρὴ εἶδεσθαι, ὅτι εἰ τύχη τῆ Κυριακῆ
τῆς Σαμαρείτιδος, καταλιμπανέται
ἢ ἀκολουθία τῆς Μεσοπερνητικῆς, καὶ
ψάλλεται ἢ ἀσάσσιμος ἀκολουθία, τῆς
Σαμαρείτιδος, Σ τῆς Θεολόγου. ὡσαύτως
ἔ τῆ Κυριακῆ ἢ Πατόρων, καταλιμ-
πανέται ἢ ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως,
καὶ ψάλλεται ἢ ἀκολουθία ἢ ἀσάσσι-
μος, Σ τῆς Θεολόγου, Σ ἢ ἁγίων Πα-
τόρων.

Μὴν τῶ αὐτῶ, ἢ. Τῆς Ἀγίας ἐμδόξῃ Ἀπο-
στόλῃ Εὐαγγελιστῇ, Γωάρῃ τῆς Θεολό-
γου. ἔ τῆς Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἀρσενίου τῆς
μεγάλῃς. ἑσπέρως ἐν τῷ ἑσπερινῷ, στι-
χολογεῖται τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, τὸ
μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐν τῷ, Κύριε ἐκέκρα-

ἐξ αὐτῆς τῆς Μεσοπερτικῆς, ἰσώ-
μεν ἂν. ὁ δὲ ἑορτὴς δ. ἐ τῶ
αὐγὴ δ. δόξα τῶ αὐγί. ἐ μὴ, τῆς ἑορ-
τῆς. ἐ δὲ ἐν τῇ δ. τῇ πρὸ τῆς Ἀραβί-
της τυχῆ ἐν τῇ Ἀραβί-
της. ἰσώμεν ἂν. ὁ δὲ ἑορτὴς δ. ἐ τῶ
αὐγὴ δ. δόξα, τῶ αὐγί. ἐ μὴ τῶ
Τυφλῶ. Τὸ λαλῆσαι. Ὡσαύτως ἐ τυχῆ ἐ ἐν τῇ
Ἀραβί-
της, τῆς ἑορτῆς δ. ἐ τῶ αὐγί. δ.
δόξα, τῶ αὐγί. ἐ μὴ τῆς ἑορτῆς ἂν. προ-
σώμοια, τῶ Ἀποστόλου. ἢ, α.

Τῶν ὑραμίων ταυμάτων.

Θεοτῆς ἢ ἁρρήτων ἀποκαλύψωμ,
ἐ ὁρμῶν ἢ ἁρῶ, τῶ Θεῷ μυσ-
τήτων, ὁ παῖς τῶ Ζεβεδαίου, γράφας ἡ-
μῖν, τὸ Χρῆσθ Εὐαγγελίου, θεολογῶν
τὸν Πατέρα ὁ τὸν Υἱόν, ἐ τὸ Πνεῦμα
ἡγεπαίδωσεν:~

Ὁμοιον.

Θεοκίμτος λύρα, ἢ ὑραμίων ἡ-
δῶν, ὁ μυστογράφος ἔτος, τὸ θεό-
γραφον ἑορτά, τὸ ἄσμα ἢ ἄσμάτων,
ἄδει τὸν πρῶτον, τὰ μὴ χεῖλη κινῶν ὡς
μῦθας. ὡσαύτως δὲ πλῆκτρον τῷ γλωττῶν
ἀμακινῶν, ἰκέταί τῶ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁμοιον.

Η βροτοφώρσου γλώττη ἀναφ-
θουγόμενος, τῆς τῶ Θεοῦ σοφίας,
τὸν ἀποκρυφον Λόγον, Θεῷ ἡγαπημέ-
με, κράζεις αἶ, ἀναπτύσσων τὰ χεῖλη
πυκνῶς, τὸ ἐν ἀρχῇ ὡς ὁ Λόγος καὶ
δαδασθεῖς, πάντα ἀνθρώπων πρὸς μῶ-
σιν Θεῷ:~

Ἐτορὰ τῶ Ὁσίου. ἢ, ἡχος. πῶ.

Ὁ τῶ παραδοξὸς θαύματος.

Π Αὐτὸν θεόφρων Ἀρσένι, ταῖς ἢ
δακρύων πηγαῖς, λαμπρυνθεῖς τῷ
διάμοισιν, τῶ Θεῷ ὡμίλησας, ἀμερόδοις
καθάρσει, ἐ τῇ ἐλλάμψει ἑύλος ὀλόφω-
τος, θεοσεβείας πυροῦ λαμπόμενος, ὡφ-
θης μακάριε, μοραῶν τὸ καύχημα. ὁ
μὴ ἡμᾶς, πάντας περιφρόνησιν, ταῖς
ἰκεσίαις σου:~

Σιε Πάτερ Ἀρσένι, σὺ τὸν Θεόν ἐκ-
ζητῶν, καὶ ταῖς τῶν ἐλλογῶν πεδαι,
φωτοβόλοις λάμψουσιν, ἀσεβῶς ἐφίεμε-
μος, περιφαιράς πασῶν λαμπρότητα,
ὁ βασιλείας αὐτῶν κατέλιπας, ὁ τῷ

ἀδάματον, κληρουχίαν εἰληφας, μετὰ
Χρῆστου, μὴ συνωλιζόμενος, θεομα-
κάριε:~

Ὁμοιον.

Π Οὗτος ὁ γινώσκων ἐμπλεως, ἐπὶ τῇ
ἄλλος ὁφθαλμοῖς, ἀρεταῖς τε κατάκο-
μος, πάσης δόξης γέγονας, τῆς ἐντεῦ-
θεν ἀνάπλεως. ἀλλὰ τῶ θεῷ ζήλω πυ-
ρρῆμος, καὶ ἢ ἁρρήτων καταγλιχόμε-
μος, φάγεις εἰς Αἴγυπτον, ἐνθα βίον
ἐξῆσας ἀσκητικόν, βάρος δόξης ἁρρήτων,
ἀνταλλαττόμενος.

Δόξα, ἢ, ἡχος, β. Γόρμων.

Οὗ ὅσον τῆς βροτῆς, τὸν θεμέλιον
ἢ θεῶν λόγων, τὸν ἀρχηγόν τῆς
θεολογίας, ὁ κήρυκα πρώτιστον, τῆς
ἀληθῆς δογματικῆς Θεοῦ σοφίας, τὸν ἡ-
γαπημένον Ἰωάννην ὁ παρθεῖον, με-
ρόπων γένος καταχρῶν ἀφηνήσωμεν.
οὗτος γὰρ ἀληθινὸν ἔχων τὸ θεῖον ἐν ἑ-
αυτῷ, τὸ ἐν ἀρχῇ μὴ ἔφθασε τοῦ Λό-
γου. αὐτῷ δὲ, τὸ πρὸ τὸν Πατέρα
ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μὲν ταῦτα τῆς
τῶ Πατρὸς ἑσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐ-
τῶ τῷ ὁδοδοξίᾳ τῆς ἀγίας Τριάδος,
δημιουργοῦντε ὅντα σὺ τῷ Πατρὶ, ζῶν
φύοντα ὁ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν
ἐδάξεν ἡμῖν. ὡς θαύματος ἐκστατικοῦ,
καὶ πράγματος σοφιστικῆς. ὅτι πλήρης
ὡς τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε ὁ τῆς
θεολογίας, δόξῃ ἐ τιμῇ ἐ πίστει, θε-
μελιος ὑπάρχων, τῆς ἀκραφῆς ἡμῶν
πίστεως. δι' ἧς τύχοιμεν ἢ αἰωνίων ἀ-
γαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ μὴ. τῆς ἑορτῆς.

Εἰ τυχῆ τῆς ἀραβί-
της ἑορτῆς, εἴτα τῶ αὐγί. Εἰδὲ ἢ, εἰ
δος, προκείμενον τῆς ἡμέρας, ἐ τὰ ἀν-
θρώπων τῶ αὐγί.

Καθολικῆς, α. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Γαπντοῖ, εἰμ ἡ καρδία ἡμῶν μὴ
καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔ-
χομεν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ὁ εἰμ ἡ
τῶν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τῇ
ἐντολᾷ αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀγαθὰ
ἐν ὧν αὐτῷ ποιοῦμεν. Καὶ αὐτῇ ὁ
ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὁ-
νόματι τῶ Τῆς αὐτῆς, Ἰησοῦ Χρῆστου, ἐ

Κεφ.

21.

αγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐρτολῶ. Καὶ ὁ τῆρῶν τὰς ἐρτολὰς αὐτῶ, ἐν αὐτῷ μένει, ὅτι αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τῷ γινώσκοντι, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τῆς Πράματος ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παρτί Πράματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πράγματα, εἰ ἐκ τῆς Θεῆς ἐστίν. ὅτι πολλοὶ ψάδαπροφῆται ὄξελυθασιν εἰς τὸν Κόσμον. ἐν τῷ γινώσκοντι τὸ Πνεῦμα τῆς Θεῆς. παῦ πνεῦμα ὁ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τῆς Θεῆς ἐστίν. Καὶ παῦ πνεῦμα ὁ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τῆς Θεῆς ἔκ ἐστι. Ὁ τὸ ἐστὶν τὸ πᾶν ἀντιχρίστῳ ὁ ἀκνκόατε, ὅτι ὄρχεται, ὁ μὴ ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἡδὴ. Ὁ μὴ ἐκ τῆς Θεῆς ἐστὶν, τεχνία, ἔκ μερικήκατε αὐτῶ. ὅτι μεῖζων ἐστὶν ὁ ἐν ἡμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τῆς Κόσμου εἰσὶ, διὰ τὸ ἐκ τῆς Κόσμου λαλῶσι, ἔκ ὁ Κόσμος αὐτῶν ἀκνεί. Ἡμεῖς ἐκ τῆς Θεῆς ἐσμὲν. ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκνεί ἡμῶν. ὅς ἐκ ἐστὶν ἐκ τῆς Θεῆς, ἔκ ἀκνεί ἡμῶν.

Καθολικῆς, α. Εἰς τὴν ἰσολῆς Γωάμης.
τὸ Ἀμαρτωσία.

Κεφ.
δ. 11.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, εἰ ὅπως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, ἔκ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν ἰδεῖς πῶποτε τεθέαται. ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, ἔκ ἡ ἀγάπη αὐτῶ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τῷ γινώσκοντι ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, ἔκ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τῆς Πράματος αὐτῶ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθέαμεθα ἔκ μαρτυρῶμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τῆς Κόσμου. Ὁς αὐτὸ ὁμολογῶν ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τῆς Θεῆς, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, ἔκ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Ἡμεῖς ἐμώκαμεν ἔκ πεπιστάκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶν, ἔκ ὁ μέρων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, ἔκ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς, α. Εἰς τὴν ἰσολῆς Γωάμης.
τὸ Ἀμαρτωσία.

Κεφ.
δ. 20.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἐὰν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἔκ τὸν ἀδελφόν αὐτῶ μισῇ, ψάδης ἐστὶν. ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτῶ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεόν ὃν ἔκ ἑώρακε, πῶς διώεται ἀγαπᾶν; ἔκ ταύτῃ

τὴν ἐρτολῶν ἔχομεν ἀπὸ αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ ὁ τὸν ἀδελφόν αὐτῶ. πᾶς ὁ πιστῶν, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἐκ τῆς Θεῆς γεγενῆται. ἔκ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεγενῆσθαι, ἀγαπᾷ ἔκ τὸν γεγενῆσθαι ὅς αὐτῶ. ἐν τῷ γινώσκοντι, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τῆς Θεῆς, ὅταν τὸν Θεόν ἀγαπῶμεν, ὁ τὰς ἐρτολὰς αὐτῶ τῆρῶμεν. ἔκ αἱ ἐρτολαὶ αὐτῶ βαρεῖαι ἔκ εἰσὶν. Ὁ τὸ παῦ τὸ γεγενῆσθαι ἐκ τῆς Θεῆς, μὴ τὸν Κόσμον. Ὁ αὐτῶ ἐστὶν ἡ μίκη ἡ μικήσασα τὸν Κόσμον, ἡ πίστης ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ μὴ τὸν Κόσμον; εἰ μὴ ὁ πιστῶν ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τῆς Θεῆς; ~

Εἰς τὴν λητὴν λέγομεν ἰδιόμελον ἐκ τῆς Ἑορτῆς, εἴτα τὰ παρόντα τῆς Ἀποστόλης, ἡ Χ, α. Γόρμαν.

ΠΟΤΑΜΟΙ Θεολογίας, ἐκ τῆς τιμῆς σου γόματος ἀνέβλυσαν Ἀπόστολε. Ὁ ὅς ἡ Ἐκκλησία τῆς Θεῆς ἀρδύομεν, προσκνέει ὀρθοδόξως Τριαδα ὁμοῖον. ἡν ἔκ μὴ αἴτησαι Γωάμης Θεολόγε, γνέιχθῃναι ἔκ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς.

ΦΥΤΟΝ τῆς ἀγνείας, τὸ μύρον τῆς ἀωδίας, πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παρῶσαν ἑορτῇ, βοῆσαι πρὸς αὐτόν. ὁ ἀμαρτωῶν ὅτι τὸ γῆθος τὸ Δεσποτικόν, ἔκ ἐπομβρίας τῆς Κόσμου τὸν Λόγον Γωάμης Ἀπόστολε, ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμῶν, αἴτησαι ἡμῖν παρὰ Χριστῶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ αὐτῶ, ἡχος, ὁ αὐτὸς.

ΩΣΤΙΣ ἀπορρήτων μυστηρίων αὐτοῦ τῆς ἐκείνου βοῶν, τὸν προαιώμιον Λόγον, ἐκ ἀρχῆς ὑπαρχειν πρὸς Θεόν, ἔκ αὐτὸν εἶναι τὸν Θεόν, Γωάμης Ἀπόστολε, ὅτι ἡμεῖς Χριστῶ ἔκ φίλε γνήσιε, ἔκ τῆς Τριαδος τὸ ἵδυσμα, ἔκ τῆς Ἐφέως ὁ Πάτρις τὸ γῆρυμα τὸ ἀσείστον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. πρέσβυς Θεολόγε παμμακάρισε, ἐκ δυοσβεῶν ἐχθρῶν, αἰσθητῶν καὶ μνησθῶν, λυθῶναι λαόν, τὸν τὴν μνήμην σου ἔκτελεῖται πιστῶς.

ἡχος, β.

ΗΝ ἡ Ἀπόστολος ἀκρότητα, τῆς Θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν Πάτρι-

ματικὸν Στρατηγὸν, τὸν τὴν οἰκονομίαν
Θεῶ καὶ υποτάσσοντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μα-
καρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν αἰδίδιμον, ἐκ
γῆς μετισταλέμεν, ἐκ γῆς ἐκ ἀφιστάμεν,
ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα τὴν φοβόραν τῆ
Δεσποτικῆς δαυτοῦ ἐλάσσει. ὡς ἀκατακρί-
τως ὑπακοῦσαι ἡμῖν, αἴτησαι φίλε μου
καὶ Χριστὸν ἐπισηΐδιε, τὴν ἐκ πόδα τέλει-
τας τὴν μνήμην σου.

Τὸ Ὅσιον. ἡχ', π. α.

Ὡς Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἡλ-
θου ὁ φθόγγος ἡ κατωρθώματι σου,
διὸ ἐν τοῖς ἔργοις, εὐδὸν μὴδὲν ἡ καμά-
τω σου. ἡ δαιμόνων ὠλεσας τὰ φάλαγ-
γας, ἡ Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγμα-
τα, ὡς τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας.
παρρησίαν ἔχωρ πρὸς Κύριον, αἴτησαι εἰ-
ρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, ἡχ', δ.

Ὡς Πάτερ, ἐν τῷ ᾧ ἡμεῖς τὴν διδασκαλίαν
Χριστοῦ, ἐν τῷ δέπνῳ Κυρίου, ἡγα-
πημέμε μαθητὰ, ἐκεῖθεν ἔγνωμεν τὰ ἀρρή-
τα, ἐκ τῆς ἑραρίου πᾶσιν ἐβρόμτησας φω-
μῶν, ἐν ἀρχῇ ὡς ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λό-
γος ὡς πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ὡς
ὁ Λόγος, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτί-
ζον πάντα ἀνθρώπων, εἰς τὸν Κόσμον ὀρ-
χόμενον, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς.

Εἰ Τύχη τῆς Μεσοπερ. φάλαγγος ἀπὸ ἡ.
π. τῆς ἐορτῆς, τὰ εἰς τὸν ἡ. ὁμοίως ἐκ τῆ
Ἀμαλῆται. εἰ δὲ ἐν τῇ ἀποδόσει τῆ Πα-
χα τύχη, π. προσόμοια τῆ αἰγίς τὰ εἰς τὸν
ἡ. μετ' ἡ. τῆ αἰγίς, εἴτα τὰ ἡ. τῆ Παχα
μετ' ἡ. αὐτῆς.

Τῇ αἰγί. ἡχ', β. Ὅτε ἐκ τῆ ξύλης.

Εὔτε, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, ὡς ἡ
ὀρθοδόξων δογμάτων τὸν Συγγραφέα
πιστοί, ὑμνοῖς στεφανώσωμεν ἐνθεοῖς σῆ-
μόρον, Ἰωάννην τὸν ἐμδοξόν, ἐκ ἡγαπη-
μέρον. ἔτος γὰρ ἐβρόμτησεν ὁ Λόγος ὡς ἐν
ἀρχῇ. ὅθεν, βρομτοφῶρος εἰδείσθη, ὡς
τὸ Εὐαγγέλιον Κόσμου, λάμψας πολυσό-
φως ὁ αἰδίδιμος.

ἡ. Εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἡλθου.

Ὡς Πάτερ, σὺ ἐφάρης ἀληθῶς, φίλος ἐπι-
σηΐδιος μέγας τῷ διδασκάλῳ Χριστῷ.

ἡμεῖς γὰρ ἀνέπεσας, ὅθεν ἡλῶντας,
τῆς σοφίας τὰ δόγματα, ἐν οἷς ἐκ πλάτι-
ζεις, πᾶσαν τὴν περιέγειον, ὡς θεογόνος
Θεῶ. ὅθεν, καὶ κατέχουσα ταύτῃ, ἡ
τόρπρην Χριστὸν Ἐκκλησίαν, νῦν ἀφραινο-
μένη ἐπαγάζεται.

ἡ. Οἱ ἔραμοι διηγῶνται δόξαν Θεῶ.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς, χαίροις
τῆς μνήρης τῆ Κυρίου ὡς παμπόδη-
τος. σὺ γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ
τῆ Χριστοῦ, τῆς ἐμθέας ἀκίνοιας, φῶντες τῆ
Δεσποτικῆς, ἴδε νῦν ἡ Μήτηρ σου πρὸς σέ βοή-
σατος. ὅθεν, ἐπαξίως σε πάντων, ὡς
Χριστὸν Ἀπόστολον Θεόν, ἐκ ἡγαπημέ-
ρον μακαρίζομεν.

Δόξα, ἡχ', π. β. Λέοντος Μαίετος.

Ὡς Πάτερ, Χριστὸν Εὐαγγελιστὰ Ἰωάν-
νην, ἡ ἀπορρήτων μύστικος γερόμενος,
τῆς σοφίας τὰ ἀπορήματα ἡμῖν ἐβρόμτησας
δόγματα, τὸ ἐν ἀρχῇ ὡς φανώσας τοῖς πι-
στοῖς, καὶ τὸ ἐκ ὡς ἀποβαλὼν, ἡ αἰ-
ρετικίζοντων ἀπεκρίσας τῆς λόγους, ἐπι-
σηΐδιος φανείς ὡς φίλος ἡγαπημέρος, ὡς
Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωμότατος, καὶ Μω-
σῆς ὁ θεόπτης. παρρησίαν ἔχωρ πρὸς
Θεόν, ἐκτεμῶς ἰκέτα ἐν ὑπὸ ἡ ψυχῶν
ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς.

Εἰ δὲ τύχη τῆ δ. τῇ πρὸ τῆς Ἀμαλῆται,
λέγε τὸ, Ἀμαρτίας ἡμῶν. τὸ, Χρι-
στὸς ἀνέστη ἀπαξ. τὸ, Νῦν ἀπολύεις.
Τροπᾶριον. τὸ ἀμαρτίας, ὡς τῇ αἰγί,
καὶ τὸ Θεοτοκίον. τὸ α. τοῦ ἡχου. εἰ δὲ
τύχη ἐν ταῖς προγραφείσαις ἐορταῖς, λέ-
γε πρῶτον τῆς ἐορτῆς, εἴτα τῇ αἰγί, καὶ
παλιν τῆς ἐορτῆς. ἀπολυτίκιον τῇ αἰγί.
ἡχ', β.

Ὡς Πάτερ, Χριστὸν τῷ Θεῷ ἡγαπημένῳ,
ἐπιτάχιον ῥῦσαι λαὸν ἀμαρτωλόν.
δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπι-
πεσόντα τῷ ᾧ ἡμεῖς καταδεξάμενος. ὅν ἰκέ-
τα Θεολόγε, ὡς ἐπίμορον μέγας ἐδμῶν
διασκεδάσαι, αἰτέμενος ἡμῖν εἰρήνην,
τὸ μέγα ἔλεος.

Λέγεται δὲ ἐν τῇ ἀλογίᾳ ἡ ἀρετῶν, εἰ
τύχη ἐν ταῖς ἐορταῖς, ὥστε ὡς ἀνῶθεν ἀρε-
ται. εἰδὲ ἐν ἄλλῃ ἡμῶν τύχη, τῇ αἰγί,
δὲ, ἐκ τῆς ἐορτῆς ἀπαξ. ὁμοίως ἐκ τῆς

Θεὸς Κύριος, Εἰς τὴν α. καὶ β. ἥλο. ἡα. τῆς ἐορτῆς, εἰς τὴν ἐν ταῖς προγραφαῖς εορταῖς, καὶ εἰς τὸν πολυέλεον ἡα. τῆς αἰγῆς. εἰδὲ τὴν δ. πρὸ τῆς Ἀμαλινφείας, εἰς τὴν α. ἥλο. ἡα. ἀφασισμῶν, εἰς δὲ τὴν β. ἥλο. ἡα. τῆς Τυφλῆς, εἰς δὲ τὸν πολυέλεον, ἡα. τῆς αἰγῆς, ἐ τοῦ Πάχα, τὸ, Προλαβῆσαι τὸν ὄρθρον. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τὴν ἡα. εἰς μὲν τὴν α. ἥλο. ἡα. τῆς τυχευοῦς ἐορτῆς. εἰς δὲ τὴν β. ἥλο. ἡα. τῆς αἰγῆς. ἡχ, πῆ.

Τὴν σοφίαν ὁ λόγος.

Παπείων ἐν τῷ εἴδει τῆς Ἰνσῆς, παρ-
ρησίας τυχευῶν ὡς μαθητῆς, πυ-
θόμενος τίς ἐστιν ὁ προδότης σε Κύριε, ἡ-
γαπημέος λίσσιν, ὑπαρχῶν παμάρ-
με, διὰ τῆς αἰγῆς ὅπως σαφῶς ὑπεδείχθη-
σοι. ὅθεν ὁ ὡς μύτης, ἡ ἀρρήτων γε-
μῆτος, τῆς Λόγῃς τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδά-
σκεις τὰ πόρατα. Θεολόγε Ἀποστολε,
πρέσβυτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἡ ὑπακομῶν
ἀφῆσιν δωρήσασθαι.

Δις, τὸ αὐτό. ἐ τῆς ἐορτῆς ἀπαξ.

Εἰς τὸν πολυέλεον ἡα. ἡχ, δ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Πῆ μνήμῃς τιμῶν τῆς Ἀποστο-
λῆς πιστοί. ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι
τοῖς πόρασι, φωτίζουσα ἀπαντας. ὅπως
ὁ τῆς Κυρίας, ἀληθῆς Θεολόγος, ἐν τῷ
Εὐαγγελίῳ, ἀπαδεύεται φίλος. διὸ
τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῖναι ἰάματα.

Δις, καὶ τῆς ἐορτῆς.

Οἱ ἀμβαθμοί, τὸ α. ἀντίφωρον τῆς δ.
ἡα. προκείμενον ἡχ, δ. Εἰς πᾶσαν τὴν
γλῶσσαν ἡα. Οἱ ἄνθρωποι διηγῶνται δόξαν
Θεῷ. τὸ, Πᾶσα προκ, Εὐαγγελίῳ ἐωθιμῶν,
ἡα. Εἰ δὲ ἐν τῇ Ἀμαλινφεί τυχῇ, Εὐαγ-
γελίῳ τῆς ἐορτῆς. τὸ, Ἀφασισμῶν Χριστῷ
θεασαμέντοι, οἱ αὖ ἡμέρᾳ τυχῇ τὸ ἡ. τῆς
ἐορτῆς. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τυχῇ, λέγε τὸ
Εὐαγγελίῳ τῆς Θεολόγῃς. δόξα, Ταῖς τῆς
Ἀποστολῆς. Καὶ μὴ. Ταῖς τῆς Θεοτόκῃς
πρεσβείαις, εἴτα ἔλυσάν με. Εἴτα. Σώ-
τηρι ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. τὸ, Κύριε ἐλέησον
ἐβ, ἐ οἱ καμῶν τῆς Πάχα μὴ ἡ ἐορτῆς
εἰς γ. ὁ αἰγῶν ἀπὸ δ.

Εἰ δὲ ἐν ταῖς προγραφαῖς εορταῖς τὴν
τυχῇ, τῆς Μεσοπερτικῆς ἡα. ὁ δ. τῆς

Μεσοπερτικῆς ἡα. μὴ τῆς ἐορτῆς εἰς γ. ἐ τῇ
Ἀποστολῇ εἰς δ. καὶ ὁ πῆ. εἰς δ. Κατα-
βάσια τὸν εἰμῶν αὐτῶν, ὅπως οἱ δυο χο-
ροί. Εἰ δὲ ἐν τῇ πρὸ τῆς Ἀμαλινφείας δ.
τυχῇ, τῆς Πάχα μὴ ἡ ἐορτῆς εἰς γ. τῇ
Ἀποστολῇ εἰς δ. τῆς Τυφλῆς, τὸ ἀφασισ-
μῶν Τροπάρῳ. εἴθ' ὅπως τῆς Τυφλῆς. δό-
ξα, τὸ ῥιαδικόν, Σμῶν. τὸ δ. Κατα-
βάσια, Τῷ σωτῆρι Θεῷ. ὁ δὲ προεόρτιος
καταλιμπάμεται. εἰ τυχῇ τῆς Ἀμαλιν-
φείας, οἱ καμῶν τῆς ἐορτῆς εἰς ἰ. ὁ αἰγῶν
εἰς δ. ὁ καμῶν τῆς Πάχα.

Ἀφασισμῶν ἡμέρᾳ λαμπριωθῶμεν.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰδήσεις.

Οἱ ἄνθρωποι μὴ ἐπαξίως ἀφραιμέσθωσαν.

Εἰ δὲ τυχῇ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ὁ καμῶν τῆς
ἐορτῆς, εἰς δ. ὁ αἰγῶν ὁ πῆ. εἰς γ. Κα-
μῶν τῆς Ἀποστολῆς. ἡχ, πῆ.

Ὡδὴ, α. Ἀρματηλάτιν Φαραῶ.

Ὡς καθαρὸς ἡγαπημέος γέγονας, τὸ
ἀκροτάτῳ φωτὶ, ὁ τοῖς αὐτῶν εὐ-
μοις, ἐπαπαυσάμενος, πεπαρρησιασ-
μένη ψυχῇ, ἡ ἀβύσσος σοφίας, τὸ φῶς
τῆς γνώσεως εἰλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη Ἀ-
ποστολε.

Υπόφυῳς Θεολογῶν ἐβρόμτησας, ὁ
Λόγος ὡς ἐν ἀρχῇ, ἐ ἐν ἀρχῇ Λόγος,
ζῶν καὶ ἐμπόσματος, πρὸς τὸν αὐτὸν
Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ὡς ὁ Λόγος, καὶ
σὰρξ ὁ Λόγος ἐγμέτο, καὶ Θεὸς διέμε-
μεν ἄρεπτος.

Θεοτοκίον.

Υπό τὴν σκέπην σου Ἀγνή προσφάγου-
τάς, ἀπορεπόμεθα, ἡ πειρασμῶν
πᾶσαν, καταγίδα Ἀλφειῶν. διὸ ἐ μὴ
αἰτούμεθα, πεπτωκότας εἰς βάθος,
πλημμελημάτων ἀνάγαγε, δείξαις σου Ἀ-
γνή παρακλήσεις.

Καὶ τῷ Ὁσίν. Ὁ αὐτός.

Ως τῆς Δεσπότης πειθαρχῶν Ἀρρεμῇ,
δείξαις προσάγματι, βασιλικῇ πλάτῃ,
δόξαν καταλειπας, ὡς ὁ μομοδέτης
Μωσῆς. ὁ φυχῶν τῆς ἀνθρώπων, Ἀγ-
γέλοις γέγονας σύσκλητος, ἀμα σὺ αὐτοῖς
ἀφραιμόμενος.

Γὰς τορυβίας ἐκφυγῶν Ἀρρεμῇ, ὡς
ἀμαρτίας πηγᾷ, τῇ σωτῆρι γλῶσσῃ,
ἐχαλιναγώγησας. ὅθεν ἐν ἀταράχῃ τὸν

μῆν, ἡσυχία τῆς ῥας, τῆς θείας Πράματος
γέγονας, ἀξιοπρέπες ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίου.

Λ Εδοξασμενία περὶ σὲ λεαλίωται, ἐν
γυμνασίᾳ γυμνῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον,
ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἀγνή δὲ διαμείνα-
σα Θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντων γούρ-
αυ, τὴν μὲν Θεὸν προφασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀγασίαςως ἡμῶν.

Εἰ δὲ τύχη τῆς ἀνάλυψως.

Θεὸς καλυφθεὶς. Ωδὴ, γ.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καιρὸν.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶς.

Χθρὸς σινεδαπτόμην σοι Χρῆς.

Ἄλλος. Ὁ γούρως κατ' ἀρχάς.

Ε Ἄλιέων ἀλίδος, παρθένος ἔς Θεολόγος,
ἐχρημάτισας σοφὴ Γωαμν, ἀφειδήσας
παρικής, ἔς τῆς τῆς κόσμου ὁχέσεως, ἔς τῶν
Δεσποτῶν Λόγῳ, ἔρωτι θείῳ ἐπόμηνος.

Κ Εκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ὡς
Θεολόγος, ἐθεάσω τὴν ἀπορρήτορ δό-
ξαν, ἐκ Πατρὸς μορογενῆς, τῆς Λόγῳ ἔς Τίς
τῆς Θεῶν, δι' ἧς σαφῶς τὰ πάντα, θείῳ γε-
γυμνῶνται πρᾶματι. Θεοτοκίου.

Ε Πι τὴν σὺν προσπεφύγως, Θεοκνη-
τορ ἀρθεῖ, σωτηρίᾳ ἀπαλλάττο-
μαι πάσης, ἐπηρείας τῆς ἐχθρῆς, ἔς σωζο-
μαι πρεσβείαις σε. ἄλλα ἔς τῆς μελλούσης,
Ἀγνή ῥυθείω κολάσεως. Ὁ αὐτός.

Π Ἀτόρ Ἀρσεμῆς τῆς σῆς, χρῆσιμότης
πτωχείας, τὸ βραχὺ ἔς ἀτελεστάτορ
ράκκος, τὸ περὶδοξορ τῆς περὶ, ἐδῆτος
κατεκάλυψε, τὴν τῆς ἀφράστῃ δοξῆς, γο-
λῶ σοι περὶποιόμενον.

Α ἔς προσβολὰς ἡρὺ δυσμενῶν, ἔς ἡρὺ με-
γάλων πρᾶμάτων, ἐκ Θεῶν σιντεριμ-
μερὶ καρδία, δεδεγμένος ἀρωγῶν, Ἀρσεμῆς
κατέρραξας, ῥοπαιοφόρος Πάτορ, τῆ τα-
πείρωσιν γερόμενος.

Θεοτοκίου.

Ω ὦν Χόρβιμ ἔς Σόραφιμ, ἐδείχθης
ὑψηλοτόρα, Θεοτόκε σὺ γὰρ μὴν ἐδέ-
ξω, τὸν ἀχώρητορ Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀ-
μόλυντε. διό πιστοί σε πάντες, ὕμνοις Ἀ-
γνή μακαρίζομεν.

Καταβ. Δεῦτε πόμα πίωμεν καιρὸν.

Κορτακιου τῆς ῥας.

Εἰ δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμῶν ἔσω τῆς εὐρυμνῆς.

Κορτακιου τῆς Εὐρυμνῆς, ἔτα Καθίστα τῆς
Ἀποστόλου, ἡρὺ, πῶν.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Π Ἦς σοφίας τῶν ῥας ἀπαπεσῶν, καὶ
τὴν γυμνῶν ἡρὺ ὁρῶν καταμαθῶν, ἐν-
θέως ἐβρορτησας, ἐν ἀρχῇ τῶν ὁ Λόγος,
καλληγραφῆσας πρῶτος, τὴν ἀρχορ γούρ-
μην, ὅθεν ὅθεν ἡ γλώττη, σαγνῶν-
σας τὰ ἔδρη, τὴν χάριν τῆς Πράματος,
ἐκδιδάσκεις τοῖς πόρσι. Θεολόγος Ἀπό-
στολε πρεσβῶν Χρῆς τῶν Θεῶν, ἡρὺ πταιο-
μάτων ἀφεισιν.

Τῆς ὁσῆς. Ὁμοιορ.

Π Οὐς θορύβους τῆς βίης ἀποφυγῶν, ἔς ἡ-
συχίαν τὸν βίον διατελῶν, τὰ πάθῃ
ἐνέκρωσας καὶ τὸν μῆν ἀνέπιδόρωςας, πρὸς
τὸν Θεὸν ἔς ἑύλος, πυρὸς ἐχρημάτισας,
ἔς φῶς ἡρὺ σπᾶντων, πῆγῶν ἡρὺ τιμῶντων
σε. ὁμβρορ δὲ δακρύων, πῆγῶν ὡφ-
θῆς, ὡς δειδρόρ κατὰκαρπορ, Θεοφόρε
Ἀρσεμῆς, πρεσβῶν Χρῆς τῶν Θεῶν, ἡρὺ
πταιομάτων.

Καὶ τῆς Εὐρυμνῆς. Ωδὴ, γ. Ὁ Εἰρμός.

Εἰ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θενγόρος.

Ἀρσεμῆς μὲν ὡς διαμοῖξαν τὴν παρ.

Ὁ ἐμᾶνσιος ἀμρὸς ὁ ἀλογόμενος.

Ὁ Θεοπάτορ μὲν Δαβὶδ, πρὸς τῆς.

Ἄλλος. Σύμῃ Χρῆς Κύριος.

Ε τῆς βρορτῆς, γούρῳ ὁ Κύριος ἔφθ-
σε, τῆς βρορτῆς τε, πρᾶματι ἡξίω-
σε, τῆς ἐαυτῆς, θείας ἐκ Πατρὸς, ἔς ἀκα-
ταλήπτῃ, γεμνήσεως τὸ ἀπορρήτορ. διό
σε Θεολόγος, τὴν παρέορτορ μνήμῃ, ἐν
ῥαῖς ἐπαξίως δοξαζομεν.

Ε ἡρὺ τῶν, ἡρὺ τῆς πρὸς ὑψος Ἀπόστο-
λε. σὺ κατέδεις, δόξῃ ἀπαρράπτορ-
τα, μορογενῆ, Λόγῳ ἐν σαρκί, τὸν ἐν
τοῖς παρῶν, ἀμάρχως κολποῖς καθῆμε-
νον. φωρῆς τε ἐπακῶσαι, παρικής ἡξίω-
θῆς, μαρτυρῆς αὐτῶν τὴν ὑπόμνητα.

Θεοτοκίου.

Ε Πι τὴν σὺν, μὲν καταφύγω ἀπὲρ ἡ-
ψιν, ὁ ἀρθεῖς, δόλος σε Παράμωμε,
μὴ αἰχμῶν, σὲ γὰρ πρὸς Θεὸν, ἔχω προ-
φασίαν, ἔς τείχος ἀκαταμάχῃτορ. ἐν σοὶ
ἔς τῆς μελλούσης, ἀπολαύσω γαλιῶν, ὅθεν
τῆς θείας ζωῆς ἐπιτάξομαι.

Τὸ ὅτι. Ὁ αὐτός.

Γ ρισάνης, φύσεως ὠφθης Ἀρσεμίου, σὺ τὰ πάθη, Πάτορ καθυπέταξας, τῷ μοερῷ ἡγεμονικῶς, καθάπορ οἰκίτη, τῷ ὑπὲρ ἐγκεκλόμενος. διὸ ἐ ἐμ παμνύχοις, ἀγρυπρίας ἐβόας, τῇ διωάμει σου δοξα φιλαψθρῶπε.

Γ τὸν Θεόν, Ὁ σὶ πόθῳ ἐξήτησας, σὺ φαμέτα, πλείον ἐπεπόθησας, ἐ τῇ καθαρσεί θεοειδῆς, ὅλας χηματίσας, τῷ ποθμενῷ ὠμίλησας, ἐ ἐμῶς τῇ ἐμῶς, τὸν ὑπόρτορον πάσης, καταλήψεως Πάτορ Ἀρσεμίου ~

Θεοτοκίου.

Γ τῷ πιγῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφαυτε, σὺ προσάτις σὺ ἐ καταφύγιον, Χρησιμῶν τείχος ἐ λιμνῷ. πρὸς γὰρ τὸν Τύορσιν, ἐπτάξας φόβους Παράμωμε, Σώζεις ἐκ κινδυνῶν, τῆς ἐμ πίσει ἐ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνῶσε γινώσκοντας.

Καταβασία. Ε' πὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ωδὴ, ε. Ὁ Εἰρμός.

Ο ρθείσωμεν ὄρθρην βαθέως.

Τ λὺ ἀμερόν σου ὠσπλαγχρία.

Π ροσέλθωμεν λαμπαδηφόροι.

Α' ὕμνος. Ἰματί με ἀπώσω.

Ε 'Ν τῷ σκότει τῆ Κόσμου, λάμψαν θεασάμενος τὸ φῶς τὸ ἀχραντῶν, ἐ κραθεῖς τῷ πόθῳ, Σφωγῆρ ὠσεβείας γεμόμενος, τὰ ἴβ πολυσπύρῳ, γέμῃ ἐθρῶν θεολογίας, Γωάμην φωτὶ κατελάμπρυνας ~

Ε Πιγνὸς ὡς ὁ μόμος, διὰ Μωϋσέως ὁ σκιωδῆς γέγομεν, ἡ δὲ θεία χάρις, ἐμ Χρησῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν γέγομε, θεολόγῳ γλώττη, γόμε βρομτῆς ἡγαπημέμ, ἀνυγελίσω αὐτῇ τῷ θεότητι.

Θεοτοκίου.

Ε τὴν σκέπη Σ κράτος, Παράμωμε καὶ σφειγμα Σ τείχος ἀρρήκτορ, καὶ σὲ προκαλεῖμαι, ἐμ μυκτὶ καὶ ἡμῶν με φράρῃσιν, ἐκ παπτοίας βλάβης, ἐπὶρχομένης τῆ Βελίαρ. ἴμα πίσει καὶ πόθῳ δοξαζώ σε ~

Τὸ ὅτι. Ὁ αὐτός.

Μ Ὀρ μεσίτῳ τῆς πρώτης, Πάτορ ἀμὰ βάσεως τῆ πρώτης Ἀδὰμ, ὠσεβῶς ἀπώσω, τῇ ἐχθρῇ εὐ εἰδῶς τὰ σοφίσματα.

διὸ ἐμ ἀχραντῶν, χοροβιτῶν ρυφῆς λιμέμι, τὸν Δεσποτῶν Χρησῶν καθικέτα.

Ε αὐτὸν ἀπηνήσω, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἀπαρνησάμενος. καὶ ἐπὶ ἴβ ὠμῶν, τὸν τ αὐροῦν σου βαράσας Ἀρσεμίου, ἐ Χρησῶν ποθῆσας, ἐμ ἑραοῖς συγκληρονόμος, ἐπαξίως αὐτῇ ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίου.

Μ Ἡρικλῷ παρρησίᾳ, τῷ πρὸς τὸν Τύορσιν κεκτημένη Παράμωμε, συγχεῖς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρὶδῆς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόρην, χρηστιαροὶ πρὸς τὸν Δεσποτῶν, ἱλασμόν ὠμῇ προβαλλόμεθα ~

Καταβασία. Ὁ ρθείσωμεν.

Ωδὴ, ε. Ὁ Εἰρμός.

Κ ατῆλθες ἐμ τοῖς κατωτάτοις.

Φ υλάξας τὰ σύμαρτα σῶα Χρησῇ.

Σ ὠτόρ μὲ τὸ ζῶρτε ἐ ἄδυτορ.

Α' ὕμνος. Α' βυθός ἀμαρτιῶν.

Α 'Ν θρακα θείᾳ πυρὸς, προκατεῖδε τυπικῶς Ἡσαίας, προκαθαρθεῖς τὰ χεῖλη, προφητείας ἡξίωται. σαρκωθεῖς δὲ Θεῷ Λόγῳ μακάριε, Γωάμην σὺ ἀμεδείχθης ἐπὶ ἡθίος.

Α ὁ γος ὁ μορογενῆς, ὁ ἐμ καλοῖς τῆ Παρὸς ἰδρυμένος, σωματωθεῖς ὠράθῃ, Γωάμην μακάριε, ἐ ὡς μίση προσφιλεῖ, σοὶ ἔξηγῆσαι, ἀσωμάτως, Θεὸν ἔδεῖα ἰδεῖν πώποτε.

Θεοτοκίου.

Φ Ὡτισὸν μὲ τῷ ψυχῷ, ἡ τεκῆσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τῆ Παρὸς Παρθεῖ Θεοτόκε παμύμνητε κατέχευτες, διασῶται, τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρῆσαντο ~

Τὸ ὅτι. Ὁ αὐτός.

Φ Ῥόρμημα τὸ τῆς σαρκός, ὠσεβῶς δι' ἀπαθείας μεκρώσας, ἐχ ἡρετίσω κληρορ, τὸν ἐπίγειον Ὁ σὶ, τῆς Χρησῆς ἐπὶ ποθῶν, Πάτορ Ἀρσεμίου, ἐμ ὑφίσις κληροδοσίας τῷ ἀπολαύσῃ.

Η (Λίος ἐπιφαμῆς, τῷ ὀλόμυκτόρ σου ἔλυσε φάσιν, τῇ μοντῇ ἡλίᾳ, τῷ ἀσύγκριτορ ἔλλαμψιν, μτ' τῆς ἐμ τῇ μυκτὶ, βίς καμάσας, προμνύων, περιαιγάζειν σοὶ Ἀρσεμίου ~

Θεοτοκίου.

Ε Χρῆσα τὸ συμπαθεῖς, ἡ τεκῆσα τὸν φιλάγαθον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαιᾶς, ἐ δει-

μης περιστάσεως. Ἡ δὲ μόνη οἱ πικροί, παύσμε Δέσποια, προσάσιν ἀκαταμάχτην κεκτήμεθα ~

Καταβάσις. Κατῆλθον ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοιτάκιον τῆς Ἀποστόλης, εἰς τὴν τύχην ἐν ἑορτῇ. Εἰ δὲ τύχη ἐν μιᾷ τῇ ἑορτῇ, τῆς ἑορτῆς. Εἰ δὲ ἄλλη ἡμέρα, κοιτάκιον τῆς Ἀποστόλης Στον οἶκον. κοιτάκιον αὐτομέλου. **Ἡ Χ.** β.

Α' μεγαλειά σου Παρθένε τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα Σ πηγάζεις ἰάματα, ἐπρεσβύεις ὑπὸ τῇ ψυχῇ ἡμῶν, ὡς Θεολόγος ἐ φίλος Χειρς ~

Ο' Οἶκος.

Υ' Ἡ ἐραία ἐκμαρθαίει, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ὀδύνην, πολμηρὸν ὑπάρχει Σ ἀκατάληπτον. ὡσὺ γὰρ ἄσπρα ὄξαιθῃσαι ἐπαραλίον ψάμμον ἐκ ἐξῆς ὅλως, ὥστε ἕτε τὰ τῆς Θεολόγου εἰπεῖν ἰκαίως. ποσὶ τοῖς αὐτὸν γεφύροις ὁ Χειρς ὅς ἡγάπησεν ἔφεψεν, οὐ ἐν τῷ γῆθει ἀπέπεσε, Σ ἐν τῷ μυρρικῷ δειπνῶ σιωπῇ αἰσθῆ ~

Τέλος.

Ω' c Θεολόγος Σ φίλος Χειρς.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ἡ Τῆς ἁγίας ἐμδόξης Ἀποστόλης ἡ Εὐαγγελιστὴς ἐπιστῆναι ἡγάπημεν Σ παρθένε Ἡ ἁγία τῆς Θεολόγου, ἡτοι, ἡ σωτήρις τῆς Ἀγίας κοίτης τῆς ἐκπεμπόμενης ἐκ τῆς τάφου αὐτῆς, ἡτοι τῆς μαίνας.

Ο' c βρώσιν ἀλλὰ ῥώσιν ἀνθρώποις μέμει,

Τ' a τῆς Τάφου μαίνας Μύσα Κυρίαν.

Ο' γδοᾶτη τελέουσι ῥοδισμόν βρομτογόμοις.

Ο' Παράγαθος Θεός Σ φιλανθρωπος Κύριος ἡμῶν, εἰς μόρον τῆς ὑπὲρ αὐτῆς προθύμως ἀγωνισαμένης Ἀγίας αὐτῆς Μαθητῆς Σ Ἀποστόλης, Προφήτας Σ Μαρτυρας Σ πάντας τῆς ἀρετῆς αὐτῆς Βασιλείας ἐρατῆς ἐ αἰώνιων ἡξίωσεν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἐ τῆς τόπης ἐν οἷς διέπρεψεν καὶ ἐτάφηνεν, πλήρεις χαρίτων ὑποδείξας, πολλοῖς ἐλάμπρυνε θαύμασι. Σ γὰρ ὁ τάφος ἐν ᾧ ὁ μέγας Ἀπόστολος Σ Εὐαγγελιστὴς Ἡ ἁγία τῆς Θεολόγου μέλλων μετατεθῆ-

μαι, ἐτάφην, κόριν ἀγίαν οἱ ἐγγύωροι μαίνας μετονομάζουσιν, ἐπιπνύσει Πρύματος Ἀγίας καὶ τῷ ὀγδόῃ τῆς Μαΐου μηνός, ἐπὶ τῇ ὁξαΐφνης ἀναβρύει ἐ ἀμαδίδωσιν. ὡς οἱ προσδύχοντες λαμβάνοντες, χεῖνται εἰς παρτοίωρ παθῶν ἀπολύτωση, εἰς θοράπειαν ψυχῶν, εἰς ῥώσιν σώματος, Θεὸν δοξολογῶντων, ἐ τὸν αὐτὸν θοράποντα Ἡ ἁγία γοδαίροντων ~

Σωφρονία.

Ι' Στέον ὅτι ὁ Πατὴρ τῆς Θεολόγου ὁ Ζεβεδαῖος ὡς, ἡ δὲ Μήτηρ, Σαλώμην, θυγάτηρ Ἡωσήφ τῆς μηνῆς ἀσαμέρου τῷ Θεοτόκῳ. ὁ γὰρ Ἡωσήφ, ὡς ἔχει τέσσαρας, Ἡάκωβον, Συμεὼν, Ἡάδαμ, ἐ Ἡωσῆ, ἐ θυγατέρας, φέει, τῷ τε Ἡωσῆ, τῷ Μαρθᾶ, ἐ τῷ Σαλώμην, ἡτις ὡς γυνὴ Ζεβεδαίου, Μήτηρ δὲ Ἡωσῆ τῆς Θεολόγου. ἐπτεῦθεν ὁ Σωτήρ, θεὸς ὡς Ἡωσῆ, ὡς ἀδελφὸς Σαλώμης τῆς θυγατρὸς Ἡωσήφ. μόρον δὲ τὸν Ἀγίου Πέτρου ὁ Κύριος ἐβάπτισεν οἰκείαις χόρσι, ἐ Πέτρος Ἀνδρέαν, ἐ Ἀνδρέας Ἡάκωβον, ἐ Ἡωσῆ, Ἡωσῆ δὲ ἐ Ἡάκωβος τῆς λοιπῆς Ἀποστόλης. ὅτι πάντων φυγόντων Ἡωσῆ τῆς ἁγαπητῆς ἐν τῇ παραδώσει Σ ἐν τῷ Σταυρῷ παρῶν, Σ εἰς τὸν τάφον καὶ τῆς Πέτρος ἦλθεν, ἔλαβε δὲ ἐ τῷ Θεοτόκῳ εἰς τὰ ἴδια. μητέρας δὲ ἔχει φέει ὅτι τῆς γῆς. πρώτην τῷ Σαλώμην ὅς ἡς ἐγεννήθη. δώτερον, ὅτι βρομτῆς ὡς ἐχρημάτισε. τρίτην δὲ τῷ Παμαγίᾳ Θεοτόκῳ καὶ τὸ ῥῆθι αὐτῆς ἀπὸ τῆς Κυρίαν. ἰδὲ ἡ Μήτηρ. ἐβάπτισαν δὲ τῷ Ἀγίᾳ Θεοτόκῳ Πέτρος Σ Ἡωσῆ, Σ μέχει τῆς κοιμήσεως αὐτῆς σιωπῇ αὐτῇ ὁ Θεολόγος, ἐ καὶ ταῦτα ἦλθεν εἰς Ἡωσῆ, ἐ κατέβαλε διαπροσάχης τὸν μαὸν τῆς Ἀρτέμιδος, ἐ τεσσαράκοντα μυριάδας ἀνδρῶν ἐ γυναικῶν λαβάνοντων τῇ Ἀρτέμιδι τῆς πλάτης ἀπὸ πλάξε, Σ πρὸς τὸ φῶς μετήγαγε. καλεῖται δὲ Λίβατον τῷ ὅρος ἐν ᾧ ἱσταται ὁ μαὸς τοῦ Ἀγίου Ἡωσῆ τοῦ Θεολόγου. ἐκ δὲ δύσεως κέται ὁ Ἀγίος Τιμόθεος. Μα-

εία δὲ ἡ Μαυδαλινὴ ἐοίετο παῖδων, ἐν τῷ πλησίον ὅρει Χελείω καλυμμένη. ἡ δὲ Ἀγία Ἐρμιόνη θυγάτηρ μία ἔσα Φιλίππου εἰς τοὺς ἑπτὰ Διακόρων ἐκ τῶν τεσσαρῶν προφητῶν θυγατέρων αὐτοῦ, κεῖται εἰς τὸ πλησίον ὅρος. Ὁ δὲ Μάρτυς, ὁ δὲ τῆς θυγάτηρ Καλλιόπης, ὁ δὲ τῶν Μαρτύρων Ἐπισκοποὶ γεγενημένοι, Ἀρείων Τύραννος, ὁ δὲ Ἀρείουβουλος, ὁ δὲ Παῦλος ὁ τῆς ὀφθίμης πολίτης, ἐκείσε κατὰ κεῖται. τελευτᾷ δὲ ἡ αὐτοῦ σιῶσις, ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολῇ αὐτῆς, τῷ ὅρτι ἐν τῷ ἑβδόμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ ὁσίν Πατὴρ ἡμῶν Ἀρσένιος τῷ μεγάλῳ.

Ἀδελφοὶ βιώσατε Ἀρσένιος ἡγάπα.

Ὁ δὲ παρὰ τῶν ἐκβιώσας λαοφάνει.

Ὁ δὲ τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης γενημα ἔδρεμμα, ὅς ἀπαλῶν τῶν ὀρυχῶν καθαρὸν τηρῆς τῷ Θεῷ ἐνδιατημα, ὁ δὲ πάσης ἀρετῆς ἐσοφίας τε ἐκ ἀνδρωπίνης πλήρης ὑπάρχων. ὅθεν ὁ δὲ τῷ Διακόνῳ χειροτονίᾳ δεξιῶν, τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου τῷ τῶν Ῥωμαίων Βασιλεῖα τότε ἰδιώοντος, πολλῶν δὲ ποιημένου ἀποδῶν, καὶ ἐπιζητουῦτος ἀνδρα Πρωματικόν, καὶ λόγιον, ἱκανοποιῆσαι, καὶ διδάξαι τὰ τέκνα αὐτῆς ἐν τοῖς μαθήμασι, καὶ μάλιστα οἷς θοράπεται Θεός, μαθῶν περὶ τῆς γράφει τῶν Βασιλέων Γρατιανῶ καὶ τῷ Πάπᾳ Γροκερτίῳ, ὁ δὲ μόλις ἔχουσε τοῦ ποδῶν τυχεῖν. ἐπεὶ δὲ ἀπαρὰς τῆς Ῥωμαίων Ἀρσένιος, τῷ Κωρσαπτινούπολι κατέλαβεν, ἔσκη κατὰ προσωποῦ Θεοδοσίᾳ, εἶδεν δὲ αὐτὸν, σεμνὸν μὲν ἔχοντα προσωποῦ ἐν τῷ χρώματι, εὐτακτοῦ τὸ βλέμμα, ταπεινὸν τὸ φρόνημα, ὁ δὲ πάσης ἀρετῆς κεκοσμημένον, ὁ δὲ πολλῆς χάριτος καὶ θυμῆς ἐμπλησθέν, ἐκτοτε ὡς Πατὴρ ὑπόρετιμα, ἐν ὡς διδασκαλοῦ ἐσέβετο. οἱ δὲ τῆς συγκλήτης ὡς μέγα τι κεκμηλοῦ βλέποντες, ἐθαύμαζον. αὐτὸς δὲ μισοδόξος ὢν καὶ φιλόθεος, καὶ τῷ δόξῳ ὡς σκύβαλα ἡγεμνός, καὶ ἐπιποδῶν τὸν μοῖρην βίον, κατὰ ἑκάστην κατελιπαρεῖ τὸ θεῖον, πλη-

ρῶσαι αὐτῆς τῷ ἑφῆσι, καὶ παραυτίκα φωνῆς ἐρωτῶν θείας, Ἀρσένιε λεγούσης, φεῦγε τῆς ἀνθρώπου καὶ σώζε. ὁ δὲ, μηδὲν μελήσας, ἀλλὰ τῷ ἐδῆντα ἀπαλλάξας, τῷ Ἀλεξανδρείᾳ καταλαμβαίνει, καὶ τῷ κόμῳ κειράμενος, ἐν τῇ σκήτῃ γέγομε, πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ ταλαιπορίᾳ ἑαυτὸν ὑποβάλλων, καὶ τῷ Θεῷ δεόμενος. ὁ δὲ πάλιν θεία φωνὴ πρὸς αὐτὸν. Ἀρσένιε, φεῦγε, σιώπα, ἡσύχαζε, καὶ σωζοῦ. τοῦτον τὸν μέγα ἡρώτησέ ποτε Θεόφιλος ὁ Πάπας Ἀλεξανδρείας, ἀνελθὼν σὺν ἐτόροις, εἶπε ἡμῖν Πάτερ λόγον ὠφελείας. ὁ δὲ ἔφη. ἐὰν εἴπω, φυλάττετε; οἱ δὲ, εἶπον, ἐκπαρτός. καὶ εἶπε, ὅπου ἐὰν ἀκούσῃτε Ἀρσένιον, μὴ πλησιάσῃτε. περὶ τούτου λέγεται, ὅτι παρ' ὅλου τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῆς ὀργαζόμενος, ῥάκος εἶχε ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, ἐν ᾧ ὑπεδέχετο τὰ δάκρυα. ὁ δὲ ἀσείος τῷ σώματι, ὀλοπόλιος, ξηρός, καὶ μακρός, εἰ καὶ μερικῶς, ἀπὸ τοῦ γήρας κεκέρτωτο, τῷ ὑπὸ τῷ ἔχοντι μέχει τῆς κοιλίας, τὸ εἶδος ἀγγελικόν ὡς Γαβὼβ. διὸ ἔδεν φαίμεναι τιμὴν ἡδελε κατὰ πρόσωπον, ἡγρύπνει τε πολλὰ, ὁρθὸς ἱστάμενος ὁ δὲ ὀχόμενος, καὶ μηδὲν κλίμων τὰ γόματα μέχρῃς ἀπὸ ὁ ἡλίου, τῷ ὀλομυκτοῦ αὐτοῦ ἔλυσεν ἑαυτὸν. ὅθεν τῷ ψυχόλεθρον πύρωσιν, τοῖς τῶν δακρύων χάσμασι κατέσβεσε. μέλλοντος δὲ αὐτῆς ἐκδημῆν ἐκ τοῦ σώματος, πρὸς βαθὺ γήρας ἐληλακότος, ὁ δὲ γὰρ ἐγγύς ποτε τῶν ἑκατὸν ἐτῶν, ἡρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, τὸ πῶς, ὁ δὲ ὡς κατὰ θέαν αὐτὸν. ὁ δὲ, ἐκ οἷδατε βαλεῖν χοιρίων ἐν τοῖς ποσί μου καὶ αἶραι πρὸς τὸ ὄρος; ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτοὺς. ἴδετε πόσος φόβος ἔστιν ἐν ἐμοὶ μέλλοντι ἐκδημῆν ἀπὸ τῆς σαρκός, οἱ δὲ, οἶδαμεν. ὁ δὲ, ἀφ' οὗ ἐγὼ μόνον μομαχός, οὗτος ὁ φόβος οὐδ' ὅλως ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ, ὁ δὲ αὐτίκα τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Θεῷ, ἐν εἰρήνῃ παρέδωκεν.

Ὁ δὲ, ὁ δὲ Εἰρμός.

Ὁ δὲ Πάπας ἐκ καμίνης ῥυσάμενος.

Γυναῖκα μὲ μύρων θεόφρονον.
Θανάτη ἐορτάζοντι μέκρωσι.
Ὡς οὐτως ἰδὼς ἐ παμφορτος, αὐτὴ.

Αἴλιος. Θεὸς συγκαταβάσας,
Ροθύμως ἐκβεβηκας, δεσμός τῆς ὕλης
ὡς παμμακάρισε, ὡς Θεὸς παραστά-
της ἐ θεοπρόδω γεγομῶς Ἀγγελος, θεο-
λογίας βοῶν ἔξεπαίδωσας. ἀλογητὸς ὁ
Θεὸς ὁ τῷ Πατέρω ἡμῶν.

Ως χόρτον λελόγισαι, χρυσὸν ἐ πλῆ-
τον ὡς παμμακάρισε, ὡς Θεὸς πα-
ραστάτης, δι' ἐμδργίας λαμπρῶς γεγομῶς,
ἐ θεολόγους τῷ Κτίσῃ ἐ ἑλλάδων. ἀλογη-
τὸς ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πατέρω ἡμῶν.

Πρὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, Παῖος ἀμάρ-
χης ἐκπορόμενον, ἐ ἐκ σὲ ἀμει-
γρως, λαμβάνον. Λόγε μογογεμῶς τῷ Θεῷ,
τοῖς Ἀποστόλοις κραυγάζειν ἀγγέλειν.
ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πατέρω ἡμῶν.

Θεοτοκίον.
Ναὸς ἐ παλατίον, τῷ Βασιλέως Χει-
ρὶ γεγενῆσαι, ἐ κλίμῃ μόμῃ ῥῆσις,
ὡς ἔφησε, γραφῆς κυκλοῦσι Σολομών
ἐξήκορτα, σοὶ μὲν Παρθεῖ βοῶσαι καὶ
ἑλλάσσαι. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πατέρω
ἡμῶν.

Τῷ Ὁρί. Ὁ αὐτός.
Πρὸ λυμῶν ἰωμῶν, τῷ πάλαι μύρων
Πάτρ Αἰσίου, δυσωδίας λυέχης.
ἐ ὠδία Χειρὶ γεγομῶς, ἐ μετῴα τῆς
χάριτος ἔλεγε. ἀλογητὸς ὁ Θεός.

Πρὸ θεῶν ἐ σώματι, ὑπέδωκε μύρων
Πάτρ Αἰσίου. ἐ Χειρὶ μνηθεῖς
δε, Παῖος ἀμάρχης μύων ἐ Πρώματος,
τῷ ἐ Τριᾷ μορᾷ ἀμύμνης. ἀλο-
γητὸς.

Πρὸ πάντων μὲν Κύριον, ἐπὶ δὲ μόμῃ
μογογεμῶς ἡς, ὁρθοδόξως Πατέρα
θεολογῶντες σὲ καταγγέλλομεν, ἐ ἐμ-
δότες σὲ ἐκπορόμενον, Πνεῦμα ἀπὸ
συμφυῆς ἐ σιναῖδιον.

Καταβασία.
Ὁ παῖδας ἐκ καμίνης.

Ω δὴ, ἡ, ὁ Εἰρμός.
Ἀ ὑπὲρ κλητὴ ἐ αἰγία ἡμέρα.

Ἀ ῥομὴ κύκλῳ τῆς ὁρθοδόξου.

Δ εὔτε τῷ καιρῷ τῆς ἀμπέλους.

Π ἀπὸ παντοκράτορος Λόγε ἐ Πνεῦμα.

Αἴλιος. Ἐπταπλασίως κάμνον.
Σὺ πρεπὲς καὶ εὐσῆμος, ἡ παρ-
δοξὸς μνήμη σου, Εἰς ἀγγελίαν τῆς Γῆ-
σος θεότητος, ἐμδρῶς μυρίζουσα τῷ Ἐκ-
κλησίᾳ ἑλάμψαι. ὅθεν γεγενῆσθαι, οἱ πι-
στοὶ μελωδῶν. οἱ παῖδες ἀλογεῖτε, Γε-
ρεῖς ἀμύμναι, λαὸς ὑπόρυψτε.

Πρὸ θεολόγων ἔχοντες, τῆς χορείας
ταξίάρχον, σὲ τὸν ὑπὲρ αὐτῶν Χειρὶ
θεολογῶντον, Θεὸν καταγγέλλομεν, σὺ
τῷ Πατρί ἐ Πρώματι. ἐ χαρμονικῶς,
ὑμολογῶντες βοῶμεν. οἱ παῖδες ἀλογεῖ-
τε, ἰδρεῖς ἀμύμναι, λαὸς ὑπόρυψτε.

Θεοτοκίον.
Εὐμαρθεῖτα τέτοκας, Θεὸν Λόγον
παράμωμε. τῷ ἐκδυσώπει τῷ πυ-
ρὸς με ρύσασθαι. ἰδὲ γὰρ ὁ βίος μῆ, ὅλος
ἐκδεδαπαίνεται, ὅλος ἐκδεδλωται δαιμό-
νιαις. διὸ πρὸς σὲ Παρθεῖ, κατα-
φάγω ὁ τάλας, ἐ σὲ ἐπικαλεῖμαι τῷ Κε-
χειρωμένῳ.

Τῷ Ὁρί. Ὁ αὐτός.
Πρὸ ἡδομῶν Ἀρσίου, τῷ ψυχόλεθρον
πύρῳ, τῷ κολαστικῷ τῆς γε-
μῆς ἐκκαμίνης, ἀτόμως κατέσβεσας τοῖς τῷ
δακρύῳ ῥάμμασι. ἀλλὰ ἐ ἡμᾶς, ἔξ ἀμ-
φοτέρων ρυθίῳ, μὴ παύσῃ ἱκετάῳ,
τὸν Σωτῆρα τῷ Κόσμῳ, Χειρὶ ὅν ἀλο-
γῶμεν, εἰς πάντα τῆς αἰῶνος.

Επταπλασίως Ὁσίε, καταμύξεως κά-
μνον, τῆς Βαβυλωνίας σεαυτὸν ἔξέ-
καυσας. ἐ ἡ δροσιζόμενος τῷ φωτισμῷ
τῆς χάριτος, τὸν Δημιουργὸν ἐ Ἀνθρωπῷ
ἀνέβας, οἱ παῖδες ἀλογεῖτε.

Πρὸ σοφῆς θεότητος, ἐφίαιον ἐκλάμ-
ψαι, αἰγίῳ ἐκ μιᾶς φισσοῦς
τῆς φύσεως, Γεμῆτορα ἀμάρχον, ὁρ-
φύατε Λόγον Παῖος, ἐ συμβασιλευ-
σάμενον Πνεῦμα, οἱ παῖδες ἀλογεῖτε,
ἰδρεῖς ἀμύμναι.

Καταβ. Ἀ ὑπὲρ κλητὴ, ἐ Ἀγία ἡμέρα.
Εἰς τὴν Κυριακὴν. ἡ τῆς Μεσοπερηνικῆς
ἡς, ἡ πρὸ τῆς ἀναλήψεως, ἡ τῆς ἀναλή-
ψεως, ἡ Τριωτέρα ἐ στιχολογείται. Εἰ-
δὲ ἐν τῇ ἀποδόσει τῆς Μεσοπερηνικῆς
τῆς τῆς, στιχολογείται, ἡ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ
τῆς ἐβδομάδος, ἡ ἐν τῇ Κυριακῇ τῷ Ἀ-
γίῳ Πατέρω.

Ω δὴ, θ'. ὁ Εἰρμός.

Φωτίζε φωτίζε ἡ μέγα Γ' ὄρθσαλήμ.
 Ω δέας ὡ φίλης, ὡ γλυκυτάτης σε.
 Ω Πάχα τὸ μέγα ἐ ἰδρώτατον Χειρῆ.
 Α' ἄλιος. Ε' ἔξεν ἐπὶ τῷ τοῦ ὁ ἔραμος.

Γ Ταυρῶ τῷ τῷ Δεσπότη παρεσθῆκως, τὴν
 Παρθεμόν τε ἐ Θεοτόκου Α' γνή, ἥ
 μαθητῶ, ὁ ἡγαπημένος τὸ καθαρὸν, Θεο-
 λογίας ὄργανον, οἷα πόρ Παρθεμός εὐχει-
 ροθεῖς, ἐ φύλαξ τῆς ἀμέμπτης, ὑπαρξας
 Θεοτόκου, μὴ ἐπαξίως μακαρίζεται.

Α' ἔως ἀγαπήσας ὁ καθαρὸς, τὸν σεμ-
 νὸν καὶ ἀκίβδηλον βίον σε, ἀγγελι-
 κῶς, πεπολιτάνμενον ἐπὶ τῆς γῆς, σε
 ἀδελφὸν προσήκατο, μάκαρ Γ' ὡαῖν τῆς
 ἑαυτῆς, ὅσον καταγγείλας, Μνήρος τῆς
 Θεοτόκου, μεθ' ἧς σε πάντῃ μακαρίζο-
 μιν.

Θεοτοκίον.

Γ Ωπῆρος γεῖνοι πύργος Α' γνή, τῶν
 δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας,
 ἐ πειρασμῶν, ὄχλου Σ' κηιδιῶν ἀποσο-
 βῶν, καὶ ἥ παθῶν τὴν ἐφοδον, πόρῳ
 ἀπελαύνων Σ' καθαραν, διδὼς ἐλᾶθερί-
 αμ, ἐ δέων χαρισμάτων, τὴν ἀφθορίαν
 μοι παρέχουσα.

Τὸ ὅσις. Ὁ αὐτός.

Μ Ωσῆς ἐδασμασώδη ἀξιοθεῖς, κατι-
 δέμ τῆς Παρθεῖς τὴν κύνειν, συμ-
 βολικῶς, βάτον τυπυμεῖν φλογοειδῆ.
 σὺ δὲ τῷ θεῷ Πρῶματι, ὅλος δι' ἐκράσε-
 ως συγκραθεῖς, πυρὶ μορφος ὡράθης. διὸ
 ἐ ἐπαξίως, σε μακαρίζομεν Α' ῥομῆ.

Α' Νέτειλε Χειρὸς σοι ἄδυτον φῶς, δι-
 φροσύνῃ δέσε ὑπεδέξατο, ἐν ἔραμοις μνή-
 μη μὲν θαμάς διλωκεῖ, τὸν σεαυτῆ προσή-
 γνῶν, βίον ἀκηλίδωτον ἐμμελῶς. διὸ
 ἐ ἐπαξίως, ἀπείληφας τῶν πόμων, ἐ-
 πικαρπίας παμμακάρισε.

Στ.

Ω Ράθης ὡ Παρθεῖς Μήτηρ Θεῶν, ὑπὸ
 φύσιν τεκῆσα ἐν σώματι, τὸν ἀγα-
 θόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτῆς, ὅν ὁ
 Πατὴρ ἠγάξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς
 ἀγαθός. ὅν μὴ ἐ τῶν σωμάτων, ἐπέκει-
 μα μοῦμιν, ἐ ἐ τὸ σῶμα περιβέβληται.
 Καταβασία. Φωτίζε φωτίζε ἡ μέγα Γ' ὄ-
 ρθαλήμ.

Ε' ἔα ποσειδάριον.

Σ' καὶ ὑπνώσας ὡς θνητός.

Καὶ τῷ Α' ποσειδάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνελθόντων.

Θ Εολογῶν ἐβρόμηνσας, ἐν ἀρχῇ ἡ ὁ Λό-
 γος, ἐ πρὸς Θεὸν ὁ Λόγος ἡ, ἐ Θεός
 ἡ ὁ Λόγος, Α' πόσολε Γ' ὡαῖν. τῷ Χρι-
 στῷ γὰρ τῷ ἡθεῖ, ἐπιπεσὼν καὶ κείθην δέ,
 πληρὰν Θεολογίας, ρείθρου ζωῆς, ἀρυσά-
 μιν Θεολόγε, τὴν Κτίσιν ἀρδεῖς, ἀπα-
 σαι ἡ τις σε Σ' γοδαίρει.

Τὸ ὅσις. Ὁ μοῖον.

Ω τῷ Δεσπότη Ὁ σῆ, παιδαρχῶν
 Δείφ μοῦν, πάντα τὸν Κόσμον ἄλι-
 πῶν, ἐ λαβὼν τὸν Σταυρόν σε, Πάτῳ
 Α' ῥομῆ χαίρων, ἡκολούθησας τῷ τῷ, μῆ-
 ρείας καὶ τοῖς δάκρυσι, Θεοφόρε ὀχολά-
 ζων, καὶ προσάχῃ, γάσειτε, παμνύχῳ
 καὶ ἡσυχίᾳ. δι' ἧς ἐκράθης παύσοφε, τῷ
 Α' γία Τεαδί.

Καὶ τῆς ἑορτῆς οἷας τύχη.

Εἰς τὴν αἶνον, Πᾶσα πρὸς.

Εἰ τύχη ἐν ταῖς δυσὶν ἑορταῖς, τῷ Μεσοπε-
 πικῶν διηλαδῇ, ἐ τῆς Α' ῥαλῆ-
 τῆς, γ'. ἐ τῷ αἰνῷ γ'. ἡ. προσόμοια τῷ αἰνῷ
 ἡ' Χ', πῶ.

Ω τῷ παραδόξῳ θαύματι.

Μ Α' καρ Γ' ὡαῖν παύσοφε, περισσῶς
 θόρμῃ, τῆς Χειρῆς ἀγαπήσεως,
 πλέον πάντων πέφλωας, μαθητῶν ἀγαπώ-
 μιν, τῷ παρτεπόωτῃ Λόγῳ ἐ κείνορτι,
 δικαίους πᾶσαν τὴν οἰκουμενὴν ζυγοῖς, τῆς
 καθαρότητος, καὶ ἀγρείας κάλλει, κα-
 ταυγαθεῖς, σῶμα ἐ διαφόριαν Θεομακάρι-
 σε.

Ὁ μοῖον.

Ω Ὁ παρθεῖας ἀπαύδιον, τὸ ἥν σε-
 πῶν ἀρετῶν, δέκτικόν ἐνδιαίτημα,
 τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τῷ Πρῶματος τέ-
 μιν, τὸ φωτοφόρον ἑῶμα τῆς χάριτος,
 τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαιρότατον, ὅμμα τὸ
 παύσεπτον, Γ' ὡαῖν ἑῶμασι πρῶματι-
 κοῖς, μὴ ἀνὰ φημισωμιν, ὡς ὑπηρετῶν
 Χειρῆ.

Θ Εολογίας τὰ ῥάματα, ἐπὶ τῷ ἡθεῖ
 πεσὼν, τῆς σοφίας ὀξυύτλησας, ἐ τὸν
 Κόσμον ἠρδᾶσας, Γ' ὡαῖν μακάριε, τῷ
 τῆς Τεαδὸς γνῶσι τὴν θάλασσαν, κατα-
 ξηράς τῆς ἀθεότητος. φύλος γεγόμε-
 νος, καὶ μεφέλη ἐμψυχός, καθοδηγῶν,

πρὸς τὴν ἐπαράμιον κληροδοσίαν ἡμᾶς :
Τὸ Α' γιν' ὁμοιον .

Π Ατὸρ Θεοφῶν Α' ρομίε, τῆς κοσμικῆς
σεαυτῶν, ἐκχωρήσας συγχύσεως, πρὸς
τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνιένχθης ἀκρότη-
τα, αὐτὴν ποδῆσας ἢ ἀγαθῶν τὴν πῆ-
γλῃ, αὐτὸ τὸ ὄντως ἐφετὸν ἐφθασας . ὁ
ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσολόμμος,
ἀμαρτιῶν, ζῶντα ταῖς πρεσβείαις σε, ἡ-
μας ὁξάρπασον :

Δ' ξα, ἡ' χ, ὁ αὐτός .

Ε Υ' αγγελιστὴ Γωάρη, ἰσάγγελε παρ-
θεμέ, θεολόγε δεοδίδακτε, ὀρθοδόξως
τῷ Κόσμῳ, τὴν ἀχραντομ πλάραμ, τὸ
αἷμα ἐκ τοῦ ὕδωρ, βλύζουσαν ἐκρύψας, ἐν
ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν ποιεῖς μεθὰ ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν :

Καὶ ρυῖ . τῆς ἐορτῆς .

Εἰ δὲ τύχη τῆ δ' . Τῇ πρὸ τῆς ἀναλήψεως,
φάλλομμι, ἢ τῇ ἀγίῃ δαλτόρητῃ τὸ α-
εῖτα, ἀναστήτω ὁ Θεός, ἐκ τῆς τῆ Πάχα
μτ' ἢ αὐτῶν . δόξα τῇ ἀγίῃ . ἔ ρυῖ .
ἀναστάσεως ἡμερᾶ, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἀ-
παξ, δοξολογία μεγάλη . ῥοπαριον τὸ
ἀναστάσιμον, ἐκτερῆ, ἢ κατηχησις, ἢ σιωνί-
θης λιτῆ, ἢ α' ὦρα, ἐκ ἀπολυσις . Εἰς τὴν
λειτεργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆ καμόρας τῆ
Πάχα, Ω' δὴ, γ' . ἐκ τῆ ἀγίῃ, Ω' δὴ, ς' .
προκειμῆτον, τῇ ἀγίῃ . Α' πῶσολον ἐ Εὐ-
αγγελιον τῆς ἡμέρας, ἐ τῇ ἀγίῃ . Εἰ δὲ
ἐν ταῖς δυσὶν ἐορταῖς τύχη . ἐν τοῖς μακα-
ρισμοῖς, Ω' δὴ, γ' . τῆς ἐορτῆς . ἐκ τῆ ἀ-
γίῃ ἢ ς' . ῥοπαριον τῆς ἐορτῆς, ἐκ τῆ ἀ-
γίῃ . κομπάκιον τῇ ἀγίῃ ἐ τῆς ἐορτῆς . Προ-
κειμῆτον, Α' πῶσολον, Α' ἀληκίαιον, ἐ
Εὐαγγελιον τῆς ἐορτῆς, ἐ τῇ ἀγίῃ ὁμοίως .

Καὶ κομπωμιον .

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Μιμῶ τῷ αὐτῷ, ς' . Τῇ ἀγίῃ Προφῆτῃ Η'-
σαῖα, ἐ τῇ Α' γίῃ Μάρτυρος Χειροφῶν,
ἐσπερας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ἰσῶμμι
ἢ ς' . ἐ φάλλομμι ἢ . ἢ ἀμφοτέρω ἀνάγγ-
ῃ . τῇ Προφῆτῃ . ἡ' χ, δ' .

Ε' δωκαὶ σπείνωσιμ .

Α Ν' τρακὶ Θεόπτης, τῷ σαρκωθῆντι ρι-
τωτόμμος, προφῆταια πικρῶνται,

ὁ μέγας Σ' ἐμδοξος, καὶ τὴν θείαν δόξαν
βλέπει Η' σαῖα, διὰ πολλῶν τῆς ἀρετῆς
περιστάμ ἐ καθαρότητα . ἐ κήρυξε προ-
χειρίζεται, ἐ προμνύει τὴν μέλλουσαν,
σωτηρίαν τοῖς ἔθνεσι, ἐ τὴν θείαν ἐμφά-
ρειαν :

Η Οὐῶτε ἐ διάροιαν, ἐκκαθαρθεῖς ἀ-
ξιάγαγε, Η' σαῖα τῇ Πρώματος,
ἀρμόστον ὄργανον, ἐνδργείαις τῆς, καὶ
ταῖς ἐπιπρωίαις, ἀμακρὸμμος αἰ',
καὶ Θεοφρόνως μεθαρμόζομμος, ἐγμῶν
παμαοίδιμε, τὸν ἐπὶ θρόνῳ καθήμενον,
ἐπὶ ῥομῶν Θεώμμος, καὶ τὰ θεία μνού-
μμος :

Ὁμοιον .

Μ Ιαμ Κυριόπτης, τεισυποστάτῃ θεο-
πτης, ρισαγίῳ φρομήματι, ἀπαύ-
τως δοξάζοντα, Σοφίμ τὰ θεία, μά-
καρ Θεωρήσας, ἐ μνηθεῖς προφητικῶν, ἐ-
μεπιστάθης χάριν θαυμάσιε . διό σου τὸ
παμίδρον, ἐπιτελεῖντες μνημόσιμον, τῷ
Χριστῷ σε προσάγομμι, πρεσβῶν τὴν δυνα-
τώτατον :

Ε' τῶρα ἢ . τῇ Μάρτυρος, ἡ' χ, α' .

Τῶν ῥομῶν ταγματῶν .

Ρ Οὐ Χειροφῶν τῆς ἀθλῆς, δεῦτε τι-
μῶμμι, δι' ὧν ἡμῖν πηγάζει, ἢ ἀνι-
ματος χάρις, Χειρὸς τῆ ζωοδότῃ . Σ γὰρ
κραταιῶς, τῆς ἐχθρῆς ῥοπωσάμμος, καὶ
παθῶν ἐ δαιμόνων ἐ ὀδυνῶν, τὴν ὁξο-
σίαν ἐκομίσαστο :

Η Τῶν λειψάμων σου κόρις, θαυ-
μάτων βλύζει πηγὰς, ἢ κῶραν-
μῶν τὴν λύσιν, καὶ λοιμῶν καὶ κηδύ-
μων, τὴν λύτρωσιν παρέχει . διό σε καὶ
ρὺ Χειροφῶν πολυάθλε, ὁ σὸς Λεὶὸς
ἰκετᾶν ὅπως αἰ', διασωῆται τῆς βλῆ-
θης αὐτῶν :

Ὁμοιον .

Ε Οὐ τὸ μνημόσιμον Μάρτυς, ἀνωδιάζει
ῥομῶς, ἐαριμὰ ὡς ῥόδα, τὰ πολυάθλα
πάθῃ, ἢ σὺν ἀγωνισμάτων, δι' ὧν ἀδε-
ρεῖς ἐμπαθεῖτε ἐ ἄρρωστοι, τὴν ὀρω-
σίαν πλατῆτες ταῖς σαῖς ὀχαῖς, ἀνι-
μῶσι τὸν δοτῆρα Χειρῶν :

Δόξα, ἡ' χος, δ' . Γωάρη Μομαχῇ .

Κ Ουχὺλῃ αἵματος τῇ Μαρτυρίᾳ σου,
κοσμηθεῖσα ἢ Ἐκκλησίᾳ τῇ Θεῷ, ἢ

λιακάς ἀκτῖνας ἐκπέμπει, Χειροφόρε πολυάθλε. τῷ γ' Σταυρῷ καθοπλίσας ἑαυτὸν, ἐ τὸ θαμῆν ὑπὸ Χειρῶν προθύμως ἐλόμβως, γερμαίως πρὸς παράταξιν τῆ ἀλλοφίης ἀντεκατέστης. ἐ καταύχωνας πάσας τὰς ἐπιποίας τῆ παραμόμων, μικρῆς γρατιώτης τῆ Χειρῶ. διὸ δυσωπῆμεν σε, ὡς παρρησίαν ἔχων, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρέβδνε τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ~

Καὶ μὴ. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ᾠ. ᾠ. τῆς ἑορτῆς.

Δόξα, ἦχος, δ'. Ἀ' ρατολὶς.

Δ Εὔτε τῷ πιστῶν τὸ σύστημα, πρὸς ματικλῶ χορείαν ἐπικροτήσωμεν, ἐ τὸν ἀθλοφόρον Χειρῶ τῆ Θεῶ ἐν ὕμνοις τιμῶμεν, Χειροφόρον τὸν ἐνδοξον. σήμερον γ' ὡς ἐωσφόρος ἀμέτειλε, ἐ καταφωτίζει τὰς διαμοίας τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει Σ πόθῳ ἐπιτελεσμάτων, τῷ μνήμῳ αὐτῆ τῷ σεβάσμιον ~

Καὶ μὴ. τῆς ἑορτῆς.

Τροπᾶριον τῆ Προφήτης, ἦχος, β'.

Π Οὐ Προφήτης σε Κύριε, τῷ μνήμῳ ἑορταζόμεν. δι' αὐτῆ σε δυσωπῶμεν σωσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ~

Καὶ τῆ Μαρτύρος.

Ο Μάρτυς σε Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῆ, ἐ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὁρθρον οἱ καμῶν τῆς ἡμέρας Σ τῶ αἰγίῳ. ὁ καμῶν τῆ Προφήτης.

Ω, δὴ, α. ἦχος, δ'.

Ἀ' σομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Φ Ωτίσόν με Κύριε ὁ Θεός μου, ἐ καθοδύνησον φαιδρῶς, τῆ θείᾳ Προφήτης, τῷ ἐνδοξον ἐ ἐντιμον, ἀφ' ἡμῶν παμνήτειν ~

Θ Εοφθουγγος σάλπιγξ τῆ Ἡσαΐα, περὶ νηχισασα τῷ γλῶ, τῆς τῆς Ἐκκλησίας βοφίμης συνεκαλεσεν, ἑορτάσαι τῷ μνήμῳ αὐτῆ ~

Π Ἀ' πάθῃ τῷ σώματος Θεοφόρε, τῷ τῆς ψυχῆς γερρῶ ὑποτάξας, τῷ δοξᾶν κατηξίωσαι, εἰδὲν τῷ Παμτοκράτορος ~

Ἄλλος τῆ Μαρτύρος, ἦχος ἐ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δ Εὔτε πάντῳ σῆμῳ Χειροφόροι, τῆ Χειροφόρος τῷ μνήμῳ, τῆ τῆς ἀλ-

θείας Μαρτύρος Θεοφρόως ἐ ἀσεβῶς ἀνμνήσωμεν ~

Α Ἐνδρείως ἠγωνίσω χε τῆς πλάνης, ἐ τὰς τῶν τυραγμῶν ἀπειλὰς Μάρτυς ἀθλοφόρε, ἰσχυρῶ ῥωμύμενος, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας ~

Θεοτοκίον.

Ε Ἀ' βδομ προορῶν σε τῷ Θεοτόκῳ, ἀνδρος δὲ πάλιν τὸν ἐκ σῆ, σαρκῆμενον Λόγον, προηγυγισεν ὁ ἐνδοξος, Ἡσαΐας Παμᾶχαυτε ~

Ω, δὴ, γ'. Τόξον διωατῶν ἡδ' ἐμνήσειν.

Ο Ἄνω, τῇ αὐγλῇ τῆ Πράματος, ὑποδεγυμένος προηγόρῳσας ἐνδοξε, τῆς τῆ Λόγῳ οἰκονομίας, τὸ ἀπορρήτου μυστήριον.

Η Ῥθης, πρὸς ἐρασίον ὕψος, Σ τῆς ἀσεβείας τῷ λαμπρότητα ἔδειξας, τῶν εἰδῶλων ματαιοτάτῳ, σὺ διηλεξας ἀδ' ἐμῆσαι ~

Α Ἰθὺν ἐκ Σιωῶν ὑπέρτιμον ἀκρογομῆσιον τῇ οἰκῆμενῳ συνδέοντα, τὸν Δεσπότην ὁ Ἡσαΐας, προφητᾶν τεθνησόμενον.

Τῆ Μαρτύρος. Ὁ αὐτός.

Ο Πλῶ, τῆ Σταυρῶ φραξάμενος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, τὰς ἀλγυδόμας ὑπεμῆμας ἀεμῶως, τῷ ποθῶμεν ἐμ' ὀφθῶν Σ ἀγαλλόμενος ~

Ε Ἀ' ρε μὴ, αἰκισμοῖς ἐτέμερετο, ἡ Θεοφιλῆς δέσπ' ψυχῇ, δι' ἀγάπης ἐρέφετο μελετῶσα τῆς βασιλείας, Χειροφόρε τῷ ἀπολαυσῇ ~

Θεοτοκίον.

Ε Ἡ' σης, ἀληθῶς πεπλήρωται, ἡ τῆ Ἡσαΐα ἡ Παρθένος γ' τετοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωδοτῶν ἐ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν ~

Ο' Εἰρμός.

Π Ὁ ξον διωατῶν ἰδ' ἐμνήσει, ἐ οἱ ἀδ' ἐμῆμας τὰς περιζώσαντο διώαμιν. διὰ τῆ το ἐξ ὀρεώθῃ, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου ~

Καθίστα, ἦχος, γ'. Θείας πίστεως.

Θ Εἰς χάριτος, κατηξίωθης, ὅτι ἡκῆσας φωνῆς Κυρίῳ, Ἡσαΐα Προφήτης παμἐνδοξε. τῆς ἀληθείας προρρήσεις ἐκήρυξας, ἐ ἀνομῆρας τυραγμῆς διηλεξας. διόσοι ἐπέδερτωξυλῆμα πείροι διχάσαντῶν. ἀλλὰ πρέσβδνε Χειρῶ τῷ Θεῷ, Σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ~

Τῷ Μάρτυρος, ἡχ', πῶ.
Τὴν σοφίαν ἐ λόγον.

ΕΤσεβείας τὴν γῶσιν καταλαβὼν, ἀ-
γῶσας τὸν ζόφον ἀποβαλὼν, Μάρ-
τυς κατεπάτησας, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν.
τῷ γ' εἰς πόθῳ, τὸν μὲν πυρπολῆμε-
ρος, τὸν εἰδῶλῳ ἐσβεσας τὸ ἄθεον φρύγα-
μα. ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγῶνων,
ἐδέξω τὸν εἴφαμον, ἐ παρέχεις ἰάματα.
Χριστοφόρε πολυάθλε, πρέσβλε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῶν πατισμάτων ἄφεσιν δωρήσα-
σαι ~

Καὶ τῆς ἐορτῆς.

Ω, δὴ, δ'. Τῆς σῆς ἑορτῆς παρσσίας.

ΠΗς ἀρετῆς ἀνύψωθείς πρὸς ἀκρότητα,
ἐ καθαρῶς τῷ ποδῶνί σου προσομιλή-
σας, γεγηθὼς ἐ ψαλλῶν. δόξα τῇ δυνά-
μει σου Κύριε ~

ΠΡοφητικῶς Ἡσαΐα χάριν πεπίστω-
σαι, Σ Θεῷ ἐνδιαίτημα θεῶν δέδει-
ξαι, ἐ ἔρατῶν σκηνώμασιν, δόξης ἀκηρά-
τη ἡξίωσαι ~

ΕΤκαιρίζεται Νῆσος, ἔφης αἰριττόμε-
ρος, τὰς ἐθῶν Ἐκκλησίας τῷ θεῷ
Πρόματος, πληθύνουσας ἐδόξε, Μύ-
της ἀρρήτων γεγόμενος ~

Τῷ Μάρτυρος. Ο' αὐτός.

ΠΩν ἔρατῶν τὴν κληρονομίαν, Μάρτυς
εἰληφας, ἑορτῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγω-
μισάμενος, τὴν τῶν εἰδῶλῳ ἐσβεσας, πλά-
μην ἀνδρικῶς δεισιδαίμονα ~

ΠΩν γυναικῶν σοι τὴν πείραν, Μάρτυς
προσέφορεν, ὡς Ἀδὰμ τῷ προπάτο-
ρι ὁ ὄφιν ποτὲ, ἀλλ' ἠττηθεὶς ἠσχύνετο,
βρόχως κατ' αὐτὴν τεκταινόμενος ~

Θεοτοκίῳ.

ΠΑιδίον ἡμῶν ἐδόθη ἐκ τῆς προφήτιδος,
τὸ τεχθεὶ πρόωδόν σου τῆς Θεομήτορος.
ἡ ἀρχὴ ἐπώμιος, θεῶς Ἡσαΐας ἐκήρυξεν.

Ω, δὴ, ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

ΠΟ' κεκρυμμένον ἀνῶθεν, μυστήριον ὁ-
ρῶν, Σ τὴν ἀρχαίαν βελὴν τῆς ὑψί-
της, τῆς περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας, Θεορρή-
μον κατήγγελλας ~

ΠΤῶν παθῶν σου Κύριε, αἴματος πη-
γὴν, τῶν παθῶν σου ἡμᾶς ἀπελαύ-
ρει. ἡκεῖ γὰρ σωτὴρ ὡς Ἡσαΐας, ὁ Προ-
φήτης ἐδίδαξεν ~

Τῷ Μάρτυρος. Ο' αὐτός.

ΠΩ, φωτισμῷ τῆς χάριτος, ἐζώρη-
σας λαὸς, ἐ τὴν μαρίαν ἀθέων τυράν-
νων ἔλυσας, σαφῶς τῆς ἐπιγείας σοφίας ἐμ-
δεδυμένος, τὴν ὑψὺς ἐμέργεαι ~

ΠΤρατῶν ὡς προέκειρας, ἀπολαυσίμ-
σαφῶς, τῆς ἐπιγείας σοφῆς Χριστοφόρε
ἔφορες τερρῶς, βασιλῶν πόρως τῷ Σταυ-
ρῷ δυνάμενος ~

ΕΠὶ μεφέλῃς Κύριε, καθήμενος Ἀγγέ-
λης παρυμνήτης Μηρός, Ἡσαΐας βλέπει-
σε φανῶς, τῶν Αἰγυπτίων καθαιρῶντα τὰ
ἔσχατα. Ω, δὴ, ε'. Ἐβόησε προτυπῶν.

ΠΩ, Πρόματι, τυπωθεὶς Ἡσαΐας ἐώ-
ρακεν, ἑορτῆς κυριότητα δόξης
ἀγράπτωσαν, ὑμνολογούμενῳ, ῥισαγία
φωρῇ τὸν ῥισαλίδμον ~

ΠΩ, ῥόματι, δεδοκός σοι προσάγει τὸν
ἄνδρακα, Ἡσαΐα, Σδραφεῖμ τῇ λα-
βίδι δραξάμενον, Σ Θεῷ Προφήτην, ἐκ-
τελεῖ μυστικῶς ἰδρώτατε ~

ΠἩν ἔκβασιν, πηλαυγῶς θεωρῶν τῶν
προρρήσεων Ἡσαΐας, μοδῶς σὺν Ἀγ-
γέλοις ἀγάλλεται. ἐ σκιρτῶν δοξάζει, τὸν
πληρῶντα αὐτὴν τὰ κηρύγματα ~

Τῷ Μάρτυρος.

ΠΤ' πρὸς αἷμα, ἢ πρὸς σάρκα τὴν πάλην
ἀράμενος, ἐμαρτίων, τὰς ἀρχὰς ἐρο-
πῆπ' ἐ δαίμονας, ἀοράτῳ δέρει, τὰ ὑψὺ
τῷ Θεῷ κρατυόμενος ~

ΠΤ' ἔλατῃς, ἀπρεπῶς ὀρεκτῶν τὴν ἀ-
ρετήν, Ἀθλοφόρε, ἐκ ἡδῶν
τῶν πόρων ξεόμενος, τὴν διάνοιάν σου, ἐ-
μερείδων αἰεὶ τῷ Δεσπότη σου ~

Θεοτοκίῳ.

ΠἩν Παρθέμον, ἐν γαστρὶ συλλαβῶσαν
θεόμενος, ἐ τεκῶσαν, Ἡσαΐας ὡς ἔφη
ὁ ἔμδοξος. σαρκωθέντα Λόγον, Σ ὑὸν τῷ
Θεῷ μὴ ἀγάλλεται ~

Ο' Εἰρμός.

ΕΒόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν ῥι-
μόρον, ὁ Προφήτης Γωρᾶς ἐν τῷ κή-
τει δεόμενος, ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Γνωστὴ
Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων ~

Κορτάκιον, ἡχ', β.

Τὴν ἐν πρεσβείαις, ἀκοιμήτον Θεοτόκον,
ΠἩς προφητείας τὸ χάρισμα δεδευμέ-
νος, προφητομαρτυρῶν Ἡσαΐα θεοκήρυξ

πᾶσιν ἐφαύωσας τὴν ἐμψυράνησιν τῆ Κυ-
ρίου, φωήσας μεγαλοφώως εἰς τὰ
πόρτα, ἰδὲ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λή-
φεται:~

Ο' Οἶκος.

Ο Λος ὑπάρχων μεμεκρωμένος, Σ ἀκά-
θαρτα χεῖλη κεκτημένος Χειρὲ, πῶς
οἴσωσιν αἶμον ἐπάξιον; ὅπως γινώσκων
τὴν σὺν ἀσπλαγχνίᾳ, ὅτι σῶζεις τὴν
πίστιν προσιόντας, ὡς ποτὲ Σ ἡ χή-
ρα ἐκείνη τὰ δύο λεπτὰ, προφθῶ λό-
γους χειλέων ῥυπαρῶν, καὶ προσπίπτω
κραυγάζωνται. τὸν ροιῶ μου φώτισον
Δέσποτα, ἵνα λέγω μετὰ τοῦ Προφή-
της:~

Τέλος.

Γ δὲ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήφεται.
Τῷ αὐτῷ μὶνι, Θ. Ἀδελφὸς τῆ Ἀγίου
ἐνδόξου Προφήτου Ἡσαΐου.

Ὡς ἀποροῦν προεῖδεν ὑμνητεῖαν,
Πειθεῖς ἀρχὸν εἶδεν ὑπατεῖαν.
Ἡσαΐας δ' ὁρώων μελλοῦντ' ἐμάτη χεῖρ
περίδῃ.

Ο Τος ὡς ἐν Προφήταις μέγιστος, ἐ με-
γαλοφωρότατος ἀπὸ Ἰερουσαλήμ.
Ζηῆσκει δὲ πειθεῖς, ὑπὸ Μαμασῆ τῆ
Βασιλέως, ὑἱὸς Εἰσεκίς, Σ ἐτέδῃ ὑποκά-
τω δρυὸς Ἀρωῆλ, ἐχομένης τῆς διαβάσεως
ἡρῶν, ὡς ἀπώλεσεν Εἰσεκίς ὁ Βα-
σιλεὺς, καταχώσας αὐτὰ. Σ ὁ Θεός, τὸ
σημεῖον τῆ Σιλωάμ, ἐποίησε δι' αὐτὸν τὸν
Προφήτην. διότι πρὸ τῆ ἀποθαμῆς ὀλι-
γώρησας, ἠνέξατο ἐ ἐπῆκασεν αὐτῷ ὁ Θεός
διὰ τὸ τὸν Προφήτην πιεῖν ὕδωρ, καὶ ἀ-
δέως ἀπέσειλεν αὐτῷ ὅτι αὐτῷ ὕδωρ,
διὰ τὸ ἐκλήδῃ Σιλωάμ, ὃ ὀρμυλῶνται
ἀπεσταλμένος. ἐ ἐπὶ τῆ Εἰσεκίς πρὸ τοῦ
ῥοιῶσαι τὴν λάκκον, καὶ τὰς κολυμβή-
δρας ἐπὶ τῇ ἀχῇ Ἡσαΐας, μικρὸν ὕδωρ
ῥεληλυθῇ, ὅτι ὡς ἡ Πόλις ἐν συγκλεισ-
μῷ ἀλλοφύλων. Σ ἵνα μὴ διαφθαῖ ἡ
Πόλις, μὴ ἔχουσα ὕδωρ. ἡρώτων γὰρ οἱ
πολέμιοι, πόθεν αὐτοῖς τὸ πότιμον ὕ-
δωρ; ἐ ἐχαράκωσαν τὴν Πόλιν ἐ παρε-
κατέζοντο τῷ Σιλωάμ. ὅταν ἔρῃ ἡρχο-
ντο σὺν τῷ Ἡσαΐα οἱ Ἰουδαῖοι, ἀφῆκον ἀνῆρ-
χετο τὸ ὕδωρ. διὸ Σ ἔως σημεῖον, αἰφνι-
δίως ῥεδύχεται, Σ καὶ τὴν ὥραν ὡς ὁ
Προφήτης ἐπεδήκει σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, ἰ-

μα δεχθῇ τὸ μυστήριον. ἐ ἐπειδὴ διὰ τῆ
Ἡσαΐας τὸτο γέγομε, μνήμης αὐτῆ χά-
ριν, ἐ ὁ λαὸς πλησίον τῆ Σιλωάμ, ἐπι-
μελῶς ἐθαψαμ αὐτὸν ἐνδόξως, ὅπως διὰ
τῶν ἀχῶν αὐτῆ, Σ καὶ θαύματος αὐτῆ,
ἐχῶσιν ὡσαύτως, τὴν ἀπολαυσὴν τῆ ὕδα-
τος:~

Εστι δὲ Σ ὁ τάφος αὐτῆ τῆ Προφήτις, ἐ-
χόμενα τῆ τάφου ἡ βασιλέως, ὅπι-
δον τῆ τάφου ἡ ἰδρύων, ἐπὶ τὸ μέρος
τὸ πρὸς νότον. Σολομών γὰρ ἐποίησε
τὴν τάφον Δαβὶδ διαγράψας καὶ ἀπατο-
λὰς Σιών, ἥτις ἔχει εἰσοδοὺ ἀπὸ Γα-
βαὼν, μήκοθεν τῆς Πόλεως σταδίους εἴ-
κοσι, Σ ἐποίησε σχολίαν σιῶνδετον, ἀνυ-
πομόνητον ἔχουσαν τὴν εἰσοδοὺ τοῖς πολ-
λοῖς, ἐ ἐστὶν ἔως σημεῖον ἀγρονομῆν τοῖς
ἰδρύουσι, Σ ὅλη τῇ λαῷ. ἐκεῖ εἶχε ὁ
Βασιλεὺς τὸ ὅτι Αἰθιοπίας χρυσοῦ, Σ
τὰ ἀρώματα. Σ ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς Εἰ-
σεκίς ἐδείξε τὸ μυστήριον τῆ Δαβὶδ Σ
τῆ Σολομώντος, τοῖς ἰδρύουσι Βαβυλω-
μίσις, Σ ἐμίσησαν τὰ ὅσα ἡ Πατόρων
αὐτῆ διὰ τὸτο ὁ Θεός ἐπειράσατο, εἰς δε-
λείαν ἐσεῖναι τὸ σπέρμα αὐτῆ, τοῖς ἐχ-
θροῖς αὐτῆ, Σ ἀκαρποῦ ἐποίησεν αὐτὸν
ὁ Θεός, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. τελεί-
ται δὲ ἡ αὐτῆ σῶσις ἐν τῇ προφητεῖᾳ αὐ-
τῆ, τῇ πλησίον τῆ Ἀγίου Μαρτυροῦ Λαυ-
ρεντίου:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Ἀγίου Μαρτυροῦ Χει-
ροφόρου.

Τὸν Χειροφόρον οἶδασε Χειροφόρε,
Χειρὶ σιῶνδετον τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.
Χειροφόρον δὲ ἐμάτη σύγχροος ἔκταμε
χαλκός.

Κ Αἱ περὶ τῆς λέγεται τῆ ἐνδόξου ἐ με-
γαλομάρτυρος, Τόρα τὸν τινα καὶ
παράδοξα. ὅτιτε κινωπρόσωπος ὡς, ἐκ
τῆς χώρας ἡ τῆς ἀνθρώπων κατεοδίον-
των. ἐ ἐκ καταχευῖς ἐν πολέμῳ ὑπὸ
Κόμητος τιμὸς, ἐ ἀνθρώπων φθέρου-
ται μὴ διωκόμενος, προσῆξατο τῷ Θεῷ, ἐ
ἐπέμφθη αὐτῷ Ἀγγελος Κυρίου λέγων,
Ῥέπρεβε ἀνδρείου. τὸτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρό-
τόρον ὁμοῖα. ἐ ὅτι ἀφῆλμος αὐτῆ ὁ Ἀγ-
γελος ἡ χεῖλός, λαλεῖν παρεσκάσατο.
καὶ ὅτι εἰσελθὼν τῇ Πόλει, διηλευχῇ

τὴν ἴδ' ἡρωϊκῶν διώκτας, τὴν πλῆθος περὶ τὰ ματαία καὶ Θεὸς βοήθου-
 τας εἶναι τὰ ἄψυχα, τύπτεται ὑπὸ
 Βακχίῳ τιμῷ. πρὸς οὗ ἀποκριθεὶς εἶ-
 πεν. ὡς ὑπὸ τῆς τῆ Χειρὸς ἐμπόλης τα-
 πενρῆμος, κατέχεται. εἰ γὰρ δοὶν κήρη-
 σιν τῷ θυμῷ, ἔτε τὸν βραχίονα αὐτῷ
 ὑποστήσεται, ἔθ' ὅλως τὴν τῆ Βασι-
 λέως αὐτῆς ἰσχυρὴν μηδὲν ἔσται, ὅτι διεφθα-
 ρένῃ. διακοσίῳ ἔν ἑρατιωτῶν πεμφ-
 θέντων ἐπ' αὐτὸν, διὰ τε τὸ φοβερὸν καὶ
 ἔξηλλαυμένον τῷ εἶδει, καὶ τὴν αὐτῆς ἰ-
 σχυρὴν ἀνυπόβλητον ἔσται, καὶ καταλα-
 βόντων αὐτὸν, τῇ χειρὶ ῥάβδον κατέχο-
 ρτα, ἥτις παραδόξως ἐβλάστησε, καὶ πρὸς
 τὸν Βασιλέα ἀγαγόντων, εἶπε Ἀγγελος
 ὁφθαλμοῦ, ἥδη τῶν ἀντὶ ἐπιλιπόντων τοῖς
 ἑρατιώταις, εἰς πλῆθος αὐτὴς αὐτῆς κα-
 τέστησε, τῷ παραδόξῳ τῷ θαύματος ἐκ-
 πλαγείνῃ οἱ ἑρατιῶται ἐπίστανται τῷ
 Χριστῷ, ἐ βαπτίζονται ἅμα τῷ ἁγίῳ Χρι-
 στοφόρῳ, ὑπὸ τῆς Ἀγίου Ἰερομαρτύρου
 Βαβύλα, ἐν Ἀρτιοχείᾳ γερόμενοι. ἐνθα
 ἀπὸ τῆς Ῥεπρέβας, Χριστοφόρος ἐκλήθη. κα-
 τιδὼν αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς παραγερόμενον,
 ὅτι ἐκπλαγεὶς, ὑποπτιὸς εἰς τὴν πίσω κατέ-
 πεσε, ὅτι πάλιν ἀνέμενος, δόλῳ μετελ-
 θέν αὐτὸν ἐ κολακείαις μαλάξαι, ἐ κατ'
 ὀλίγον ἀποστήσαι τῆ Χειρὸς, ἀλλὰ μὴ
 φανερῶς ἐπιχειρήσαι ἐβλάστατο. ὅθεν
 προσκαλεσάμενος δύο γυναικας τὴν ὄψιν
 διαπρεπείας, ἀκολάστως δὲ ὅτι πρὸς μίξι-
 ἐτοίμης, καὶ δευρὰ ὑποδορμαῖαι καὶ
 ὀρεθίσαι, καὶ ἀνεγείραι ἀνδρῶν μέσῳ ἀ-
 καθέκτως καὶ λυσώδεις ὁρμας, ὁρμα
 δὲ, τῇ μὲν Καλλιρίκῃ, τῇ δὲ Ἀκυλίᾳ,
 εἰσελθόντων πρὸς αὐτὸν κελῶν, καὶ παρ-
 τοίαις χηρῶνται μεχαρίαις, ὡς ἐν σιων-
 θείᾳ τῇ πρὸς αὐτάς, καὶ ἀγαπήσει γε-
 μέον, ἀποσπῶν μὲν, τῆς τῆ Χειρὸς
 πίστεως, θυσιᾶν δὲ τοῖς εἰδώλοις προσε-
 μεγέιν. ἀλλ' ὁ Ἀγιος κατηχήσας, τῆς θρη-
 σκείας ἴδ' εἰδῶν μετέστησε. αὐτῆς Βα-
 σιλέως ἐνώπιον ἡρωϊκῶς ἑαυτὰς ἀνεί-
 πῃσαι, δευρὰς μάστιγι ὑπεβλήθησαν, ἐ
 ταῖς βασάνοις ἐγκαρτέρησαν, τὸν τῆς μαρτυ-
 ρίας ἑφέφον ἐκομίσαντο. ὅτι τῶν εἰς
 ὀργὴν ἔξαφθέντων τῆ Βασιλέως, ὅτι τὸν

Ἀγιον εἰς τὸ τῆ προσώπῃ ἡμίμα ἀλλόκο-
 τον ἔξυβρίσας, τῆ δὲ, δεκτικὸν αὐ-
 τὸν τῆς ἐνδύσεως τῆ διαβολῆς ἐπόμενος,
 τῶτο γὰρ σημαίνει τὸ Δέκιος ὁρμα, ὁ
 Βασιλεὺς κατὰ τὴν τῶν διακοσίῳ ἑρα-
 τιωτῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει τῆς Ἀγίας ἑα-
 λέντων, καὶ βαπτισθέντων ἅμα αὐτῷ
 τὴν ἀπόφασιν ἔδωκε. ἐπειδὴ προσήλ-
 θον ἐνώπιον αὐτῆς ὅτι τὸν Ἀγιον προσεκύ-
 νησαν, πάντες τῷ ξίφει τοὺς ἀνέχοντας
 ἐτμήθησαν. τὸν δὲ Ἀγιον Χριστοφόρον
 ἐν ὀργῇ τινὶ χαλκῷ κελῶν καθελῶ-
 θῆναι, καὶ πυρκαϊᾷ γεμέσθαι κάτωθεν.
 καὶ τῶν γενομένων, διέμενον ἀβλαβῆς,
 ὅτι μόνον μηδὲν πάχων ὑπὸ τοῦ πυρός
 καὶ τῆς καθελῶσεως, ἀλλ' ὡς ἐν ἀνέσει
 παραδοξάτινα, καὶ τοῖς μὲν πολλοῖς
 ἄπιστα, τοῖς δὲ πιστοῖς πάνυ πιστὰ καὶ
 ἀπαράδεκτα διηγέμενος. ἀνδρα τινὰ λέ-
 γων καθορῶν μήκει μέγιστον, καὶ κάλ-
 λει κάλλιστον, λῶκα περιβεβλημένον
 ἱμάτια, ὅτι ταῖς δὲ αὐτοῦ μαρμαρυγαῖς,
 τὸν ἥλιον ἀποκρύπτοντα. ὅτι ὑπὸ κε-
 φαλῆς λαμπρὸς ἐπέκειτο ἑφέφον, πυρ-
 πόλεος δὲ κύκλῳ καὶ ἑρατιώτας ἔξερτη-
 μέον, πρὸς οὓς μέλαρές τινες καὶ δυ-
 σεδεῖς συβαλόμενες κρατεῖν ἔδοξαν αὐ-
 τῶν καὶ κατατροπῶν. ἐπὶ ῥαφίῳ
 δὲ τὸν φοβερὸν ἐκείνον Ἀρχορτα ἐν θυ-
 μῷ, καὶ σωταράξαι καὶ συμπατήσαι
 τῶν ἐμαρτίων πάσαν τὴν διώσιν, καὶ
 τὸ κράτος λαβεῖν. τοὺς δὲ ὄχλους ταῦ-
 τα ἀκούσαντας, ὅτι ἅμα τὸν Ἀγιον ἀ-
/> λώβητον ὑπὸ τοῦ ὑποβληθέντος πυ-
 ρὸς φυλαχθέντα ἰδόντας πιστεῦσαι, καὶ
 προσελθόντων τῷ Χριστῷ, καὶ τὸν Ἀγιον
 ἔξελκύσαι ἀπὸ τοῦ πυρός. ἀλλ' οὕτω
 μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ Βασιλέως ὑπηρετῶν
 κατεκόπησαν, ὁ δὲ Ἀγιος Χριστοφόρος
 δεσμεῖται λίθῳ ἐπὶ τοῦ τραχήλου, καὶ
 ἐν φρέατι ῥίπτεται. ἐκείθεν δὲ, ὑ-
 πὸ Ἀγγέλων ἀνεκλυσθεὶς, χαλκοῦ
 ἱμάτιον πεπυρωμένον ἐνδύεται, ὅτι τε-
 λῶται, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαι-
 ρεῖται. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σωστικὴ ἐν
 τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ ὅντι πλησίον
 τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Γεωργίας ἐν τῷ
 Κυπαρισίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἣς Ἀγίωι Μαρτυρῶν,
Ἐπιμάχε Σ Γορδίου. ἔ τῃ Ἀγίῃ Μαρ-
τυρὸς Κοδράτε, ἔ τῆς σινωδίας αὐτῆς.
Ταῖς αὐτῇς πρεσβείαις.

Ω, δὴ, ζ. Ἀβραμῆαῖοι ποτέ.

Ἡ μ τῷ Σωτῆρος ἡμῶν, παρεσομεῖν
βλέπω, ὁ Ἡσαίας ἀπολύρωσιν,
ἤξει ἀμεβόνησιν ὁ ἦς Πατόρων.

Κ Αἱ προφητείας χάριν, Σ μαρτυρεῖς
τέφος, ὁ Ἡσαίας ἀμεδύσατο, ἰσχύς
μὲ ἔ ὑμνησις ὁ ἦς Πατόρων.

Θεοτοκίον.

Ἡς ὠσεβείας ὄρε, ἔ πολιτείας μό-
μας, Θεοφορήτω γλώσση τέθεικας,
Προφήτα Θεωπέσι, ὁ ἦς Πατόρων.

Τῷ Μάρτυρος. Ο' αὐτός.

Ἡς μαρτυρίας ὁδὸν, τῇ καρτερίᾳ τρέ-
χωμ, ὁ Χειροφόρος τὰ ἔραμια, πο-
λάει σκηνώματα. ὁ ἦς Πατόρων Θεὸς
ἄλογητος εἶ.

Ἡς ἄσεβείας φλόγα, τῆς ὠσεβείας
δράσῃ, ὁ Χειροφόρος κατεμάραμε,
Σ ὑμνοῖς ἐκραύγαζεν. ὁ ἦς Πατόρων Θεὸς
ἄλογητος εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἡς παρθενίας ὄρων, τὸν ὑπὸ φύσιν
τόκον, ἔ τῆς ἀγνείας τὴν λαμπρότη-
τα, Ἡσαία βόησον. ὁ ἦς Πατόρων Θεὸς
ἄλογητος εἶ.

Ω, δὴ, η. Οἱ ἐν Βαβυλῶνι.

Ε Τ' φροσύνῃς τὸν χιτῶνα, μυμφίᾳ πε-
ρεκείμνος ῥόπον, ἀγάλλεται μὴ χά-
μορικῶς Ἡσαίας ὁ ἐνδοξος, ἔ θείας ῥυφῆς
ἀπολαύωμ, Ἀγγέλοις συμφέγγεται,
ἄλογεῖτε πάντα τὰ ὄργα.

Ο Ἰ Θεὸ μὴ χωριθεῖν τὸν, δαιμόνων ἀ-
πατόμνοι λόγοις ἐνδίκως ἀπαμίσση-
ται, γῆς τῆς ἀγνείας οἱ τάλαντα, Προ-
φήτε φωραῖς ἀκολούθως Σ μέλπειν ἔ δύ-
μαται. ἄλογεῖτε πάντα τὰ ὄργα Κυ-
εῖς τὸν Κύριον.

Ἡ μ πλάττω καταλιπόντα, τῷ θείῳ
προσέδραμον φέγγει τὰ πλήθη ἦς
ἔθρων, ἔ Χειρὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡρμόδι-
σαν, ὡς πάλαι φησὶν Ἡσαίας, ἔ ὑμνοῖς
μὴ μέλπειν, ἄλογεῖτε πάντα τὰ ὄργα
Κυεῖς τὸν Κύριον.

Τῷ Μάρτυρος Κενυοῦ.

Π Ο' τῆς εἰδωλομαρίας, θρασέως προ-
σηγνύμηνον κύμα, Μαρτύρων ἔθραυ-
το ἑορταῖς ἀπτιτύποις ἐφάσσει, ἦς ὑ-
πὸ Χειρὶ ἑλομενίωμ, κινδυνὸς ἔ μελπόμ-
των αὐτῶ. ἄλογεῖτε πάντα τὰ ὄργα.

Β Ασπικὴν ἀλουργίδα, βαφεῖσαν ἔξ αἰ-
μάτων σου Μάρτυς, ὠραῖως ἐνδυσά-
μνος Χειροφόρε ἀήττητε, Ἀγγέλων
χοροῖς συχορδαῖς, ἔ μέλπεις τῷ Κτίστῃ
σου, ἄλογεῖτε πάντα τὰ ὄργα.

Θεοτοκίον.

Η Παρθενότητων Κόρη, ὡς βρέφος
ἀγκαλίζεται, τὸν πᾶσι διδόντα
ζωὴν καὶ τὰ πάντα ποιήσαντα, ὡς
ἔφη τὸ πρὶν Ἡσαίας, καὶ χαίρων ἐ-
κραύγαζεν. ἄλογεῖτε πάντα τὰ ὄργα
Κυεῖς τὸν Κύριον.

Ω, δὴ, θ. Εὐὰ μὴ τῷ τῆς παρακοῆς.

Ρ Ἡ ματι παρέσθηναι φαιδρῶς Θεόλη-
πτε, τῷ Δεσπότη ἦς διωάμεων, δόξη δὲ
τῆς ἐπ' ἀφραῖμ, τὰς τῆς σῆς ὠσεβείας
καρπύμνος, ἐπικαρπίας παμμάκαρ αἰοί-
διμε. ὁ Θεὸς σε πάντων μακαρίζοντι.

Α Εὐτε μὴ φωτὸς προφητικῶς χαρίσ-
ματος, οἱ ποθῆντ' ἀπαρύσασθαι,
βίβλῳ προθύμως Ἡσαίας τῷ τῆς Θεογνωσί-
ας ἐγκύμοι, σιωτόντ' ἐπιθυμία προσέλ-
θωντι, ἔ θείας αἴγλης πληθύνόμεθα.

Η Εὐματι σοφιστικῶς σαφῶς λαμπό-
μνος, Ἡσαία Θεοφρονεῖτε, πάντας
φωτίζεις τὸς τελῆντας, τὸ θεῖον ἔ σεωπὸν
σε μνημόσινον, πρεσβύων τῆς σωτηρίας
τυχεῖν αὐτῶς, τῆς τότε μὴ ἀγαλλιά-
σεως.

Τῷ Μάρτυρος.

Ε Τέφαρον ὡς ρικητῆς λαμπρῶς δεξάμε-
ρος, Χειροφόρε παμμοῖδιμε, συμβα-
σιλάεις τῷ Δεσπότη, τῷ σοι τὴν βασιλείαν
παρέχορτι, ἔ Χεῖρα ζωηφόρον δωρήσαντι,
τοῖς ἐκτελεσίσιν τὴν ἀθλήσιν.

Α Ἡ ματι μαρτυρικῶς φαιδρῶς λυσάμε-
νος, ἀπαιτηγὰς ὑπὸ ἐνδοξῇ. μὴ δὲ
Παρθενῶν ἐν μυμφῶν, σὺ τῷ μυμφίῳ χαί-
ρων εἰσέδραμα. εἰρήνῃ δὲ τῷ Κόσμῳ αἰτέ-
μνος, μὴ διαλίπης Μάρτυς ἐνδοξῇ.

Θεοτοκίον.

Α Ἡ θρακα τ' ἡν τὸν ἀμνηθεόμυμφε, Ἡσαί-
ας ὅν τεθέαται, φέρεται ἀγκαλῆς Θεομῆ-

τορ, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ εὐήμερον, ἔ Κόσ-
μῳ τῷ σωτηρίᾳ δωρημερον. ὅθεν σε παύ-
τῳ μεγαλιώμεν.

Ὁ Εἰρμός.

Εἰς τὰ μετὰ τῆς παρακοῆς ροσήματι, τὴν
κατάρτα ἐσωκίσατο, οὐ δὲ Παρθενέ
Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλασθήματι,
τῷ Κόσμῳ τῷ ἀλογίᾳ ὅξ λώθησας. ὅθεν
σε παύτῳ μεγαλιώμεν.

Εἰς ἀποσελάριον τῆς εορτῆς. Εἰς τὸν ἅ.
ἥρ. αἶμα, ἥ. προσόμοια τῆς εορτῆς. δοξα,
Σ. μὴ τῆς εορτῆς. ἡ ἀκολυθία ὡς σιώνθες,
ἔ ἡ α. ὦρα, ἔ ἀπολύσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ζῆτει εἰς Προφήτας.

Μὴν τῷ αὐτῷ, ἰ. Τῷ Α' γίγ. Α' ποσόλου
Σίμωνος τῷ ζήλωτῃ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέ-
κραξα, ἰσώμεν ἥ. γ. ἔ. ἡ ἀλλομεν ἥ. προ-
σόμοια, τῆς εορτῆς γ. ἔ. τῷ Α' ποσόλου γ.
ἥ. τῷ Α' ποσόλου. ἥ. γ. δ.

Εἰς δώκα σημείωσι.

Εἰς τὸν ὁ θαυμάσιος, ἥρ. Α' ποσόλου
τὸ καύχημα, ὡς βολίς ὅξασράπτω-
σα, διήλθε τὰ πέρατα, ἐκδιώκων ζόφον,
τῆς πολυθείας, σωτηριώδεσιν αὐτῷ, ἐν
φωτοβάλοις θείοις διδάγμασι. ἔ παύτας
κατεφώτισε, μίαν δοξαζέιν θεότητα, ἐν
ῥισίμ ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον.

Ὁμοιον.

Εἰς τὸν ὁ θεοπρόδρος, ὁ παμφανὲς ἔ ὑ-
πόρτιμος, ἥρ. ἐδῶν ὁ διδασκαλος,
σαγλὴν ἡ ἐμθεος, ἐκ τῆς ἀπωλείας, τῷ
βυθῷ ζωγρῶσα, θεολογίας ὑψηλῆς, ὁ ἀ-
ληθέστατος κήρυξ ἀπαμτας, Χειρὸς πρὸς
τὴν ἐπίγνωσιν, μὴ δεξιῶς εἰσίστατο,
τὰ αὐτῷ κατορθώματα, προτιθεῖς παμ-
δαισίαν τὸρπην.

Ὁμοιον.

Εἰς τὸν ὁ μακάριος, διαδραμὼν εἰς τὰ
πέρατα, ὡς φοχὸς κυλούμενος, πᾶ-
σαν γλῶ κατέφλεξεν, εἰδωλοματίας, Σ.
τῇ ἀσεβείᾳ, καταπυρσάσας πηλαγῆς,
πυρσὸς ἀνῆλθε πρὸς οἱς ὁ ἐμδοξος. Σ. παμ-
τας κατεφώτισε, μίαν δοξαζέιν θεότη-
τα. ἐν τρισίμ ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον
ἄτμητον.

Δόξα, ἥ. γ. β.

Εἰς τὸν ὁ ἐπώρυμος κληθεῖς, Σίμων ἁ-
ξιάγαγε, ζήλωρ ἐζήλωσας Θεῷ τῷ
παυτοκράτορι, Σ. θείωμε θαυμάτων
ἐμπλεωρ ἀνέδειξε. ξέμων γὰρ τὸν ζή-
λου ἔχωρ, φθωρμύμως ζήλωτῆς μακά-
ριε ἐκλήθης, Σ. τῷ φρόπῳ τῷ κλησίμ
σύμφωμον ἐκτίσω. διὸ, ὑψηλὸς ὑπάρ-
χωρ ἐν μεταρσίοις χοροῖς σκλυνόμενος,
πρὸς βάνε θεότῳ τῷ Λόγῳ Χειρὸς τῷ
Θεῷ ἡμῶν, δωρηθῶναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔ-
λεος.

Καὶ μὴ. τῆς εορτῆς.

Εἰς τὸν ἅ. ἥ. προσόμοια Α' ποσόλου. ἥ. γ. α.

Παμάρθμοι Μάρτυρες.

Εἰς τὸν παμμοῖδμε ρυφῆς, τὸν χειμάρ-
ρῳ ἔπιες. ἔ. θεοφρόνως ἐπότισας,
Θεῷ ἐπίγνωσιν, τὰς θόρμῳς ποθῆρτας,
τὸν Χειρὸν μιμῶμενος. ὡ μὴ χαρμορικῶς
προσεχώρησας, δοξαμ θεώμενος, τῆς Τριά-
δος τῷ ὑπέρφωτον, ἔ εἰρλίω, τῷ ἀ-
πειροδυνάμῳ.

ἥ. Εἰς πᾶσαν τὴν γλῶ. Ὁμοιον.

Εἰς τὸν ὑπόρθαύμασε Θεῷ, καθορῶν
τὸρπρότατα, ὡς ἐφικτὸν ἔ ὀρώμενος,
ἐμῶς κρείττομι, ἀπολαύωμ τῆς, ἔ. θε-
τῶς θεόμενος, τὸ μόνον ὀρεκτὴν ἔ μακά-
ριον, χαίρωμ ἀπέλαβες, Χειρὸς κήρυξ πα-
μοῖδμε, τοῖς Α' γγέλοις, μὴ σιμαυλι-
ζόμενος.

ἥ. Οἱ ἔραμοι διηγῶνται. Ὁμοιον.

Εἰς τὸν παμμακάριε Θεῷ, ἔ ἀνθρώπων
δεδεξαι, πρὸς μεσίτης γεμόμενος.
ἔ μὴ ἀίλατον, ἀπαρῥησιάζοις, προ-
σάχαῖς τιθεῖς ἡμῖν, Χειρὸς μὴ διαλί-
πης τὸν Κύριον, πρὸς βάνε παμτοτε, δω-
ρηθῶναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ εἰρλίω,
ἔ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἥ. γ. β.

Εἰς τὸν Κτίσιμ ὡς αἰτὸς ὑψηπέτης διήλ-
θης, Σίμων ἰδρώτατε, μαθητὰ τῷ
Σωτῆρος ἔ Α' πόσολε. ἔ τῷ πλαμῶν ἥρ.
εἰδωλῳ τοῖς πυρφθόγγοις σε δόγμασιν
ὡς ὑλῶ πᾶσαν καταφλέξας, τὰ ἐδῶν ὅξ
ἀγνώσιας βυθῷ, πρὸς τῷ θείῳ γῶσπ
μετῆγαγες. ἔ μὴ πρὸς βάνε Χειρὸς, ὁ-
πως ἔλεως γεμῶνται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῆς κρίσεως.

Καὶ ῥῆς, τῆς ἑορτῆς.

Α' πολυτίκιον. Α' πρόσολε αὔγε πρέσβυε. Καὶ τῆς ἑορτῆς τὰ αὐτὰ ἐ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. καὶ δὲ τῷ συνῆδη ἡλὸ. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἐ ἡ καυόμαρ τῆς ἑορτῆς ἐ τῷ Α' πρόσολε, ἐ ἡ ἀκροσυχίς.

Α' ποτόλε Σίμωνος ῥαδω χλέος.

Ω, δὴ, α. ἡχ, πῃ.

Α' σμα ἀναπέμψωμ.

Π Νω τῷ Δεσπότη παρεσώς, Α' πρόσολε Θεωέσιε, τῷ σὲ δοξάσαντι, ἐ μαθητῶ οἰκείον, λαμπρῶς ἀναδείξαντι, φωτισοῦ τῷ ψυχῶ μῆ, ἱρα σὺ μέλψωμ ἐθεοῦ μνήμῃ.

Π Α' σμα ἀφθομίαν ἀγαθῶν, σοὶ ὁ Χεῖς ὅς δεδώρηται, ἐ τὰς ἀκρότητας, ἥθ θείων χαρισμάτων, Α' πρόσολοι δείξας σε, κρίσει δικαιοτάτῃ, Θεοφάντω ὁ δίκαιος μόμος.

Ο Τῷ τῷ Πράματος αὐγῶν, δεξάμηνος Α' πρόσολε, καταφοιτήσασα, ἐπὶ σὲ ἑραμόδεμ, πυρίπμοος γέγομας, αἰώνων καταφλέγων, ἀπασαμ τῷ ἀπάτῃ τῆς πολυθείας.

Θεοτοκίον.

Ε Τῷ τῷ θρητῶν ἐ τὸ φθαρτῶν, ἀθαῖατομ ἐ ἀφθαρτομ, Σωτὴρ ἀνέδειξας, Παρθέν Παπαγίας, οἰκῆσας παμάχραντομ, μῆραμ ἀπειρογάμω, μορφωθεῖς τε τῷ βρότειον φύσιν.

Ω, δὴ, γ. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Μ Ο' θεῖον μυσήριον τῆς σαρκώσεως, ἐμνήθης Α' πρόσολε, Σίμων Θεόληντε, παρ αὐτῷ τῷ Σωτῆρος, τῷ αἰγῶνι δοξάμηνος τῷ ὑπόρκόσμιον.

Ο Λόγος ὁ ἀρχὸς ἐ αἰδῖος, τὸν αὐτῷ ὑπὲρ τῷ Σίμωνι σε Θεωέσιε, ἀσραπαῖς φωτῶν τῶν, πλυσίως ἐλάμπρυνε, ταῖς τῆς θείας χάριτος.

Στ.

Π Τυχρία ἡ πάχρυσος σὲ προέγραψε, Θεοτόκε βασιλεύσας, φῶς τὸ ἀνέσπερομ, τὸ φωτίζον τὸν Κόσμον, ἀκτῖσι θεότητος Χεῖς ὅν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ο' Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

καὶ ἡχ, γ. Θείας πίστεως ὁμολογία.

Ο Εἰς Πράματος τῇ φωταυγία, σκότος ἔλυσας πολυθείας, Στ ἡ πῖσιν τὰς καρδίας ἐφώτισας, ἀναβόνας σωτήρια δόγματα, καὶ καταρύνσας Ε' μῶν μν.

θάματα. Σίμων ἐδοξε Χεῖς ὅν τὸν Θεὸν ἰκέτα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δις.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ω, δὴ, δ. Ε' ἔστιν ὁρῶν κατασκήν.

Ο Λος θησαυρὸς ὑπαρχῶν χαρισμάτων, ἀγγελικῶν, χαρίτων πεπλησμενός, ἐ φῶς τῷ Κόσμῳ ἐ ἅλας τῆς οἰκνμενῆς, Σίμων παμμάκαρ ἐχρημάτισας.

Υ Λης ἀνδρ, ἐμφάσεις ἀπερράφης, αἰνολορ δὲ φῶς, ἰδεῖν κατηξιώθης, τὸ τῆς Θεότητος εἶδος ἐπειλημμένος, ὕλης βροτείας ἀξιάγασε.

Ε Γίμων μαθητῶν, Ζωῆς τῆς ἀκνράτῃ, μέκρωσομ ἡμῶν, τῷ ζῶσαν ἀμαρτίαν, τῇ ζωηφόρῳ διωάμει τῷ Ζωοδότῃ, ἡς ὑπεδέξω τῷ ἐμδργεαμ.

Στ.

Τ Σος πεφνκῶς, Πατρίσιν κατ' ἑσῖαν, ἴσος τοῖς βροτοῖς ἐγὼ καὶ φύσιν, ἐκ τῆς ἀχράτῃ Παρθέν τῷ ἡμετέρῳ, Δέσποτα σάρκα προσλαβόμενος.

Ω, δὴ, ε. Ο' ἐκ μνκτὸς ἀγμοίας.

Π Ετὰ πυρὸς παμμάκαρ, σὺ ὁρῶμην τῇ γλῶσσῃ τῷ Πράματος, ὑπεδέξω προδύμω, ἐ τῷ ὑπόρφῳ καθῆμηνος.

Ω Σ ὑψηλὸς ὑπαρχῶν, ἐμ μεταρσίσις χωρίσις σκλνέμηνος, ὑψηλὰ Σ μεγάλα, δόγματα ἡμῖν προσκυλῶσας.

Θεοτοκίον.

Ν Ο' μος ἡμῖν Παρθέν, παρεσελθῶν ἐμ τῷ τόκῳ σὺ πέπνται, λῶθης δὲ ἡ χάρις, Σ δικαιοσύνη ἀνέτειλεμ.

Ω, δὴ, ς. Χιτῶνά μοι παράχες.

Ο Ζήλῃς ἐπώρμωος κληθεῖς Σίμων ἀξιάγασε, ζήλον ἐζήλωσας, τῷ Κυρίῳ Σ Θεῷ παντοκράτορι.

Ε Θείων θαυμάτων αὐτεργῶν, ὁ Σωτὴρ ἀνέδειξε, δὲς ῥεσίαν σοι, ἐμδργεία τῆς αὐτῇ ἀγαθότητος.

Θεοτοκίον.

Ε Μφράττεται ἑομα δυοσεβῆς, ἥθ μὴ Θεοτόκοι σε, φρονέτωρ Παμάμωμ, ἐ ἡ ὄψις ἐμροπῶν ἐμδιδύσκειται.

Ο' Εἰρμός.

Χιτῶνά μοι παράχες.

Κουτάκιον. ἡχ, β. Τῆς ἀσφαλείας.

Ο Ὑμ ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐμ ταῖς ψυχαῖς ἥθ ἀσεβήτων θέμηνος, ἐμ αἰμέσει μακαρίσων, τὸν γενγόρομ μν.

ποταμῷ τῷ λεγομένῳ Ο'ρόντι ριφίῳ, ἐν
ᾧ, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξατο ~
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ Ο'σίῳ Πατρὶς ἡμῶν Η'-
συχίῳ τῷ ὁμολογητῷ. ἦ.

Τὸν βίου Η'συχίος ἄγων ἡσυχῶς.
Ε'μ ἡσυχία πρὸς Θεὸν διαβρεῖ.

Ο Τ'τος ὁ Ο'σίος Η'συχίος ὤρμητο ἐκ τῆς
Α'δραπινῶν πόλεως. ὡς δὲ ἀπὸ ἀγα-
θὸς ἐ πρᾶτος, ἐ φρονίμως ἔχωρ τὸν φρόπον
τῇ κλήσει κατὰ ἄλλοι. δειθεῖς ἔμ τῷ Θεῷ
ὑποδείξει αὐτῷ τόπον, ἐν ᾧ κτ' μόρας γε-
ρόμῳ, δειλάσῃ ἐ ἀρετῇ αὐτῷ, ἀπε-
καλύφθη αὐτῷ εἰσελθεῖν εἰς τὰ πρὸς θά-
λασσαν μόρῃ, εἰς τὸ ὅρος τὸ λεγόμενον
Μαῖῳρος. εἰδα γερόμῳ ἐ ἐπιπλεῖστον
διαγαγῶν, εἶτα ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὕδωρ κα-
τελθῶν, ἐ πλησίον ἀκτῆριον τῷ Α'γίῳ Α'ρ-
δρεῖ κατασκιάσας, Σ τὸ λειπόμῳ τῆς
ζωῆς ἐ ἀσκήσει Σ καρτερία διαμύσας, Σ
πολλὰς θαυμάτων ἐργείας πεποικῶς,
πρὸς Κύριον ᾤξεδῆμῳ.

Ω, δὴ, ζ. Παῖδ' ἐβραίων ἐν καμίῳ.

Σ Ἐρον τὸν ζῆλον Σίμων ἔχωρ, φρονίμως
ζηλωτῆς μάκαρ ἐκλήθη, Σ τὸν φρόπον
τῇ κλήσει σύμφωρον ἐδείξω, ἀλογητὸς εἰ
Κύριε, ἐκβοῶν εἰς τὰς αἰῶνας ~

Α Μα τῷ Λόγῳ συγχοράῳ, Σ σινώ-
μιλος αὐτῷ γεγενημένος, Βασιλείας
ἐκεῖ, μετέχοντας κραυγάζων. ἀλογητὸς
εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας ~

Θεοτοκίον.

Α Ὁ λῶ τῆς πάλαι ἀκλῆρας, τὰς προ-
πάτορας ᾤξωισεν ὁ ὄφης. σὺ δὲ τέττις
Θεῷ Μήτηρ ἀμεκαλέσω. ἀλογημένος Πά-
μαμε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας ~

Ω, δὴ, η. Μυστικῶν ὀργάνων.

Ω Σωραῖοι Σίμων οἱ σὺ πόδ' ἀπρε-
πῆς ὑπάρχει ἐ ἡ γλώσσα, λαλῶσα
δόξα τῷ Χριστῷ, ἐ πείδῃς κραυγάζειν,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπόρυψτε εἰς παύ-
τας τὰς αἰῶνας ~

Κ Ἀλλοραῖς ἐμπρέπων φωτοβόλοις, ἐ
θαυμάτων πέμπων λαμπηδονας, ἐ-
μῶδῃς Σίμων τοῖς λαοῖς, σωρμα ἀλο-
γημένον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, Σ ὑπόρυ-
ψτε βοῶν εἰς τὰς αἰῶνας ~ ἦ.

Λ Ο'γιος υ' διώσεται τὸν τόκον, σὺ Θεο-
γενητὸν ὀρμινεῖται, ἐ φράσαι λόγος

ἀτορεῖ. Θεὸν γ' συλλαβῶσα, τέτοκας Παρθε-
με. ὁ ὑπόρυψεν, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Ο' Εἰρμός.

Μ Ουσικῶν ὀργάνων συμφωνῶντων, Σ
λαῶν ἀπείρων προσκυνῶντων, εἰκό-
μι τῇ ἐν Δηνῶ, ρεῖς παῖδ' μὴ παιδ' αὐτῶν,
τὸν Κύριον ἀνύμνην, Σ ἐδοξολόγην, εἰς
πάντας τὰς αἰῶνας ~

Ω, δὴ, θ. Τῷ Α'γίῳ ἐνδόξως.

Ε Μφῶν ἐγέρῃ τοῖς πέρασιν, φωτὶ κα-
ταλάμπων, Σ τὸ πῦρ τὸ τῷ Πρώμα-
τος δεδεγμένος, φωτοειδὴς ἐδείχθης. διό
σε μακαρίζομεν ~

Ο Λικῶς Θεῷ ἀνακείμῳ, αὐτῷ σινεκρα-
θῆς. ὁ μὴ καθικέτω, θεοφάπτων ὑπὲρ
ἡμῶν, ἥν πίσει ἐ πόθῳ ἀφῆμῶντων σε ~

Θεοτοκίον.

Ε Ωπείας πᾶσι τῷ πρόξῳ, φαεῖσαν
ἀφ' ὁρώποισ, ἐ τὸν Κόσμον φωτίσα-
σαν, λαμπηδόσι, θεοειδὴς ἀγρείας, ἐν
ὑμνοῖς μεγαλιώομεν ~

Ο' Εἰρμός.

Π Ἡν Α'γίῳ ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ
Θεοτόκον, τῷ τὸ πῦρ τῆς θεότητος
δεξαμενῶν ἐν τῇ γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὑ-
μνοῖς μεγαλιώομεν ~

Εἰς ἀποσελ. Γνωαῖκ' ἀκτινίστη.

Α Τότῳ ἐ Α'πόστολε, Χριστῷ τῷ πα-
ροικτίρμονος, εἰρμῶν αἴτησαι πάσῃ,
τῇ οἰκῇ τῇ Σ ρίκας, τῷ φιλοχρίστῳ Α'-
ρακτι, ἡμῖν πατισμάτων ἀφῆσιν, Σ σω-
τηρίαν ἅπασιν, τοῖς ἀφῆμῶσι Σίμων ὡς
μαθητῶν θευόρον ~

Καὶ τῆς εὐρησίας.

Εἰς τὰς αἰῶνας. Πᾶσα προῆ, ἰσώμεν ἡ. δ. Σ
φάλλομεν ἡ. προσόν. τῷ Α'πόστολε, ἡ. χ. δ.

Ως γεμῖον ἐν Μαρτυρίᾳ.

Ω Καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθῶ μα-
ταιότητος, τῆς βροτῆς ἀμείλιχας Σί-
μων ἐνδόξε, τῷ διδασκάλῳ τοῖς μύμασιν,
ὑπέκων Μακάριε, τῷ φωτίσαντος τῷ
σὺν, κτ' πάντα διαύοισιν, Σ Α'πόστο-
λον, ἐ σεπτὸν θευόρον ἐ φωσφόρον, ἀ-
μαδείξαντος τῆς τέττις, ἀκαταλήπτῃ θεο-
τητος ~

Ο' μῆτον.

Η τῷ Πρὸς ἐκλαμψῇ, εἰς σε καταβέβηκε,
τῷ πυρὸς ἐν εἶδει, ἐ σε Μακαρίε θεῖον δο.

χαῖον εἰργάσατο, συντόμως ἐλαύνομεντα, ἀδείας τῷ ἀχλὺ, ἐ τὸν Κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, ἥν παμσόφωρ σαλόγων, Μυσολέκτα, Ἀποσόλων ἡ ἀκρότης, Σίμων Θεόφρων παμόλβιε ~

Ὁμοιον.

Α Σφαπαῖς τῷ κηρύγματος, τὴς ἐν σκότει καὶ ἀδύορτα, ἀγνωσίας ἐνδοξε κατεφώτισας, ἐ ἀπαδείξας θεσπέσιε, ὕψος διαπίσεως, τῷ Δεσπότῃ Σ Θεῷ, δὲ τὸ πάθος ἐξήλωσας, Σ τὸν θαύματον, ἐ τῆς δόξης ἐγὼς κληρονόμος, ὡς σοφὸς ἐ Θεογύρος, ἐ μαθητὴς ἀληθέστατος ~

Δατόρητες, τὸ α. Δόξα, ἡχ', πῃ.

Μ Αθῆτα τῷ Σωτῆρος, ἐ Ἀποσόλε Σίμων ἡλωτὰ παμἐδοξε, ἡμῶν δὲ πολίτῃ, ἐ τῆς οἰκουμενῆς κήρυξ διαπρύσιε, πρέσβαν ἐκτεμῶς, ῥυθιῶναι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, ἐ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ~

Καὶ μὴ. τῆς εὐχῆς. Δοξολογία μεγάλη ἐ ἀπολυσις. εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς εὐχῆς, ἐ τῷ Ἀποσόλῳ.

Μὴ τῷ αὐτῷ, εἰ. Τῷ Ἀγίῳ Γόρμαρτος Μωκίς, ἐ τὰ γεμέθλια τῆς Κωμῆς ἀντιμπαύλεως, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντρας ἡ προσόμοια. ἡχ', δ.

Ὡς γεμαῖον ἐν Μαρτυσίῃ.

Η Τῶν πόλεων ἀμαρτία, τῇ Κυρίᾳ τῆς Κτίσεως, τῷ αὐτῷ μὴ σύστασι ἀμαρτίζεται. ἐ γὰρ αὐτῇ ἐ κρατιύεται, ἐ φυλάπολεμια, ἐ ὑψαύχενα ἐχθρὸν, τοῖς ποσὶν ὑποτίθῃσι, ἥν πρὶν αὐτῆς, Βασιλέων βοῶσα, ἡ Παρθένος, ἐ τὰς ἐφέας ἐ τῷ σκήπτρῳ, Σ ἥν ἀνάκτωρ κραταίωμα ~

Τῷ Μαρτυρῷ.

Φ Ωταυγὴς ὡσὺ ἡλιος, ἐκ δυσμῶν ἀμαρτέταλκας, καταυγάζων ἀπασαν τὴν ὑφήλιον, ταῖς ἀσφαπαῖς τῆς ἀθλήσεως, Θεόφρων παμόλβιε, ἀθλητῶν ἡ καλλορῇ, ἰδρῶν ἀπρέπεια, ἰσοστάσιε, ἥν Ἀγίῳ Ἀγγέλῳ, ὁ τῆς πλαγῆς τῷ ἰσχυρῷ ὄξαφάσις, Θεομακάρισε Μωκίε ~

Ὁμοιον.

Ε Τσεβεία πυρὲς, ἐ ἀθλήσει σωματικός, ἐ ἀνδρεία Μωκίε λιπαιρόμενος,

ἐραμοχαλκῶτος γέγονας, αὐοῖδιμε μάχαιρα, παρατάξεις δυσμῶν, παρτελῶς ἀφαιρίζουσα. ὅθεν σήμερον, τῷ φωσφόρῳ ἐκ πόθου Σ Ἀγίῳ, ἐορτάζομεν σὺ μνήμῳ, κλέος Μαρτύρων ἐ καύχημα ~

Ὁμοιον.

Κ Αἱ βροχοῖς συνβιβόμενος, ἐ πυρὶ δαπανώμενος, ἐ θηροῖ Μακαρίε συμπλεκόμενος, ἐ μεταβάσει θλιβόμενος, Σ ξίφει τεμνόμενος, ἐκ ἡρῆσω τὸν Χεῖρ ὄν, ἐ ξοαίσις ἐπέδυσας. ὅθεν εἰληφας, τὰς γεφάρας τῆς μίχης, ἐ συνήφθης, τοῖς χοροῖς ἥν Ἀσωμάτων, ὑπὲρ τῷ Κόσμῳ δεόμενος ~

Δόξα, Σ μὴ. τῆς εὐχῆς.

Εἰς τὸν ἡ. τῆς εὐχῆς, Τροπαίον τῆς εὐχῆς, εἰτα τὰ ἅγια. Ὁ Μαρτυρὸς Κυρίε. ἐ ἥν γεμέθλιον, ἡχ', ὁ αὐτός.

Π Ἡς Θεοτόκος ἡ Πόλις, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως τῷ ἐαυτῆς ἀπατίθεται σύστασι. ἐ γὰρ αὐτῇ γὰρ ἐκ ἡρῆσαι διαμεύει, ἐ δι αὐτῆς περισώζεται, ἐ κραταιῶνται βοῶσα πρὸς αὐτῷ. χαῖρε ἡ ἐλπίς πάντων ἥν πόδα τῆς γῆς ~

Εἰς τὸν ὁρθρον ἡ σιωνῆς ἡλῶ. ἡ. τῆς εὐχῆς. ἐ οἱ καμόντες τῆς εὐχῆς, ἐ τὰ ἅγια εἰς δ. Ω, δὴ, α. ἡχ', δ.

Ἀμοῖξω τὸ σῶμα με.

Π Ἡ πόλις σου Δέσποτα, ὡς πόρ ἐπύργωσας φύλαττε, ἐ ταύτῳ περιέπετε, ὅξ ἀλλοφύλων ἐχθρῶν, ἐμφυλίωρτε, πολέμων Σ μαχαίρας, σεισμεῖτε ἀκράδατορ, λοιμὸς πυρὸς Σ λιμὸς ~

Ρ Ὡς πλάτος Μακαρίε, ἥν σὺν ἐπαίμων κυβέρνησον, μὸς με τῷ χαύμωσι, Σ φῶς κατάπεμψον, τῇ καρδίᾳ με ὑμῆρτι τῷ φωσφόρῳ, ἐ ἐνδοξον μνήμῳ, Μαρτυρὸς παμῶν ~

Ε Ἰδρῶ ξέομενος, Σ τῷ πυρὶ λιπαιρόμενος, χρυσὸν ἀειζότορος, Μωκίε γέγονας, ἐ ἐκσφράγισμα, Χεῖρ ἥν παθιμάτων, ἐ πίσεως πρόμαχος, Θεομακάρισε ~

Θεοτοκίον.

Χ Αραῖ ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, ἀπὸ τῆς Θεότητος, ὡφθῆς Παράμωμε. ὅθεν πάντες σοι, τὸ χαῖρε τῷ Ἀγγέλῳ, συμφῶνως κραυγάζομεν, Θεοχαρίτωτε ~

Ω, δὴ, γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐδυνάμει.

Η Τῶν πόλεων, βασιλεύσα πόλις σε
Δεσποτα, καυχωμένη ἐπὶ σοὶ, τὴν
ἐαυτῆς προσαμέδετο, ἡμῶν σωτήριον, τῷ
Βασιλεῖ ἐ Θεῷ ~

Α Νειδιάσως, πρὸς ἀγῶνας πρὸς πά-
λας ἐχώρησας, τῇ δυνάμει τῆ Σταυρῶ,
τὸ ἀδερμές σε ῥωμύμνος. ὅθεν τὸν μεγά-
λαυχον, ὅφιν κατέβαλον ~

Δ Ιὰ θαλάτῃ, τῇ προσκαίρει ἀθαμέτορ
εὐκλειαν, διὰ πόρῳ τῆς σαρκὸς, τὴν
δὲ αἰῶνος ἀπολαυσιν, εὐρὺν ὡς ἐπόθησας,
Μάρτυς ἀήττητε ~

Ε ἡ σοφία, τῇ Θεῷ καθαρῶτατορ σκή-
νωμα, ὡραμένη ἐκ τῆς σῶν, ἀγῶν αἰ-
μάτων σεσαρκῶται, ἐ μὲ τὴν κύνην, ἀφ-
θορον ἔδειξε ~

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, Σδυνάμει.

κα. η' χ', δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Α Σπὴρ ἀγατέταλκας, ἀπὸ δυσμῶν ἀ-
θλητὰ, ἐ πάσαν ἐφώτισας τὴν οἰ-
κηνίῳ αὐγαῖς, τῇ θείῳ ἀγῶνισον,
φθάσας τὴν βασιλίδαν, πόλιν μακάριον δεσ-
μῶν, λέλυσαι διὰ ξίφους, ἐ πρὸς πόλιν
τὴν αἰῶν, ἀνέδραμον σινεῖναι Χειρῶν, Μω-
κίε ἐνδοξε ~

Ω, δὴ, δ'. Οὐ καθήμιλος ἐν δόξῃ.

Κ Ραταυμένη τῷ σκήπτρῳ, βασιλείας ἡ
πόλις σε, ἐπὶ σοὶ μὴ πάσαν, Σω-
τὸρ τὴν ἐλπίδα ἀνέδετο. ὡς περιφρῆναι
παπταμάξ, ἐ διάσωζε, ῥηαυμένης, ἐκ
περασμῶν ἐ ἐχθρῶν δυσχόρων ~

Δ Ερματίνης τῆς χιτῶνας, παλαιᾶς τῆς
μεκρώσεως, ῥηεδύσω Μακάριον, παρτο-
δεῖν τὸ σῶμα ξεόμενος, κατασολῶν ἀφ-
θαρείας, ἐμεδύσω δὲ, Σφουφᾶς τῆς ξύλας
τῆς ζωῆς ἀγαλλόμενος ~

Α Θείας ὁ βυθός σε, ὡδαμῶς κατεπόρ-
τισε. κραταῖα χεὶρ γ', σὲ ὁ Πλα-
γεργὸς διεσώσατο. οἱ ποταμοὶ τῆς βασι-
λεως ἐκ ἐσαλάσας, τῆς ψυχῆς σε τὸν πύρ-
γον σοφὴ τὸν ἀσάλατον ~

Θεοτοκίον.

Ο Θελήματι τὰ πάντα, πλαγεργῶσας
βελήματι, ἐκ τῆς σῶν αἰμάτων, σαρ-
κα ἐαυτῷ ἀποδόμνησε, ἐ ἐν δυὶ ταῖς ὕσiais,
εἰς προδύχεται, Μικροπαρθερε, σωζωμ
ἡμᾶς ἀγαθότητι ~

Ω, δὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ε ἔχουσα Χειρῶν, κραταῖον καταφύ-
γιον, ἡ πόλις σε σοὶ προσπίπτει, ἐ κρα-
τιύεται πίσει, τῇ σῇ ἐρηζομένη αἰε ~

Π Οἷς αἵμασιν ἡ γῆ, ἡγιασθὴ μακάριε.
σοὶς εἴγματος κατερίχθη, τῇ δαυμά-
μων τὸ εἶφος, θεοφρῶν ἀξιάγαγε ~

Ε ἔχουσα φαιδρὸν, μαργαρίτῳ, ἐ ἐπι-
μορ, ἐν εἴμματι τῷ οἰκείῳ, ἡ σεπτῇ
Ἐκκλησία, Παμμακάριον ὡραίνεται ~

Θεοτοκίον.

Φ Ως ἀλγομον ἡμῖν, τῇ Παρὸς τὸ ἀπαύ-
γασμα, γεγενημένης ὑπὲρ λόγον, ἀγα-
θότητος πλῆτω γεγενημένης Παμμακάριε ~

Ω, δὴ, ς'. Οὐσωσοι με φωνῆς.

Η Πόλις, ἡ βασιλὶς τῆς πόλεως σήμε-
ρον, πάσαν τὴν σύστασιν ταύτης, τῷ
Σωτῆρι σοὶ προσαμέδετο. ὡς πρὸς σωζοίς,
ἐκ παρτοίῳ κακώσεω ἀβῶτον ~

Α Τάπη, ἐ ἐλπίδι ἐ πίσει καδῶπλι-
σει, Ἀγνοθέτης ὁ μέγας, τὸν εἶρ-
ρὸν ὀπλίτῳ τῆς ἀσεβείας. διὰ τῆς το, τὸ
τῆς πλάνης καθεῖλεν ὀχύρωμα ~

Φ Ιλίας, τῆς πρὸ σάρκα τὸν μερ διεχώρι-
σας, ἐ τῇ μυμφίῳ τῷ καλλεῖ, ἀνεδότω
μύσει ἐπατερίζων, τὰς βασιλῆας, εἰς οὐ-
δὲ ἐλογίσω Παρὰφινε ~

Α Βυστον, ἀπολαυχρίας Χειρῶν ἡ
κύνησας, ἀμαρτιῶν ἐκ βυθῶν, συμ-
παθῆς ὡς μόνη ἀνάγαγε. ἐ ἐκ βλάβης,
λογισμῶν ἐμαρτίῳ διάσωσον ~

Οὐ Εἰρμός.

Θύσωσοι, κτ' φωνῆς αἰρέσεως Κύριε.

Κορτάκιον τῆς ἐορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μιῶν, ια. Τὴν ἀνέμνησιν πρῶ-
ματικῶς ἐπιτελέσῃ τῇ γεμεθλίῳ ταύτης
τῆς Θεοφυλάκτις ἐ Βασιλίδος τῆς πόλεως,
τῆς κατ' ῥηαίρετον ἀνακαμένης τῆς Δεσποί-
μῃ ἡμῶν, τῇ ἀγία Θεοτόκῳ, ἐ ὑπ' αὐτῆς
διὰ παντὸς σωζομένης.

Γεμεθλίῳ σῶν δὲ με τιμᾶν ἡμῶν,
Ε' μ σοὶ Πόλις τυχεύοντα τῇ γεμεθλίῳ.
Τῇ αὐτῇ ἡμῶν, τῇ Α' γίῃ Ἰδρυμαρτυρὸς
Μωκίε.

Μωκώμνον σε δυσειδαίμονα πλάτῳ,
Οἱ δυοσεβείας κτείμενοι Μωκίε ξίφει.
Μωκίος ἐνδεκάτῃ κεφαλῇ τμήνῃ ἀγα-
θότητος.

Ο Τῆτος ἰὼ ἐπὶ Διοκλητιανῶς τῆ Βασιλείας, ἔλαοδίκης ἀνθυπάτης τῆς Εὐρώπης. ὑπῆρχε δὲ τῆς ἐν Ἀμφιπόλει Ἀγίας τῆ Θεῆς Ἐκκλησίας, Πρεσβύτερος. Γερμηνόων δὲ αὐτῷ Εὐφράτιος, Σ' Εὐσταθία, ἐκ τῆς Πρεσβυτέρου Ρώμης ὁμώμφοι, Εὐγενοὶ ὄντων ἐπὶ πλῆσοι. ὁ δὲ Ἀγιος Μώκιος ἰὼ τῇ διδασκαλίᾳ αἰὲν ὀχολάζων, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλων, Σ' ἀπέχεσθαι τῆς πλάνης τοῦ εἰδῶλῳ, πᾶσι παρεγγυῶν. ἐπεὶ δὲ θυσίας τελευτήσας παρὰ τῇ ἀνθυπάτῃ τῷ Διομύσῳ, Σ' τοῦ εἰδωλολατρῶν συνημερῶν, προσελθὼν ἀνέρεψε τὸν βωμὸν, καὶ καταχθεὶς, τὸν Χριστὸν ὁμολόγησε, πρῶτον μὲν κρεμάσθεις ἔξεσται ἀπὸ τῶν κροτάφων τὰς σιαγόνας ἐκ τὰς πλάνας. ἔπειτα ῥαφθῆναι καμίρη, ἐκ πίσης ἐκτυπεῖς ἐκ κλιματίδος, ὥσπερ ἔνθα πῆχας τὴν φλόγα ὑψῶνται, μέσον ἐμβαλλεται. ἡ δὲ φλόξ σφοδρῶς ὑπολαβῶσα ἐφύλαξε, ἐκ ὧρατο ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐμπορίπατων, μεθ' ἑτέρων ἀνδρῶν ῥιῶν, ὧν ἐπὶ τὸ πρόσωπον ὑπὲρ τὰς αὐγὰς ἤστρωσαν τῇ ἡλίου. Σ' ῥῆλθον ὁ Ἀγιος ἀφλεκτός, ἐκ ὑγίης, μὴ δὲ μέχει ῥιχὸς ἀφαιμένης αὐτῇ τῆς φλογός. ἥτις ἐπιχυθεῖσα, τὸν ἀνθυπάτον ἐκ τῶν μετ' αὐτῇ ἀνδρῶν ἐμνεία, κατέφλεξε, ὥς μὴδὲ βραχὺ τί μέρος σώματος αὐτῶν, μαρμαρίσας τῆς φλογός, ἀρεθίσαι. ἐκ τῷ μετ' ἐμβληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ τῷ Πείγκιπτος Θαλασσίου, ὑπερομ Μαξίμῳ τῷ ἀνθυπάτῃ καταλαβόμενος, ἔσθ' ὁ Ἀγιος εἰς ῥῆτασιμ. ἐκ μὴ πειθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ μᾶλλον κηρύξας λαμπρῶς, ἐν δυὶ δεσμεῖται ῥοχοῖς. ὑφ' ὧν συμπατῆται καὶ κατατέμνεται. παραδόξως δὲ ἐκ τῶν ῥυθμῶν, θηρίοις ἀφίεται. ἀλλὰ ἐκ τῶν ἀβλαβῶν διαμείρας, τῇ δὴμῳ ἐπιβοῶντος αὐτὸν ἀπολύεσθαι, πέμπεται πρὸς Φιλιππησίον ἐν Πειρίθῳ, πόλιν τῆς Θράκης, ἥτις μὲν Ἡρακλεῖα καλεῖται. κακῶς δὲ ἐπὶ τὸ Βυζαντιον γέλλεται. ἐνθα τὴν διὰ ξίφους λαμβανει ἀποφασίμ, ἐκ τῶν κεφαλῶν ἀφαιρεῖται. ἐκ τῷ μετ' ἐπὶ μίλιν ἐπὶ τῆς πόλεως τίθεται. ὑπερομ δὲ, ἀνοικοδομησόμενος αὐτῷ Ναὸς παρὰ

τῇ μεγάλῃ Κωνσταντίνῳ, τῷ μέγεθει τῆς κατασκευῆς, καὶ τῷ βάρει τῆς οἰκοδομῆς, πολυτελεῖς ὄντος καὶ περιφανῆς, ἐν αὐτῷ μετετέθη. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῇ σῴασις, ἐν τῷ πασέτω αὐτῇ ἐκ ἀγιωτάτῳ Μαρτυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Ἀγίῳ Μάρτυρος Διοσκορίδους.

Ο Τῆτος ὄρμητο ἐκ τῆς Σμυρναίων Μητροπόλεως, Σ' προσαχθεὶς τῷ ταύτης Ἀρχορτί, ἐκ χειρισμῶν ἑαυτοῦ ἀμακηνύξας, δέσμιος ἐν τῇ φυλακῇ τίθεται. καὶ πάλιν ἐρωτηθεὶς, ἐκ τῆς εἰς Χριστὸν ἐπιμέμῳ πίσει, προσάξατος τῇ Ἀρχορτός, ἀραιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις.

Ω δὴ, ῥ. Ο' διασώσας ἐν πυρὶ.

Η Ἐν περ ἐπύργωσας Χρὶς ἐν πόλιν σου περιεπε ταύτῃ, ἀπὸ λιμῶν ἐκ λειμῶν, ἐκ πολέμων παμποίων ἐκ θλίψεων, τῇ βοῇ ἀχαρίστος σοι. ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἀλογητὸς εἰς.

Ε Ἐν τῇ καμίρῳ ἐμβληθεὶς, εὐρὺν δὲ δροσίοντα Λόγον, τὸν ἐν μορφῇ ἀγγελικῇ, μεσσίας τῆς ῥῆς διασώσαντα, ἐκβοῶν παμμακάριστε. ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἀλογητὸς εἰς.

Κ Ἀτὰ ξιφῶν καὶ πυρός, καὶ πρισηνείων ὀργάνων, Μάρτυς ἀντιέστης ἀνδρικῶς, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ ῥωμύμενος, ἐκ βοῶν ἀγαλλόμενος. ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἀλογητὸς εἰς.

Θεοτοκίον.

Ε Ἐκ τῶν ἀθάνατον πηγῶν, ὑδὼρ τῆς ἀφύσεως μόνῳ, ἀποκυνήσασα ἡμῖν, Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν Ἀειπαρταμε. ἀνιμνόμεν κραυγάζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἀλογητὸς εἰς.

Ω δὴ, ἡ Παῖδας ἀγαθεὴ ἐν τῇ καμίρῳ.

Π Ὁλεων πασῶν μὲν ἡ κρατῆσα, τὴν σύστασιν ταύτης προσάμετο, Δέσποτα τῷ κράτει σὺ, ἰὼ Σ' διαφύλαττε, τῆς προσδοκίας ἀρώτον, πάντων ἐθνῶν εἰς αἰὲν, βοῶσάν σοι ἐν πίστει Ὁκτίρμων, ἐκ ὑπεράλογώσε, Χρὶς ἐκ τῆς αἰῶνας.

Π Ὁρφύραν, οἰκείων ῥῆς αἱμάτων, φοιμίας ἐκ ταύτῃ περιχειμερος, φέρων

Ομοιον.

ΕΨέσεως ἔτυχον τῆς σῆς, Θεοφάντωρ πόρρωθεν, πεπονημένης σαφές ατα. τῷ γὰρ Δεσποτῇ σου, μὲ παρήσιας, Γόρμαρ μακάριε, μὴ ἰδοῦναι πρὸς σεχωρήσας. ὡς παριστάμενος, ἀπολαύων τῆς θεώσεως, τὴν εἰρήνην, τῷ Κόσμῳ δυσώπησον.~

Δόξα, ἡχ, β.

Εἰς Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας, τῆς Ἰσραὴλ καὶ λαβρίας ὑπαρχῶν βλάβημα, ἀλλ' ἡ χάρις Πατρός ἡ τῆς Χειρὸς ἐμῆς ἐπιλάμψασα, μαθητὴν τῆς εἰρήνης τοῦ Εὐαγγελίου σαφῶς ἀπειργάσατο. ἐντεῦθεν ὡς ἀντίχρυσος, τὴν ἀμφοῖν διαθηκῶν, κατὰ μὲν εἰληφὼς ἐκβασιμ, ἀπὸ δουλείας, εἰς ἐλευθερίαν μεταβέβηκας. διὸ ἰκέταί, ὑπὸ ἡμῶν, λυρωθῆναι τῆς τυραμνίδος τῆς ἐχθρῆς, Σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.~

Καὶ μὴ. τῆς ἐορτῆς. εἰς τὸν ἥ. τῆς ἐορτῆς. Δόξα, τῇ ἀγίᾳ. ἔ. μὴ. τῆς ἐορτῆς. Δόξα. ἡχ, π.α.

Πῆς ὁρθοδόξης πίστεως, διὰ τὴν πρὸς ματικὴν σοφίαν διδάσκαλος ὡφθης. Ἐπιφάνιε μακάριε. Χειρὸν ἀνῶν ποδηγέτω, τὰς βλάστας τῆς κακοδοξίας, Αἰρετικῶν διεσκέδασας. διὸ αἰτῶμεν σε Ἀγίε, πρεσβύτην ὑπὸ ἡμῶν ἄχρι τέλους, τὴν ὑπὸ σε βεβαιωθεῖσαν ὁρθὴν πίστιν, ἀσάλατον φυλαχθῆναι ἡμῖν, ἔ. τὸ μέγα ἔλεος παρ' αὐτῆς τῆς Σωτῆρος τῆς ὅλων δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.~

Καὶ μὴ. τῆς ἐορτῆς. Τροπάρειον. Ο Θεὸς τῆς Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν. Σ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν ὁρθόν ἢ συνήθη ἥλθ. ἡχ. τῆς ἐορτῆς. οἱ ἐκατόμην τῆς ἐορτῆς, ἔ. τῇ ἀγίᾳ εἰς ε'. ἔ. ἡ ἀκροεχθὴς.

Ἐπιφάνιε τὸ κῦδος ἐπλήσσε χθόνα.

Ω. δὴ, α. ἡχ, α. Σὺ ἡ τροπαιοχώρα.

Εἰς τῷ τῷ θοράπορτος πιστῶς, πολιτάσμενος νόμῳ τῷ γραμματος, τῷ δεσποτικῷ ὑποκύψας ζυγῷ, διέπρεψας παρόλβιε, Σ φωτὴν εδείχθης, τῆς γῆς φωτίζων τὰ πέρατα.~

Πὸ θῶ θεία νόμος σε σχεθεῖς, ἔ. τῇ ἀδίκῃ προκείμεν τὸ δίκαιον, Πατὴρ Ἐ-

πιφάνιε συμβολικῶς, ἐδέξω τὴν σωτήριον πίστιν τῆς Τριάδος, ἐκ θείας ὡσπὸρ γνῶσεως.~

Εἰς τὴν σαρκὸς τε ἔ. ψυχῆς, θεοειδὴς σοὶ ἐγείετο ἀνθρώπος, τῷ ὑποζυγίῳ σου, τὸ τῆς παθῶν σωμαποκτείνας ὄρμημα, ἔ. συνδράπασας, ψυχῆς τὸ ἀπίστον φρόνημα.~

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστι μορφὴν μου προσλαβὼν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ περὶ καθορώμενος, ὅλυν ἀνέκαίμισε, τῇ γὰρ εἰς θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἀγνή. ὁθεν Θεοτόκον, πιστοῖ σε πατήρ δοξαζόμεν.~

Ω. δὴ, γ. Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῆς βοσταν.

Φαίδρου πόριβόλαιον ἰδὼν, αἰτήσαντι τὸν ἔλεον, μεταδοτὴν τοῖς σώματι ὁμῶν, λαμπρὰν ἐδῆτα πόριβαλλόμενον, μοντῶς τεθέασε, ἔ. τῇ θείᾳ χάριτι, ἐφωτίσθης πρὸς πίστιν ἀμώμητον.~

Εἰς τὴν ῥημάτων ἀσεβῶν, τὴν ὕλιν ἐβδελύξω μὴ, ἔ. βίον ἐπόθης ἀύλο. ὡς αἵματος δὲ συμεταχθῶσά σοι, Σ τῆς γνῶμης μέτοχον, προσλαβὼν ὁμαίμορα, ἀνεδείχθης ζεύγος μακάριον.~

Εκρὴς λογισμὸς ἀπογραφεῖς, παμμακάρε Ἐπιφάνιε, ἐπιποθῆσας ζῶντι λαβῶν Θεῷ, τῷ θείῳ δρόμῳ πιστῶς προσέδραμες, ἔ. ἐδέξω σύμβολον, τηλαυγὲς παρόλβιε, τῆς μεκρῶν σε πεδῆλων τὴν ἐκτωσίαν.~

Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ἀγίον Χειρὸν, ἀγίως ἀπεκύνσας. ἀγιωσιῶν ἀγιον σκήνωμα, τὸν ἐν Ἀγίοις ἀπαυόμενον. ὁ βοῶμεν Ἀγίος, ὁ μαὸς ὁ ἐμψυχος, τῆς ἀφράγυσσας δόξης φιλανθρώπου.~

ἡχ. ἡχ, γ. Θεῆς πίστεως ὁμολογία.

Εἰς τὸν δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν, Πατὴρ ἐπλήσας, ὁρθοδοξίας, ταῖς διδασκαλαῖς σε αἰρέσει φεψάμενος, τῆς ἀσεβείας τὸν δρόμον ἐπλήρωςας, ἔ. σὺ τῷ Παύλῳ τὴν πίστιν ἐτήρησας. Ἐπιφάνιε, Χειρὸν τὸν Θεὸν ἰκέταί, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἡμῶν.~

Καὶ τῆς ἐορτῆς.

Ω. δὴ, δ. Ὅσος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Εἰς τὴν ὡς δόλος προσελθὼν τῷ Βασιλείῳ ματι ὑποστῆθης δι' αὐτῆς. ἔ. κληρονόμος γεγορῶς, Θεὸς Ἐπιφάνιε, Σ τῇ Χειρὶ σου.

κληρονόμος γεγενῆσθαι, Θεοπρεπῶς αὐτῷ
πολιτάσταμος :-

Ο ῥα σὺ πολὺ ἠγλαΐσμερόν τὸ πρόσωπον,
ἐκ ἀπορρήτως ὁ Ποιμὴν, δόξῃ ἐκ γέφει
ὑπρεπεί, τὴν ἐνδοξὸν καρὰν σὺ ὑπὸ ρυῖος,
κατεγεμμένῳ αἰοῖδιμε, τῆς καθαρᾶς σὺ
καρδίας τὰ σύμβολα :-

Υ Πῆρξας δοχείου θείας χάριτος Ὅσιε, Σ
διεσκόρπισας σαφῶς, πλῆτον τὸν πρό-
σκαιρον Χριστῶν, ἐκ ὁλβον αἰώνιον, ἐν Οὐ-
ρανοῖς ἀσύλητον ἐδουλεύσας, ὡς ὁρᾷ ἄγ-
χις κειτὴς Ἐπιφανίε :-

Θεοτοκίον.

Α Γίωρ Ἀγία Θεοτοκε παύμνητε, ἡ
προδοκία ἡ ἐν ὁμῶν, ἐκ Σωτηρίας ἡ
πιστῶν. ἐκ σὺ ἀμβλάσῃς, ὁ Λυρωτὴς ἐκ
Ζωοδοτῆς Σ Κυρίου, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
ἡ ὑμνήτωρ σε :-

Ω δὴ, ε. Ὁ φωτίσας, τῇ ἐλλάμψαι.

Ο Σίως σὺ, τὴν γαστέρα ἐν ἄρτῳ ἐκ ὕδατι, ἐ-
κ γένεσας, κεχρημένος ὡς ὁ φῶς τῷ ἁλα-
τι, ἐκ παθῶν ἐκράτησας, σαρκὸς ἐν σώματι
τὸν βίον, ἡ Ἀσώματων μιμήμενος :-

Κ Αὐτοκτερας, ψυχομένους τῷ δίψαι ἐν
καύσῳ, ἐκ ἡμείψω, ὑπρεπῶς ἡ
σημείων ἀρχόμενος, ὡς θοράπῳ ἀειτός,
τὸν σὸν μιμήμενος Δεσπότην, ὕδαρ εἰς οἶ-
νον Μακαρίε :-

Υ Πεδράσας, τὸ κερὸν ἡ ἀνθρώπων δο-
ξαρίον, Σ ἐρημον ὡς ὁρᾷ ὁ σὸς Δεσπότης
κατωκῆσας. πείρασμοῖς δ' ἐχώρησας,
δεσποτικῶς πρὸς πάλιν ἀοράτως, τὸ ἀδύ-
μεν σὺ μόνον :-

Θεοτοκίον.

Α Γάλλονται, ἑραῶν αἱ δυνάμεις ὁρᾷ-
σαι σε, ἀφραΐονται σὺ αὐτοῖς ἡ
βροτῶν τὰ συσῆματα. τῷ γὰρ τόκῳ λῶν-
ται τῷ σῶ Παρθένε Θεοτοκε. ὅν ἐπαξίως
δοξάζομεν :-

Ω δὴ, ς. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Α Αἰμόρων σε οἱ μίμνται ἐκύκλωσαν, τῆς
Ἀ γὰρ οἱ ἀπὸ γομοῖ, τὸν Δεσπότην
δ' ἐκμιμνέμενος τὸν σὸν, τὸν ἀδικεῖν ἄρ-
τάδ' ὀρέσας, ἐκ διφαι, ἔδειξας Πατὸρ τὸν
ἐτόροφθαλμον :-

Ο Πλάσῃς σὺ ἐν σοὶ ἄρα παυόμενος, τῇ
Πράματός σε ὄργῳ, καὶ Θεὸν ὡς
Μωϋσῶν τῇ Φαραῶ, ἔδειξεν Ἀράβων τοῖς

σκηνώμασιν. παραληθῶς ὡφθῆς τὸν ῥο-
πον σὺ Θεομίμητος :-

Γ Τρέσει σε τὸν Ἀστυρίων ἄμακτα, τὸ
Πνεῦμα διωκόμενον, ἐκρημάτισε δὲ
Ἀγγελος τῆς σῆς, Πατὴρ ἀρετῆς ἐκ θείας
χάριτος. τῆς γὰρ αὐτὸν οἶδε δοξάζειν Θεὸς
δοξάζοντας :-

Θεοτοκίον.

Ε Ὑφραίονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχαρτε,
τῇ γένεσι οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀ-
πολαβοῦντ' ἀπὸ σῆς, λῶν ἐκ παραβάσεως ἀ-
πώλεσαν. σὺ γὰρ Ἀγνή, ἐκ πρὸ τῆς τοκῆς
μὴ γέννησιν :-

Ὁ Εἰρμός.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐχάτη.

Κοιτάκιον, ἡχ', δ.

Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ι Ἐραρχῶν τὴν θαυμασίῳ ξυνορίδα, ἀ-
μύφημῳ πρὸς τοὺς καταχρέως, σὺ
Γόρματ' τὸν θείον Ἐπιφανίον. ἔτοι γὰρ
κατέφλεξας, ἡ ἀθέων τὰς γλώσσας, Σ
δόγματα σοφώτατα, ἀνεκέρυσας πᾶσι τοῖς
ὀρθοδόξως μελπεύσιν αἰεὶ, τῆς ἀσεβείας τὸ
μέγα μυστήριον :-

Ὁ Οἶκος.

Ω Σίφρων καλλοῦν, Σ δόξας ὀρδο-
δόξων, δυάδα τὴν Ἀγίαν τιμῶμεν
ἀξίως. ἔτοι γὰρ ὡφθῆσαν ἡμῖν πύργοι ἀσ-
φαλείας, κατ' ἐχθρῶν ἡ ὁράτων, ἐκ ἀ-
ράτων πάντοτε, τῆς πίστεως φυλοὶ ἀκλο-
νητοί, Σ τῆς Ἐκκλησίας θείος κόσμος. ὅν
φορεῖς ὀρθοτομεῖ ἀθύμως βυῶσα, ἀφρα-
θῇ ἐν ἐμοὶ τὸ Πνεῦμα με ὅπως, τὴν το-
λῶν με ὡς ὁρᾷ περὶ ἀπολαβῆς, λῶν Αἰ-
ρετικοὶ διερρήξας μὴ ὑμνήτωρ :-

Τέλος.

Τῆς ἀσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Τῷ αὐτῷ Μῶνι, ιβ. Τῇ ἐν Ἀγίοις Πα-
τὸς ἡμῶν Ἐπιφανίᾳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κων-
σταντίας τῆς Κύπρου. ἡ.

Φαίει Ἐπιφανίος ἐν Κύπρῳ μέγας,

Κλέος παρ' αὐτῇ ἐκ θαυμάτων ἔχει μέγα.

Τῇ δύο ἐκ δεκάτῃ Ἐπιφανίου μόρος εἶλε.

Ο Τὸς ὁ μέγας ἐκ θαυμάτων Ἐπιφανίος.
ἡ χώρας γεγομε Φοιμῆς ἐκ πόριονίδος
Ἐλάθροπόλεως, γομέων αὐτεργῶν. φα-
φείς δὲ ἐν οἰκίᾳ μικρᾷ, ἐκ οἰᾶν ἔχοιεν περὶ
τῶν ἀνθρώπων ἐκ γηπόμεν, αὐτὸς τῇ κτ' Θεὸν
διελαμψεν ἀρετῇ, Σ εἰς τὸ ἀκρότατον ὑ-
ψος, τῆς κατ' ἀσεβείαν προήχθη πολι-
τείας. Τῷ γὰρ γομέων αὐτῇ, τῇ τῇ μόμῃ

ἀναπομεινάτων λαρεία Σκια; καὶ μὴ
διωκόμενων ἰδεῖν τὸ φῶς τῆς χαρίτος, αὐ-
τὸς πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν ἔδραμνεν,
μικρὰς δ' ἀξίμους ἀφορμὰς. Κλεοβίος γάρ
τις, ἰασηνὲς αὐτῷ τὴν πληγὴν, ἡ
ὑπέστη καὶ τὴν μὲν, ἀτάκτως πεσόντος ἀ-
πὸ ὑποζυγίου, ἔ' ἐπωχῆτο κατασκιρτή-
σατος, ἔ' αὐτῷ δὲ τῷ ὑποζυγίῳ θαυμα-
στός, τότε μὲν, ἀμφίδοξον ἐν διαλο-
γισμοῖς ἔ'χε τὴν γνῶσιν, ἔ' τὸ λοιπὸν δ'
πάρῃ τῇ τῷ μόμῃ προσέχε δ' ἐλπίς. ὅς οὖν
δὲ Λακκιανῶν τιμὴν μορῶντι ἐντυχῶν, εἶ-
δεν αὐτὸν, περὶ ἐντυχῶν, ζή-
τηντι αὐτῷ βρῶσιν φαγεῖν. ὁ δὲ Σ' ῥιβώ-
μιον ἐπέδωκε Σ' αὐτίκα, ἀρωγὴν ἐκείνῳ
τολῇ, τῷ Λακκιανῷ ἐμεδύετο. Σ' ταῦτα
θεασάμενος Ἐπίφανιος, τῇ τῷ Χριστι-
ανῶν πίσει προσέρχεται, Σ' τὸ Ἀγίου
Βαπτισμα παρὰ τῷ Ἐπισκόπῳ δέχεται.
τὰ δὲ ἐρτεῦσαν, δισέφικτον ἐν ἐπιτόμῳ
πάντα πόριλαβῆν, τὰ θαυμάσια ἃ εἰρ-
γάσατο. τοσούτων δὲ εἰπεῖν μόμον δέξιν ἀ-
μαγκαῖον, ὅτι κομιδὴν μέος ὡς τῇ ἡλικίᾳ,
τὴν καὶ Χριστὸν πίσει ὑποδεξάμενος, δι-
δύς μορῶν ἐσίως, πάντας τὴν κατ' αὐ-
τὸν ὑπόδηλασαν, ἐγκρατεῖα Σ' πόμοις ἀ-
σκητικοῖς, ἔ' εἰς τὸ τέλειον τῆς ἀρχιέρω-
σιῆς γερόμενος, κατάλληλον ἔ'χε τὴν
πράξιν, τοῖς προβεβιωμένοις, ἐν μὲν γὰρ
τοῖς παρελθούσιν, ἀσκητικῶν διαγωγῶν,
Σ' πλήθην θαυμάτων, ἔ' θ' ὁρατῶν πολ-
λῶν ἀδ' ἐμνῶν ἐργάσατο. ἐν δὲ τοῖς καὶ
τὴν ἰδρωσύνῳ, αὐτὰ τε ταῦτα, Σ' διδα-
σκαλίαν ὀρθῶν, Σ' συγγραμμάτων πλή-
θην πάντας ἐπαίδευσεν. ὑπὸ δ' ἔ' πολλὰς
ἔ'ξευρε τὴν πειρασμὸν παρὰ τῷ κακοδόξῳ.
ζήσας δὲ ἐν περὶ πρὸς τοῖς ἑκατὸν, ὅτι
μὴ ῥιπῇ, ὡς αὐτὸς Ἀρκαδίῳ τῷ Βασι-
λεῖ ὀρωπῆσαντι ἀπεκρίματο, τῷ Κυρίῳ
τὸ Πνεῦμα παρέδετο, ἐκ ἐν τῷ οἰκίῳ δὲ
θρόνῳ καὶ τὴν τῷ Χρυσόστομῳ αἴτησιν, ἐ-
πεὶ τῇ κατ' ἐκείνῃ ἔ'ξευρε συνήμεσε, τὸν
δὲ φασὶν ἀτιγράψαι μὴ δὲ αὐτὸν τὸν τό-
πον πρὸς ὃν ἀπέσταλτο ὑπόδρομος φθά-
σαι κατιδεῖν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύ-
μαξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ,
τῷ ὅντι ἔ'δον τοῦ Ἀγίου Φιλήμο-
νος:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῇ ἐν Ἀγίοις Πα-
τρὸς ἡμῶν Γόρμας Πατριάρχῃ Κωνσταντι-
νουπόλεως.

Χαίρων ἀφ' εἰς γλῶ Γόρμας Σ' τὸν θρό-
νον,

Γ' ἡς Διμυργῶ τὸν θρόνον χαίρει βλέ-
πων.

Ὁ ἴστος ὑπῆρχεν ὡς Ἰσχυριανῶν τοῦ Πα-
τριάρχῃ ἀνδρὸς περιφανὸς καὶ περι-
βοήτης, καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν Ἡρακλεί-
τῃ Βασιλέως, πλείστας ἀρχὰς δημοσίας
προσάξατος. ὅν θαυμαδέρτα παρὰ τῆς
Συγκλήτης, διὰ τὴν ἀκραν ἀσέβειαν, ὁ
ἐγγυος Ἡρακλείς ζηλοτυπίσας ἀπέκ-
τειρε, καὶ Γόρμας ὡς αὐτῷ βραχύ-
τατον ὄντα ἀνέχνησε, καὶ τῷ κλήρῳ τῆς
μεγάλῃς Ἐκκλησίας κατέλεξε. ὁ δὲ ὡς
ἐρμαῖον ἡγεσάμενος τῷ συμβατί, ἐπέδω-
κεν ἑαυτὸν τῇ τῷ θείῳ γραφῶν μελέ-
τῃ. τάχῃ δὲ φύσεως καὶ πόμοις ἐμδελε-
χέσιν, ὅτι πλείστον προελθὼν γνῶσεως,
καὶ τὸν βίον ῥυθμίσας καλῶς, πρῶτον
μὲν χειροτονεῖται τῆς ἐν Κυρίῳ Ἐκ-
κλησίας Ἐπισκοπῆς, ἔ' σχεδιάσας τὴν
βαθμὸν, ἀλλ' ἀκολοθία καὶ τάξει ὅτι
τὸ τέλειον προελθὼν. Ἐπεὶ δὲ τῷ
Ἐκκλησιῶν ἐμφρόνως ἐπιστάσις δεομέ-
μων, καὶ ἀνδρὸς λόγῳ καὶ πράξει κα-
τηρτισμένῳ, ἀπὸ τῆς Κυρίως, πρὸς τὴν
μεγάλῃν Κωνσταντινουπόλεως καθεδρὰν
ἀνάγεται. Ἐνθα πολλὰς διδασκαλίαις
τὸν λαὸν καταρτίσας, καὶ τὰ βαδύτε-
ρα καὶ ἀσαφῆ τῆς Γραφῆς ἐρμηνεύσας,
καὶ παρηγορητικοῖς καὶ ἐγκωμιαστικοῖς λό-
γοις τὰς τῶν πεισῶν Ἐκκλησίας φαιδρύν-
μας, καὶ μελωδίαις καὶ ᾄσμασι, τὸ ἐν
ταῖς ἀγρυπνίαις σκληρόν τε καὶ σιωπῶν
καταθέλγας, ἐπεὶ Ἀέων ὁ Ἰσχυριανῶν τὴν
τῶν Ρωμῶν ἀρχὴν τυραγνίσας κατέ-
χε, καὶ Θεὸν πρῶτον ὑβρίζον ἤρξατο, ἔ'
τας ἰδρὰς εἰκόνας καθελεῖν ἐπεχείρησε,
καὶ ἔ'τε κρείττοσιν ἀποδείξεσιν ὡς δὲ
προσκυρεῖσθαι ταύτας Σ' τιμᾶσθαι ἐπέ-
δετο, ἀλλὰ καὶ τὰς σωταχθεῖσας βί-
βλιν ὑπὲρ τῶν Ἀγίων εἰκόμων κατέκαυ-
σε. σιωπῶν ὅν ὁ Ἀγιος, ὅτι κωφῶν τι-
μι καὶ ἀμαρτίαι καὶ ἀνομίαι παραινεῖ, θεὸς
ὅτι τῆς ἰδρὰς φανέρησε τὸ ὠμοφρόνιον αὐ-

τοῦ, ἐν ἰδίῳ τῷ γερόμῳ οἴκῳ, τὴν ἡσυχίαν ἠσπασατο, καὶ ἐν γῆρᾳ καλῶ τὸν βίον κατέλυσεν, τοῖς ἐμμενέοντα χροίοις προσεπιβάς, καὶ παρ' αὐτῷ τὴν ἐκφοράν, τοὺς προσευγίσαντας αὐτοῦ τῷ λειψάμῳ, παρτοίωμ ἀπαλλάξας παθῶν, καὶ μετὰ τὴν τούτῃ κατάθεσιν, τοῖς πιστοῖς ἰάματα βρύον, κατετέδην ἐν τῷ ἀγαθῇ Μορσινείῳ τῆς χώρας. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σιῶαξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Παρμενῆ ἐπὶ τῷ ἐπιτά Διακόμῳ, καὶ τῆς Ἀγίας Μαρτύρου Εὐδαλίας.

Καὶ ἁθλήσας τῇ Ἀγίᾳ Μαρτύρῳ Κοίμῃ τῇ θαυματουργῇ, ὅ τῇ Ἀγίᾳ Τρωαδίᾳ, ἐ κοιμήσας τῇ Ἀγίᾳ Ἀρδρομίου Σ' Ἀθανασίας, ὅ Θεοδώρῳ πρεσβυτέρῳ Ἀρτιοχίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἁθλήσας, τῇ Ἀγίᾳ Γερομαρτύρῳ Θεοδότῳ Ἐπισκόπῳ Κόρωνας τῆς Κύπρου.

Ὁ Ἰσὺς ὡς ὁ Λυκίῳ Βασιλέως, ὡς παρασας, βεβήκοις τύπεται, εἰτα κρεμάται, ἐπὶ κραββάτῳ σιδερῷ πυρωθέντος ἀπλῆται, ἐν φυλακῇ βληθεῖς, τῇ διωγμῇ παυσάμενον, δόγματι τῇ μεγάλῃ Κωρσαστίᾳ, ἀπελύθη τῆς φρενῶν. ἐ δὺ ἐπιβίως ἔτη, πρὸς Κύριον ὤξεδιμήσε·

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὡ δὲ, ζ. Σὲ μνηστὴν Θεοτόκε.

Ὁ Κ' θεῖκῃς, δεξιάς δεξάμῳ, τὴν τῇ θαυματῶν δωρεῶν, τοῖς αὐτῶν σε χορηγεῖς, Πάτρ' τὰ ἰάματα, ἀπασαν ἀφθόρως τε, ὡς ὁ Δεσπότης σοι ἔταξεν, ὁ αἰρετὸς τῇ Πατρίῳ, Θεὸς ἐν ὑπὲρ ἐμδοξος·

Ἦ ἴπτε ποδῶν, οὗ προσκυληνδόμενος, ὁ Ἀστυρίων Βασιλῆς. ἀλαβεῖσθαι γὰρ ἀρετῶν, οἶδε καὶ πολέμιος, ἅπας ὑποπίπτει δέ. οἷς ἐροικῶν Χριστὸς ἀπαπαύεται, ὁ αἰρετὸς τῇ Πατρίῳ·

Ὁ γος σιγᾷ, τῇ κατορθωμάτων, ὅ τῇ θαυματῶν τὴν πληθύν, τὸ κατ' ἔπος ἐ διωνθεῖς, φράσαι παῖμα-

καίετε, ψάμμοι ὑπὲρ ἐβν γὰρ, ὡς ὁ Χριστὸς σοι δεδώρηται, ὁ αἰρετὸς τῇ Πατρίῳ·

Δόξα.

Ἦ Τεφεγγῆς, εἰαία ἄλκτος, ἀπειρομ πέλαγος φωτὸς, ἐποπιδόοις σὺς ὑμνῆτας, ὁ ὑπὲρ ψάμμοις ἀφθόρος Πατὴρ Τίος, ἐ Πνεῦμα σιναῖδιον, ὁ αἰρετὸς τῇ Πατρίῳ, Θεὸς Σ' ὑπερεμδοξος·

Θεοτοκίον.

Ὁ Ἰ' Ἰακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς καταμοεῖ. διὰ σὺ γὰρ ὡς τῆς γῆς, ὁ ὑπὲρ ψάμμοις, ὡφθῇ τοῖς ἀνθρώποις τε, σιναμεσράφῃ ὡς ἡνδοκῆσεν, ὁ αἰρετὸς τῇ Πατρίῳ·

Ὡ δὲ, ἡ. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Ὁ Ἰ' τῷ λόγῳ ἠλεγξας σοφῶς, αἰρέσεωμ τὴν πλατύν, ἐ φέγγει τῆς ἀσεβείας, ἐφυγάδῶσας αὐτῷ, βοῶν Ἐπιθαμίε, ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Ὁ Π' Ἰσὺς ἡρθῇς ὑψηλῇ. παθῶν γὰρ βασιλεύσας σαρκός τε ἐπικρατήσας, σὺ ἐποίμας Χριστοῦ, κραυγάζων τὸ ποίμνιον, ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα·

Ὁ Ὁράετο πᾶσα μοῖρα, Σ' λογικῇ ἁσία, τῇ μνήμῃ τῇ Ἰσὺς, ἐ θεράπομος Χριστὸς, πῶς ἀπακράζουσα. ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον·

Ὁ Ἐαρέσως σὺ θεολογῶν, ὡς ἄγκυραν δογμάτων, τοῖς πᾶσι θεολογίᾳ, καταλέλοιπας τὴν σιῶν. δι' ἡς ἀπαμείλομῃ, ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα·

Θεοτοκίον.

Ὁ Αἴρε Ἰσὺς ἐμδοξε Θεῷ, πιστῶν χαίρει τὸ τέχος, δι' ἡς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ὤξαμέτειλε Χριστὸς, τοῖς σὲ μακαρίζουσι ἐ βοῶσι, πάντα τὰ ἔργα·

Ὁ Ἐἰομος.

Ἐν καμίνῳ παῖδ' Ἰσραὴλ.

Ὡ δὲ, θ. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου. Ὁ Ἰσὺς πρακτικὸς ὁ βίος σου ἐ θεωρίας Πατρός οἱ λόγοισι σου, τῷ θεόφρομι ὄντως λαῷ κατελείφθῃσιν, Ἐπιθαμίε μάκαρ αἰοδιμε. διόσε ἐπαξίως, ἀνὰ φημοιῶν μακαρίζομῃ·

ΚΤ' μὲν τῆς Χειρὸς προΐσας, τῆς Ἐκ-
κλησίας ἐμδοξε Ἐπιφανιεῖ, κατὰ νου-
σον τὸν κατ' αὐτῆς ἐγειρόμενον, ταῖς πρεσ-
βείαις σε ἄγειον κλυδωνά, ὡς ἔχω παρρη-
σίαν, πρὸς τὸν Δεσπότην ἐφιλάρθρωπον.

Πᾶς ἡμῶν Α' γὰρ τῶν Α' γιε, Μομαρχικῆ
φίαις ἡ πάντων δεσπότης, τοῖς ὑμνοῖς
σε ὡς ἡμῶν πταισμάτων συγχώρησι, ἐπὶ
βίαις πάντες τὴν κατάστασιν, ἀπείραστον
παράχῃ, ταῖς τῶ Ο' σὺ σε ἐπιδόξουν.

Θεοτοκίον.

Πᾶς ἐγκωμίων Παμάγμε, νόμος ἡ τῶ
ταῖς τῶ μεγέθει τῆς δόξης σε, ἀλλὰ Δέ-
σποινα, παρ' οἰκετῶν ἀναξίως σε, ὅτι ἀ-
μοιβὰς δέ σοι προσφθόρομενον, προσδέχῃ Θεο-
τόκε, μετ' ἀμεμίας τὸ ἐφύμριον.

Ο' Εἰρμός.

Τὸ ὑπομνήσας αὐτῆς λοχείας σε.

Ἐξαποστειλάριον τῆς εὐρυφίας, ἐπὶ ἡ λοιπὴν
ἀπολαύσια ὡς συνήδον, ἐπὶ ἀπολύσει.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ζῆται εἰς Γ' ὁρᾶρχας.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Μηνὶ τῶ αὐτοῦ, γ'. Τῆς Ἀγίας Μάρτυ-
ρος Γλυκαίρας. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἡ-
μεῖς εὐρυφίας, γ'. ἐπὶ τῆς Ἀγίας, γ'. ἡ Χ', δ.
ὡς γενησὶ ἐν Μαρτυρίᾳ.

Αὐτὴν πόρῳ ἀδελφείας, τὸν Δεσπότην
μερὺμφάσαι, παρθερίας κάλλεσι δια-
λάμπουσα. ἐπὶ ὡς ὁρᾶ προΐκα προσήγαγόν,
αὐτῇ παραοίδιμε, ἡμῶν μελῶν τὴν ἐκκοπήν,
ἐπὶ τὸν βίαιον θάνατον. ὅθεν ἔτυχόν, ἡρα-
μίων θαλάμῳ Γλυκαίρα, δυσωπῶσα τῇ
σωθῆναι, τὴν σε πρὸς μακαρίζοντας.

Ως ἀνδρείον τὸ φρόνημα, ὡς γενησὶ ἡ
ἐμδοξείας, τῆς ψυχῆς σε ἐμδοξε ἐμαπέ-
φινεν. ἐπὶ ἀδελφείᾳ γ' σώματος, προδύ-
μῳ δὲ πρᾶματι, τὸν ἀρχεκάκον ἐχθρὸν,
κατεπάτησας λέγῃσα, σὺ εἰ Κύριε, ἡ ἰσχύς
ἐπὶ τὸ κλέος ἡμῶν δάλω, ὁ δυνάμει ἀντή-
τῳ, τὸν ἰσχυρὸν ὡς πωσάμενος.

Ο' μοῖον.

Οτ' ἡμῶν ἐδὲ κίρδιος, ἀλγεῶν ἡ ἐπί-
τασις, τῆς ἀγάπης ἐμδοξε ἡ κατ' ἰσχυρᾶν,
Χειρὸς χωρεῖσαι αἰοίδιμε, ἡ καθεύδει βίαι-
ος, ἐδὲ κάμιμος πυρός, ἡ ἡμῶν λίδων κατὰ-
στῶσις. ὅθεν δεδεξάμενος Θεὸς δέσπον δόξου.

Γλυκαίρα, ἐπὶ γῆς ἐπὶ τῶν ὑμῶν, πρὸς
τὴν ζωὴν μεταβέβηκας.

Δόξα, ὡς ἡμῶν. τῆς εὐρυφίας. ὡς ὁρᾶ. τῆς εὐ-
φίας. τὸ αὐτὸ, ἐπὶ τὸ, Θεὸς Κύριος.
Εἰς τὸν ὁρᾶρον μὲν τὴν συνήδον ἡμῶν. τῆς
εὐφίας. οἱ καμῶν τῆς εὐφίας, ἐπὶ τῆς ἀγίας.

Ὡς δὲ, α'. ἡ Χ', β'. Δεῦτε λαοὶ ἀσωμῶν.

Ως ἀρετῶν, σήμερον ἐπὶ τῶν θαυμάτων
αὐτῶν, τὸν μυστικὸν πληρώσας, κρα-
τῆρα πάσης γλυκαίρας ἡ Μάρτυς, εἰς πό-
σιν ἀφροσύνης πρὸς προσκένκλῃται.

Αρτυρικαῖς ἡ γλαῖς μεν λαμπρότησι,
τῇ καθαρῇ παρίστας, Μάρτυς μυμ-
φίως, ψυχοφθόρῳ πταισμάτων, αἰ-
τῶσα λυρωθῆναι τῆς ἀμυμῆρας σε.

Πρὸς αἰκισμῶν, πρὸς ἀλγυδίας πρὸς
μάστιγας, πολυειδῆς ἀποτόντος Μάρ-
τυς ἐχώρησας. συνδύσας γ' εἶχες, τῇ
πράματι τὴν χάριν ἐπὶ συναρῆσας.

Θεοτοκίον.

Ενώσεως Θεῷ, ἀπαρτες κατεπλητίσθη-
μεν, οἱ ἐπιγρόρτες Δέσποινα, σὲ Θεο-
μήτορα. ἐπὶ Κυρίᾳ τιμῶμεν, τοῖς πράγ-
μασι τῆς λόγῃς ἐπισφραγίζοντες.

Ὡς δὲ, γ'. Στόρεωσον ἡμᾶς.

Αὐτὴν αἵματα Χειρὸς ὡς ὁρᾶ ἀρώματα,
ὡς μύρα, κομίσας Ἀδελφὸς, ἀω-
δία προσυνέχθης αὐτῇ, πλημυρῶσα τοῖς
πᾶσι τὰ ἰάματα.

Επὶ φράσθῃ μόντῳ ἐπὶ τοῖς ἀγῶσι σε, Μαρ-
τύρῳ, καλλώπισμα ὁ Δεσπότης. ἀ-
φροσύνῳ ὅθεν θείᾳ σε, τῶν πρὸς ταῖς
καρδίαις ἐπεβράβυνεν.

Θεοτοκίον.

Επὶ ῥάγῃ τῆς ἀρᾶς Θεοχαρίτωτε, τὸ πᾶ-
λαι, μεστέχον ὡς ἔχθρα, ὡς ἡμῶν
μῖσται τῇ τόκῳ σε, ἐπὶ Ἀγγέλοις συνήδον-
μεν οἱ ἄνθρωποι.

Ο' Εἰρμός.

Στόρεωσον ἡμᾶς ἐπὶ σοὶ Κύριε.

Ὡς δὲ, γ'. Ο' ὑψώσεις ἐπὶ τῇ Σταυρῷ.

Ως μὲν τῶν τερπνῶν προορῶσα,
τῶν ὁρῶν τὸ ῥᾶν ὁρᾶ παρὶδῶσα, ταῖς
θεῖαις ὡς ὑψώσας ἐλπίσι τὸν μῦν. ὅθεν
πρὸς τὸ γάδιον, τῆς ἀδελφείας Μάρτυς,
χαίρῃς εἰσέδραμες, ὡς τὸν ὅφιν καθεύ-
λες, ὡς ἀρεπλέξω μίχης ἀπρεπῆ, ὡς Γλυ-
καίρα τὸν ἄδυτον ἔφραμον.

Καὶ τῆς εὐρυφίας.

Ὡς δὲ,

Ω, δὴ, δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ω ἢ παθῶν ἀποκτείνουσα, τὴς ἀορά-
της θῆρας Γλυκαιρία, ὀρωμένε θῆ-
ρας ἐκ ἐδειλίαςας :

Ο ἢ ἐκέρυττῶ Κύριον, πρὸ ὀφθαλμῶν
ὀρώσα Αἰδοφόρε, ὑπὸ εἰδὼν πάντων
τῶν αἰδήσεων :

Θεοτοκίον.

Ο ἢ προσάτισε Δέσποια, Σ τῆς ψυ-
χῆς Παρθένε προσδοκίαν, ἀσεβῶς
πλετῆρτῶν ἐκ αἰχμωθήσονται :

Ω, δὴ, ε. Οὐ φωτισμός.

Φ Ὁ βουρ Θεῶ, ἐν γὰρ εἰ διαποίας εἰσδε-
ξαμένη. Πνεῦμα Σωτηρίας ὁμολο-
γίας, ἐμπτύειν, ἔτεκῶν γενηματόφρων,
παραδόξως εὐδὲως ἀθλήσασα, Σ τὰς ἐ-
μαρτίας ἀρχὰς θριαμβύσασα :

Ο ἢ τὸ σεπτὸν, ἐμακάριον πάθος ἐκ-
μιμημένη, ἡ δὲ ἀπαθείας σοι συναφ-
θεῖσα, πάχει προθύμως, ἐν πυρὶ βεβλη-
μένη, ζωοδότα Χριστὲ, κραυγάζουσα, ἐ-
τόρον ἐκτός σε Θεὸν ἐκ ἐπίσταμαι :

Θεοτοκίον.

Η ἢ Φωτεινὴ, τῆς ἡλίου μεφελὴ λάμψον
μοι αἴγλιω, λύσσαυ τὸν ζόφον τῆς
ἀμαρτίας, δίδου μοι χεῖρα, Σ παθῶν ἐν
τῷ βόθρῳ Θεοτόκε κείμην ἐγείρον, μόνη
τῆς πεσόντος Αἰδῆς ἡ ἀνάκλησις :

Ω, δὴ, ς. Ἐμ' ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Αμπρωθεῖσα τῇ αἴγλῃ τῆς Πρώμα-
τος, Σ τῆς καθαρότητος ταῖς ὠραίο-
τησι, κεκοσμημένη ἔμδοξε, τῷ Δεσπότη
Χριστῷ νῦν μαρίζασαι :

Ο ἢ καλὸν ὅντως ἀθλον ἀψύσασα, ἐ τῆς
ἀσεβείας τὸν δρόμον τελέσασα, δι-
καιουμένης εἰληφας, ἐκ Θεῶ τὸν ἐπάξιον
εἶφον :

Θεοτοκίον.

Νωστὶνὸν ἀφροσύνῳ γινώσκωνσε,
Πάναγχε παθῶν τῆς ἀγροίας τὸ κά-
λυμμα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Δέσποια,
ἀποτίθεμαι δόξα τῷ κράτει σε :

Οὐ Εἰρμός.

Ε μ' ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος.

Κορτάκιον τῆς εὐροπῆς.

Τῷ αὐτῷ Μιῶνι, γ. Τῆς Ἀγίας Μαρ-
τύρος Γλυκαιρίας.

Θ ἢ τὸ πικρὸν δῆγμα τῇ Γλυκαιρίᾳ,

Τὸ πόνυγκάζον ὡς ἀληθῶς λὺ μέλι.

Τῇ δεκάτῃ τριτάτῃ, τὴς δάμασε Γλυκαι-
ρίῳ.

Τῇ λὺ ἐν τοῖς χέροισι Ἀρτωγίμῳ
τῆ Βασιλέως, Σ Σαβίνῳ Ἡγεμό-
μος, ἐν Τραϊανῷ πόλει. Θύοιτος οὐ
τοῦ Ἡγεμόνος ἐν τῇ πόλει, αὐτῇ ἐπι-
γράψασα ὧν τοῦ μετώπου τὸν τίμιον
Σταυρὸν, ἦλθε πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, Χρι-
στῶν ἐαυτῷ Σ δέλλῳ τῆ Χριστὸς ὁμο-
μάζουσα. Σ τῆ Ἡγεμόνος αὐτῇ παραι-
νήτος θῦσαι, εἰσελθῶσα ἐν τῷ Ναῷ,
ἀξάμεν τῷ Θεῷ, κατέβαλε τὸ τῷ Διὸς
ἄγαλμα εἰς γλῶττι σιωέριψεν. οἱ δὲ συ-
μῶντῶν Ἐλλῶν λίθους ῥίπτοντες κατ'
αὐτῆς, ἐκ ἀφικνήντο αὐτῆς. Κρεμάται
οὐ ἐκ ριχῶν Σ ξέεται, καὶ τῇ εἰρκῇ
βλυθεῖσα, ἀποσπῶς διαμερεῖν κελύεται
ὧν ἡμέρας πολλάς. ἐνθα δὲ Ἀγγέλου
δεξαμένη ροφίῳ, εἶδεν κακὸν ἔπαθε, ἐ
δάμβος ἔλαβε τὸν Ἡγεμόνα ἐ τῆς μετ'
αὐτῆς, ἀρόντας πύμακα ἐ ἀρτῆς, ἐ γά-
λα, Σ ὕδωρ, ἀκριβῶς τῷ δεσμωθῆναι ἡ-
φαλισμέν. ἐ ὅπως ἐμβάλλεται ἐν κα-
μίνῳ πυρός, κατεμεχθῆναι δὲ ἀψώθεν
δρόσῳ, ἐσβέσθη τὸ πῦρ, ἐ ὀξέρχεται ἀ-
βλαβῆς. ὧν τέτοις δειροτομεῖται τὴν
κεφαλὴν μέλει τῷ μετώπῳ, ἐ δεσμεῖται
χεῖρας ἐ πόδας, Σ ὑποσφραγίστων λί-
θων, ἀποτίθεται ἐν τῇ φυλακῇ. ἐν-
θα ἐπιστάσις Ἀγγέλου λυθεῖσα τῷ δεσ-
μῷ, καὶ ὑγιῆς γεγομῆα τὴν κεφα-
λὴν, τὸν δεσμοφυλάκα ὀξέπληξεν. ὅς
παρ' αὐτὰ ὁμολογῆσας τὸν Χριστὸν ἀπετ-
μήνη τὴν κεφαλὴν. ἡ δὲ Μάρτυς πρὸς
τὸν Ἡγεμόνα ἀχθεῖσα, θηρίοις ἐκδίδο-
ται. ὡς ἐνὸς ἀφάμεν αὐτῆς, ὡς μὴ
φαιλῶναι μὴδὲ πληγῶν μὴδὲ μώλωπα,
ἀλλ' ἡ δῆγμα ἐ μόρον, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦ-
μα παρέδωκε, ἐ κατετέθη ἐν Ἡρακλείᾳ
τῆς Θράκης :

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ὁσὶς Παρὸς ἡμῶν
Σόργῳ τῆς ὁμολογητῆς.

Θ εἰς τιμῶν Σέργιος εἰκόνα φέρει,
Τ βρει, φυλάττον σῶον τὸ κατ' εἰκό-
μα.

Ο ἢ τὸς ὑπάρχων γένε ἐνδόξῳ Σ μεγά-
λε, μέγας ἐ τὴν ψυχὴν ἐγρωρίζετο.

παρίσταται οὐκ τῷ διώκῃ ὁ ἄθλος Βασιλεῖ, διὰ τὸ τὰς ἀγίας καὶ ἰδὼς ἐκόμενος προσκυνεῖν, ὁ χοῖρος αὐτῷ δεσμεῖται περιανχεῖος, καὶ τῆς ἀγορᾶς πληθύνει, ἀγεται ὁ περιάγεται, ὁ προπηλακισμὸς καὶ ὕβρις ἐγκαρτῶρε, ἡ προσόντων πάντων εὐφραίνεται, ὁ φυλακὴν προσάλασσε, ὁ παροικίαν αἶμα γυναικὶ ἐτέκμοις ὑπόφορίζεται, ὁ ἡρὸς ἐκ τῆς ἀλλοφίας δερμῶν κατεμυρῶν, θλίψις προσάλασσε ποικίλαις. ὁ δὲ κληθεὶς πρὸς Θεοῦ, ἀποληφόμενος ἀπεισὶν ἄξια γόνα παρὰ τοῦ ἀγνοομένου Χειρῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Οὐσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Πανσκήνῃ Εὐπισκόπῃ Συναδῶν. ἡ.

Ὁ Πανσκήνῃ παῦσιν ἁρῶν τῇ βίᾳ.

Παῦσιν κακῶν εὐρατο ἡρὸς ἐκ τῇ βίᾳ.

Ὁ Τὸς ὁ Μακάριος Πατρίδα μὲν ἔχει Πόλιν Αὐπάμεαν, γεμνήτορας δὲ ἡρὸς ἐπισήμων ὁ ἀγεῖν, ὁ τῆς ἀληθείας ἡρὸς Χειρῶν πίστεως ἰσοφίμης. Ἐπὶ δὲ μένος ὡς, ἡρὸς ὁ σιωτῶν δέσσει ὁ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν κατεδάμαζεν. ὁ δὲ καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑποδύεται, ὁ ρέφεται ἁρῶν ὁ βραχεῖ ὕδατι, ὁ ὁπιδάμα τὸ τῆς ἰατρικῆς μετόρχειται, σώματα ὁ ψυχὰς ὁμοῦ θόραπῶν. ὁ κατὰ δαιμόνων κρατᾶται, ὁ φυγάδας ἀποτελεῖ. ἀμβλώματα λύει, συγκεκυφώτας ἀνορθοῖ, ὁ ἑτόρα παραδόξα ὁπιδελεῖ θαύματα. ὁ δὲ τῆς παντα δὴ λα ποίσεως φήμης τῷ Προέδρῳ Κωνσταντινῆ πόλεως ἡρωθεῖς, Κυριακὸς δὲ ὡς ὁ μακάριος, τῇ Συναδῶν Ἐκκλησίᾳ, πρὸς αὐτοῦ χειροτονηθεὶς πέμπεται, ὁ αὐτίκα τῇ τοῦ λόγου σφειδῶν, τοὺς ρητοὺς λύκους ἀποδιώκει, καὶ τῷ τμητικῷ λόγῳ ὡς σεσηπὸτα μέλη τεμῶν, ἔξωθεν βάλλει, ὡς μήτιρα βλάβῃ ὁ τῷ ὑγιῖ προξερνήσωσιν. ὁ τῷ τοῖς ἑαυτοῦ ποιμνίοις τῷ ἀσφάλειαν αἶμα ὁ θόραπῶν βραβύσας, εἰς Κωνσταντινῆ πόλιν γίρεται, ὁ Μαυρικίῳ τῷ Βασιλεῖ ἐπτυχῶν, τοῦ σιωέχομτος αὐτὸν πάθους ἐλάθεροῖ, καὶ τὸ ἐπὶ τέλος ὁπὸ ὁρὸς ἡρὸς λίτρα μία τῇ Πόλει αὐτοῦ μετὰ σφραγίδος ἡρὸς, καὶ ἐγγράφου ἐπιδό-

σεως τὸν Βασιλεῖα πείθει δωρήσασθαι. ὁ παμίων δὲ πρὸς τὰ Συναδά, καὶ ἐπὶ τῷ Σόλιν γερόμενος, ὕδωρ ὁρὸς μὲν ἀραβλύσαι πεποιήκε, τὸ δὲ ὁρὸς ἡρὸς σιωδοιπόρων παραμυθόμενος. οὕτως οὐκ καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτεύσασμενος, ὁ πολλοῖς σωτὴρ γερόμενος, μεταλλάττει τὸν βίον, καὶ πρὸς τὰ ποδούμενα διαβαίνει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χειρῶν ὁ Θεός, ἐλέησον ὁ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ δὲ, ὁ Εὐχόμενος ἡρὸς.

Ὁ καλὸς Χειρῶν, ἐπὶ ὁρὸς ρητοῦ τῷ τῆς ἀγίας, καταμῶσα ἐπεπόνησας, τοῦτο ἐπὶ δέως ἀοίδιμε. καὶ δραμῶσα τῇ ὁπίσω, διὰ ἀθλήσεως ἔφαλλαν. ὁ λογιτὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ ἡρὸς Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Ραῖον ὁρὸς, ἡρὸς αἵματων ταῖς βαφαῖς πεποικιλμένῳ, περιδεμοῖν κατεπεδειξας, τῆς ἀσεβείας τῷ κόσμῳ, πᾶσιν ἀθλοφόρε τοῖς πίσει ἀνυμῶσι ὁ φάλλασιν. ὁ λογιτὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ ἡρὸς Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίῳ.

Ὁ Δέσε Αἰρῆ, πᾶσα φύσις ὑνυμῶν δοξολογῶσιν, ὁπὸ θαυμάζοντῶν τὸ μυστήριον, τῆς σῆς κινήσεως Αἰρῆ, καὶ χαρμορικῶς ἐκβοῶντῶν, τῷ ἐκ σῆς ἀπατέλαρτι. ὁ λογιτὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ ἡρὸς Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ δὲ, ὁ Τὸν ἐπὶ καμῖν τῇ πυρός.

Ὁ τῆς ἀγίας ρητοῦ, κεκτημένη ὁρὸς τῷ Χειρῶν ρημῖον, σεαυτῷ ἀθλοφόρε, ἐπὶ καθαρότητι μῆ, καὶ πόμοις θεοῖς ἐκαλλώπισας, ὁ τῇ ἡρὸς διατῇ μαρτυρεῖ.

Ὁ Σιωτῶν ἡρὸς μελῶν, ὁρὸς ὁρὸς ἐχθρῶν μῆχαργίας. ἡρὸς αἵματων ὁ ρῶσις, τῆς ἀθείας δερμῶν, χαιμάρῃς σοφῇ ἀπεξήραμε, πέλαγος θαυμάτων ἡμῶν ἀπαδεχθεῖσα.

Θεοτοκίῳ.

Ὁ ὁρὸς οἰκτεῖρησον ἡμᾶς, τὸν οἰκτῖρμον Θεὸν ἀποτεκοῦσα, ὁπὸ λόγον Παρθεῖν, πυρκαϊὰς λογισμῶν, παθῶν τε, ὁρὸς καύσωμα, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Αἰρῆ Θεοκῆτορ.

Εκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς
ἡμῶν Δέσποια, ἐ τὴν ψυχὴν, ζώ-
σον Παρθένε, τῶν ἐν πίσει ὑμνήτων σε :-
Ο Εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ εὐφρόνημα.

κα. ἡχ. γ. Τὴν ὠραιότητα.

Γωμισάμηνος χτ' τῆ ὀφews, ἔσῃσας
ῥόπαιον Μάρτυς Ἰσίδωρε. ἐκ τῆς Αἰ-
γύπτου γὰρ φωσὴρ, αὐγάζων τὴν ἀσέβειαν,
πᾶσι δ' ἑξαμέτειλας, τὰς κηρύσεις ποιήμε-
ρος, πρὸς τὸν ἀματείλατον, ἐκ Παρθένου
θεόπαιδος. δι' οὗ σφαιγιαθεὶς ἀθλοφόρε,
θύμα δ' ὠδῶν γεγενησάμενος :-

Ω, δὴ, δ. Σύμβη Χειρὲ Κύριος, σύμβη.

Ο Λογὸν ἐν σοὶ, τὸν Λόγον εἰσωκησάμηνος,
εὐρατιώτης ὡς ἀκαταγώμης, τυρα-
μικῶν ἡχοῦντας ὀφρῶν, Σ ῥόπαιφόρος ἐν-
τεῦθεν μάκαρ γερόμηνος, γεφάνης ἀμα-
ραήτης, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, παραιοῖδιμε
Μάρτυς Ἰσίδωρε :-

Εαρινῶς, καταδιώξας Ἰσίδωρε, τὴν
ἐχθρὸν σε, τήν τε κατελαίαν, τῶ φο-
βῶν ὅπλῳ τῆ Σταυρῶ, περικεφραγμένος,
ἰχυῶτε περικλυσάμηνος, ἐ τῆς μισήσαν-
τάς σε, ῥηλὸν δ' ὄντας κράζων. τῇ διω-
μει σε δόξα φιλαύθρῳ πε :-

Χριλατῶν, τὰ τῆ Δεσποτῆ παθήμα-
τα, ἐμνήσω, θάνατον ἐκδόν, τὸν
δι' αὐτὸν, θέλων ὑποσάει. ὁθεν ἀκη-
ράτης, ζῶντες Μάρτυς ἡξίωσεν, ὁ Κύριος
τῆς δόξης, δ' χορσὶν ἐπαπέδω, τὴν ψυχὴν
σε παμμάκαρ Ἰσίδωρε :-

Θεοτοκίον.

Ωματωθεὶς, ἀνακαιμίζει τὸν ἀνθρῶ-
πον, ὅλος ὅλῳ, Παύλῳ ἐνέμερος,
ὁ Πατρικὸς, κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ
τὴν οὐλὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμε-
ρος, ὁ πλέτω ἀσπλαγχνίας, ἐκκρίως
πτωχάσας, Σ πλατῆσας τὸν κόσμον
θεότητι :-

Ω, δὴ, ε. Ἰματί με ἀπώσω.

Ερεῖον προσήχθης, ἄμωμον ἐ τέλειον
τῶ σῶ Δεσποτῇ Χειρῶ, ἐ τυθεὶς προ-
θύμως, ἐ τὸ αἷμα σε ῥάσας Ἰσίδωρε, κοι-
μωμὸς τῆ πάθης, ἐ τῆς αὐτῇ μὴ βασιλείας,
λημματίζεις ἀξίως συμμέτοχος :-

Τραμύμερος Σῶτερ, τῶ παντοδυνάμῳ
σε ὁρῶν κατέσβεσε, τὴν ἀχλὺν τῆς
πλάνης, ὁ καλλίμικος Μάρτυς Ἰσίδωρος,

ἐκτμηθεὶς τὴν κάραν, σοὶ τὴν ψυχὴν τῇ
Ζωοδότῃ, ἀκλεῶς ἐπαπέδωτο Δέσποτα :-

Ραίζεται Μάκαρ, τοῖς σοῖς προτερή-
μασι ἡ Ἐκκλησία Χειρῶ, ἐ φαιδρύν-
μεταί σε, ταῖς τῶν ἀθλῶν ἐνστάσεσιν ἐνδοξε.
πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, σὺ γὰρ εὐεργετῶς μέλεις αἰ-
μάτων, ἀφ' ἧς ἀμερος ὦφθης Ἰσίδωρε :-

Θεοτοκίον.

Υπωθεῖσαι τὴν φύσιν, τὴν τῆς ἀν-
θρῳπότητος τῇ παραβάσει τὸ πρῶν,
Σ δεινῶς φθαρείσαι, Σ θνητῶν γερομέ-
λῳ ἀρέσῃσας, τὴν πηγὴν τεκῶσα, τῆς
ὑπὲρ ἡμῶν ἀδαμασίας, Θεοτόκε παμάμωμε
Δέσποια :-

Ω, δὴ, ε. Ο' Εἰρμός.

Τὴν δέσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Λόκληρον πρὸς Θεὸν τὴν ἔφεσιν, κεκ-
τημένος ἀθλοφόρε παμμάκαρ, τῶν ἀγα-
θῶν, τὸ ἀκέραιον ὄντως, τῶν ἐπιγείων
τὸν πόθον ἡμαύρωσας, Σ ἑδραμὸν ἀνα-
βοῶν, ἐκολλήθῃς ὀπίσω σε Δέσποτα :-

Τμφίος ὡς ἀπρεπῆς Ἰσίδωρε, καλ-
λοῦντα μαρτυρικαῖς διαπρέπων, πρὸς
Οὐρανὸς, ἀμελήνδους χαίρων, καλλο-
ποιῶ λαμπηδὸν παρίσταται, δεόμενος
διαπαντός, ὑπὲρ τῶν ἐκτελεσθέντων τὴν
μνήμην σε :-

Πέφεράν Α' θλητὰ σφαττόμερος, προ-
ρῶν τὴν δι' αἰῶνος σοὶ δόξαν. ἐ τὴν ῥυ-
φίῳ τὴν αἰδίον ὄντως, μτ' Μαρτύρων ὡς
Μάρτυς ἀήττητος, ἀπέληφας παραιν-
δῶς, γεφνηφόρε παμμάκαρ Ἰσίδωρε :-

Θεοτοκίον.

Λεῖα τὸ τῆ Δεσποτῆ σκλῶμα, Σ
λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτίσι, φω-
τοειδῶς ὡς κείνον ἐκλάμψαν, τῆς ἀκαμ-
θώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως. σὺ δέομαι τῆς ἀ-
γαθῆς, τ' ὡπαισμάτων παράχρη μοι ἄφεςιν.

Τὸ κορυταχίον τῆς εὐρυς.

Τῶ αὐτῷ μηνί, ιδ'. Τῇ Ἀγίῃ Μάρτυρος
Ἰσίδωρος.

Εσαιμεν Ἰσίδωρον ἐλπίς τῆ εὐφροσύνης,
Καὶ πρὸς τομὴν ἡπειγὲν ῥῆς τὸ εὐφρόν.
Τῇ δὲ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ Ἰσίδωρος ἐ-
λάδῃ.

Σὺ γὰρ τῆς χροῦς Δεκίῃς τῆ Βασιλείας,
ἐλκων τὸ γένος ἀπὸ Ἀλεξανδρείας τῆς
Πόλεως. εὐρατάμενος δὲ, τὴν τῆ Ο' πτω-

μος τάξιν ἐπέειχε, καταράς δὲ ἐν Χίῳ
τῇ Νήσῳ, μετὰ στρατιωτικῶν πλοίων ὡς
ἐναναρχεῖ Νεμέριος, διαβάλλεται ὑπὸ
Γαλῆς Κερτυρίωμος, ὅτι φησὶ, σέβεται
τὸν Κύριον, ὅς τοις παρ' ἡμῖν θεοῖς ὁ
προσάγει σέβας. τῷ δὲ Ἀγίῳ Γοιδώμου
διαπρυσίως ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν,
ὁ Νεμέριος, τὸ ἀμετάθετον αὐτῷ κατι-
δῶν, προσέταξε τὴν κεφαλὴν αὐτῷ ἀποτ-
μηνθῆναι, ἐν τῷ τῷ μαρτυρίῳ ὅπως ἐ-
φαινον εἰληφον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Μαξίμου.

Φωρὴ μεγίστη Μάξιμος ὁ Θεὸς μέγα,
Εἴφησε Χριστὸν ὅς κατεσφένθη λίθοις.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ μακάριος, παρήσια τὸν Χρι-
στὸν κηρύξας, ἐπὶ πολλὰς χειραγωγή-
σας πρὸς τὴν ἀσέβειαν, διαφόρους ὑπομεί-
μας αἰκίας, ἔχατον λίθοις βληθείς, ὁ
οἶοιτο στεφανωθείς ὑπ' αὐτῶν, πρὸς Κύ-
ριον ὁρμήσας:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῷ Ἀγίῳ Γοιδώμου Θε-
ραποῦτος.

Ὁ φθὺς Θεράπων οἷα θύτης τῷ Λόγῳ,
Ὁ φθὺς Θεράπων ἐδὲ αἵματος Πάτρῳ.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἅγιος πόθεν τε λῶ, ἐπὶ πό-
θεν ὡρμητο, ἢ ἐκ τήνῃ ἐφύ, ἢ κατ'
ἄλλο ἐγενέτο χροῖος, ἢ τίσι παραταξάμε-
νος, ἐπίκρινεν ἄνθρωπον τὸν τῷ μαρτυρίῳ ἐ-
φαινον, ὅς ἐχομὲν εἰπεῖν ἵνα ὑπομνημά-
των αὐτῷ συνδιαφθαρμένων τῷ χρόνῳ.
ὅτι δὲ τὸν μοιρὴν βίου εἶλετο, δηλοῖται αἰ-
εκόμῳ αὐτῷ, ὅτι τοιαύτης ἰδέας ἐχέ-
ματος, αὐτὸν ἀναγράφεται, καὶ ὅτι
ἐπίσκοπος ἦν τῷ Κυπρίῳ γέγονε
Νήσῳ, ὅτι τῷ Χριστῷ προσκυνέχθη
δὲ αἵματος, καὶ τὸν ἀθλητικὸν ἀγῶνα
διώκοντες, ὅς ἀρχαίως φήμιν κατα δια-
δοχὴν παρελήφοντες, ὁ ἀγράφως πα-
ρὰ τῷ προγεγενημένῳ διδασκαλῶν πι-
στῶν. ἀνέλεχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ
λείψανον, πρὸς τὴν Κωνσταντινουπό-
λιν, ἵνα Ἀγαθῶν βελόσασμεν τῇ
Κυπρίῳ Νήσῳ ἐπιθέσθαι, αὐτῷ τῷ Ἀ-
γίῳ δὲ ἐπιφανείας μετατεθῆναι κελώ-
σαντος. ὁ μὲν εἶδα καίτοι, πηγάς θα-
μάτων ἀναβλύζει ἐκάστοτε:~

Ταῖς αὐτῶν προσβείαις.

Ὁ δὲ, ζ. Παῖδων Ἐβραίων.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἅγιος Ἰσμάκας, τῇ τῷ
Πράματος αὐγῇ τῆς σὲ ὑμνοῦντας,
ἐλλαμψάμεναι σὺ σοὶ ἀδόκησον βοῶν-
τας. ἀλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὴν
αἰῶνα:~

Ὁ ἄνθρωπος ὁ καλλίστως ἀγῶνι, δι' ὧν ἔ-
λυσας τὴν πλάνην τῷ εἰδῶν, ὁ
τυράννης δειρὸς κατηχίως κραιναζῶν.
ἀλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεός:~

Θεοτοκίῳ.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἅγιος Παρθένε, ἵνα
ὑπακούσῃς μου τῆς μώλωπας ἐλαίῳ
συμπαθείας τῆς σῆς θοράπῳ σου βοῶντος,
ἀλογημένος Δέσποινι, ὁ καρπὸς τῆς σῆς
κοιλίας:~

Ὁ δὲ, η. Ἐπαπλάσιος κάμιον.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἅγιος Ἰσμάκας, ὁ τύ-
ραννος, τῆς σῆς καρτερίας, τὸ εὐ-
ρύον ὅς εὐτοῖον, παμμάκαρ Ἰσίδωρε, πρὸς
τὴν αὐτῇ κακόμοιαν. ἀλλὰ σὺ θεοφῶν,
τῷ Θεῷ ἀμεβόας. οἱ παῖδων ἀλογεῖτε,
ἰδρὲς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπόρυσσεν, εἰς
πάντας τὰς αἰῶνας:~

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἅγιος Ἰσμάκας, ἵλαρόν σε τὸ πρό-
σωπον, τῇ τῷ μαρτυρίῳ χαρμοῦν ἐφαι-
μετο. ἀμρὸς γὰρ ὡς ἄμωμος, σφαιγιαθεῖς
προσέχθη Θεῷ. ὡς ὡς πλασθῆναι μελω-
δικῶς ἀμεβόας. οἱ παῖδες ἀλογεῖτε, ἱε-
ρεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός:~

Ὁ τοκεὶς τῷ σώματι, τοῖς ποδῶν
ἐδείκνυτο, τῇ ἀγγελικῇ δορυφο-
ρῆς τάξεως, ἀγράφον Ἰσίδωρε, μαρμαρυ-
γαῖς τῆς χάριτος, θαυματοποιῶν τε ποι-
κίλαις ἐμπρέπον, δωρῶν ἐκάστω, τὰς
ἰάσεις ἐμφρόνως, ἐσάλει ὁρμαζῶν, σα-
φῶς ἐκ κηρυκῶν:~

Θεοτοκίῳ.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἅγιος Ἰσμάκας, ἀφῆμῃσαι
ἐδουλοῦν, ὡς Θεογενῆτον Μαριὰμ
θεορῶν. Θεὸν γὰρ ἐγενήσας, τὸν ὅτι
πάντων κόρη Ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀ-
πειρογάμῃ μηδὺς. ὅς παῖδες ἀλογεῖτε,
ἰδρὲς ἀνυμνεῖτε, λαοὶ ὑπόρυσσεν, εἰς
πάντας τὰς αἰῶνας:~

Ὁ Εἰρμός.

Ἐπαπλάσιος κάμιον.

Ὁ δὲ, θ. Ἐξέστη ὅτι τῷ Ὁυρανῷ.

Ο Πλάτῳ, διαπλαγχρίας συγκατα-
βάς, ἐκ πτωχίας αὐρόν τε ἐθαύ-
ατον, ὑπὸ ἡμῶν, θέλω ὑπομείνας ὡς
ἀγαθός, τὸν δὲ αὐτόν σε θαύατον, βλέ-
πων ὑπομείματα καρτέρως, αὐτὴ τῆς
Βασιλείας, Ἰσίδωρε τεισμάκαρ, συγκλη-
ρομόμου ἀπειργάσατο.

Η Ομίμως σὼν αἱμάτων ἐπὶ τῆς γῆς,
οἱ κρηνοὶ ἐκχυθέντες Ἰσίδωρε, ἐν
Οὐρανοῖς, χλαῖμασσι ἐφοίμησάν ὡς
πῶς, ὅξυφασμενὶν χάριτι. ἡ μὲν ἐνδυ-
σάμενος τῷ Χριστῷ, παρέστη ἐν θαλά-
μοις, παμμάκαρ ὑραμίσις, γεφανηφόρε,
Μάρτυς ἐμδοξε.

Ω Ἐχὼν παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν,
ἱκετάριον μὴ παύσῃ Ἰσίδωρε, ἐκ
πειρασμῶν, ζάλης τε ἐθλίψεως ἐπαθῶν,
τῆς ἐκτελέτητος ῥύσασθαι, μνήμην σε ἀξίως
τῷ ἰσθμῷ. ψυχῶν τε σωτηρίαν, αἰτήριμος
ῥισμάκαρ, τῆς κληρονομίας καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ε Ωτῆρα ὡς τεκῆσα Σ λυρωτῶν, σωτη-
ρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν,
Πάναγρε πταισμάτων με τὰς σεираς, ταῖς
σαις πρεσβείαις λύσσα. πάντα γὰρ ὡς θέ-
λεις σὺ κατορθῆς, ὡς φόρησα ἐν κόλποις,
τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι
ἀσύγκειτον.

Ο' Εἰρμός.

Ε' ἔστη ἐπὶ τῷ οὐρανῷ.

Ε' ἀποσταλάξει τῆς εὐρυθείας, ἐν ἡ λειπῇ
ἀκολοθία ὡς σιωνίαν, ἐν ἀπολυσί.

Μὲν τῷ αὐτῷ, ἰ.ε. Τῷ Ο' σὺ Πατὴρ ἡ-
μῶν, Παχώμιε τῷ μεγάλῳ. Ε' σὺ φά-
ς τὸ, Κύριε ἐκέρχῃ, ἰσίδωρε π. γ. Σ
ἰσίδωρε π. τῆς εὐρυθείας γ. Σ τῷ Ο' σὺ γ.
π. ἡ γ. π. β.

Ο' λιν ἀποδέμενοι.

Ο λιν σε τῷ ἔφασιν, πρὸς τὸν Θεὸν ἀ-
μαρτίας, κοσμητῶν τὸν πρόπτον, ὡς
μὴ διαμενῶν καταλέλοιπας, Σ Χριστῷ
παύσοφ, σεαυτὸν ἀνέδω, ὁλορόπως δι'
ἀσκήσεως, ἐκκαθαρόμενος, Σ καρτε-
ρικῇ ὀρδεκρύμενος, τῷ ἐφασιν Παχώ-
μιε, πρὸς τὰ ἡμῶν παθῶν ὑπεκαύματα.

ἐν τῇ σωτηρίᾳ, μαρτύριον θεοφρονῶν ὑπο-
τάς, ὡς μικρότερος ἀπείληφας, γεφα-
νον ἀμαρτων.

Ε Οἱ μὲν ἔξευγμένο, ἐκ πρακτικῆς θεω-
ρίας, διαχόρτι σώματος, τὸ παχὺ
προκαλύμμα Σ προστάθειαν, τῆς σαρκὸς
ῥήσαντι, τῷ Θεῷ κραθῆναι, ταῖς ἐκείθεν
ἀσραπτόμενος, αὐγαῖς καὶ χάρισι, καὶ
θεουργικοῖς ἀμαρύγμασι, καὶ ῥύσεσι θε-
μενος, Σ τοῖς πρὸς τὸ κρεῖττον ὑψώμασι.
ἐν μὲν θεοφόρε, μακάριε γερόμενος Χρι-
στῷ, ἐν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὸ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ο' μοιτον.

Α Πασαν τὴν αἰδομένην, ὑπόταξαι τῷ
Δεσποτῇ, καθάρως ὠμίλησας, τῆς
σαρκὸς γερόμενος ἔξω πάντιμε, λογισμῶ
κρεῖττονι, ἡμῶν παθῶν κραθῆσας, ἐν δαιμό-
νων τὰ φρυάγματα, κατασφραγισμένος,
ἐν καταπαθῆσας Παχώμιε. ἐν μὲν ἐνδαι-
τώμενος, τοῖς ἐπικρατοῖς σκηνώμασι, πάν-
των ἡμῶν τιμῶντων, τῷ μνήμην σε μνημό-
ναι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ
ἡμῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἡ γ. δ.

Κ Ρίπον σε ὀρῆμος ὁρῆθης Πάτερ, ἀ-
παντας ἀωδίζον, ὅς ἀρετῶν τῆς
πράξεως, ἐν τὸν πρὸν, ἐκ σοφίας τῆς ἐκ θεω-
ρίας, ὡς ἐπαμφοδῆξιος. Σ τῇ τῇ τελείᾳ
ἀδοκιμήσει, ἀπολαβῶν τῷ κρεῖττονι
ἡμῶν, ἔκτε τῇ λόγῳ ἐν τῇ βίᾳ σου, ἔκτε
ἡμῶν ὀρῶν ἐν τῇ πίστεως, ἀνέρεθῆσας Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ. αὐτὸν καθ' ἑκαστὴν Παχώμιε
θεόληντε, ἐν ἡμᾶς ἀνέρεθῆν αὐτῷ, ἐν σω-
τοῖ τυχεῖν τῆς αἰῶν κληρονομίας.

Καὶ μὲν, τῆς εὐρυθείας.

Εἰς τὸν π. π. τῆς εὐρυθείας.

Δόξα, ἡ γ. π.

Ω ἡ μοραφῶν τὰ πλήθη, τὸν καθ' ἡ-
γητήν σε τιμῶμεν Παχώμιε. διὰ γὰρ
σε τῷ τείνον, τῇ ὄντως ἀνέειν πορεύ-
σαι ἔγνωμεν. μακάριος εἰς το Χριστῷ δε-
λῶσας, ἐν ἐχθρῇ θειάμβασας τῷ διώ-
μην, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ο' σὺν συμ-
μέτοχε Σ Δικαίῳ. μεθ' ὧν πρέσβαν τῷ
Κυρίῳ, ἐλενθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μὲν, τῆς εὐρυθείας.

Τροπαιοῖον τῷ Ἀγίῳ, ἡ γ. π.

Τελαρχης ἐδείχθης τῷ Ἀρχιποίμε-
ρος, Μορατῶν τὰς ἀγέλας Πάτορ
Παχώμιε, πρὸς τὴν μαῖδραν ὁδηγῶν τὴν
ἐπὶ τῷ ὄρει, ἐπὶ τὸ πρέπον ἀσκηταῖς, ἐκεί-
θεν ὅχνημα μυηθεῖς, ἐπὶ τὸ πάλιν μυήσας.
μὴ δὲ σὺν τῶν τοις ἀγάλλῃ, συγχορεύεις
ταῖς ἑραμίαις σκηναῖς.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Τὰ αὐτὰ, Σ' εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀνάγκωσις εἰς τὸν βίον
τῷ Ἀγίῳ. μὴ τὴν σὺν ἡλῶ. καὶ τῆς ἑορτῆς,
ἐπὶ οἱ καμὸν τῆς ἑορτῆς, ἐπὶ τῷ Ἀγίῳ εἰς τὸν
ἡ ἀκροστιχίς.

Παχώμιε τὸν αἶμον ἐκόντως πλέκω.

Ω, δὴ, α. ἡ Χ, β.

Εἰς βυθῶν κατέβησε ποτέ.

Πεποιθὼς λησθέντι ἡ σὺν, ῥόπῳ
προδυμῶτατα, σοὶ τὴν ὁδὸν,
προσφυῶς ἀπακρόμα. ἀλλὰ μὴ θεῶν ἐσσε,
τὴν διαμοίαν, φωτοβόλοισ ἐλάμψῃσι,
ταῖς σαῖς ἱεσῖαις λάμπρινον, Παχώμιε
παράρισε.

Παθείας ὁρῶντι θόρῳ, Πάτορ κα-
τεχόμενος, τὰς ὑλικάς, ἡ παθῶν
κατεμαρμας, ἀφορμας Παχώμιε, ἐ κα-
τέλαβῶν, δι' ἀγάπης τωτόρμενος, πα-
σαν τὴν πηγαίαν ἐλάμψῃ, παμμάκαρ
τῆς Θεότητος.

Χαρμονίης ἐπέπλησας πολλῆς, ἑραμῶν
τὰ ταῦματα, τὴν μονίῳ, ἐπιγνῶς
πάσης Κτίσεως. ἐν φρεσὶ γὰρ ἑμαδῶν,
κατεχόμενος, τὴν ἀπορρήτων διώματι,
τῆς Θεοφῶρε, πίστεως τὸ δόγμα παιδά-
μενος.

Θεοτοκίῳ.

Υπότρεψα πέφλυας Ἀγνή, πάσης ἀο-
ράτῃς, καὶ ὁρατῆς, Ἀεπαρθεμε
κτίσεως. τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς
ἡδύκνησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου. ὡς σὺ
παρρησία πρέσβανε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ω, δὴ, γ. Εἰλώθνησεν ἡ ὁρῆμος.

Ως ἑλαφὸς προσέδραμες, πρὸς τὸ ὕ-
δαρ Ὅσιε, ἐρρωτιθεῖς Βαπτίσμα-
τι, τῷ Ἀγίῳ τὴν δρόσον εἰληφας, δι' ἧς
κατευλυκαμένη ἡ καρδιά σου.

Μη φοβῆσαι τὸ σκῆτομον, καθορᾶν
σε Ὅσιε, ἡ δυσμενῶν αἰφάλαγ-

γες, Θεοφῶρε τὸ τῆς ἀσκήσεως, πείρασ-
μός σοι ποικίλος ἐτεκμήρατο.

Εραὺν ὡς κτησάμενος, πολιτείαν γέγο-
μας, ἡ Ἀσκητῶν Παχώμιε, μομο-
δέτης ἐπὶ προγέμενος, Χειρῶν τῆς προ-
σάγων παμαιοῖδμε.

Θεοτοκίῳ.

Ατάγματα ἡξέστησας, ἡ Ἀγγέλων
Πάμην, καὶ ἡ ἀνθρώπων ἡφει-
ξας, αἱ καρδία ἐπὶ τῷ τόκῳ σου. διόσε
Θεοτόκον πίσει σέβομεν.

Ὁ Εἰρμός. Εἰλώθνησεν ἡ ὁρῆμος.

Τὴν σοφίαν ἐ λόγον.

Ως δακρύων τοῖς ὁμβροῖς σου τὴν ψυ-
χὴν, καταρδάσας πλουσίως Πάτορ
σοφῇ, πολύχου ἐδέρισας, ἀρετῶν σου
τὸν ἄσραχιν. καὶ Ποιμὴν θρεμμάτων,
Ὁσίῳν γερόμενος, ἐπὶ χλόῳ ταῦτα,
ἀσκήσεως ἡδρεψας, ὅθεν ἀγαλύσας, ἐκ
τῆς βίης ἐμδόξως, Πατόρῳ Παχώμιε,
τοῖς χοροῖς σιμνείδμεναι. διὰ τὸ βοῶ-
μεῖς σοι, πρέσβανε Χειρῶν τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἡφειξῃ.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ω, δὴ, δ. Εἰλώθνησας ἐκ Παρθεῖν.

Ως ἄριστος, κυβδρμήτης ἐγὼν Πα-
χώμιε, μορατῶν συστήματος, δι'
ὁπτασίας γὰρ παύσοφ, Πάτορ κελεμημάτι-
σαι, τῇ ἀρετῇ ἀφειγέρων φρονησῆς.

Οὐ Πράματος, τοῦ Ἀγίου τὴν αἴγ-
λιν δεξάμενος ἀγὴρ φαιρότατος,
λάμπῳ τῇ χάριτι γέγομας, πᾶσιν ὡς
ὠδήγησας εἰς σωτηρίας λιμεῖα σοὶς διδάγ-
μασιν.

Οβίος σου, Θεοφῶρε παμμάκαρ Παχώ-
μιε, καρῶν ἀκριβέστατος, ἡ Μορα-
ζόρτων γὰρ κηται. ὡς μὴ πολιτάουται, οἱ
σοὶς ἐπόμενοι Πάτορ θεοῖς δόγμασιν.

ΗΥπότρεψας, τῷ Δεσπότη τῷ πόθῳ κα-
τέσβεσας, σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν, δι'
ἐγκρατείας Παχώμιε. ὅλον δὲ τὸν βίον
σου, ὡς ὠδὴσας τὸν θυμὸν καδιόρωςας.

Θεοτοκίῳ.

Ελιμεῖα, σωτηρίας Σ' τεῖχος ἀκρά-
δατον, Θεοτόκε Δέσποινι, πάντες
πιστοὶ ἐπιστάμεθα. σὺ γὰρ ταῖς πρεσβεί-
αις σου, ἐκ ἡμῶν καρδιῶν λυτῶσαι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Ω, δὴ, ε. Μεσίτης Θεὸς ἐς ἀνθρώπων.

Γάπη Θεῷ, διδασχάς ὁμίλησας τῷ
Πρώματι, ὅς ὦν φωτισόμενος, ἀρε-
τῆς ἀκρότητα κατέληφας, ἥν παθῶν
ἀπαλλάξας, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Κέτι τὸν σὸν, ἀσκητικῶν προσάγομεν
σοι Δέσποτα, δι' αὐτὴν αἰτήμενοι, φω-
τισμὸν τῆς χάριτος Σ' ἡμῶσεως, Σ' τῇ σῇ
παυτάρχῃ διαπαντός φυλάττεσθαι.

Ευρώσας τὸν μοῦν, ἐντολῶν τηρήσει
Παχώμιε, τῆς σαρκὸς τὸ σκίρτημα,
τῇ σῇ ἐγκρατείᾳ κατεμάραμας, Σ' ποιμνῷ
ἀμεδείχθης, Θεοφιλὲς συστήματος.

Θεοτοκίον.

Τσώπει τὸν σὸν, ὑὸν ἐκ Κύριον Παρ-
θεμέ Ἀγνήν αἰχμαλώτοις λύτρωσιν,
τοῖς ὅς ἐρατῆς περιελάσεως, ὅτι σοὶ
πεποιθόσιν ἐρρωτικῶν δωρήσασθαι.

Ω, δὴ, ς. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λεθρεύων Πρώματων ἐπάτησας, Πά-
τορ μηχανήματα, τὴν τῆς Δεσπότης
σε, ἐνδεδυμένος διώταμιν, Σ' Σταυρῷ τῷ
τιμῷ φραττόμενος.

Ουνεχῶς ἥν προσκαίρων προέχει-
ρας, τὰ διαιωνίζοντα, πόμοις ἀσκή-
σεως, ἐγκαρτέρησας Ὅσιε, ἐς ψυχῶν οἰ-
κοδόμος γερόμενος.

Κωσίως πτωχάσας τῷ Πρώματι, Πά-
τορ τὴν ἀδαμάτορ καὶ ἀδιάδοχορ, ἐν
Οὐρανοῖς ἀπολαύσιν, καὶ τὸν ἀφραστορ
πλῆτορ ἀπέληφας.

Θεοτοκίον.

Πειραυδρὼς Παρθεμέ ἐκύνσας, ἐς διαιω-
νίσεις Παρθένος ἐμφαίρυσας, τῆς ἀ-
ληθοῦς θεότητος, τῇ ὑἱ ἐ Θεῶν τὰ σύμβολα.

Ο' Εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος.

Κοιτάκιον. ἡ. β. Τὰ αἰὼν ζήτων.

Ως ἡρ φαεινός ἐδείχθης ἐν τοῖς πέ-
ρασι, τὴν ἔρημον δὲ ἐπόλισας τοῖς
πλήθεσι. σεαυτὸν ἐσαύρωσας, τὸν Σταυ-
ρόν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, καὶ ἀσκήσει τὸ
σῶμα κατέπηξας, πρεσβάων ἀπαύτως
ὑπὸ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μῶνι, ι. ε. Τῷ Ὅσις Πατὴρ ἡ-
μῶν Παχώμιε τῷ Ταβερνησῶντι.

Ο Παχώμιος λεπτιώων σαρκὸς πάχος,
Ψυχῇ σιωπῇ πρὸς μετασῶναι ἑαυτ.

Σαρκὸς Τριάξας πρὸν Παχώμιος πάχος,
Σχηματι ἐπράγματι μιμεῖται Νόας.

Πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ Παχώμιου ἐνδε-
αίραμ.

Ο Τὸς ὡς Αἰγύπτῃ τῆς Θηβαίδος τῆς
κάτω, καὶ τῆς ἁγίας Κωνσταντίνης
τῆς μεγάλης Βασιλέως. εἶχε δὲ γορεῖς εἰδω-
λοθύτας. μεθ' ὧν ἀπὸρχόμενος ἐν τῷ εἰ-
δωλείῳ ἦκε τῷ Νεωκόρῳ πρὸς τῆς αὐτῆς
γεμνήτορας, λέγοντος. ἀράτε τὸν ἥν Θε-
ῷ ἐχθρὸν τὸν ἐνταῦθα, Σ' ἀπελάσατε
τῷ δαιμονίῳ. ἀλλὰ Σ' τῷ οἴκῳ τῆς σωμῆς
ὁ Ὅσιος πτωρ, ὅξέμεσε. Συμπροϊέσθης δὲ
τῆς ἡλικίας, τοῖς στρατιωτικοῖς ἐτάχθη
καταλόγοις, Σ' ἐν βραχεὶ τὴν στρατείαν
καταλείψας, ἀπὸρχεται εἰς τὴν αἰὼν Θη-
βαῖδα, δέχεται δὲ τὸ εἰς Χειρὸν Βάπτι-
σμα, Σ' τὸν μοιρῆν βίου ἐνδύεται, ἐς πρὸς
τὴν ἔρημον ἀπορέχει. ἐντα κατὰ τὴν
τόπον τῆς Ταβερνησίας, αἰῶντα αὐτῷ φω-
νῆς ἐμεχθείσης, δι' ἧς ἀφύϊαμ ἐδήλῃ τῷ
τόπῳ. Σ' τὸ πλῆθος ἥν σιμελάσομεν, ἐπῆ-
ξατο Μορασῆριον. Τῷ ἁγίῳ ἡμ-
πολῶν σιμεδραμόντων, προσῆλθε ἐς Θεό-
δωρος ὁ ἡγιασμένος, καὶ γερόμενος αὐτοῦ
μαθητῆς Σ' ζήλωτης, αἴτε τῷ κατ' ἀρετῇ
βίῳ, Σ' τοῖς θαύμασι αὐτῷ σιμεξέλαμ-
ψεν. Σ' ποσῶν δι' ἀπαθείας πρὸς Θεω-
ρίας ὕψος ἀνέχθησιν, ὡς Σ' τὰς ἀπόδους
ἥν μακαρίων ψυχῶν, μορῶς καθορᾶν ἐς
τὰ πόρρωθεν ὡς ἐμεγῶτα προβλέπειν, ἐς
περὶ ἥν μελλόντων προλέγειν. πρὸ δὲ
τῆς ἐκ τῆς βίης ἀγαλύσεως τῷ Ἀγίῳ, ἀει-
μνῶν τὸ τῶν μοραχῶν πλῆθος ὁπὸρ προ-
σῆλθεν αὐτῷ, ἀρέθῃ ἀνδρῶν χιλίων τε-
τρακοσίων. καὶ τέτῃ δήλῃ ὅτι θεῖος τις
ὡς αἴνῃ καὶ τὴν ἀρετῇ ἀπρόσιτος. ἡ γὰρ
τρυφῆς ἡγεμένης, ἡδὲ τῆς κατὰ σάρκα ἡδυ-
παθείας, αἵ οἱ πολλοὶ χαίροντες, προ-
σίαν ἀπαμειβόμενοι ἥν οἰκείων, ἀλλ' ἐγ-
κρατείας Σ' ἥν κατ' ἀσκήσιν πόμων, τοῖς
τρόπους θαυμάζοντες τοῦ ἀνδρός, Σ' τὴν
Ἀγγελικῶν διαγωγῇ, ζήλουτες αὐ-
τοῦ. τελευτῶν δὲ ἐν Χειρῶν, ἐν τῇ αὐ-
τῇ μορῇ κατατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὅσις Πατὴρ ἡμῶν,
Ἀχιλῆς μητροπολίτης Λαριόνης.

Ἀλλεῖ Λαριόνα σὰς αἰετῆς ἑσπίας,

Μνήμην ἔχουσα ἐ θαρόντος σε Πάτερ.

Ο Ἰσὺς ὡς ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τῆς μεγάλης, ὅς ἀσεβῶν γενητόρων φύς ἐ ἀπαδοθεὶς. δι' ὧν ἀσέβειαν, ἐ θεοσέβειαν, μετ' ἧς ἔξωθεν μαθημάτων, Σπύ τῷ ἀνώτατῳ φιλοσοφίαν ἐκπαιδύεται, πάσαις δὲ ταῖς κατ' Θεοῦ ἀρεταῖς ἑαυτὸν κατακοσμήσας, Ἀρχιερεὺς τῆς δαυτάρας Θεσσαλίας ἐν τῇ Λαρισσαίῳ παρὰ πάντων ἧς τῷ Ἑλλάδα κατοικούντων ἀναγορεύεται. Σ' ἐν τῇ κατ' Νίκαιαν μεγάλῃ συνόδῳ παραγεμόντος, ἐ μέλει τέλους τοῖς Παράσι συγκαμῶν, Συναγωγισάμνος, καὶ τὸν Ἀρεοῖν ἐ τῆς σινὺ αὐτῷ καδελῶν, καὶ ἀναθέματι παραπέμψας, αὐθις εἰς Λαρισσαὺν ὄρχεται, καὶ γὰρ εἰδωλικάς πλείους καταστρεφάμενος, καὶ δαίμονας ὅς ἀνθρώπων διώξας, καὶ ἄλλα πάμπολλα θαύματα κατόργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἀπέλιπε, ἀκτινεὺς οἴκως ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀγεύρας, Σ' παμπότως κατακοσμήσας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω, δὴ, ζ'. Ἀντίθεου πρόσφυγα.

Ισχυρὸν ἐνδυσάμενος τῷ τῷ Δεσπότη, ὡς χερὶ ὑδυνάθειαν, τῷ βίῳ κατεπάτησας, τῷ πόδι βαλλόμενος, τῆς ἀκνῆς ζωῆς. ἥς μὴ καὶ μετέχνης, χοροῖς Ἀγγέλων συναυλιζόμενος.

Καρδίαν κηισάμενος καθαρωτάτῳ, ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὸν πᾶσιν ἀδεώρητον. ἐντεῦθεν μακάριος ὡς ἡ ὑπόχρεσις, Πάτερ ἐχρημάτισας, ὑμῶν τὸν ἀόργετῳ ἐ ὑποεὐδοξοῦ.

Ο Ῥόδοξοι φρόνημα σὺ κεκτημένος, Μομάδα φισαρίθμοι, Τελάδα ὁμοσίαν, παμμακάρε ἐκνήξας. καὶ τῷ τῷ Λόγῳ φρικτῷ σάρκωσιν ἐδίδαξας ὑμῶν, τῷ Θεοτόκῳ τῷ Ἀειπαρθεῖν.

Θεοτοκίῳ.

Ατίω Ἀγίῳ σε καταροῦμεν, ὡς μόμῳ, κύνισσας, Χειρὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθεῖν ἀμόλυντε, Μητὲρ ἀνύμφατε. πᾶσι γὰρ ἐπήγασας, πιστοῖς, τῷ ἀφ' ἁρσίῳ τῷ θεῷ τοκοῦ.

Ω, δὴ, η'. Κάρμος ποτέ.

Ας ἧς Ἀσκητῶν, σοφὰς ἑστυπώσεις, πρὸς τῷ Ἀγγέλῳ ἐμνήθης σο-

φῆ, ἐκ θεῶν πρόσφυγας. αἰσῶν μὴ ἐκρεφόμενοι οἱ ἀσεβείας ῥόφιμοι, κράζοντες ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ὄργα.

Ωσπὲρ ἀσραπὴ, μεγίστης φρυκτωρίας, ἡ πολιτεία διαλάμπησα, τοῖς πᾶσιν ἀφέτειλε τῆς ἀσκήσεώς σε παύσοφε, τοῖς ἀσεβῶς τῷ Κτίσαντι, κράζοντες ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ὄργα.

Εν τὸν ὑπὸ μοῦ, Παρθεῖν ὅς ἀγεμνήτα, πρὸ τῶν αἰώνων γενηθέντα Χειρὸς, δοξαζὼν ἐκνήξας Παχώμιος ὁ ἐνδοξος, καὶ Πνεῦμα τὸ παράγιον, μίαν τῷ τῆς ῥιάδος φύσιν εἰδὼς ἐ θεότητα.

Θεοτοκίῳ.

Πύλιν σε φωτὸς, Παρθεῖν Θεομήτορ οἱ ἀσεβῶντων ὁμομάζοντες, Παρθεῖν τὸ ἀπαύγασμα, ἐν ᾧ σαρκοῦ παχύτητι, ὑπόρφυως ἐγεμνήσας, Παράγει ὅν ὑμῶν, πάντα τὰ ὄργα ὡς Κύριον.

Ο' Εἰρμός.

Κάρμος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι.

Ω, δὴ, θ'. Ἀρχὴ γενητόρος.

Αμπᾶσι τῆς χάριτος, καταυγαθεῖς Παχώμιε, ὡς πρὸς ὑπηρετῆς Θεῷ παρίσσαι, ἐ καταφυγῆσαι, τῆς δόξης ἀξιώσεις, τῆς ἀκαταλύτης. διὸ τῷ σεβάσμιον, ἐορτίζον σε μεγαλιώμεν.

Επλάκησοις ἔφαρος. ὡς ῥηκτῇ Παχώμιε, δεξιᾷ ζωηφόρῳ ἐ παρτοκράτει, ἐ μὴ τῆς ὑμῶντας σινὺ μνήμῳ, τῷ ἀκλεῖ, ἀξίωσον Μάκαρ, τυχεῖν τῆς ἀφ' ἐσεως, τῶν πταισμάτων παραιοῖδμε.

Καρπὸς μὴ δρεπόμενος, ἧς πόρων σε Παχώμιε, τῆς χαρᾶς ἀπολαύεις τῆς ὑπὸ ἐμῶν. ἀλλὰ μὴ πρεσβάειν σωθῆναι τῆς φοιτητᾶς, Χειρὸν μὴ ἐλλίπης, τῆς σε μὴ γοφάιρτας, ἐ τιμῶντας ἀξιάγασε.

Θεοτοκίῳ.

Ωσπὸς Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τῶν οὐράμιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη ἡμῶν ἐκτέτοκας, τὸν τῷ ἀμβροσίῳ διδόντα τοῖς ἀσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμῶσι, καὶ σὲ τῷ παμᾶμωμον, Θεοτόκῳ καταγγέλλομεν.

Ο' Εἰρμός.

Αρχὴ γενητόρος, ὅς ἐ Κε, σαρ-

καθεὶς ἐκ Παρθένῃς ἡμῖν ἐπέφαμε, τὰ ἐ-
σκοτισμένα φωτίσαι, συλλαγαεῖν, τὰ ἐ-
σκορπισμένα. διὸ τὴν παύμνητον, Θεό-
τόκον μεγαλιώμεν·

Ἐξαποστειλαεὶον, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν
ἥ. ἥ. προσομοία τῆς ἑορτῆς. Δόξα, ἔ. μὴ.
τῆς ἑορτῆς. Σ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως, καὶ
ἀπολυσις.

Μὴνὶ τῷ αὐτῷ, ις'. Τῇ Ο'σίῃ Πατρὶς ἡ-
μῶν Θεοδώρῃ τῇ ἡγιασμένῃ. Εἰς τὸ, Κύ-
ριε ἐκέκραξα, ις' ὧν ἡ. ς'. ἔ. φάλλομεν
ἥ. προσομοία, τῆς ἑορτῆς γ', ἔ. τῇ Ο'σίῃ γ'.
ἥ. τῇ Α' γίνῃ, ἡ'χ', ἡ'β'.

Ὅλῳ ἀποδέμενοι.

Η Εἴφει τὴν ἐπίβασιν, ὁ πρὶν τιθεὶς
ὡς Δεσπότης, ἐν μετέλῃ κέφῃ μὴ,
καταβάς εἰς Αἴγυπτον τὴν ἐκλάμψαντα,
ἐκλεκτὸς προώριζε, τὴν ἀρπαζομένην, ἐν
μετέλῃ ὡς Θεόφρονος. μεθ' ὧν Θεόδω-
ρος, ὁ ἡγιασμένος Πατὴρ ἡμῶν, ὁ πύργος
ὁ ἀκράδατος, ὁ τὴν ἀρετὴν περιβόντος,
ὁ φαιροτάταις ἐκλάμψεσιν ἐκλάμπων τῇ
Χειρὶ, ἔ. παρρησία δεόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν
ψυχῶν ἡμῶν·

Ὁμοιον.

Α Γ' γυπτος ἡ πρότορον, δαιμονικαῖς
μαυρομένη, τελεταῖς Σ πάθεσιν,
Ἀσκητῶν μὴ τάγμασιν ὠραίεσται, καὶ
ποικίλοις κάλλεσιν, ἀρετῆς ἐνδεῆς, κοσ-
μημένη διαδείκνυται. ἐν ἡ διέλαμψε, θείων
δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος, Θεόδωρος ὁ Ο'σιος,
ὁ Θεοεὶδης ἔ. Θεόληπτος, ὁ τὴν θαυμασίαν
ταπείνωσιν μιμνήσκων Χειρὶ, Σ παρρησία
δεόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν ψυχῶν ἡμῶν·

Ὁμοιον.

Α Σκησιμ ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν καρτε-
ρίαν, ἀποχρὴν κακότητος, ἀρετῆς πε-
ρίληψιν ἐκ μεότητος, ὁ σοφῶς Θεόδωρος,
ἀσκητῶν ὁ μέγας, ὁ Θεόφρων ἐπεδείξατο,
θρόνος γυμνός, θείας δόξης ἀγαπή-
σεως. ἔ. πάντα τὰ ὀρώμενα, χαίρων ὑ-
πόβας ὁ θαυμάσιος, διὰ πολιτείας, ὑψι-
μῶς ὠμίλει τῷ Θεῷ, ἔ. παρρησία πρεσ-
βύει μὴ, ὑπὲρ ἡμῶν ψυχῶν ἡμῶν·

Δόξα, ἔ. μὴ. τῆς ἑορτῆς.

Τροπαιοῦ. Τῆς ἐρήμης πολιτείας.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κατόντοί τῆς ἑορτῆς, ἔ. τῇ
αὐγῇ, ἡ ἀκροστιχίς.

Γ' μὴ Θεῷ σε δῶρον ἡγιασμένον.

Ω, δὴ, α. ἡ'χ', β.

Ε' μὴ βυθῷ κατέβρωσε ποτέ.

Υ Μυρδίαίς μέλλορτι τὴν σὺν, μέλπειν
μὴ παμήγυριν, ἡ δὲ θεῖων, δωρεῶν
ὁ ἐπώνυμος, δωρεῶν παράχρημοι, φωτο-
φόρων ἐκ θαλασσῶν ἀρνούμενος, ἡ δὲ ἀδα-
παμήτων, χάριτος τῆς θείας παραοίδιμε.

Η Ελετῶν τὸν μόμον ἐμμελῶς, Πάτορ
τὸν ἀγνότατον, ὅλος ἀγνός, ἔ. κα-
θαρός γεγένηται, τῷ πατάγῳ Λόγῳ δέ,
ῥυθμιζόμενος, τῆς ἀγνείας λαμπρότατον,
σκεῦος ἀνεδείχθης, ἔ. ἡγιασμένον παμ-
μακάρισε·

Η Εκρωθεὶς τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, Πάτορ
ὡν ἰσάγγελος, ὡς τῆς γῆς ἀσεβῶς με-
τόρχόμενος. τῷ ὄξαματείλαρτι, ἐκ λαγύ-
ρων παρθενικῶν ἡκολύθησας, Σταυρον ὡς
ὡμῶν ἄρας σε. Θεόφρων παραοίδιμε·

Ω, δὴ, γ. Ε' ξὺν θησεν ἡ ἐρήμος.

Ω Σ δῶρον ἀγαπώμενον τῷ Δεσπότη
Ὅσιε, τὴν σὺν ψυχῇ Θεόδωρε, σε-
σωσμένῳ ἔ. δι' ἀσκήσεως, παθῶν ἀπην-
λαγμένῳ προσεπλήωχας·

Θ Εἰ καθεὶς ὁρῶμενος, ὑπὲρ ἐβης παύσοφει,
ἡ δὲ ὀρεκτῶν τὴν αἰδομένην, καθαρῶς δέ
σὺ προσωμίλησας, μοὶ τῷ ὑπόρτάτῳ παμ-
μακάρισε·

Θεοτοκίον.

Ε Μάκρινας εἰς ἐρημον φυγαδύων ἐμδο-
ξε, τὸν ἐκ Παρθένῃς λάμψαντα, Θεὸν
Λόγον σὺ προσδεχόμενος, ἐν ᾧ Σ διεσω-
θης ἀξιάγαγε·

Ὁ Εἰρμός.

Ε' ξὺν θησεν ἡ ἐρήμος, ὡς κρήνον Κύριε.

Κάθισμα. ἡ'χ', πῃ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Α ἐπίγειαν πάντα καταλιπὼν, ἔ. ἐν
κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ Πρῶ-
ματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμετο-
χος. τὰ γὰρ παρόντα πάθῃ, μεκρῶσας
τῇ σώματι, τῆς Τριᾶδος ἐδείχθης, θε-
ράπων μακάριε. ὅθεν ἔ. ροσφῶν, θε-
ραπείας τὰ πάθῃ, Σ λόγῳ τὰ πρῶμα-
τα, ἀπελαύρεις τῇ χάριτι. Θεοφῶρε Θεο-

δώρε, πρέσβυε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἥν' ὑπαισ-
μάτων ἀφ᾽ ἑσιν δωρίσασθαι ~

Καὶ τῆς ἐορτῆς.

Ω δὴ, δ'. Εὐλύδης ἐκ Παρθένου.

Ο Μόσκιμος, Παχωμίῳ τῷ θεῷ γε-
μόμος, τὸς φρόνως ἐξήλωσας, Πάτερ
θεοφύωρ Θεόδωρε, τὴν τὴν ἐγκράτειαν ἐ
τὴν ὁρδοδοξοῦ πίστιν ἐκμιμῆμος ~

Υ Μνήμεν σε. βασιλείας ἐ θεῶν ἐλλάμ-
ψεως, ἀξίως γὰρ τέταχας, ὡς γεγο-
μὸς ἐπιτιθεῖς, Πάτερ καθαρότητι, πρὸς
μετοχῇ, τῆς ἀφθάρτου ὡραιότητος ~

Κ λινώματα, αἰθιοπῶν δαιμόνων συγ-
ματα, τὴν σὺν ἐπονήθησαν, ὑπομονῇ
ἐ ταπείνωσιν, Σ τὴν ἀκατάπαυστον, ἐν
ἀγρυπνίαις σε γάσιν ἀξιάγαγε ~

Θεοτοκίον.

Ε Ν ἐκτάσει, κεφαλαὶ διωγῶν διεκό-
πησαν, τῷ φόβῳ τῆς τόκῃς, θεογενῆ-
τορ Παράμωμε. δῆμος ἥν' Οἰσῶν δέ, ἐ-
θαυμασώδην ἀξίως θεῶν χάριτι ~

Ω δὴ, ε'. Μερίτης Θεῶν ἐ ἀνθρώπων.

Δ Ουμάτων θόρμῳ, ἥν' σεπτῶν ἐχό-
μμος διέλυσας, πασῶν ἥν' αἰρέσεων,
τας πεπλαμμενίας ὑπολήψεις σοφῆ, τῆς
Τριάδος τῆς πίστει, περιφραγῶν τὴν ποί-
μνησιν ~

Ω Σ φῶς ἀληθῶς, ὅτι γῆς διέπρεψας
Θεόδωρε, πολιτείᾳ ἀμεμπτον, πε-
πολιτάμενος, παμαοίδιμε, ἀσκητῶν ἡ τὸρ-
πρότης, ἥν' μομασῶν τὸ καύχημα ~

Ρ Οαῖς Ἀσκητῶν, ἥν' δακρύων ἀρδῶν τὴν
καρδίαν σε, καρποφόρον ἔδειξας, τῷ
ῥεσμεύοντι Δεσποτῇ Χριστῷ, ἐκ Παρ-
θενος Ἀγίας, Θεόδωρε παμόλβιε ~

Ω δὴ, ς'. Εὐαβύστω ὑπαισμάτων.

Δ αμπρὸς ἐ θεαρέτος βίος σε, σοὶ τὴν
ἐπαράμιον, Πάτερ λαμπρότητα, τὴν
ἥν' Ἀγίῳ ἔδειξεν, ἐν σκληραῖς ὑραμίαις
Θεόδωρε.

Η Ικνητὴς φροναῖχος Θεόδωρε, τῶν τῆς
πορνείας Πράματων γεγενῆσθαι, τῷ
παρακλήτῳ Πράματι, σιωδρῶν κεχρη-
μένος θεόληπτε ~

Θεοτοκίον.

Η Νεφέλη ἡ κνήνη ὑπαρχῶσα, ἥς ἐ-
πικαθήμενος ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον,
ὁ παντοκράτωρ Κύριος, Σ φῶς ἡρας Οἰ-
σῆς εἰργάσατο ~

Ο' Εἰρμός.

Εὐαβύστω ὑπαισμάτων κυκλόμενος.

Κοιτάκιον. ἥν' ς'. Ταῦτα αἰῶνι.

Ε Ν οἶκῳ Θεῶν, ὡς φοῖβῳ ῥηλῶθης, καρ-
πὸς ἀρετῶν, Κυρίῳ προσήσαστε, διὰ
τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀείκης πάτερ Οἰσε. ὅ-
θεν Σ μακαρίζεσθαι, ὡς τῶν ἀσωμάτων
ἰσοστάσιος.

Τῷ αὐτῷ μὲν, ις'. τῷ Οἰσῶν Πατὴρ ἡμῶν
Θεοδώρ τῷ ἡγιασμένῳ.

Δ ὡρον σε θεῶν Θεόδωρε δεικνύει,

Εὐαβύστω Ἀγίῳ ἡγιασμένῳ.

Τῇ δὲ ἐξ Σ δεκάτῃ Θεόδωρος ἀφίστατο
γαίης.

Ο Τὸς ὁ μακάριος μελετήσας τὸν τοῦ
Θεῶν νόμον, Σ ὅλος καθαρὸς γεμό-
μος, καὶ σκευὸς εὐχρηστοῦ καὶ ἡγιασμέ-
νον δεικνύει, τῆς ἀληθείας καὶ μεγίστης
προσηγορίας καταξίεται, ὁμόσκιμος καὶ
ὁμόροπος τῷ μεγάλῳ Παχωμίῳ χη-
ματίσας. ὅθεν σκινώματα Αἰθιοπῶν
καὶ τὸν θεῶν φαῖναι Δαβὶδ καταπτό-
σας, Σ ὡς ἐν ἐκτάσει τὰς τέτων κεφα-
λας διακόψας, μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἰδρώ-
των ὅτι τὰ βραβεῖα διαβαίνει, πᾶσαν νό-
σον Σ πᾶσαν μαλακίαν ὅς ἀνθρώπων
ἀποδιώξας ~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἐν Ἀγίοις Πα-
τὸς ἡμῶν Γεωργίου Μητροπολίτη Μιτυ-
λίνης.

Ο Σ ῥε ἀπαλῶν ὀνύχων, τὸν μομασῶν
ὑπέδου βίον, ταπείνωσιν ἀκραν ἀσκή-
σας, Σ πραότητα κατορθώσας. ὅθεν
οἶκον ἑαυτὸν κατασκιάσας τῆς Ἀγίας
Τριάδος, Μητροπολίτης τῆς καὶ Μιτυ-
λίῳ Ἐκκλησίας ἀναδείκνυται, ἐλε-
μων ὑπὸ τὸ μέτρον γεμόμμος, δαψι-
λῶς τοῖς πειρῶσιν ἀπήρκεσεν. πάσης δὲ
κακοδοξίας ἀντίμαχος, Σ ὑπόμαχος
ὁρδοδοξίας γεμόμμος, τὸν δρόμον κα-
λῶς καὶ θεοφιλῶς τελέσας, πρὸς Κύ-
ριον ῥηδῆμισε, πηγὴν θαυμάτων τὴν
θεῶν αὐτῶν σοφῶν, Σ μετὰ θαύματον κατα-
λείψας, τοῖς πόδῳ πρὸς αὐτὸν κατα-
φάγουσιν ~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἐν τῇ Μορῇ τῶν Ἀγίων
Σάββα ἀναρεθείων Μομασῶν, ἐ τῇ ἐν
Ἀγίοις Πατὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρῳ Ἐπισκό-
πῳ

πρὸς Ἰεροπολύμω, ἡ τῆς Ἀγίας Εὐφημίας Πλησίον τῆ μετὰ τὴν λιμενίαν, εἰς τὴν Ἀγίαν δύραμιν. καὶ τῆς Ἀγίας Μαρτύρου Αὐδινῆς Ἐπισκόπου, ἡ Πρεσβυτέρων ἡ Διακόνων ἐκκλησία, ἡ μοναζούρων, ἡ παρθένων, ἡ ἀπὸ πατρὶδος Χαρχαρ. καὶ ἀδελφῶν τῆς Ἀγίας Μαρτύρου Βαχθισθῆ, Ἰσαακίῃς ἡ Συμεῶνος.

Ο Ἰστοῖ τοὺς Χριστοὺς ὁμολογούντων, ἡ κληρὺττοντων ἐν Πόρσιδι, κατεχέδυσαν ἡ προσήχθυσαν τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ. διὸ ἀναγκάζονται, δύσαι τοῖς εἰδωλοῖς. ἡ μὴ παιδεύων, διαφόρους ὑπομείψαντες βασιλεῖς, εἴτα πυρὶ παραδίδονται, μετὰ τῶν αὐτῶν φοιτητῶν, καὶ τὸν σέβαστον τῆς μαρτυρίας ἐκομίσαντο.

Ωδὴ, ζ. Ἀρτίθεον πρόσφυγμα.

Ε Νωστὶς ἐπεπόθησας ὡς ὁ Θεόπτης, Θεὸς τὴν λαμπρότητα, θεάσασθαι Θεόδωρε. διὸ τὰ ὀρώμενα πάντα κατέλιπες, γμόφον ὑπεισδύνας δὲ ὄραν, κατηξιώθης τὸν ἀκατάληπτον.

Ε Ὅμ σὺ τῷ ὀφείως τῷ ψυχαφθόρῳ, παμμάκαρ Θεόδωρε, μηδαμῶς προσηκάμηνος, τὸ τέτε μνημόσινον Πάτερ ἀπώλεσας, μνήμην ἀκατάπαυστον Θεῷ, ἐν σῇ καρδίᾳ σοφῶς κτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Ε Γίωμ τὸν Ἀγιὸν τὸν ἐν Ἀγίοις, ἐπαπαυόμενον, ἀγίως ἀπεκύνσας, Παρθένε παμάμωμε, δι' ἀσπλαγχνίαν πολλὴν, ἀνδρωποῦ γρόμενον ἐκ σῆς, σωματωδεύτα τὸν πρὶν ἀσώματος.

Ωδὴ, η. Κάμνος ποτέ.

Ε Φωτεινὴς, φωτὶ τῷ φωτωτάτῳ, προσομιλήσας ἐραπέφηνας, παμμάκαρ Θεόδωρε, τῇ ἐρώσει τῇ ἀμείνομι, ὑπερφυῶς θεέμερος, κράζων μὲν ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ὄργα τὸν Κύριον.

Ε Ἀρτίς γεγομῶς, ἡ ὁρὸς πρὸς ἀμαρτίαν, μεχεῖς αἱμάτων ἀνδισάμερος, Θεόφρων Θεόδωρε, τῷ σεφάμῳ τῆς ἀδελφείας σὺ κορυφῶν ἐκόσμησας, κράζων μὲν ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ὄργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ε Φαμεν ἡμῖν, ἐκ σῆς Θεογενήτορος, δικαιοσύνης φαιδρὸς ἡλίου, φωτίζων τὰ πόρτα, λαμπρότης τῆς θεότητος σω-

ματωθεῖς ὁ ὑψίστος. ὅμπερ μὲν ἀνυμνῶν, πάντα τὰ ὄργα ὡς Κύριον.

Ο Ἰρμός. Κάμνος ποτέ.

Ωδὴ, θ. Ἀρχιεπίσκοπος γεμνέτορος.

Ε Τῷ ἐδὲ αἰνίγματι, σοὶ ὁ Χριστὸς ὁ ὁπταίνεται, πρὸς δὲ πρόσωπον μάλλου ὁράται πρόσωπον, τῇ τῆς ἀληθείας ἐμφάσει, τῇ τῆς σκιάς, λυσεύτων ἐσώπρωμ, δωρεῶν ἐπώμωμε, τῷ Σωτήρι ἡ Θεῷ ἡμῶν.

Ο Πόθος ὁ θεός σου, πεπλήρωται Θεόδωρε, οἷα φθάσας τὸ τέλος τὸ δι' ἀσκήσεως, πόρρωθεν ἐώρας σωτόρως. ἡ Στυχῶν, ἐφέσεως ἐξῆς, ἀσκητῶν τὸ καύχημα, μοναζούρων ἡ ἀπρέπεια.

Ε Οσέσας τὸ φθέρειν, παρακοῇ ὁ πρῶτος Ἀδάμ, διὰ σῆς Θεομήτορος ἀνακεκαίμεναι. σὺ γὰρ σαρκωδεύτα τεκῆσα, χωρὶς φθοράς, τὸν ἀφθαρτον Λόγον, φθορὰν ἔξωσας, ἀφθαρσίαν δὲ ἐξέλιπας.

Ο Ἰρμός.

Ἀρχιεπίσκοπος γεμνέτορος.

Ἐξαποστειλარიον, τῆς ἐορτῆς. ἡ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως, ἡ ἀπολύσις.

Μὲν τῷ αὐτῷ, ιζ. Τῇ Ἀγίᾳ Ἀποστόλῃ Ἀνδρόνικῳ, ἡ τῆς Ἀγίας Ἰσαποστόλης Ἰερίας. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἡ ἡχοῦ.

Ωδὴ τῇ παραδόξῃ θάσματι.

Ε Ὅγω τὴν ἄλογον ἐπαυσας, τῆς ἀθέας φθορᾶς, ὡς τῷ Λόγῳ ὑπήκοος, ἡ κλειρὸς διάκομος, ἡ φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς οἰκουμενῆς θεομακαρίσεως. διόσε λόγοις θεοῖς δοξαζομένη, ἡ τῷ ἀγίᾳ σου, μνήμῃ ἐορταζομένη, περὶ χαρῶς, αἰνεσθὶν προσάγοις, τῷ Παπτοκράτορι.

Ο Ἰρμός.

Ε Αὐλὸς ὁ θεός Ἀπόστολος, θεοῖς ἐπαίροις ὑμᾶς, ἐκθαλάζων λαμπρότατα, τοῖς πρὸς οἷς παρίστη, τῷ ὑμῶν γεμναιότητι, πρὸς τῆς λέγων ἀποδείχθῃναι ὑμᾶς, Θεῷ τῷ Λόγῳ, μαθητὰς πάνσοφοι, ἡ συγγενεῖς αὐτῷ, ἡ ἰερὰ πάνσοφε, ὡς ἀληθῶς, μακάριτε Ἀνδρόνικε, Θεῷ θεράποντῳ.

Ο Ἰρμός.

Ε Ἀσπὶς ἱερῶ κηρύγματι, φωταγωγούντων τῷ γλῶσσῳ, τῷ ἀχλὺ ἀπελάσας.

τέ, τὴν τῆς ματαιότητος, ἐπὶ πρὸς φῶς ὀ-
δηγήσατε, θεογνωσίας, τὰς ἐνυπαρχούσας,
ἐν σκοτεινότητι πάσαι, τῆς ἀθεότητος, θεῶν
Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ σωτηρίων, ἐπὶ πρεσβύται,
πάντων ἡμῶν πιστῶς ὑμᾶς, τιμώμεν πάν-
τοτε.

Α' πολυτίμιον.

Ἀπόστολοι Ἀγιοὶ πρεσβύσατε.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν ἑορτήν, οἱ καίτοι τῆς ἑορτῆς, ἐπὶ
τῇ Ἀγίᾳ. ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀπὸ προσοίῳ τῷ σοφῷ Ἀνδρόνικῳ.

Ω, δὴ, ε. Ὡχ. πῦ.

Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἦν Θεὸς προσάγει, ἐν τῇ παλαιᾷ
Μάκαρ μνήμη σου, ἡ σεπτὴ Ἐκκλη-
σία, τὰς ἀγῶμας σου πῖσι δοξάζουσα.

Ἦν Θεὸς τὰς μοῖς σου, πάσας τὰς κινήσεις
ἱερώτατε, πρὸς Θεὸν θελημάτων,
ὑποπλήρωσιν χαίρων Ἀνδρόνικε.

Ἦν Οὐρανὸς ἀποκαθαίρειν, πρῶτα διώ-
κειν πορνότατα, ἐκ Θεῶν θείων χά-
ρις, ἐκομίσω θεοφρονῶν Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Μβελισόμοι Παρθένε, πάντων τῶν
πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, ἐπὶ διόρθω-
σιν βίης, τῇ ἐν σοὶ μεσιτείᾳ ἐχάριτι.

Ω, δὴ γ. Οὐκ ἔστιν Ἀγιος ὡς ὁ Κύριος.

Ἦν Ἐκρώσας τὰ μέλη σου ἀγωνίσμασι, τὴν
ζωὴν κατηξίωσας, ἡ ζώντων θεά-
σασθαι, ὡς γῆς σαρκοφόρου Χειρὸν τῶν
Θεῶν ἡμῶν, Ἀνδρόνικε Ἀπόστολε.

Ἦν Τεῖς πρὸς γέγονας θεῖς Πρῶτατος,
καθαρὰ διανοήσας, τὴν θερμὴν
Ἀπόστολε, περιφρόνων ἐφλέγων, τῆς
πλάνης τὴν ἀκαμθάν, Ἀνδρόνικε παρό-
φημε.

Ἦν Ἡμᾶτων ὁ φθόγγος σου ὡς ἡ δυνάμις,
ἡ δυνάμις ἐπὶ δυνάμεν, τῷ Κόσμῳ
τὰ πόρτα, μαθητὰ τῷ Κυρίῳ, πῖσις
ἐκδιδάσκουσα χάρις τὴν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Ὁ γὰρ ἔστιν ἄχραντος πλὴν σου Δέσποτα,
ἐκ ἔστιν ἀμεμπτος πλὴν σου Παρά-
μωμε. τῷ Θεῷ γὰρ ἡ δυνάμις, χωρίου μόνη
ἐχρημάτισας.

Ω, δὴ, ε. Ταχὺ προκαταλαβε.

Ὁ Θεὸς Ἀνδρόνικος, φωτεινὸς πεφυ-
κὸς, καρδίας ἐφώτισε, θεογνωσίας

φωτὶ, Κυρίῳ προσδύχεται. ὅθεν ἐπὶ
τέλος, ἀναβλύζει ἰάσεις, πῖσι τοῖς προ-
σῖσι, τῷ σεπτῷ αὐτῷ οἴκῳ, ἐπὶ πᾶσι δέαι-
τεται πῖσι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ω, δὴ, ε. Ἐξ ὅρας κατασκήν.

Ἦν ὡς συγγενὴ, ἀπαύξεται ὁ Παῦλος,
ἐν αὐτῇ πῖσι, τὰς θείας σου ἐπαίρους,
ἀνακηρύττων Ἀνδρόνικε θεορρήμον, φω-
ταγωγὸν, ἡ δυνάμις ἐν τῇ δυνάμει σου.

Ὁ Γκος γεγορῶς, Τεῖας παλαιᾶς,
οἴκους καὶ βωμῶν, κατέσρεψας τῆς
πλάνης, ἐπὶ ἐδομήσω παρόφημε Ἐκκλησί-
ας, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Ἦν Σχυσας Θεῶν, τὸ θεῖον περιφρόνων,
τὰ τῇ δυνάμει, ἀρπάσαι σκάνη Μάκαρ,
Σ' ἐκτελέσαι τῷ Πρῶτατος τῷ Ἀγίῳ, κα-
τοικητήριον Ἀνδρόνικε. Θεοτοκίον.

Ἦν Ἐπὶ παρτὸς, Παρθένε Θεοτόκε, πάν-
τες οἱ πῖσι, συμφῶνως ἀνυμνεύμεν,
ὡς ἀσφαλῆ Σ' ὑπόρμαχον προστασίαν, Σ'
ἡ δυνάμις ἡμῶν τὴν λύτρωσιν.

Ω, δὴ, ε. Ὁ ἐκ μυστῶν ἀγνοίας.

Ἦν Σ' συγγενῆσε Παῦλε, Σ' πρὸ αὐτοῦ
μαθητῶν χρηματίσαντα, σὺ αὐτῷ
μὴ τιμῶμεν, πῖσι σιμωλθόρτες Ἀνδρό-
νικε.

Ἦν Οὐς φωταγωγὸς ἀσέβας, ἐπὶ ἱερεῖς Ἀπο-
στόλους τιμῶμεν, ἡ δυνάμις ἐν τῇ
Σ' τῷ θεοφρόνῳ Ἀνδρόνικῳ.

Ἦν Σ' ἐπισήμως ὄντας, ἐπὶ Ἀποστόλοις
ὑμᾶς ὁ μακάριος, Παῦλος ἀνακη-
ρύττει, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Ἦν Παραγία Κόρη, ἡ Προφητὴς ὁ χο-
ρὸς προεχάραξεν, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις,
ἔσεσθαι Κυρίῳ λοχώτρια.

Ω, δὴ, ε. Χιτῶνα μοι παρόφης.

Ἦν Οἶκος σου ἰάσεων πηγὰς, τοῖς πόθῳ
προσρέχουσι, πηγάζει Ἀπόστολε,
ἀποπλύνων ψυχικὰ ἁρρώδης ἡματα.

Ἦν Θάρσιν ἀθείας τὴν πληθύν, ἐδυνάμην
ἀμεκαίριτας, μοῖσι μοῖσι δόγμασι,
τῷ ἀφθάρτῳ Ἰησοῦ φίλε γῆσε.

Ἦν Σ' ἡλὸς ἐπέδραμες τὴν γλῶσσαν, Ἀν-
δρόνικε πάμσοφε, φισήλιον ἀκτι-
νον, καταγγέλλων τοῖς πῖσι φῶς
θεότητος.

Θεοτοκίον.

ΓΙ' Δείαι τῆ Δεσπότῃς Σοὶ σοὶ, πορείαι
ἐμώδην, τῆ σάρκα πτωχόσαυτος
ἐπλυσάμενος πλὴν Ἀπειρώγαμε ~

Ο Εὐρύς. Χιτῶνα μοι παραχρῆ φωτεινόν.
Κοιτακίου τῆς εὐρύς.

Τῷ αὐτῷ μὲν, ἰζ'. Τῷ Ἀγίῳ Ἀπόστολῳ
Ἀνδρόνικῳ ἔ Γενίᾳς.

Εὐρην διδάξας Ἀπόστολε μὲν, ἰζ'.
Πρὸς Χριστὸν ἦλθες, ὃς καλεῖ πρὸς φῶς
ἐμῇ.

Εβδομάτῃ δεκάτῃ Δάμ' Γενίᾳ Ἀνδρόνι-
κός τε.

Ο Τὸς ὁ τῆ Κυρίᾳ Ἀπόστολος, πᾶσαν
τὴν οἰκὸς ἐμῇ, ὡς ὑπόπτορος τις δια-
δραμῶν, πᾶσαν πλάνην ἐκ βάθρων ἀμέ-
σασε, τὸν Χριστὸν κηρύττων, συρεπο-
μένην ἔχων, ἐ τὴν ὑπόστασιν τοῦ Γε-
νίᾳ, τῷ κόσμῳ ἦδη μεκρωθείσαν, ἐ Χρι-
στῷ μόρῳ ζῶσαν. ὅθεν πολλὰς πρὸς Θεο-
γνώσιν ἐλκύσαντες, εἰδωλικάς μετ' οἴκας
κατέσρεφον, Ἐκκλησίας δὲ θείας παρτα-
χῶ οἰκοδομήσαντες, ἐ Πράγματα ἀκαθαρ-
τα ἔξ ἀνθρώπων ἀποδιώξαντες, ἐ πᾶ-
σιν ἀμάρτια θοράπυσαντες, τὸ κοινοῦ
ῥεῖος ὡς ἀνθρώποι ὄντες τῇ φύσει ἀποτιμ-
νῆσι. τῶν ἐ ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦ-
λος, ἐ τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ μέ-
μνηται, ἀσπασάσθαι λέγων Ἀνδρόνικον
ἔ Γενίαν τῆς συγγενείας, οἱ ἐ πρὸ ἐμῶ
γεγόμεσιν ἐ Χριστῷ ~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ Ἀγίῳ Μαρτύρῳ Σο-
λόχορος, ἐ τῷ Ἀγίῳ Μαρτύρῳ Ἡρα-
κλείῳ, Παυλίῳ, ἐ Βασίλειῳ, Σὴν ἀν-
δείξας τῆς ἀχειροποιήτου εἰκότος, τῆς ἐν
Καμυλαμαίᾳς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀθλήσας τῷ Ἀγίῳ τοῦ
Χριστοῦ Μαρτύρων, Ἀλεξάνδρων δύο, Διο-
μυσίων δύο, Ἀγαπίῳ, Τιμόλαῳ, Ῥω-
μύλῳ, ἐ Πλησίῳ.

Ο Τῶι ὑπάρχοντι τῆς καιρῆς Διοκλη-
τιανῆς τῆ Βασιλείας, ὁ μετ' Ἀγαπίου,
ἀπὸ τῆς πόλεως Γάζης, Τιμόλαος δὲ, ἐκ
Πόντου, οἱ δύο Διομύσιοι, ἐκ Τριπόλεως
τῆς Φοινίκης, ἐ ὁ Ῥωμύλος, Ὑποδιάκο-
μος τοῦ, τῆς ἐν Διοσπόλει Ἐκκλησίας. ὁ
δὲ Πλησίος ἐ οἱ δύο Ἀλεξάνδροι, ἦσαν ἔξ
Αἰγύπτου. ἐ αὐτοὶ τὰς ψυχὰς τῶ πρὸς
Χριστὸν συνήσαντες φίλῳ, τὴν ἀσέ-

βαιαν ἐπαρρησιάζοντο. διαβληθέντες δὲ
Οὐρβαμῶ τῷ τῆς Καισαρέων Πόλεως Ἡ-
γεμόνι προσήχθησαν, ἐ Χρησίου ἐαυ-
τὸς ὁμολογήσαντες, εἰς ὀργὴν ἐκείνου ἔξε-
καλέσαντο, ἐ ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσε, ἐ ὅπως πρὸς Κυ-
ριον ἔξεδίμησαν ~

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ωδὴ, ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τῷ γλῶ.

ΝΟῦς δεινὸς ἐ πᾶσας μαλακίας, ἐκ
τῆς ψυχῶν ὁμῆς ἐ τῆς σωμάτων, ἀπο-
διώκεις τῷ προσρεχόντῳ, ἐ τῷ οἴκῳ σου
σοφὴ μαθητὰ τῆ Χρησίου ~

Αιμομικὰς ἐφόδους ἀπελαύνων, πάθῃ
δεινὰ καθαίρεις τῷ ἀνθρώπῳ, ἐν
συμπαθείᾳ Χρησίου αὐτόπῳ. διὰ τὸ το
πίως μακαρίζομεν ~

Εντορικῶς σοφὴ ἀδολεσχίαν, καταβα-
λὼν ἀπλότητι δογμάτων, Θεοῦ κη-
ρύττεις σαρκὸς ἐν εἰδεί, ὁμιλήσαντα βρο-
τοῖς ἀγαθότητι ~

Θεστοκίου.

Ο Εὐ γὰρ τῆς παρθένης οἰκήσας, ἐ ἐν
αὐτῇ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσας, ἀλογητὸς
εἰ εἰς τῆς αἰῶνας Κύριε ~

Ωδὴ, η'. Τὸν ἐν ὁρῇ ἀγίῳ.

ΝΕμομένην κακίας σπηδεῶσα, τῷ ἀν-
θρώπῳ Ἀνδρόνικε καρδίας, ἀλα-
τι δείψας ἔσθης δογμάτων σου, ἐ τῷ κερω-
θέντῳ, Λόγῳ σωζομένῳ, παρέσθης ῥισ-
μάκαρ ~

Ερῶς τε, θυσία τε ἐ θυτῆς, τῷ τυθέντῳ
δι' οἴκτου ἐμωρίδης, ἐ πρὸς αὐτὸν ἀμέ-
δραμες Ἀνδρόνικε, ἔσθης ἀφθαρσίας, ἐ
δικαιοσύνης, πρὸς τῆς δεδευμένῳ ~

ΚΗρὺς Δείος, Ἀπόστολος Θεόπτης,
καθαίρετῆς ἐσθῆτος ἀπωλείας, καὶ
πλῆττις ἡς ἀπὸ τῶν ὧφθης ἐμδοξε, ἐ Σιωῇ
τῆς ἁγῶς, μέγιστος οἰκῆτωρ, εἰς πάντας
τῆς αἰῶνας ~

Θεστοκίου.

Σταβίδι, χερσὶν ἀθρακα φόρεις, δρό-
σον θεῖον πηγάζοντα Παρθένη τοῖς τῷ
φλογμῷ τῆς πλάνης κινδυνάουσι, φλέγον-
τα δὲ πᾶσιν, τῷ ὑμολογούντῳ, αὐτῷ τῷ
Βασιλείᾳ ~

Ο Εὐρύς.

Ο μὲν ὁρῇ ἀγίῳ δοξαζόμενα, ἐ ἐν βάτῳ
πυρὶ τὸ τῷ Ἀειπαρθένῳ τῷ Μωϋσῇ μνησθῇ.

ειον γινώσκοντα, Κύριον ὑμρεῖτε, ἔδο-
ξολογεῖτε, αὐτὸν εἰς τὴν αἰῶνα· ~

Ω δὲ, δ'. Τὸν προδηλωθέντα.
Τῆς ἐκείθεν ζωῆς, ὁφθῆς κληρονό-
μος, τὴς μεμεκρωμένης τὸ πρῶν, δαιμό-
νων ἐπειθείας, ἀπεξώσας ζωνφόρως λό-
γῳ, ἀξιωμακάρισε Ἀνδρόνικε· ~

Ω τὴς ἀληθοῦς γεγορῶς ἀμπέλῃ παμ-
μακαρίστῃ, κλῆμα ἀφορώτατον, οἶνον
ἀφθαρσίας ἐραπείας, ἐκ ἀνθρώπων καρ-
δίας, εὐφρανας παρόφθιμε Ἀνδρόνικε· ~

Ε τὸν ἀσραπαῖς φλέξαντα δογματῶν
τὴν ὕλην, τὴς πολυθείας, σαφῶς ἐκ φῶς
θεογνωσίας, καταλάμψαντα τοῖς ἐν σκό-
τει τῇ βίῃ, πάντων μακαρίζοντι· ~

Η τὸν ὁρωτάτην μνήμην ἐφαπλυσμένην, εἰς
τὰ πόρτα σήμερον, φωτίζει τὰς
καρδίας, ἥν ἐν ταύτῃ σε ἰδῶς ἀνυμνῶντων,
ἀξιωμακάρισε Ἀνδρόνικε· ~

Θεοτοκίον.

Φωτισμὸν ἡμῖν αἴτησαι, ἡ τὸ φῶς τεκῶ-
σα, ἐκ ἀμαρτιῶν ἄφεσιν ἐκ ψυχῶν σω-
τηρίαν, τοῖς εἰδόσι σε ἀληθῆ Θεοτόκον, ἀ-
χραντε Παρθένε παμάμωμε· ~

Ο' Εἰρμός.

Ω μὴ προδηλωθέντα ἐν ὅροις τῷ Νομοθέ-
τῃ, ἐν πυρὶ ἐκ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀε-
παρθένῃς, εἰς ἡμῶν ἥν πρὸς σωτηρίαν,
ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλιώμεν· ~

Ἐξαποστειλόμενον, τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸν
ἥ. ἥν αἰώνων, ἥ. τῆς ἐορτῆς. Δόξα, ἐκ μὴ
τῆς ἐορτῆς. Στὰ λοιπὰ ὡς συνήθως, ἐκ
ἀπολύσεως.

Μὴν τῷ αὐτῷ, ἡ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύ-
ρων Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χρι-
στίνης, Ἡρακλεῖος, Παυλίνης, ἐκ Βερεδί-
μου. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρεξαι, ἥ. προσόμοια
τῆς ἐορτῆς. γ'. Στὴν Ἀγίαν γ'. ἥ. δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὴν φωτιζόμενον, τῆς τρισηλίου Θεό-
τητος, σκοτασμὸν παρεδράμετε, βα-
σαντῶν ἐκ ὧφθῃτε, φωτισμοὶ ἀσδράς, τὸ τῆς
Ἐκκλησίας, θεοῦ εὐρέωμα αἰεὶ, φωταγω-
γῆν ὑμῶν, ἐπιτελόμεν παρήμερον, προ-

σκινῶντες τὰ λείψανα, ἐκ τῆς κόρης τῆς σώ-
ματος· ~

Ομοιον.

Πέτρον Διονύσιον, Παῦλον, Ἀνδρέαν,
Βερεδίμον, τὴς γεγραμμένης ἀδάμαστας,
Χριστίνης Ἡρακλεῖος, ἐκ Παυλίνης πάν-
τες, ἐν ἀγαλλιάσει, μὴ μακαρίσωμεν
πιστοὶ, ὑπὸ Τριᾶδος εὐδρόως ἀδλῆσαν-
τας, Σπᾶσας τὰς τῆ δραπετῆς, μηχαν-
ουργίας πατήσαντας, Στὸ σκοτὸς μειώ-
σαντας, ἥν εἰδῶν ἐν χάριτι· ~

Τὴν ὡνήσαντε, τὴν βασιλείαν Μα-
κάριοι, τῆ Θεῶ τῶν ἀσάλατον, ἐκ ὁρμῆς
ἐφθάσατε, τὴς γαλινοτάτης, πᾶσαν ἱκαν-
μίαν, ὑπερεγκύπτει ἥν δεινῶν, γνώμης
ἀνδρείας θεομακάριοι. ἐντεῦθεν μακαρί-
ζεσθε, μὴ ἱκετεύοντες πάντοτε, τῇ ἀρεῇ
ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ~

Δόξα, Σ μὴ. τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν ὁρθρον οἱ κατόμω τῆς ἐορτῆς, ἐκ τῆ
ἀγίας, ἥ. δ'.

Ἀσώμαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Πέτρον ὑπόμαχοι τῆς ἐν πίστει, τὴν
ἰδρᾶν ὑμῶν αἰεὶ, τελῆντας παρήμε-
ρον, παθῶν ἀπολυφώσαντε ἐκ πάσης πε-
ριελάσεως· ~

Στὴν ὑπόμαχοι θεοφόροι, τῇ τῆ
σταυρῆς παρήμερως, ἀβρόχως τὸ πέ-
λαγος, βασάνων διεπλάσαντε, ἐκ τῆς
καταπατήσαντες· ~

Τὴν φθῆντε τάξεσιν ἀσώματοις, καδυ-
πομέματες πληγὰς, ἐν σώματι Ἀ-
γιοι. διὸ τὴν θείαν σήμερον, μνήμην ὑμῶν
γυραίμεν· ~

Θεοτοκίον.

Ω μὴ προδῶν σε Παρθένε τῇ Βασιλείᾳ, ἐν
ᾧ καθίσας τοῖς πιστοῖς καθεδρᾶν ὁ-
ρασίον, ἡτοίμασε γυραίμεν, Στὸν
μακαρίζοντι· ~

Ω δὲ, γ'. Τὸν διωκτῶν ἡδύνῃτε.

Τὴν Πέτρον πίστεως, Πέτρε τῆς
ψυχῆς σε τὴς πόδας μακάριε, τῇ ἐν ἁ-
σὲ παρεστάτης, ἥν ἀθέων παμμακαρίστῃ.

Ο δὲ, ὡς ἀσδρά λαμπόρτα, λαμψα-
κός σε Πέτρε, τῇ οὐκ ἐμνήν προβάλλε-
ται, ἐκμεντὰ τῆς ἀθείας, τὴν ἐσθδράν
θείαν χάριτι· ~

Εὐσε, πρὸς Θεὸν μάρτυρ, Πέτρε
βροχαιτῆς, ἐκ δεσμοῖς συνθλιβόμενος,

αρεσδότης ἄπαρ τὸ σῶμα, γεφαιήτης ἀμαδέειξαι. Θεοτοκίον.

Η Οἷον, παρθεράεις τίκτησα, μόνη μητρική, μεγίστη ὁμτως διάκομος, ἐμωλίδης Θεοῦ τεκῶσα, Θεοτόκε Μητροπαρθερε.

Ο' Εἰρμός.

Ω Ο' ἔορ, διωαῖρ ἡδερνήσε, ἐοί ἀδερνήτες περιεζώσαντο διώαμιν, διὰ τὸ το ἔρεωθῃ, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

κα. ἡχ. δ. Ταχύ προκατάλαβε.

Η Αρτύρω ἐν αἵματι καλλωπιζόμενοι, Κυρίῳ παρίστατε τῷ τῷ πατρὸς Βασιλεῖ, καλλίμικοι Μαρτύρων. ὅθεν ἐν ἀφροσύνῃ, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, σημόρον ἐκτελέσωμεν, ὁφλημάτων τὴν λύσιν, αὐτῶν οὐκ ἀρεῖν δι' ὑμῶν ἐ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς εορτῆς.

Ω' δὴ, δ. Δι' ἀγάπην οἰκτιρῶν.

Η Τσαγμὸν ἀπὸ βλεφαρῶν ψυχῆς ὠδερνῶν, τὴν ἐκ τῆς ἀμελείας, ἐρηγόρσει δέαις, πάσαν ἐκοιμήσατε ἀδερῶν κακόμοιαν.

Ω Σὺ πόρτιμοι ἐ δέοι τῷ Λόγῳ λίθοι, ὁ Ἀνδρέας ἐ Παῦλος, θαματοδερνῶν λίθοις, ἐ ὁ Διορύσιος ζωῆς ἡγιώθησαν.

Ω Οὐ τὸν πρότατον λειμῶνα τῆς ἀσεβείας, τὴν ἀληθὴν ἐ δέαι τῷ Χριστῷ ἀωδίαμ, πῖσαι ἀφηνήσωμεν, τῆς Μαρτύρας σήμωρον. Θεοτοκίον.

Ω Πόρτιμντε Παρθερε θεοκυῖον, τῆς ὑμνήτας σε σῶζε, ὅτι σοὶ πεποιθότας, πάσης περιστάσεως κινδυνῶν ἐ θλίψεων.

Ω' δὴ, ε. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ε Ημεωδερνῶν Μαρτύρες, φωτὶ τῷ μοντῷ, βασάνων σκοτὸς ἐ μύκτα πορνῶν δερνῶν δεικῶ, πολυθείας ἀπροσκόπως διέβητε.

Ο Γ' μαρτυρῶν ὁρῶμεν, τῷ σώματος τῷ σε, Χριστῶν Μαρτύρων ἡδίστῳ λόγῳ ὁρῶτα Θεῷ, εἰσδεδεγμένοι ἐμαθῶσι τὸν ὁρῶτα. Θεοτοκίον.

Η Τμῆν Χριστῷ ἀνύμψωτε, δι' ἡς τῷ παλαιῷ λυθῶντες χρεῖς, ὑοὶ κτ' χάριν ὠφθῆμεν Πατρὸς ἐπαρῶν, τῆς ὑμνήτας σε φύλαττε.

Ω' δὴ, ε. Εὐχόμενοι προτυπῶν.

Ο Εὐδοξος, ἀειδάσας Ἡράκλειος ἡρατο, μέγα κλέος, Παραδείσου πολίτης

γερόμενος, ἐ σεπτῶν χορείας, ἐμωθῆς Ἀθλητῶν ἀγαλλόμενος.

Ω Μνήσωμεν, σὺ Παυλίῳ τὸν δέον Βερεδίμον, ἐ Ἀνδρέαν, ἐ Ἡράκλειον ἐ Διορύσιον, Πέτρον τε ἐ Παῦλον, ἐ Χριστῶν Κυρίῳ τῆς Μαρτύρας. Θεοτοκίον.

Ω Σ' ἄρρα, καρποφόρος τὸν τῶν ἁγίων ἐβλάσῃσας, Θεοτόκε, τῆς ζωῆς τῆς πῖσαι διαρέφορτα, ἐ λιμὸν τῆς πλῆθους, ἐκ τῆς γῆς ἀληθῶς ἀμαρτέλλορτα.

Ο' Εἰρμός.

Ε Βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν ἡμῶν, ὁ Προφήτης, Γωμάς ἐν τῷ κήτει δέομενος, ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ ἡδερνῶν.

Κοιτάκιον τῆς εορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μῶνι, ἡ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πέτρον, Διορύσιον, Χριστῶν παρθερε, Ἀνδρέαν, Παῦλον, Βερεδίμον, Παυλίον, Σ' Ἡράκλειον.

Ω Ν ὁ μὲν Ἀγιος Πέτρος, ὡς ἐκ Λαμψάκῃς τῆς Πόλεως. ἀχθεῖς δὲ Δάκρυ τῷ Ἀρχοντὶ τῆς Εὐειδιδῶν Πόλεως, ἐ δῦσαι προσάχθεῖς τῇ Ἀφροδίτῃ, ἐ μὴ πειθεῖς, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῆσας, δεσμοῖς ἐ ξυλοῖς, ἐ τροχαῖς τῆς ὁλοῦ τοῦ σώματος συντείνεται, ἐ τὸ πνεῦμα παραδίδωσι. Παῦλος δὲ ἐ Ἀνδρέας ἐκ Μεσοποταμίας ὄντες, ἀμα τῷ Ἀρχοντὶ Δάκρυ, ὡς ὁμ ἐσρατόντο, τὰς Ἀθῶνας καταλαμβάνουσι. συλλήθῃ δὲ ἐν αὐταῖς Διορύσιον ἐ Χριστῶν, τὴν αὐτῶν πῖσαι φυλακῇ. τὴν δὲ Ἀγίαν Χριστῶν, παρθερε ὄσαν ἐ ἀπρεπῇ ἐ γάμῳ ἔχονσαν ὥραν, ἐκκαλουῦνται πρὸς μίξιμ. τῆς δὲ μὴ πειθείσης, αὐτὶ τῷ ταύτῃ βιάσασθαι, μεταβληθῶντες ταῖς παραιρέσεσιν αὐτῆς, ἐπίσῃσαν τῷ Χριστῷ. ὅθεν αὐτοὶ μὲν ἐ ὁ Διορύσιος, μίψῃ τῷ λίθῳ κατεχώθησαν, ἐ ἡ Ἀγία Χριστῶν ἐπιπεσῶσα αὐτοῖς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμῶν, ἡδερνῶν Ἀγίων Μαρτύρων Γυναικῶν Τεκῶν, Ἀλεξανδρείας, Κλαυδίας, Φαεινῆς, Εὐφρασίας, Μαθῶρας, Γελίας ἐ Θεοδότις, ἐ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀμφιανῆς ἐ Εὐδοκίᾶς τῆς Πολυκαρπῆς.

Ο Γ' τοὶ ὑπὸν κτ' τῆς χροῖας Μαρτυρῶν τῷ Βασιλεῶς, ἐκ Μνήρος ἀδελφοί,

τῆς Λυδίας ὀρμώμενοι χώρας, καὶ δὲ Βυρρητὸν γεόμενοι, ὑπὸ τῆς Μάρτυρος Παμφίλου παιδαγωγηθέντων πρὸς τὴν ἀσέβειαν, τῷ Ἀρχοντι παρέστησαν Οὐρβανῶ, ὡς Ἀμφιαρόε πρῶτον κηρύξας τὸν Χριστὸν παρήσια, πληγαῖς κατὰ τοῦ προσώπου τύπτεται, καὶ τοῖς τῶν γρατιωτῶν ποσὶ λακτίζεται, καὶ ἐλαίῳ χριθεὶς τῆς πόδας, πυρεὶ καταφλέγεται· καὶ ἀσπληθεὶς ὥρατο ὅλος διωδικῶς, καὶ ἀπὸ τῶν λακτισμάτων διόρρωγός· Ὡς τῷ πυρεὶ τὰς τῆς ποδῶν σαρκας δαπανηθεὶς. ἐπιμενῶν δὲ τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ, τῷ βυθῷ τῆς Θαλάσσης ἐκδίδεται, Ὡς αὐτῷ τελειῖται. ὁ δὲ Αἰδέσιος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ κατ' Αἴγυπτον, τοῖς τῆς χαλκῆς μεταλλοῖς ταλαιπωρούμενος, ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀρχοντα Γεροκλεᾶ τιμωρούμενον ἀφειδῶς τῆς χριστιανικῆς ἐθεάσατο, αὐτοχείρως αὐτὸν ἐτυψεν, Ὡς πολλὰς βασάνους ἐκδίδεται, καὶ ἐν τῇ Θαλάσσῃ ῥιφείς, τὸν τῆς μαρτυρίας φέφαρον ἐκομίσαστο.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω, δὴ, ζ. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Εὗς ζηλωτῶν πιστῶς, ἐν Βαβυλῶνι παῖδας, τὸ πῦρ προθύμως ὑπεσλήθετε βοῶντων μακάριοι, ὁ τῶν Πατέρων.

Ηὲ προσκυνοῦσαι γλυπτοῖς, οἱ ἀθληταὶ τῆς δόξης, ἀσπασθέντων τὸν αἰδισμόν, θαύατον ὑπέστητε, τὰς ἀθαρτάς λήξεις σαφῶς ἀπολαβόντων.

Θεοτοκίῳ.

Ηὲ κιβωτὸν τῆς Θεᾶς, τῆς θείας μαύρας φάμμου, χρυσῷ λυχρίᾳ τε ἐβάπτεζαν, τὸ ὅρος τὸ Ἀγίου, τὴν Θεοτόκον πάντων πιστῶς ὑμολογῶμεν.

Ω, δὴ, η. Ἀνθρώποι τῆς παντός.

Υφαντὸν ἐκ τῆς αἰῶνος χάριτος, ἀπεκδύσει πηλὴν τῆς σώματος, οἱ ἀθληταὶ ἱμᾶτιον, ἐμεδύσαντο πόθῳ ἀναβοώντων, ἀλογεῖτε ὑμεῖς τὸν Κύριον.

Ραυτισμῷ θείῳ αἵματος Μάρτυρων, καθαρθέντων τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ὑπὸ Χριστῷ ἐκχέετε, μελωδῶντες ἀπαύτως. πάντα τὰ ὄργα ἀλογεῖτε ὑμεῖς τὸν Κύριον.

Ωραῖοι τοὶ βόρυνες ὠφθητε, μουμένης ἀμπέλῃ μακάριοι, οἶμον ἡμῶν προχέοντες, ἀσεβείας τοῖς πόθῳ ἀναβοώσιν, ἀλογεῖτε τὰ ὄργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίῳ.

Ηοντὸν ἱλασθῆναι πέφυκας, τὰς ἀπάντων δέσεις δεχόμενον, ἐπὶ τῷ ὑφ' οὗ Παύλας, ἀσφάδρεος εἰς λύτρον τῆς μελωδῶντων, ἀλογεῖτε τὰ ὄργα τὸν Κύριον.

Ο' Εἰρμός.

Πρώτῃ τῇ παντὶς Παπτοδιώμας, τὸς ἐν μέσῳ φλογὸς ἀσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, πάντα τὰ ὄργα ἀλογεῖτε ὑμεῖς τὸν Κύριον.

Ω, δὴ, ζ. ὁ Εἰρμός.

Εὗς μὲν τῇ τῆς παρακοῆς μοσμήματι, τὴν καταραμ εἰσκήσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῇ τῆς κυφορίας βλασφημίᾳ, τῷ Κόσμῳ τὴν ἀλογίαν ἐξέλιθυσας. ὅθεν σε πάντες μεγαλιώμεν.

Εὗς ῥάσαν πόθῳ ἐαυτὰς, οἱ Μάρτυρες οἱ γεμναῖοι ἀγαλλόμενοι. ἔδωκαν αἵματα προθύμως, ἐπὶ ὅλβον ἀναφαίρετον ἔλαβον. ἐν τῇ ταῖς τῆς Μαρτύρων ἡρίθμυνται, χοροφασίας οἱ πανάφνημοι.

Ωραῖοι τοὶ ἀσέβειαν, θείας τε Πόλεως πολῖται, λιμένες τῆς ἐν ζαλῇ σωτήριοι, φωστῆρες ἀληθείας ὑπὸ ῥμαχοι. ὅθεν ἀξίως μακαρίζετε.

Εὗς Πέτρος ὁ Παῦλος τοῖς σοφοῖς, Ἡρακλεῖος ὁ Παυλῖνος, καὶ Βερεδῖνος ἅμα Ἀνδρέας, ὁ Χριστὸς καὶ τῷ Διομυσίῳ τιμῶμεν, εὐδῶς ὑπὸ Χριστῷ μαρτυρήσαντας, καὶ τὴν ἀπάτῃ ἀφανίσαντας.

Ηὲ μὲν τὰ αἵματα ὑμῶν ἐδέξατο, ἐκχυθέντα μεγαλῶνται, ὑπὸ τῇ πάντων ἀδρυγέτῃ, σκλαῖ δὲ τῆς Δικαίῳ τὰ πρῶτα. μεθ' ὧν περιχοράζοντες μνησθῆτε, τῆς μεμνημένων ὑμῶν πάντοτε.

Θεοτοκίῳ.

Φωνῶσαι πιστοὶ πόριχαρῶς προσφέρομεν, τῇ Ἀγγέλῃ Θεοφύλακτε. χαίρε βοήθεια ἀνθρώπων, Μαρτύρων Ἀποστόλων κραταίωμα, καὶ πάντων Προφητῶν περιήχημα, Θεογενητοῦ παραμώμντε.

Ο Εἰρμός.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς ροσμήματι.

Εἴα ποτε εὐλαβίῳ τῆς εὐρῆς, ἔ τὰ λοιπὰ
συνήθως Σ ἀπολυσις.

Μὲν τῷ αὐτῷ, 18. Τῶν Ἀγίων Μαρτύ-
ρων Παφίτις Ἐπισκόπος Πύσης, Σ τῶν
συν αὐτῷ. εἰσέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρα-
ξα, ἡ τῆς εὐρῆς, γ. ἔ τῶν Ἀγίων γ. ἡ.
τῶν Ἀγίων, ἡ Χ, β.

Οἱ τε ἐκ τῷ εὐλῷ.

Εἴα, τεβρακτὺς ἰδραρχῶν, δέδεικται πλη-
θὺς καθὼς εὐλῶν, ἀμεταθέτων Χειρῶν,
ὡν τῇ ἐδραιότητι σοφία οἶκον ὑψοῖ, τῶν δογ-
μάτων τὰ θαύματα, προτίδῃσι πᾶσι,
οἶνον τὸν ἀφρόσινον, κινῶν κρατῆρι σε-
τωφ, μέμει, τὴν ῥυθλὴν Σ τὴν χάριν, τοῖς
πίστως τελῶσι τὴν μνήμην, τῶν ἰδραρχῶν ἔ
ἀδλοφόρων Χειρῶν: ~

Οἱ μοῖον.

Τῶν, Σ θοράπορτες Χειρῶν, Σ
ἰδραρχῶν θείων Κόσμου φερρή-
σατε, μέγιστε Παφίτις σὺν Ἀκακίῳ ὁμῶς,
ἰδράτατε Μεγαδρε, Πολύαιμε μάκαρ,
εἰσέρας ἰσοστάσιον, τῶν τεβραμόρφων Νοῶν,
θείων, ὡς τελῶντες χορείαν, Σ Θεῶν πα-
ρόντες τῷ θρόνῳ, συντηρεῖτε πίσει τὰς τι-
μῶντας ὑμᾶς: ~

Οἱ μοῖον.

Ὁ Νῶς, ὡ Πατρίκιε ποδῶν, ἑπὶ θα-
λασσῶν τὸν ἀφράτως θεμελιώσαντα
γλῶ, ἔ τὸν ποταμοῖς αὐτῷ προετοιμά-
σαντα, σὺ τοῖς θείοις προσήμασι, διδάσ-
καις ὑδάτων, τῶν θόρμων μυς ἡλιον τὸ ὑ-
πόρθαύματον. ἔπορ, παροχαῖς μὴ ἐν-
θείοις, δίδε Σ ἡμῖν σαῖς πρεσβείαις, ἰα-
μάτων ἀνῶθεν τὰ ῥήματα: ~

Δόξα, ἔ μὴ τῆς εὐρῆς. ῥοπαρ. Οἱ Μαρ-
τύρες σὺν Κυρίῳ. Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ καρ-
μὰς τῆς εὐρῆς, ἔ τῶν ἁγίων ἡ ἡ αἰετος.

Παφίτιον τὸν αἰετον ἐν ἀδλοφόροις αἰ-
μῶν ῥαῖδω.

Ω, δὴ, α. ἡ Χ, πῆ. Ἀρματηλάτῳ.

Ἀρτοδαπαῖς κεκοσμημένῳ χάλειν,
ἰδρωσίμης εὐλῷ, Σ ταῖς βαφαῖς
αὐθις, μαρτυρεῖς αἵματος, ὡραῖ θῆσαν ἐν-
δοξοι, πόριθέρμιοι πάντες, τῆς ἀσεβείας

ἐδείχθητε, πρόμαχοι φερροὶ καὶ τῆς πί-
στεως: ~

Τομοθέτης ὁ Χειρὸς καθήμιμος προ-
ταίρει μὴ δεξιᾷ, τοῖς ἀθληταῖς πᾶσι,
τῶν ἀγῶνων εὐλῶν, ἀναπετάσας ἡθροισε,
προσφυῶς ἡρμοσμένον, χορῶν Μαρτύρων
τεβραβημον, ἄσματος αὐτὸν μεγαλύνοντα.

Ἡς Ἐκκλησίας προεστὼς Παφίτις, οἶα
ποιμὴν ἀγαθὸς, ὑπὲρ αὐτῆς Μάκαρ,
τὴν ψυχλὴν σὺν τέθεικας, σὺν Ἀκακίῳ Με-
γαδρον, Πολύαιμόν τε τὸν θεόν, σοφῶς
πληθύνσας συλλήπτους, ἄσμα τῷ Θεῷ ἁ-
μαπέμπων αἰ: ~

Θεοτοκίον.

Ἡ σεσι θεῶν Προφητῶν ἐπὶ ὁμῶν, κα-
θεμολόγησαν, τὸν τῷ Θεῷ Λόγον, σαρ-
κα προσλαβόμενον, οἱ θεηγόροι Μάρτυρες,
ἔ ἀχραῖτε Παφίτις. μὴ Θεοτόκον δοξα-
ζομεν, ἄσματος αἰ μακαρίζομεν: ~

Ω, δὴ, γ. Οἱ εὐρώσας κατ' ἀρχάς.

Οὓς πορὰ θεῶν ἀνδρείως, τὴν ῥίβοι-
τῶν μαρτυρεῖς, ἔ τελέσαντας τὸν κάλλι-
τον δρόμον, μακαρίσωμεν πιστοὶ, ὡς Νι-
κηφόρος Μάρτυρας, Σ εὐφραίνοντας θείας
Σ ἰδραρχας θεόφρονας: ~

Θεηγόρος πυρῶν, τῷ ζήλῳ τῆς ἀσε-
βείας, κατεμάραμε τὴν φλόγα τῆς
πλάνης, ῥητορῶν ἀσφαλῶς, θεολογίας
δόγματα, Σ συμετίζων πάντας, πρὸς θεῶν
ὁμῶς ἐπίγνωσιν: ~

Εμεκρωμένον καθορῶν, τῷ κάρῳ τῆς
ἀσεβείας, ὁ Παφίτις δειρὸν ἡ γεμά-
μα, εἰσεπῆδῃσε βοῶν, θεογνωσίας ῥήμα-
τα, ἔ διασπείρων πᾶσι, τὸν θεῶν λόγον
τῆς πίστεως: ~

Θεοτοκίον.

Περιογάμως τῷ Θεῷ, τὸν Λόγον ὡς
Θεοτόκε, ἀπεγνήμῃσας ἐκ σὺ σαρκω-
θεῖα. ὅν οἱ Μάρτυρες Θεῶν, ἀνδρείως ὡ-
μολόγησαν, ὡς εὐρατιῶται τέτις, ἔ εὐφρα-
νῖται γεγόμενοι: ~

Οἱ Εἰρμός. Οἱ εὐρώσας κατ' ἀρχάς.

Καθίσμα. ἡ Χ, πῆ.

Τὴν σοφίαν Σ λόγον.

Τῷ Μεγαδρῷ Ἀκακίῳ τὸν σοφόν, Σ
Πολύαιμον πίσει τὸν ἰδρὸν, τιμήσωμεν
ἄσματος, ἔ τὸν μέγα Παφίτιον. ἰδρεῖς γὰρ
ἔτοι, Θεῶν παντοκράτορας, γεγομότες πί-

ραι, αὐτῷ ἀνέστησαν. ὅθεν ἔ. Α'γγέλοις, συναγαλλοῦνται πίσει, ὅτι τοῖς συνήθισαν, οἷς ἐκ πόθου βοησώμεν. πρεσβύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἀφεσὶν δωρησάμεν, τοῖς ἐορταζούσι, πόθῳ, τῷ αἰνῶνι μνήμῳ ὑμῶν.

Καὶ τῆς ἐορτῆς.

Ὡς δὲ, δ. Σύμῃ Χριστὸς Κύριος.

Ρ Ὡς μὲν Χριστὸς, περιβάλλει Πατρίκιε, ἰδού τις γὰρ, τίς ἐχρημάτισας. ἐ τοῖς αὐτῷ, ἵχμεσι σαφῶς, κατακολυθίσας, διὰ βασιλῶν προσλήξαι, τῷ μόρῳ ἀδύνατον, ἀσεβῶς ἀπακράζων. τῇ δυνάμει σε δόξα φιλαμῶντε.

Ι Ἐργὸς, θεὸς ἐδείχθη Α'κάκιε, θείας αἰγλῆς Πάτερ ἐμφανήμενος, ἐ τῷ Χριστῷ Μάρτυρι ἀληθινῷ, ἀπαδεύμενος, ἐ δώλῳ πλατύνει κατέπτυσας. διὸ ἐ γενησὶ, συνειδὸτι κραυγάζεις, τῇ δυνάμει σε δόξα φιλαμῶντε.

Γ Τίφει Χριστῷ, ἵνα σὺ Μάρτυρ ὁ Μέγαδρος, συγχωρῶν, ἐ συναγαλλόμενος, μαρμαρυγαῖς λάμπει μὴ ταῖς σαῖς, ὅτι φωτοχυσίαις, ὡραῖαις ἀγλαΐζομενος. καὶ κείσοι τῷ Δεσπότη, γενησὶς ἀπακράζει. τῇ δυνάμει σε δόξα φιλαμῶντε.

Ο Πλοῦ Χριστῷ, τῷ σὲ τεκῶν Παράμωμον. κεκτημένοι, πλατύνει ἐροπώσαντο, τὰς μνηστὰς Μάρτυρ σοφοί, ἐ τὰς ἵψ' τυράννων, ζωπείας σαφῶς διέλυσαν. ὅ μὴ γεφαιρφόροι, δεδευμένοι βοῶσι, τῇ δυνάμει σε δόξα φιλαμῶντε.

Ὡς δὲ, ε. Ἰ'μα τί με ἀπώσω.

Η Ἐκρωθέντων τῷ Κόσμῳ, Μάρτυρ θεόφρονων πόμοις ἀσκήσεως, τῷ Χριστῷ προθύμως, προσλήγετε θύματα τέλεια, ἑαυτὰς τυθῶντες, ὡς ὅτι ἀμροὶ τοῖς τῷ Δεσπότη, πειθαρχῶντων ἐνθέοις προσάγμασι.

Ε Ναθλῆντων νομίμως, Μάρτυρ παμύφνημοι ἐφ'εφαιρῶντε. καρτὸρῶσαντων γὰρ, τὰς πικρὰς ἀλγυδίας ἐ μάστιγας, τὰς ἵψ' παρανόμων, ἐν ἑσπερίᾳ καταρυσῆσαι, τῆς ἀφθάρτου σεπτῶς ἡξιώθητε.

Ν Οερῶς σὺ Α'γγέλοις, μὴ ἐνδιατώμενος μάκαρ Πατρίκιε, ἵνα ἐπιτελῶντων, τῷ σεβάσμιον μνήμῳ σε μέμνησο, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, ἐν προσόχαις καθικετόντων, ἐκ κινδύνων ρυθύναι παμύφνημε.

Ληθῇ Θεοτόκον, παρτὸν ἐπιγυρόντων σε Μάρτυρ ἐνδοξοί, τὸν ἐκ σὲ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν, πρὸς τῷ ἀμαρτίᾳ μεμνησὶς μέλει θαυμάτε, ἀνδισάμενοι Κόρη παμύμνητε.

Ὡς δὲ, ς. Α'βυσσὸς ἀμαρτιῶν.

Θ Ἰάσον ἀθλητικόν, ἐκ τεσσάρων συνεφῶτα Μάρτυρων, ἰδού τῶν ἀξίως, ἀπρεπῶς φαιδρινόμενον ὁ λαὸς ὁ ἀσεβὴς, μὴ συνησάμενοι, τὰς χορείας, χαρμονικῶς ἀνδφηνήσωμεν.

Τ ὅσι σωματικῶν, ἀλγυδίας ἀθληταὶ ροσημάτων, ταῖς ἵψ' θόρῳ ὑδάτων, αὐτομάτοις ἐκβλύσεις. ἐ παθῶν ἵψ' ψυχικῶν, θείας ἐντάξεσι, τῆς ἐν πίσει, προσόχομενος ἀπαλλάττωσι.

Ρ Θρονοί τοι τὸν μόνον, τῷ ἐν σκότει ἵψ' πταισμάτων κειμένῳ, ἐ μοχθηρῶς ἐρτεῦθεν, τῷ ζῶντι διαμύοντι, προσόχαις Μάκαρ ταῖς σαῖς, μὴ ἔξαμνησον, ἱκετόντων, τὸν λυθῶντι Χριστῷ Πατρίκιε.

Θεοτοκίον.

Φ Ὡς τὸν με τῷ ψυχλῷ, ἡ τεκῶσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τῷ Πατρὶ Παρθενῇ, Θεοτόκε παμύμνητε. τῷ σὺ γὰρ οἱ ἀθληταὶ χάριν κατέχορτες, ἵψ' τυράννων, τὰς γλωσσαλγίας ὑπεκρέσαντο.

Ὁ Εἰρμός.

Βυσσὸς ἀμαρτιῶν, ἐ πταισμάτων καταιγίς με ταραττε, ἐ πρὸς βυθὸν βιαιῶς, συνωθεῖ ἀπομώσεως. ἀλλὰ σὺ τῷ κραταίῳ, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, ἐ ἐκ φθορᾶς με ἀμακάλεσαι.

Κοιτάκιον. ἡχ', πῃ.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ψ Ἰδού κειμήλιον, τῷ Ἰησὺ Πατρίκιε, ἡ Ἐκκλησία λαβῶσα τὸ σῶμά σε, ἀγαλλομένη κράζει σοι. διὰ σὲ ἅπας Κόσμος ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, κρατιύεται ἐ περισκέπεται, ὅτι αἰρέσεως πάσης ἀλώβητος ὡς ἀήττητος.

Τῷ αὐτῷ μὲν, ἡ τῷ Α'γίῳ Ἰδομαρτύρῳ Πατρίκιε Ἐπισκόπῳ Πριονεῖ, ἐ ἵψ' σὺ αὐτῷ Α'κακίῳ, Μεγάδρῳ, ἐ Πολυαίρῳ. ἡ Ε'φῆρε Πατρίκιος ἐκμνησὶς κλέος, ἡ τῷ κλέος παρ' ὑμῶν Πατρίκιῳ. Ε'μνῆα ὁ δεκάτη τάμε Πατρίκιον ξίφος. ὅξυ.

ΩΝ ὁ μὲν Πατρίκιος, διὰ τὴν εἰς Χειρὸν πίσιν ἐγκληθεὶς, παρέστη Ἰσλίου τῷ Ἐπαρχῷ. καὶ τότε πείθει αὐτὸν παντοίως ἐπιχειρήσας, ὅτι τὴν θόρυβον ὑδάτων προβαλλομένου ἀμάρτυρι, ὡς προνοία τῶν Θεῶν ἐκπύρηνται, ὅτι ἐπ' ἀδύργεσι τῶν ἀνθρώπων ἐκχέονται, ὁ Ἄγιος Μάρτυς ἀντέφηνε, ἐπ' ἀδύργεσι μὲν τὰ θόρυβα ἀμαρτύνονται, τῇ δὲ διωάμει τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ ταῖς αἰσῶν δὺς τόπαις, τὸν μὲν ἀγαθῶν ἔμπλεον, εἴδα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, τὸν δὲ, σκότῃς ὅτι πυρὸς, εἴδα κατακρίνεται οἱ ἀμαρτωλοὶ, μὲν τὴν ἐκ μεκρῶν ἀνάστασιν. ὅτι τὸ πῦρ εἰς πᾶσαν τὴν κτίσιν ἀνέστηκεν ὁ Θεός, ἐν τοῖς ἄλλοις φοιχείοις ἀνέμιξε, ἐν ἑστὶ μετ' ὑπεράνω τῷ σφαιρώματος, πῦρ ὅτι ὑδὼρ, ἔστι δὲ ὅτι ὑποκάτω τῆς γῆς, ὅτι ἔστι ἀμαρτύνονται αἱ πηγαί, αἱ μετ' πλησιάζουσαι τῷ πυρὶ, θερμὸν, αἱ δὲ πολὺ τότε ἀπέχουσαι ψυχρὸν. ὅτι τὸ ὑποκάτω τῆς γῆς πῦρ, κολασηνόμενον ψυχῶν ἀσεβῶν, τὸ δὲ κατωτάτου ὑδὼρ εἰς κρίσταλον πεπηγὸς, τάρταρος ὀνομάζεται, εἴδα οἱ θεοὶ τῶν ἑλλήνων, ἔλαχον κατοικεῖν. ὅτι τοιαῦτα πολλὰ ἕτερα εἰπὼν, προσέειπεν τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ, μέσον τῶν ἀμαρτύνοντων ἐβλήθη θερμῶν. τῶν δὲ τῆς βάλλοντας μάλλον, ἢ τὸν βληθέντα βλαψάντων, ὅτι ἦλθεν ὁ Ἄγιος ἀβλαβής. ἐν τὴν διὰ ξίφους ἀποφασίαν δεξιὰς, μὲν Ἀκακίῳ Μετάνδρῳ ἐν Πολυαίῳ, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. τελέεται δὲ ἡ αὐτῶν σιῶσις ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ω δὲ, ζ. Θεὸς συγκατάβασις.

Ο ἑξῆς οἱ Μάρτυρες, ἱεροσυνήκως κεκοιμημένοι ἐσθλῶν, τῷ σοφῶν αἵματι ταύτῃ, ἱερωτέρῳ ἀπεργασάμενοι, ἐν θεοπείᾳ χορεύοντες ἑταλλοὶ, ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Ρήτορων δεινότητος, φωτὶ τῷ θείῳ καταναυαζόμενος, ὅτι φαύλισας Μάκαρ, ὡς ἐν καμίνῳ τοῖς αὐτομάτοις θερμοῖς, οἷς ἐκ ἐφλέχθης κραυγῶν Πατρίκιε, ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Εδου μὴ πεπλήρωται, Δαβὶδ τοῦ Θεοῦ ἡ θεία πρόρρησις. λιταῖαι γὰρ πόθῳ τετραὶ Μαρτύρων τῷ σὸν προσώπῳ Ἀγνῇ, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σὸς ἀμακράζουσα, ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Ω δὲ, η. Ἐπταπλασίως καμίνον.

Ετεφανήφορος Μάρτυρας, Γεράρχας θεόφρονος, δεῦτε γευνθότες οἱ πικροὶ τιμῶμεν, Χειρὸν μεγαλιώμεν, τὸν παραχόμτα τούτοις ἰσχυρῶς, τὰς τῶν δυσμενῶν, μὴ δεδοικέναι βασάνους. ὅτι παῖδες ἀλογησῶν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Αγαλλιάδῳ Μετάνδρῳ, ἀφηνείδῳ Ἀκακίῳ, ἐν σὴν Πολυαίῳ ὁ φαιδρὸς Πατρίκιος, χορείᾳ ἐνστάμενοι, τὸν σαρκωθέντα Λόγον Πατρός, ἐκ παρθερικής ἀπειρογάμης μηδύος, ὑμνείτωσαν ἀπαύτως, ἱερεῖς δεδαιγμένοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Ερικηκότες ἐνδοξοὶ, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, καὶ τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλάς μὴ πτήσαντες, γεφάρμους ἐδέξατο, παρὰ Χειροῦ πανδύφνημοι, ὡς περ μικροὶ, ἀθληταὶ μελωδουῦντες. οἱ παῖδες ἀλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Ριγοφάνῃ θεόπνιτα, εἰαίαν ἐκλάμπουσαν, αἰγλῇ ἐκ μιᾶς ῥιζοπροσάτης φύσεως, Γερμήτορα ἀρχιεπίσκοπον, ὁμοφύατε Λόγον Πατρός, ἐν συμβασιλευσὶ ὁμοῦσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες ἀλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Ο' Εἰρμός.

Ἐπταπλασίως καμίνον.

Ω δὲ, θ. Ἐξέστη ὑπὲρ τῶν οὐρανῶν.

Εξέστησαν ὁρῶντες τῆς ἀθλητῆς, κεφαλὰς τεμνομένους οἱ τυράννοι, καὶ τὰς ψυχὰς, πόθῳ προδιδόντας καρτερικῶς. ὁ δὲ Χεὶρὸς ἐδέξατο, τέρας καταπαύσας ἐν ἑαυτῷ. δι' ὧν ὅτι τὰς ἰάσεις, πηγάζει ὡς ἐκ κρήνης, ἀδιαλείπτως τοῖς προσέρχουσιν.

Εδὲν ἑσπεδακότες τῶν ὀρεκτῶν, τὴν πηγὴν Γεράρχαι ἐν Μάρτυρες, ἐν ἑσπεδοῖς,

ΠΟ γω ζωής, ἐ δὲ γω ἐπιδείξει, Ἀλέ-
ξανδρον ἐζώρησας, Σ τὸν Ἀγγέλιον
ἀθλητὰ, ἐ Θεῷ τῷ ἀδργέτῃ, παρὰ κλεῖς
παρέσθης, Θαλάλαιε Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

ΠΑ μφορ μοι φῶς, Παρθένε μετανοίας,
ἐν σκοτεινῷ κατέκειμαι, τῆς ἀμαρ-
τίας φρενοβλαβῶς, ἐ παρὰ χεῖρ μοι τὴν λύ-
σιν, ἥν ἐπατισμεῖν, ὅπως σε δοξάζω
Πανάμωμε.

Ο' Εἰρμός.

Ο Στόρεῶν βρομτῶν Σ κτίζων πνεῦμα,
ἐ δρέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμῶς ἐλι-
κηνῶς, Σ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι ἐκ ἐ-
στὶν Ἀγίος ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα, ἡ' χ', δ'.

Ο' ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

ΦΩ τοειδὴς ἀπαδειχθεὶς ἀθλοφόρος, τῆς
ἀθείας σκοτασμόν ἀπεκρῖσω, ἐ πρὸς
ποιρὰς Σ θαύρατον ἐχώρησας. ὅθεν διαμύ-
σας σε, τῆς γεγραμμένης ἀγωγῆς, μεγίστην
αὐτέλαβες, κληροχίαν ἐ δόξαμ, τὴν μη-
δαμῶς γεγραμμένη ἀθλητὰ, παρὸρ χομῶν
Θαλάλαιε ἐδόξε.

Ω, δὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε ὁ Θεός.

ΕΝ θαλάσῃ ἀπορρίφθεὶς, διωάμει
θεῖα ἐκ ἐβυθίδος, ἀσεβεῖς δὲ κατε-
πόρτισας, τῷ βυθῷ Θαλάλαιε, ἥν ἱε-
ρῶν αἱμάτων σου Μάρτυς σοφέ.

ΠΑμπροφόρος ταῖς θεῖκαῖς, Μάρτυς
ἀσράπτων φωτοχυσίαις, ἐπεφάνης
τῷ δικάζοντι, διελέγχων ἐδόξε, τὴν ζο-
φὸν ἀνδρῶν ἐβείαμ τῷ τῷ φανῶς.

ΠΤιώτατόν σε μαὸν τῆς φρονήσεως δόξης,
γεγομῶτα Μακαρ ἐγνώμεν, μακρὰ τε ἐ
ἐξομα, ἥν πορνῶν δαιμόνων συνήψαμτα.

Θεοτοκίον.

ΕΡοὶ Προφῆται, τὴν σὺν λοχείαν πά-
λαι προαφῆων, ὅρος μέγα ἐ κατὰ-
σκιον, πύλῳ τε καλῶν τέσσε, δι' ἧς Κύ-
ριος μόνη Ἀγνή διώδωσεν.

Ω, δὴ, ε'. Ἀρμάτελ μοι Κύριε.

Ο Γ' πόροις Μακαρίε, δώδεκ ὡς θυμία-
μα, τῷ ἀδργέτῃ προσωέχθησας, τὴν
ἀπαγομ ἐπτεῦθεν, βασιλείαν Ἀγίε, καὶ
ζωὴν κεκληρώσαι, μετ' πάντων ἐκλεκ-
τῶν.

ΝΑμάτων θείων ἐμπλεως, ὑπάρχων
ἥν τῷ Πράματι, ψυχὰς ἐζώρη-

σας φλεχθεῖσας φλογμῷ τῆς ἀσεβείας, ἐ
πρὸς ὕδωρ ἐδόξε, τὸ τῆς ἀπαπαύσεως, κα-
θωδήγησας σαφῶς.

ΕΛαία ὡς κατάκαρπος, ἐν οἴκῳ τῷ Θεῷ
ἡμῶν, Μάρτυς Θαλάλαιε πεφύτά-
σαι, ἐλαίῳ ἀσεβείας, πάντων ἱλαρῶν
τας καρδίας παύσοφε, ἐ τὰ πρόσωπα αἰεῖ,

Θεοτοκίον.

ΥΓὲς φωτὸς ἀπέδειξας, τῆς σκοτιᾶς
τας πάθει, Παρὸς ἀπαύγασμα
κύνσας, Χεῖρ οὖν τὸν φωτοδότην, Πα-
μαγία Δέσποινά. διὰ τῆς πόθου σε μα-
καρίζομεν.

Ω, δὴ, ε'. Ο' Εἰρμός.

ΘΑ λημε λογισμῶν καταλαβῶσα, εἰς βυ-
θὸν καθέλκει με, ἀμέφων ἀμαρτημάτων.
ἀλλὰ σὺ Κυβόρριτα ἀγαθὴ, προφθάσας
διάσωσον, ὡς τὸν Προφῆτην ἐ σώσόν με.

ΦΑλλαγὰς δαιμόνων ἐροπώσω, συ-
μῶν ὅς Θαλάλαιε, Ἀγίος ἐχὼν
Ἀγγελος, ἐν καιρῷ ἥν ἀγῶνισα σοφέ.
δι' ὧν γεφανηφόρος, ἀπαδειχθεὶς δόξης
ἐτυχες.

ΗΦύσις ἥν ἀλόγων ἐπιγῆσας, τῷ Λό-
γῳ σε Μάρτυρα, ὁρμῶν τὴν ἀλογον
φάγει, Σ τιμᾶ σε ἐν λόγῳ ἀσεβῶν, ἐν
μέσῳ τῆς γαδῆς, ἀγωνιζομενον ἐδόξε.

ΜΕ γίγας ὡς τοῖς θαύματι βλέπων,
ὅχλος ὁ παραμόμος, τελέμενος παρα-
δόξως, καταβαλλεται μύσει θεῖῃ, Θαλά-
λαιε Σ φέγγος, θεοκρωσίαν εἰσδέχεται.

Θεοτοκίον.

ΕΛυσας ἥν δεσμῶν με τῆς ἀμαρτίας, τε-
κῶσα τὸν Κύριον, τὸν λυσάμενα τὰ τῷ
ἁδου Θεοτόκε, βασιλεία Ἀγνή, Σ πάν-
τας σινδεσμοῦντα, πρὸς τὴν οἰκίαν
ἐπίγρωσιν.

Ο' Εἰρμός.

ΖΑ λημε λογισμῶν καταλαβῶσα.
Κορταχίον ἡ' χ', γ'. Η' παρθεῖος σῆμφορ.

ΠΩν Μαρτύρων σινάθλος, ἀπαδειχ-
θεὶς ἐ ὀπλίτης, στρατιώτης ἀριστος,
τῷ Βασιλέως τῆς δόξης, γεγομῶς διὰ βα-
σιλῶν Σ τιμωρίας, ἐπαρσιν ἐδωλαλάβων
καταπατήσας. διὰ τῆς τὴν σεπτῶν σε,
ὑμῶν μνημῶν σοφέ Θαλάλαιε.

Τῷ αὐτῷ μῶνι, κ. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρι
Θαλάλαι.

Α κέσθαι τμηθεῖν τῷ Θαλαλαίῳ,
Θεὸς βοτάνῳ πρὸς λύσιν πέμπει πά-
δας.

Εἰκοσὴ Θαλάλαιος ἐλὼ κεφαλῶν ἀπετ-
μήθη.

Ο Ὑπὸς τοῦ ἑωὶ Νομειανοῦ τοῦ Βασι-
λέως, ὁρμώμενος ἐκ τοῦ Λιβάνου, Πα-
ρὸς μὲν Βόρρakis, καὶ μὲν ῥωμυλίας,
ἐν μελέτῃ γερόμενος τῆς ἱατρικῆς τέχνης.
συνεχέσθαι δὲ ἐν Ἀζάρβω, τῆς δαυτόρας
ἡβὸς Κυλικῶν ἐπαρχίας, ἐν ἐλαιῶνι κρυ-
πτόμενος. προσάγεται δὲ Θεοδώρῳ τῷ
Ἀρχορτί, ὃς μὴ πειθόμενον αὐτὸν εἶσαι
τοῖς εἰδώλοις, προσέταξε τρυπνηθῆναι αὐ-
τὸν τὰς ἀσφαλάς καὶ χοιρίοις καὶ κεφα-
λῆς ἀφαιρηθῆναι. τοῦτο οὐκ ὁξέσας
οἱ ὑπηρεταὶ ποιεῖν, ἔκτιρος θείας δυ-
νάμεως τὰς φρενάς ἀλλοιωθεῖντες, ἐν-
λογον αὐτὸν τοῦ Ἀγίου ρυπνίσαντες ἀπὴν-
ρησαν. τύπτονται οὐκ ὡς κατὰ τοῦ Ἀρ-
χορτος παῖδες. εἶτα ἐκέλευσεν αὐ-
τὸν ρίψαι ἐν τῇ Θαλάσσῃ, ἥ ἢ ἡβὸς ἤλ-
θει ἀβλαβὴς φορῶν ἐσθῆτα λάνκῳ. με-
τὰ ταῦτα θηρίοις ἐν σταδίῳ ἀφίεται,
καὶ πάλιν ἀλώβητος διαμείρας, ἐν ἑδέ-
σῃ τῆς Αἰγέων Πόλεως, εἰφει τὴν κεφα-
λὴν ἀποτέμεται.

Ω δὴ, ζ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Τὺ Στασο μέσον τῆς φλογὸς τῶν πειρασ-
μῶν ὡς οἱ παῖδες, τὴν θείαν δρόσον ἥ
ὑψὺς ἐνδοξε, δεχόμενος σαφῶς, καὶ τὸν
ἑωὶ πάντων Θεὸν δοξολογῶν.

Θλυματρυγίας τὰς πηγὰς, ῥόσων παμ-
τοίῳν λυφῆσαι, τὰς τῶν δαιμόνων
ἐλαύρων φάλαγγας, καὶ λύων πειρασ-
μῶν, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Μαρτύρων καλ-
λορή.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν θεοχαρίτωτε
Κόρη, σὲ δυσωπῶμεν σαφῶς, ἀνάστηθι
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν αἰωνίων ἐ-
πίσης ἀπειλῆς.

Ω δὴ, η. Ἐν φλογὶ πυρὸς παρίστανται.

Μετὰ φύσιν μίαν θέλῃσιν, ὧς βελῶν
καὶ ἰχθῶν ἐνδοξε Τριᾶδος θείας κα-
ταγγέλλων ἀσεβῶς, πολυθεῶν ἐμφρόνως,
καθεῖλες βλασφημίαν, καὶ πόμους ὑπο-
μέρας πολλὰς, μεγαλῶς ἐδοξάσθης.

Τὺ Ἐρεῖον ὡσπερ ἄμωμον, τῷ τυθεῖντι ἁ-
μῶν Ἀγίου σου προσπνέχθης, τῇ τῇ
εἰφῆς ἐκτομῇ, ἐκτερας τὸν ὄφιν τὸν
πρὶν ἐν Παραδείσῳ, παρακοῆς θαμάτω
Ἀδὰμ ἐν ἑαυτῷ ἀφελόρτα.

Γυγχορῶσι τῇ μνήμῃ σου, ἡβὸς πηγῶν
Ἀθλητῶν, Ὅσοι Ἀγγέλων δῆμοι
Ἀποστόλων Προφητῶν. μετὰ ὧν τὰς ἑρα-
μίας, κληρονομοῦσιν οὐρανῶν, μὴ παύσῃ
ὑπὸ πάντων ἡμῶν πρεσβύων ἀθλοφό-
ρε.

Θεοτοκίον.

Τὺ Λασμόν ἡβὸς ἐπαισμενῶν μοι, Παρα-
γία Ἀγνὴ αἴτησαι, ἐδός μοι χεῖρα ἐν
πελάγει τῶν δεινῶν δεινῶς χειμαζομένων.
ἵνα σε μακαρίζω ἵνα πῖς ὡς κηρύττω, τὴν
οὐκ βεβαίαν προσάσιν.

Ω δὴ, θ. Παρθενομαρτυρὸς πολυάθλος.

Ως καθαιρέτω τῆς πλάνης σε, ὡς
θεῖον μαρτύρ τῆς θείας Πράξεως, σῆ-
μόν σου ἀνδρῶν ἐν σοφείᾳ, τὰς μακαρίας σε
πόμους τὰ τίμια σῆματα, καὶ τὴν κόρη
ἡβὸς λειψάνων ἀσπαζόμενοι.

Μετὰ χυδαίῃς τὸ αἷμα, ἐδέξατο τὸ
τίμιον Θαλάλαι, καὶ γέγομε πη-
γὴ ἰάσεως. ἐν ἡ προσρέχοντες πῖσι,
ἡβὸς δεινῶν λυφῆται, Χειρὸν μεγαλιώ-
ντες, ἐσυνφώνως σε τιμῶντες μακαρίζου-
σιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον γεγενῆσαι Παρθεῖ, ἐ-
σθῆτος τῆς Παυταράκτος ἄχραντος, ἐν
ᾧ καθήσας τοῦ παλαιοῦ, πτώματος ἡγεί-
ρεται ἡμᾶς, καὶ τῇ συνεδρείᾳ τῇ θείᾳ ἐτί-
μησε, τὰς ἐν ἡμῖν καὶ πόθῳ σὲ μεγα-
λιώντας.

Ἐξαποστολὴν, τῆς ἐορτῆς, ἐπὶ τοῖς λοιποῖς
ὡς σιωνιτῶν, ἐπὶ ἀπολυτίκῳ.

Μὴν τῷ αὐτῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ ἐνδοξῶν
ἡβὸς Θεὸς ἐπὶ τῶν Βασιλέων, Κων-
σταντῖν ἐν ἑλῆς.

Ἐσθῆτος, ἐν τῇ ἐκλογῇ σου τὸ ἀντίφωρον
τὸ μακάριον ἀμῆν. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκείρα-
ξα, ἰσχύῳ σου. ὧς φάλλομεν ἡβὸς, προσο-
μοῖα τῆς ἐορτῆς γ. ὧς τῷ Ἀγίῳ γ. ἐπὶ

Τύχη ἐν τῇ Περτικῇ, εἰ δὲ τύχη
ἐκ τῆς Περτικῇ, ἄλλοθεν μοῖρον
ἢ Ἀγίων, τὰ παρόντα γ. προσομοία,
δατόρητες αὐτά. ἢ Χ, δ.

Εἰ δὲ δακας σημεῖωσι.

Ο Πλοῦ κραταιότατον τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν
δεδώκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον,
δι' ἧς ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμ-
ψας ἀσεβείᾳ, ὅς βασιλείας ἑσθίων, κα-
τηξιώθη τῇ ἀσπλαγχνίᾳ σου μεθ' ἧς σου
τὴν φιλανθρώπων, οἰκονομίαν δοξάζομεν,
Γησὶ παρτοδιώμε, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ψυχῶν
ἡμῶν ~

Ομοίον.

Εἰ δὲ δακας φιλανθρώπων, τῷ ἀσεβεῖ σου θε-
ράπορτι, Σολομώντος τὴν φρονησιν, Δα-
βὶδ τὴν πραότητα, ὅς ἡμῶν Ἀποστόλων, τὴν
ὁρθοδοξίαν, ὡς Βασιλεῶν Βασιλίδος, Κυ-
ριότων ἀπάντων Κύριος. διόσιν τὴν
φιλανθρώπων, οἰκονομίαν δοξάζομεν,
Γησὶ παρτοδιώμε, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ψυχῶν
ἡμῶν ~

Ομοίον.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν ἀλουργίδα
ἀείμνησε, Βασιλεῦ ἐκείνως Χριστῷ,
αὐτὸν ἐπιγὰς Θεοῦ, καὶ παμβασιλέα,
πάντων ἀδελφῶν, μικροῦ πάντων ἀρ-
χῆς, ἐξέστης τὸν ὑπόρκειν. ἐντεῦ-
θεν σοὶ φιλόχρηστε, τὴν βασιλείαν κατὰ-
δωκεν, Γησὶ ὁ φιλανθρώπων, ὁ Σω-
τὴρ ἡμῶν ψυχῶν ἡμῶν ~

Δοξα, ἡμῶν Ἀγίων. ἢ Χ, β. Βυζαντινῶν.

Πασι δωρεῶν τὰ κρείττονα εἰληφῶς
παρὰ Θεοῦ, ἀμὰ κράτιστε Κωνσταν-
τίνε μέγιστε, καλῶς ἐν ταῖς διέπρεψας.
καταναγαθὸς γὰρ ἀκτίσι τοῦ παραγίου
Πρόματος, ὑπὸ Σιλβέρου ἰδρῶς, διὰ
τῆ βασιλείας, ἐν Βασιλεῦσιν ὡφθῆς
αἰτήτης, τὴν οἰκονομίαν ὡς προῖκα, προ-
κοδοῦν τῷ Κτίσῃ σου, ὅς πόλιν βασι-
λεύσας Θεοσεβῆ. διὸ ἱκετάων μὴ παύ-
σῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ δωρηθῆναι ἅπασιν,
τοῖς τέλει τὴν μνήμην σου, ὡς παρρησίαν
ἔχων, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ὅς τὸ μέ-
γα ἔλεος ~

Καὶ μὲν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδος. τὸ, φῶς ἱλαρόν. προκείμενον
τῆς ἡμέρας. εἰ τύχη ἐν ταῖς προφητεῖαις

β. ἑορταῖς, δηλοῦσι τῇ ἀγαλήφει καὶ τῇ
Περτικῇ, πρῶτον τὰ ἀγαθώματα τῆς
ἑορτῆς, εἰτα ἡμῶν Ἀγίων.

Βασιλεῶν γ. τὸ ἀγαθόν.

Εἰ δὲ Σολομῶν καὶ πρόσωπον τῆς θυσια-
σθῆς Κυρίου, ἐνώπιον πατρὸς Ἰσραὴλ,
ὅς διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτῆς εἰς τὸν ὁ-
ρατόν, ὅς εἶπε. Κύριε ὁ Θεός Ἰσραὴλ
ἐκ ἐστὶν ὡς σὺ Θεός ἐν τῷ Οὐρανῷ ἡμῶν,
ὅς ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. εἰ ὁ Οὐρανός σου
Οὐρανὸς ἐκ ἀρκέσεσσι, πῶς ὁ οἶκος ὁ-
τός ὅς ἀκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; πλὴν
ἐ ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέσπῃ μου Κύριε
ὁ Θεός Ἰσραὴλ, ἀνέειπεν τῆς δέσεως ὅς
τῆς προσάχῃς μου, ἡς ὁ δῆλός σου προσά-
χεται ἐνώπιόν σου σήμερον πρὸς σέ, τῆ
εἶναι τῆς ὀφθαλμῶν σου ἀνεφύμενης εἰς
τὸν οἶκόν σου τὸν ἡμέρας ἐν νυκτός, ὅς εἶ-
πας ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ, τῆ εἰσακτέν
τῆς προσάχῃς ἡς προσάχεται ὁ δῆλός σου
ἡμέρας ἐν νυκτός εἰς τὸν τόπον σου. ἐ
εἰσακτέν τῆς δέσεώς σου τῆ δέσπῃ σου, καὶ
τῆ λαῶν σου Ἰσραὴλ, ὅσα ἐν προσάχῃ σου
εἰς τὸν τόπον σου. ἐ σὺ εἰσακτέ-
ν ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικῆσεώς σου ἐν τῷ
Οὐρανῷ, ἐ ἔλεος ἔσθαι αὐτοῖς.

Προφητείας Ἠσαΐου, τὸ ἀγαθόν.

Παλιὰ δὲ ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
ἐρέδυσεν γάρ με ἱμάτιον σωτηρίας, ὅς
χιτῶνα ἀφροσύνης περιέβαλέ με. ὡς νύμ-
φῳ περιέδωκε μοι μῆραν, καὶ ὡς νύμ-
φῳ κατεκόσμησέ με κόσμῳ. ἐ ὡς γλῶ-
σσά μου τὸ ἄμθος αὐτῆς, ἐ ὡς κήπος
τὰ σπέρματα αὐτῆς ἐκφύει, ὥς ἀγατε-
λεῖ Κύριος δικαιοσύνην, ὅς ἀγαθίαμα
πάντων ἡμῶν ἐδῶν. διὰ Σιών ὅς σιωπή-
σομαι, ἐ διὰ Ἱερουσαλὴμ ἐκ ἀνῆσθαι, ὡς
ἂν ᾤξῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, ὅς
τὸ σωτηριό μου ὡς λαμπρὰ καυθήσεται.
ἐ ὀφθαλμοὶ τὰ ἔδρα τὴν δικαιοσύνην σου,
ἐ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δό-
ξαν σου, ἐ καλέσῃ τὸ ὄνομά σου τὸ καιρὸν
ὅς ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό. ἐ ἔσθαι ἑφέρος
κάλλος ἐν χερσὶ Κυρίου, ἐ διαδήμα βα-
σιλείας ἐν χερσὶ Θεοῦ σου, ἐ ἐκ ἐτι κλη-
θήσεται καταλελειμμένη, ἐ ἡ γῆ σου ἐκ ἐτι
κληθήσεται ἔρημος. σοὶ γὰρ κληθήσεται
ὄνομα ἐμόν, ὅς τῇ γῇ σου οἰκισμένη, ὅτι

ἀδοκίμασι Κύριος ἐν σοὶ, ἔν ἡ γῆ σου συ-
ροισθῆσεται. Ὡς σιμωνικῶν μεσίσκος
παρθεῖν, ὅπως κατοικήσουσι οἱ υἱοὶ σου.
καὶ ἔσται ὅν ῥόπον ἀφραθῆσεται ρυμ-
φίος ὧς ρύμφη, ὅπως ἀφραθῆσεται
Κύριος ὧς σοί:~

Προφίτας Ησαΐας, τὸ ἀνάγνωσμα.

Φωτίζει φωτίζει Ἰερουσαλὴμ, ἥκει γὰρ
σε τὸ φῶς, ὅς ἡ δόξα Κυρίου ὧς
σε ἀπατέταλκεν. ὅτι ἰδὲ σκότος καλύ-
ψει γῆν καὶ γρόφος ὧς ἔδην, ὧς σε
δὲ φανήσεται Κύριος, ὅς ἡ δόξα αὐτοῦ
ὧς σε ὀφθῆσεται. Ὁ πορεύσονται βα-
σιλεῖς τῷ φωτί σου, ὅς ἔδην τῇ λαμπρό-
τητι τῆς ἀπατολή σου. ἀπὸ κύκλου τῆς
ὀφθαλμῶν σου ὅς ἰδεῖ σιμωνίκα τὰ τέκ-
μα σου ἐν σοί. ἥκει παπῶν οἱ υἱοὶ σου μα-
κρόθεν, ὅς αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων
ἀρθῆσονται. τότε ὄψαι ἔχρησιν, καὶ
φοβηθῆσιν, ἔκρησιν τῇ καρδίᾳ, ὅτι με-
ταβαλεῖ εἰς σε πλῆτον θαλάσσης, καὶ
ἐδῶν λαῶν. ὅς ἔκρησιν αἱ ἀγγέλαι καμή-
λων, ὅς καλύψουσιν Κάμηλοι Μαδιὰν
ἔκ Γεφάρ. παπῶν ἐκ Σαββά ἔκρησιν φέ-
ροντες χρυσίον, ὅς λίβαρον οἰσῶσιν, ὅς
λίθον τίμιον, ἔκ τὸ σωτήριον παρὰ Κυ-
ρίου ἀγγελησῶν. ἔκ πάντα τὰ πρόβα-
τα Κηδάρ σιναχθῆσονται σοί, ὅς κρηοὶ
Σαβαῶν ἔκρησιν, ὅς ἀπαχθῆσονται δε-
κτὰ ὧς τὸ θυσιάζειν σου, ἔκ ὁ οἶκος
τῆς προσόχης σου δοξαθῆσεται. τίμες οἶ-
δε ὡς μεφέλαι πέταται, ἔκ ὡς Παρισε-
ραὶ σὺ μεροσὶς αὐτῶν, ἐπ' ἐμὲ ὅς Σιών,
ἐμὲ Νῆσοι ὑπέμεραν, ἔκ πλοῖα Θαρσεῖς
ἐν πρώτοις, τῇ ἀγαγαγῆν τὰ τέκμα σου
μακρόθεν, ὅς τὸ ἀργύριον ἔκ τὸ χρυσίον
αὐτῶν μετ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου
τὸ Ἄγιον, ἔκ διὰ τὸ τὸν Ἄγιον τῇ Ἰσ-
ραὴλ ἐμδοξοῦν εἶναι. ἔκ οἰκοδομήσουσι υἱοὶ
ἀλλογενεῖς τὰ τέχνη σου, ὅς οἱ βασιλεῖς
αὐτῶν παραστήσουσιν σοί. διὰ γὰρ ὄργην
ἐπάταξά σε, ἔκ διὰ ἔλεός σου ἠγάπησά σε.
ὅς ἀποχθῆσονται αἱ πύλας σου Ἰερουσα-
λὴμ διὰ πάντος ἡμέρας ἔκ ρυκτός, καὶ ἔκ
κληθῆσονται τῇ εἰσαγαγῆν πρὸς σε δύ-
μαμιν ἐδῶν, ἔκ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομέ-
νης. τὰ γὰρ ἔδην ὀρμητὶς ὀρμηθῆσονται,
ἔκ ἡ δόξα τῇ Λιβανὸς πρὸς σε ἥκει ἐν κυ-

παρίστω ἔκ πᾶν ἔκ κέντρῳ ἅμα, δοξά-
σαι τὸν τόπον τὸν Ἄγιόν σου, καὶ τὸν
τόπον τὸν ποδῶν σου δοξάσω. καὶ πο-
ρεύσονται πρὸς σε δεδοκότες οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ παρρησιάζονται καὶ παροξυνάσονται,
ὅς προσκυνήσουσι ὧς τὰ ἴχνη τῶν πο-
δῶν σου πάντες οἱ παροξυνάσονται, καὶ
κληθῆσιν πόλεις Κυρίου Σιών, τῇ Ἀγίᾳ
Βασιλείᾳ ἡμῶν, διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγ-
ἐγκαταλειμμένῳ ὅς μεμνημένῳ, ὅς
ἐκ λῶν ὁ βοηθῶν σοί. ὅς θῆσιν ἀγαλλία-
μα αἰώνιον, ἀφροσύνην γεραίς γερε-
ῶν, ἔκ θηλάσεις γάλα ἐδῶν, ἔκ πλῆ-
τον βασιλέων φάγεσαι, ἔκ γνώσῃ ὅτι ἐ-
γὼ Κύριος ὁ σώζων σε ἔκ ἔξαιρέμηνός σε
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ:~

Εἰ τὴν λιτὴν, ἡ. ἰδιόμελ. ἡ. ἔ. Εἰ
τὴν τῆς Ἀραβίης, ἡ τῆς Περσίας
τῆς ἐορτῆς προτόρον, εἰτα τῇ Ἀ-
γίᾳ, ἡ. ἔ. ἔ.

Χρυστικῶς ἐκτελέσθω τὴν μνήμην σου
Κωρυατῆς Ἰσαπόστολε, πάντων
ἀνάκτων βάσις ὅς καύχημα. φωτισθεῖς
γὰρ ἀκτίσι τοῦ Πράγματος, πᾶσαν ἐ-
φαίδρυνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ,
τὰ συστήματα τῶν πεισῶν πανταχόθεν
συνάξας ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων,
ἐμὲ τῶν ἀσεβῶν ἐσβέδην τὸ φρύαγμα,
καὶ αἰρετικῶν ἠδερύσας, γλῶσσαι καὶ
ἐμωράσθας, τῶν δὲ ὀρθοδόξων, ὑψώ-
σθαι τὸ εἶδος, φανερῶς τῆς πί-
στεως. ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθης ὀρθο-
δοξοῦν, καὶ πάντων βασιλέων ἐ-
κνήχθης Πατὴρ, ὡς πρῶτος τὴν ἀλφρ-
γίδα, παρὰ Θεοῦ κομισάμενος. διὸ αἰ-
τῆμεν οἱ τελεῖν τὴν μνήμην σου πι-
στως, αἰτῆσαι ἰλασμῶν ἀμαρτιῶν ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν:~

Ο ἡ ἁγία ἀνδρώπων ὧς κλησὶν ἔλαβες,
ἄλλ' ὡς ὁ Θεοπρόσιτος Παῦλος. ἔχες δὲ
μᾶλλον ἐμδοξοῦν ταύτῃ ἡ ὑψος, Κωρυα-
τῆς ἀποστόλε, παρὰ Χριστῇ τῇ Θεῷ. τὸ
γὰρ σημεῖον τῇ Σταυρῇ, ἐν ἑραφῇ Θεοσά-
μνος, ἔκ δι' αὐτῇ ἀγνῶν, ὡς καλλι-
στον θῆραμα, ἐν τῇ καὶ μνηστὴς καὶ ὀ-
ρωμένων ἔκ ἀοράτων ἐχθρῶν ἀπεφάνθης
ἀντήτης, ὅθεν δυσωπῆμεν ὡς πρέσ-
βυρ θορότατον, οἱ γεγενῆς ἐπαξίως

τὴν μνήμην σου σέβοιται, ἐν παρρησίᾳ αἰ-
τισάσαι ἡμῖν, φωτισμὸν ἰλασμοῦ καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἦχος, β. Βύζαντος.

Ωὐ ἀσεβὲς Κωρσαυτῖνς ἡ μνήμη, ὡς
μύρον ἐκκενέμενον σήμερον ἀνέτειλε.
Χεῖρ οὐ γὰρ ποδῆσας, εἰδώλων κατεφρό-
νησε, μαρὲν ἐγείρας ὧτι γῆς, τῷ τρω-
θέντι δὲ ἡμᾶς, ἐν ἑραποῖς δὲ ἀπέλαβε,
τὸν τῆς ἐλπίδος σέφαμον.

Ἦχος, γ.

Η Εὐαγγελίῳ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡς ὁ
ὁ Θεωπέσιος Παῦλος, ἐκ ἧς ὑψί-
σων ἐδέξω τὸ θεῖον χάρισμα, ἐκ τοῦ δεινῶς
πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ παροπλίᾳ
Σταυρῶ κατέβαλόν, ἀνάκτων τὸ καύχη-
μα. Κωρσαυτῖνς Ἀπόστολε, ὑπὸρ ἡ-
μῶν πρὸς Κύριον ἰκέταί, τῷ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, δ.

Α Γῆρος τῷ Θεῷ ἐκ χοϊκῶν χαλέων
προσάδεται ὧτι τῇ θεῇ μνήμῃ σου,
Κωρσαυτῖνς παμύφνημε. σὺ γὰρ ὡφθης
ἀκραφρῆς εὐρατῶν τοῦ Λόγου τῆς πί-
στεως φαντίσας ἐν τῷ σκάμματι, ἧς εἰ-
δώλων τὰς μορφὰς. καὶ νῦν προσηρείδης
τῷ φεύγει τῆς Τριᾶδος, καταπυρσάων
ἡμῶν, τὰς διαποίας ταῖς πρεσβείαις
σου.

Δόξα, ἡχ., π.α.

Η Εὐκλῆσις σήμερον εὐλοισαμένη, τῷ
κράτει σου Ἀράξ μυστικῶς ἀφραίνε-
ται, ἐκ τῷ παγγόρασον μνήμῃ, κατα-
ξίαν ἀφῆμω γράφει κραυγάζουσα. χαί-
ροις, ὁ τὸν Παῦλον ζήλωσας, ἐκ τὸν Σταυ-
ρὸν τῷ Χρῆστῳ ἀράμνος, καὶ τὰς παγίδας
σωρῆφας τῷ ἀντιπάλῳ. χαίροις, Ἀράκ-
των παράειρε, Σ Ἀποστόλων ἰσοτίμη.
χαίροις πιστῶν τὸ εὐαγγέλιον, Σ Βασιλέων
προπύργιον. Κωρσαυτῖνς μακάριε, ὑ-
πὸρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπης πρεσ-
βάων, ὡς παρρησίαν ἔχω Βασιλέων ἐν
καλλώπισμα.

Καὶ νῦν. τῆς εὐρυτίας.

Καὶ αἱ σιμῆσεις ἀχαι παρὰ τῷ Γερέως.
Εἰ τυχὴν ἐν εὐρυτίᾳ. εἰς τὸν ἅ. τῆς εὐρυτίας,
εἰς τὸν ἅ. ἅ. προσόμοια, ἡχ., β.

Ὅτε ἐκ τῷ ξύλῳ σε μέκρου.

Π Ρῶτος, Βασιλῆς χειριατῶν, παρὰ
τῷ Θεῷ Κωρσαυτῖνς τὸ σκῆπτρον ἔλα-
βες. σοὶ γὰρ πεφαιρόνται ἐν γῇ κρυπτόμε-
νον, τὸ σωτήριον σύμβολον, δι' ἃ ἐκ τὰ ἔθνη,
πάντα καδυπέταξας τοῖς ἧς Ρωμαίων
ποσὶν, ὅπλον ἀπροσμάχητον ἔχω, τὸν
ζωοποιὸν Σταυρὸν Μάκαρ, δι' ἃ καὶ προ-
σῆχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Γ' ὦσα ἐκλεκτοὶ ἐκ τῷ λαῷ σου. εὐροῖ
Δαβὶδ τὸν δούλον σου, ἐν ἐλαίῳ Ἀγγίῳ σου
ἐχέουσα αὐτόν.

Ο Ὡς μακαρία ἡ γαστήρ, ἐν ἡγιασμένῃ
κοιλίᾳ ἡ σὲ βασάσασα, Μεδων κοσ-
μοπόδητε χειριατῶν ἡ χάρις, Κωρσαυτῖ-
νς θεόσεργε, Ρωμαίων ἡ δόξα, πλάτος
ἐκ ὑπόμαχος ἧς ὀφθαλμῶν ἐκ χερῶν, σκέ-
πη ταπεινῶν ἐκ ἀπόρων, θλίψεων ἀμόρ-
θωσις ὅπως, ἐκ τῶν αἰχμαλώτων ἡ ἀνάρ-
ρυσις.

Διὰ τὸ ἐχέουσα ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, ἐλα-
οὐ ἀγαλλιάσας παρὰ τῆς μετόχης σου.

Π Ὁ θῶ, Σ ἀγάπη τῷ Χρῆστῳ, κατε-
πειγομένη ἡ Μήτηρ, τῷ γλυκυτάτῳ
βλαστῷ, σπάρδουσα κατέλαβεν ἐν τῇ Ἀ-
γίᾳ Σιών, εἰς τὸν τόπον τὸν Ἀγγίον, ἐν
ᾧ ἐσταυρώθη, θείων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ
τὸ σῶσαι ἡμᾶς. ἐνθα, τὸν Σταυρὸν ἀρα-
μένη, χαίρουσα ἐκράυγαζε δόξα, τῷ δω-
ρησαμένῳ μοι ὁ ἡλπίζον.

Δόξα, ἡχ., π.β.

Ε ἕλως φαιρότατον, κομίτης ἐσθρό-
τατος, ἧς ἀπιστίας εἰς πίστην θεότητος
παροχάδεις, ἡχθης ἀγιάσαι λαὸν ἐκ πό-
λεως. καὶ τύπον Σταυρῶν ἐν ἑραπίῳ κατό-
πιδας, ἡκῶσας ἐκείθεν, ἐν τῷ τῷ μέ-
τῳ ἐχθρῶς σου. ὅθεν δεξιὰς σου τὴν γῆν
τῷ Πράματι, Γεράς χρηματισθεῖς
καὶ Βασιλῆς, ἐλαίῳ ἐς ἡμέρας τὴν Ἐκ-
κλησίαν τοῦ Θεοῦ. ὁδοδρόμων Βασιλέων
Πατὴρ, ὃς Σ ἡ λαρμαξὶ ἰάσεις βρῖει Κωρ-
σαυτῖνς Ἰσαπόστολε, πρεσβῆς ὑπὸρ τῷ
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς εὐρυτίας. τὸ, Νῦν Ἀπολύεις,
ἐκ τὰ λοιπὰ. Τροπαιοῖον ἡχ., π.β.

Ωὐ Σταυρῶν τὸν τύπον ἐν Οὐρανῷ λα-
σάμνος, ἐκ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν ἐκ
ἧς ἀνθρώπων δεξιὰς σου, ὁ ἐν Βασιλεῦσιν
Ἀποστόλος σου Κύριε, Βασιλεύουσα Πόλις.

τῇ χειρὶ σου παρέδωκε. ἵνα περισώζῃ διὰ
παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτοκῆς
μόνε φιλαμῶντες.

Εἰς τὸν ὁρθρὸν, ἡ σιωνίτις ἡλὸς. καὶ λέγο-
μεν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὴν α'. ἔ. β'. ἡλὸς. Εἰς δὲ
τὸν πολυέλαιον τῷ Ἀγίῳ, ἔ. τῆς ἑορτῆς.
εἰδ' ἐν λέγει ἡ Ἀγία. εἰς τὴν πρώτην
ἡλὸς. καὶ ἡ Χ, γ'.

Θείας τρίτης.

ΜΕὖς γέγονας, Δαβὶδ τοῖς ῥόποις,
γόνος ἀνώθεν, εἰσδεδευμένος, τῆς
βασιλείας τῇ κορυφῇ σου τὸ ἔλαιον, διὰ τῆ
Πρώματος ἐλπίσιν ἐδόξε, ὁ ὑπόδραστος
Λόγος καὶ Κύριος, ὁθεν ἔλαβόν, ἔ. σκῆ-
πτρον σοφῆ βασιλείου, αἰτέμνος ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. ἡλὸς. καὶ ἡ Χ, π. β'.

ΕΛκόμνος ὁ Σταυρὸς ὁ Ποιητὴς τοῦ
ἡλίου, καὶ Κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρα
φαιρόν, ἡ ἑσπέρη δὲ ἀστέρα ἐφελκύσα-
το. ὡ καὶ κράτος πρώτος τὸ βασιλείου
ἐπέδθηκε. διόσε ἀνὰ φημὸν Κωρσарті-
με Βασιλεῦ, ἀσεβέστες, σὺν Ἐλεῖν
Μηρὶ τῇ Θεόφρονι.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν πολυέλαιον. καὶ ἡ Χ, γ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐσνομος μνήμων, ἐπιφαρεῖσα ἡ-
μῖν, ἀνυγάζει τὰ πόρτα, Θεογνώ-
σας φωτὶ, Κωρσартіме Θεόπρωτος. σὺ
γὰρ ἐν βασιλείῳ, ἀσεβῶς ἀνδείχθης,
μόνος ἐπικρατὴς, Βασιλέως τηρήσας, διό
τ' ἰκεσίαις τ' σαῖς ῥύσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ πρῶτον ἀντίφωνον,
τῷ δ. ἡ Χ, β'. προκείμενον. ἡ Χ, γ'.

Τῷ φωσὶ ἐκλεκτὸν ἐκ τῆς λαοῦ.
Διὰ τὸ ἐλπίσιν ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον
ἀγαλλιάσεως, τὸ, Πᾶσα προή.

Εὐαγγελίου καὶ Γωρσарті.

Εἴπερ ὁ Κύριος ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα.

Ο Περπηκος ὅς. δόξα. Ταῖς ἡθ' θεοσέπων
πρεσβείαις ἐλεῆμον. ἔ. μὴ. Ταῖς τῆς Θεο-
τοκῆς πρεσβείαις. Εἴτα, ἐλέησόν με ὁ Θεός.
ἡ Χ, β'. Τὸ ἀσεβῶς Κωρσарті. Ζήτει
εἰς τὴν λιτὴν. Τὸ, Σωσάτω ὁ Θεός τὸν λαόν
σου. τὸ Κύριε ἐλέησον, ἔ. οἱ καρόν.

Εἰ τύχη ἐν ταῖς δυοῖν ἑορταῖς ἐν τῇ Ἀμαλῇ.
ἡ τῆς Περπηκος ἡς, οἱ καρόν τῆς ἑορ-
τῆς εἰς ἡ. μτ' ἡθ' εἰρμῶν, καὶ τῷ Ἀγίῳ εἰς
δ. καταβασίαν δὲ λέγομεν τῆς ἑορτῆς. ἀ-
πὸ γ'. τῷ, κορτάκιον τῶν Ἀγίων, καὶ
τὸν οἶκον, ἀφ' ἑκτῆς τῆς ἑορτῆς ἐν τῇ θ'.
τῷ, ἡ τιμιωτέρα ἡ στιχολογεῖται. εἰδ' ἐν
ἄλλῃ ἡμῶν τύχη, τῆς ἑορτῆς μτ' ἡθ' εἰρ-
μῶν εἰς ἡ. Σ τῶν Ἀγίων εἰς ἔ. κατα-
βασίαν, λέγομεν τὸν εἰρμὸν τῆς ἑορτῆς,
ἀπὸ γ'. τῷ, κορτάκιον τῆς ἑορτῆς, Σ τὸν
οἶκον, ἀφ' ἑκτῆς τῶν Ἀγίων. ἐν τῇ θ'.
τῷ, στιχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα. εἰδ' ἔξω
τῆς Περπηκος τύχη, στιχολογεῖται,
Τῷ κυρίῳ ἁσώμεν, Σ φάλλομεν τὸν κα-
ρόν τῆς Ὀκτωήχης μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ἡ.
Σ τῶν Ἀγίων εἰς γ'. στιχολογεῖται ἡ τι-
μιωτέρα. ἀφ' ἑκτῆς τὸ κορτάκιον. Περ-
πηκος δὲ λέγομεν, ἔ. τὴν ἡμέραν τῆς
Περπηκος μόρον, ἀλλὰ τὰς ἡμέρας
πάσας τῆς Περπηκος. ὅπως ἐν ὁφείλει
φάλλεσθαι ἐν ταῖς καθημεριναῖς, εἰ δὲ
ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς προεγράφη.

Οἱ καρόν τῷ Ἀγίῳ. τῷ, α. ἡ Χ, π. β'.

Τὴν δὲ διόδοσαν.

Εὐμε ἐπικρατὴς Βασιλεῦ, τῆς βασι-
λεύσεως, ἀμαρτίας μὴ ἐπ' ἐμοί,
ἡθ' ὅσων θόρα πόρτων ἰκεσίαις, τὴν ταπει-
νὴν μου ψυχὴν ἐλάττωσον.

Πῆς ἀπὸ γονόμενος ἐρατῆς, μάκαρ
Κωρσартіме, βασιλείας τῷ Βασιλεῖ,
πάντων ἐ Δεσποτῇ διαροία, καθαρωτά-
τη τις ἄσας ἐλάττωσον.

Φωτὶ ἐλαμφθεῖσα Θεαρχικῶ, σκότος
ἀγνοίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς,
Θεόφρον Ἐλεῖν ἐ χρησίων, τῷ Βασιλεῖ ἡθ'
αἰώνων ἐδελύσας.

Θεοτοκίον.

Πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀποξέον
μοι πύλας μετανοίας ἐκ πυλῶν,
τῆς θαυματοφύρου ἀμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου
ῥύσαι με Δεσποτα.

Ω δὲ, γ. Οὐρανίας ἀφίδος.

Μοιβῶν ἑσπέρων, ἐπιτυχέων ἐσπώ-
σας. ὁθεν τῷ καλῶντι Θεόφρον ἐπι-
κολοθῆσας, ἔ. σκότος ἐλιπες, παροπα-
ραδοτὸν πλάττω, καὶ φωσὴν ἐν Πρώ-
ματι θείῳ γεγενῆσθαι.

Ω Χειρὶ κολληθῆσα, ἐ ἐπ' αὐτὴ
παύσεμμε, ἅπασαν θεμερὴν ἐλπίδα
τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς, τοῦ κατελαβῆσαι, ἐν οἷς
τὰ ἄχρεα πάντα, σαρκωθεὶς ὑπέμεινον
ὁ Ὑπόστατος :

Ο σωτήριον ὄπλον, τὸ ἀρραγὲς ῥό-
παιον, ἡ Χειρὶ αὐτῶν τὴν ἐλπίδα
Σταυροῦ τὸν τίμιον, φθόρον κρυπτοῦ μύου,
οὐ ἐφαυδύσας θείῳ, φλεγμονὴν ὄντι
θεομακάρισε :

Θεοτοκίου.

Εραὲς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἀχρεατε,
παρασιωβλήθῃ τοῖς κτήνεσι ἐ κατὰ-
χειρος, ὅλος γεγενῆσθαι. ἡ τὸν Κεῖ τὴν τετο-
κῆν, πάσης κατακρίσεως ῥύσαι ἐ σωσόν με.
Εἰ τὴν ἐν εὐρίῃ, κορτάκιον ἡ Ἀγίῳ,
εἰδὲ ἐν ἄλλῃ ἡμῶν, Κορτάκιον τῆς εὐ-
ρίας. καὶ ἡ, τῇ.

Τὴν σοφίαν Σ λόγον.

Ας αἰδῆσαις ἐκτείνας πρὸς Οὐρανόν,
ἐ ἡ ἄσρων μαρτυρίῳ τὴν κολλομένην,
ἐκ τῶν μυμῶν, τὸν ἡ ἀπαύτων Κύ-
ριον. τῆ Σταυρῶ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ
ἀνελαιμῶν, διαγράφω ἐν τῷ, μικρῶν
Σ κρατιωθεῖσαι. ὅθεν τῆς ψυχῆς, ἐπα-
ροίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας,
Σ τὸν ῥόπον μεμάδηκας. Κωρσαρτίμε
παρσεβάσε, πρεσβύε Χειρὶ τῷ Θεῷ,
ἡ ὡταισμάτων ἀφῆσθαι δωρησάσθαι τοῖς ἐ-
ορταζοῦσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σε :

Καὶ τῆς εὐρίας.

Ω δὲ, δ. Εἰσακίκοι Κύριε.

Ο Ὑπόστατος ὡς Παῦλόν σε, πάλαι σα-
γυνώδῃ Χειρὶ ὁ Κύριος Κωρσαρτίμε
ἐκδιδάσκω σε, Βασιλέα τῶν μορῶν σε-
βῆσαι :

Υπόβλαμπρὸν σημεῖόν σε, μάκαρ δι' ἁγέ-
ρων Χειρὶ ὁ ἥλιος, καταναγαζέει ἐ φω-
σῆσθαι, τῶν ἐσκοτισμένων ἀναιδευσι :

Αὐτοῖς ῥόποις φιλοθεος, ἐ ταῖς θείαις
πραξίαις ἀξιαγας, μακαρία ἐ-
χρημάτισας. διὰ τῶν πεισῆσαι δοξαζομένη :

Φαυλοῖς τὸ κρυπτό μύον, χρονοῖς ὡς
πλεῖστοις μὴ θεῶν ῥόπαιον, τῆ Σταυ-
ρῶ δι' ἐ σεώσμεθα, Σ δαιμόνων πλάτης
ἐλυφώθη :

Θεοτοκίου.

Ην ψυχὴν κατὰ γαστρὸν, τὴν ἐσκο-
τισμένην τοῖς πλημμελῆμασιν, ἡ τὸν ἡ-
λιον κινῆσαι, τῆς δικαιοσύνης Ἀπαρθε.

Ω δὲ, ε. Οὐδὲ ὁρῶντες βοῶμεν.

Ο Ὑπόστατος πρὸς τὸν ἄδυτον ἥλιον, ἐ Δε-
ωότην, Βασιλεὺς θεοσοφῆς, φωτὶς
ἀνὰ πλεως γεγορας :

Τὰ πλὴν Σ τελείαν συμπάθειαν, ὡς
πορφύραν, φορῶσα κατωκίνας, μὴ
εἰς τὰ ἀνὰ βασιλείαν :

Τμήφθης ἀσωμάτων Ἑλένη, χοροα-
σίαις, Θεῶν δόρα πᾶσα, ταῖς ἐπα-
ρέτοις σε πράξεις :

Θεοτοκίου.

Παρθεῖ τὴν ψυχὴν κατὰ γαστρὸν,
μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τῆς σωματικῆς, τῇ
ἐπηρεῖ τῆς ὁφείας :

Ω δὲ, ε. Τὴν δεισὴν ἐχέει.

Τμήφθης θεοφόρων Πατέρων, τὸν
μακάριον χορὸν παραδόξως, ἐ δι' αὐ-
τῶν, Κωρσαρτίμε τὰς παύτων, κυ-
μαινομένης καρδίας ἐς ἡμέρας, ὁμότιμον
δοξολογῆν, τῷ Τεκόντι τὸν Λόγον ἐ σω-
θρομον :

Ισώσασα ὡς Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ
εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν βδε-
λυκῶν, Σ ματαίων εὐωλῶν, μεκροποῖα
ἀπεβάλῃ θρησκώματα, Σ εἰληφας περὶ
χαρῶς, βασιλείαν Ἑλένην ἑαρίον :

Αλάμην κυβερνώμενοι Λόγε, ἀ-
γρωσίας τὸ βαδύτατον σκοπὸς, Σ
τῆς δεινῆς ἀδείας τὸν σάλον, οἱ διὰ σὲ
βασιλεύοντες ἐλιπον, Σ ἡχθῆσαν πρὸς
γαλινοῦς, ὡσεβείας λιμένας γηθόμε-
νοι :

Θεοτοκίου.

Αφῶσθαι ἀπῆλως μοῦσθαι, ἐ τῇ δὴ
ματι δεινῶς πληγωθεῖσαν, τῆ πορν-
ρῶ, τὴν καρδίαν καὶ Κόρη, ἐ τῆς ἐν σοὶ θε-
ραπείας ἀξίωσον. ἐ σωσόν με τὸν ὡς σοὶ,
πεποιθότα πρεσβείας σε Ἀχρεατε :

Κορτάκιον. ἡ Χειρ, β.

ἡ Παρθεῖς σήμερον.

Κωρσαρτίμος σήμερον, σὺ τῇ Μηνὶ
τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐμφαίρει-
σι, τὸ παρσεβάσιον ξύλον, πάντων με-
τῶν Ἑβδαίων αἰχμῶν ὄντα, ὄπλον δὲ
κατ' ἐμάρτιων πεισῶν ἀνακτων. δι' ἡμᾶς
γὰρ ἀναιδευθῇ, σημεῖον μετὰ Σ ἐν πολέ-
μοις φεικτοῦ :

Οὐδὲ ὁρῶντες.

ΚΩΡΣΑΥΤΗΡΟΝ ΠΙΣΟΙ ΣΥΝ Τῇ ΜΗΡΙ ΤΙΜΗ-
σωμεν. τῇ ΔΑΒΙΔ γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀ-
κροασάμενοι, ἐν κέντρῳ ἔκ πάσῃ ἔκ κυπα-
ρίσσει, τὸν ῥισιῶν τετον ΣΤΑΥΡΟΝ ΚΑΤΕΡΩ-
σαν, δι' ἃ τὸ σωτήριον πάθος ἔζηκολύθη-
σε, ἔκ πάστας παρέστησαν τὰς Ἰουδαίας, πα-
ρασκάλλεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δι-
καίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φόβον,
Σ ΒΑΣΚΑΝΙΑΝ Τῷ Αὐτῶν, Σ τὸ αἰσχροπρε-
πὲς αὐτοῖς. διὰ τὸ τοῖς πᾶσι, μι-
κροφύροι ἀνείχθησαν, ὅπλου φόβου τὸν
ἀπροσμάχητον,

Τέλος.

Σ ημεῖον μέγα, Σ ἐν πολέμοις φερτόν.
Τῷ αὐτῷ Μῦθῳ, καὶ Μνήμῃ τῇ Α' γίνω-
σκόμενοι θεοφρονῶν Σ Ἰσαποστόλων με-
γάλων Βασιλεῶν Κωρσαυτῆρος Σ Ἑλίας.
Κ. Ω' εὖ κοιρὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ γέ-
φος,

Ε' χρεῖς καὶ τὸ τῷ πόλιν γέφος.

Σ ὡς δὲ ἐκείνη πρώτη Μνήμῃ Κωρσαυ-
τῆρος.

Ο Μέγας ἔτος ὁ Μακάριος ἔκ αἰδιδίμος ἐν
Βασιλεῦσι Κωρσαυτῆρος, ὅς γε γέγονε
Κώρσαυτος τῇ Χλωρῇ, Σ Ἑλίας τῆς
τιμίας, ὁ γὰρ Κώρσας, θυγατρὶς γέγο-
νε Κλαυδίου τοῦ προβεβασιλάκτου ἐν
Ρώμῃ πρὸ τῆς Διοκλητιανῆς Σ Καίρου
Βασιλείας. ἔτος ὁ Κώρσας παρὰ Διο-
κλητιανῆς τῇ Ἐκκλησίᾳ προσληφθεὶς κοι-
μῶς εἶναι τῆς Βασιλείας αὐτῆς, μετὰ
Μαξιμιανῆς Βασιλεῖς, τῇ ἄλλῃ ἀπαύ-
των τὸν κατὰ τῇ Χρυσῇ διωγμὸν σφο-
δρῶς ἀναρρίπτειν, μόμος ἔτος πρῶ-
τητι Σ συμπαθεῖα χρώμενος, μᾶλλον
τοῖς ὑπὸ τῆς τῇ Χρυσῇ πίστεως ἀγωνι-
ζομένοις ἐχρητο, ἔκ συλβέλοις, ἔκ κοιμω-
μοῖς τῇ Βασιλικῇ προσαγμάτων. ἔτος
ἔκ Κωρσαυτῆρος τὸν ἀγαπῶν ὅς με-
τὰ ταῦτα πρῶτον τοῖς χριστιανοῖς χρι-
ματίσαντα Βασιλεῖα τῷ ὠσεβείᾳ διδά-
ξας, διαδοχὸν τῆς αὐτῆς Βασιλείας κατέ-
λιπε ἐν ταῖς Βρετανικαῖς Νήσοις. ὅς
ἀνὰ μὲν τὰ κτ' τῇ Ρώμῃ γεγόμενα
παρὰ Μαξιμῆς τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐκπι-
στα ἔκ ἀπορόπαια ἔκ ἀνὰ ἔκ βέβηλα,
ζήλω θείῳ κηρύττων, ὡς κατ' αὐ-
τῇ, τὸν Χρυσὸν ἐπικαλῶν σωμα-

χομ. ἔπ' ἰδὼν ὁ Θεὸς τὸ καθαρόν τῆς
ψυχῆς πρῶτον μὲν κτ' τῆς ὑπὲρ αὐ-
τῷ ἐμφανίσαν αὐτοῦ. ἔπειτα κατὰ τὸ
μέσον τῆς ἡμέρας, δι' ἃ ἔργον τὸ σημεῖον
τῇ Σταυρῷ ἐγχαράξας γεγραμμένον, ἐν
τῇ τῷ μίκα, πάλιν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀξί-
οις ὁ φιλαφθρῶπος Θεὸς ἐμφανίσαι ἡ-
ξίωσε. διὸ θάρρῃσας τῷ τύπῳ τῇ τιμῇ
Σταυρῷ, ὁπλοποιήσας δὲ αὐτὸν διὰ χρυ-
σῆς, ἀνελθὼν ἐν Ρώμῃ, αὐτὸν τε τὸν
ἀληθινὸν Μαξιμῆν κατέβαλεν ἐν πο-
ταμῷ Τιβέρεϊ ἀποπνιγνῆτα παρὰ τῷ
βελβίᾳ Γέφυρᾳ, καὶ τῆς Ρωμαίων
πολίτας τῆς τότε τυραννίδος ἠλδοτέρω-
σε. τότε δὲ ἀπάρας ἀπὸ τῆς Ρωμαίων
Πόλεως, κτ' τῷ ὁδῷ ἐρχόμενος, ἐβί-
λετο κτίσαι πόλιν ὅτι τῷ ἰδίῳ ὀνόμα-
τι ἐν τῇ Ἰλίῳ ἐνθα τὸν πόλεμον τῇ
ῥώμῃ μετὰ τῇ Ἑλλήνῃ φασὶ γινέσθαι.
ὑπὸ δὲ χρυσῇ θείᾳ κλύεται μᾶλλον
ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἀπὸ Θεῶ προφραπείας,
τῷ αὐτῷ Πόλιν κτίσαι. διὸ τῷ θείῳ
κατακολυθῆσας θελήματι, κτίζει τῷ
θεοφρονῶν τῷ τῷ Πόλιν ὅτι τῷ ὀ-
νόματι τῷ ἰδίῳ, Σ οἰοῦντι τῆς ἐαυ-
τοῦ πίστεως ἀπαρχὴν ἀνατίθῃσι τῷ Θεῷ.
ζητήσας δὲ τῆς κατ' ἡμᾶς πίστεως τῷ
ἀκρίβειαν, τῆς παρταχόθεν Ἀρχιε-
ρεῖς κατὰ τῷ Νίκαιᾳ ἠδρασε, δι' ὧν
ἡ ὁρθόδοξος πίστις ἀνεκφυλῆθη, Σ τῷ
Πατρὶ, ὁμοῦς ὁ Τίος ἐγνώριθῃ, Ἀ-
ρεῖς ἔκ τῇ συν αὐτῷ, μετὰ τῆς βλασ-
φημίας παραπεμφθέντων τῷ ἀνὰ θέμα-
τι. ἔκ μὲν ἄλλὰ Σ τῷ Μνῆρα αὐτοῦ
Ἑλίου κατὰ ζήτησιν τῇ τιμῇ ξύλων
ἐν οἷς Χρυσὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπάγειν σαρ-
κί, ἀποσείας εἰς τὰ Ἰόρσολύμα, δι'
αὐτῆς ταῦτα ἀνεκομίσαστο. τὰ μὲν ἐν
αὐτοῖς τοῖς Ἰόρσολύμοις καταθεμένης,
τὰ δὲ πρὸς τῷ βασιλίδᾳ Πόλιν ἀνα-
γαγούσης. ἥτις τῷ Κωρσαυτινοῦπο-
λιν καταλαβοῦσα, τὸν βίον κατέλυ-
σεν. ὁ δὲ μέγας Κωρσαυτῆρος ἐγ-
καιρίοις καὶ παρηγύρεσι, τῷ Πόλιν
φαιδρῶς, καὶ μικρόν τι ἐπιβὰς τοῦ
τεσπαρακοσοῦ δάντερον ἔτους, ἐν ᾧ
τῇ Βασιλείᾳ κατήρξε, τῆς κατὰ τῇ
Πόλιν ἐκστρέφας ἀφ' αὐτοῦ, καὶ

ἐν τῇ ἡμέρᾳ κατὰ τὴν Νικομήδειαν ἀγῶν
γενομένης, πρὸς Κύριον ἐκδημῶν, καὶ
πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἀνάγεται Πολίμ, προ-
πομπαῖς καὶ ὑπαρτήσεσι μεγαλοπρεπῶς
δεξιόμενος, καὶ ἐν τῷ ἰδρῶ Σηκῶ τῶν
Ἀγίων Ἀποστόλων ἐπαποτίθεται. Ἐ-
βασίλευσε δὲ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ρώμῃ,
κατὰ τὸ πεντακισχίλιον ὀκτακοσιο-
στὸν ὀκτωκαδέκατον ἔτος, τριακοσὸς
δωδεκάτορος Βασιλεὺς ἀπὸ Αὐγούστου γενομέ-
νος. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σιμύσις, ἐν
τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ
ἐν τοῖς Ἀγίοις Ἀποστόλοις, Σ' ἐν τῷ
Θείῳ αὐτῷ Ναῷ, ἐν τῇ Κινηθῆναι τῆς
Μοῦσας, τῇ Πατριάρχῃ ἁμα τῷ βασιλεῖ
καὶ τῇ συγκλήτῳ μὲν Λιτῆς ἐκέισε πα-
ραγενομένης, καὶ τὴν θείαν μυσαγωγίαν
ἐπιτελέσας.

Ταῖς αὐτῇ ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω, δὴ, ζ'. Παῦδᾳ Εὐραίου.

Γ Οὐ τὰ προσάγματα φυλάττω, ὑπε-
κλίνουσιν τῷ νόμῳ Κωστατῆρος. ἀπο-
μύρτω διὸ, καθεῖλε παρατάξεις, ἀνα-
βοῶν σοι Κύριε, ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ζ Ἦλον τὸ πάντα ἀνελκύσας, ἀξιάγα-
γε ἐκ λάκκου ἀπωλείας, συγχωρεῖς
φθορῶν, ἡμῶν ἀνακαλύπτεις, κατα-
χωρήσας δαίμονας, ὁλεθρίους εἰς αἰῶ-
νας.

Π Ράξεις θείαις ἐδομήσω, τὴν καρδίαν
σὺ μαὸν Θεὸς Ἐλεῖν, καὶ μαὸς ἰδρὸς
αὐτῷ ἀποδοῦναι, ἐν σαρκὶ τὰ ἄλλα-
τα, δι' ἡμᾶς ὑπέστη πάθῃ.

Θεοτοκίον.

Ε Νώμῃ οἰκείᾳ ἀμαρτῶν, ἐδελόμενος
ἀτόποις σιωνδαίαις, τῇ σιωνδαίᾳ
μὴν προσρέχω συμπαθείᾳ, ἀπεγρωσ-
μέριον σῶσόν με, Παραγία Θεοτόκε.

Ω, δὴ, η'. Εὐσταθίου καμίου.

Ω Σ πορφυρίδα ἐδόξε, γολιθῆς τὴν
συμπαθείαν, ἐὼς ὅσον χλαμύδα,
τὴν καλὴν συμπαθείαν, γεφύρῳ κεκόσ-
μισαι, ἥν' ἀρετῇ τελείῳ μοί. ἐ μετατε-
θεῖς ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, βασιλεὺς
κραυγάζεις, ἰδρὸς ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπε-
ρυψάτε, Χεῖρ ὁμ εἰς τὴν αἰῶνα.

Ε Τ' φραυμομένῳ βλέποντάς, σὺ ὑψοῖς
θεόφρονι, ἐδόξε Ἐλεῖν εἰς Θεὸν βασι-

λεα, Χεῖρ ὁμ μεγαλύνουσα, τὸν τὴν ὑ-
μῶν σεπτῶν ἐορτῶν, δεξάμεν ἡμῶν ὑπὸ
ἀκτῖνας ἡλίου, ἡμᾶς φωταγωγῶν, τὴν
πιστὸς μελωδῶντας, λαὸς ὑπερυψάτε,
Χεῖρ ὁμ εἰς τὴν αἰῶνα.

Ω Σ Θαυμαστὸς ὁ πόθος σου, ἐὼς βίος σου
ἐμῆς, ἐδόξε Ἐλεῖν γυναικῶν τὸ
καύχημα. τὴν τότε γὰρ φθάσασα, τὴν
τὰ σεπτὰ παθήματα, ὑποδεξαμένης τῇ
Δεσπότης ἡ ὁλῶν, Ναοῖς περικαλέσι,
κατεκόσμεις βοῶσα, λαὸς ὑπερυψάτε,
Χεῖρ ὁμ εἰς τὴν αἰῶνα.

Θεοτοκίον.

Α τῆς ψυχῆς με ὁρματα, ταῖς πολ-
λαῖς παραβάσεσιν, ἀποτυφλωθέντα
Θεοτόκε φώτισον, τὸν ἡμῶν εἰρηνόδοτον,
Σ τὴν καρδίαν δέομαι. ἐκταραττομένῳ ἡ-
δομαῖς πολυτρόποις, ἐσῶσόν με βοῶντα,
ἰδρὸς ἀλογεῖτε, λαὸς.

Ω, δὴ, θ'. Εὐεργετῆς τῇ τῇ Οὐρανῷ.

Ο Τάφος ἐμῆς κεῖται τὸ ἰδρὸν, Κω-
στατῆρ Σ τίμιον σῶμά σου, μαρμαρυ-
γὰς θείων ἱαμάτων εἰλικρινῶς, τοῖς προ-
σιδοῖ παύτοτε, βλύζει ἱαμάτων παύ-
τοδαπῶν, τὸ σκότος ἀπελαύνων, καὶ
φέγγει ἀνελκυστῶν, φωταγωγῶν τοὺς ἀ-
φημένους σε.

Τ ὡς σου τελέσασα τὴν ζωὴν, σὺ
Ἀγίοις μὴν κατεσκήνωσας, ἀγιασ-
μῶν, πλήρης γενομένη Σ φωτισμοῦ, τῶν
ἱαμάτων παύτοτε. ὅθεν ἀναβλύζεις τὴν
ποταμὸν, καὶ πάθῃ κατακλύζεις,
Ἐλεῖν μακαρία, καὶ καταρδύεις τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ροσάρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, βασι-
λείας τῆς ἁγῆς ἡξίωσας, ὅς ἀσεβῶς,
πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοῦ βασι-
λέως Κύριε, σὲ ἡγαπηκότας εἰλικρι-
νῶς, Ἐλεῖν τὴν Ἀγίαν, τὴν μέγα
Κωστατῆρον. ὡς ταῖς πρεσβείαις πάν-
τας οἰκτεῖρον.

Θεοτοκίον.

Ο ὁ πάντων Βασιλεῦς ἐ Ποντίῳ, συλ-
λαβῶσα Παρθένε ἐκύνσας. ἐ μὴ ἰδῶν,
οἷά πορ βασιλίστα δεξιᾷ, τῇ Ἀγνῇ πα-
ρίστασι. ὅθεν δυσωπῶσε ἀειδῶν,
μερίδος λύφωται με, ὅς ὡς καταδίκης,
ἐλεῖν προβάτοις σωτάξον.

Εἰ μὲν ὅτι ἐν τῇ Περπηκοσῇ, ἢ ἐν Κυριακῇ, ἢ ἐν τῇ Περπηκοσῇ, ἢ τῇ δ. τῇ πρὸ τῆς Ἀμαλνέως, ἢ ἐν τῇ Ἀμαλνέει, λέγουμεν πρῶτον τῆς εὐχῆς τὸ ἑξαποσείλαιον, εἶτα τῷ Ἀγίῳ, ἔπειτα πάλιν τῆς εὐχῆς. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχη τῆς Περπηκοσῆς, πρῶτον, τῷ Ἀγίῳ, εἶτα τῆς εὐχῆς. Ἑξαποσείλαιον τῷ Ἀγίῳ.

Τοῖς μαθηταῖς συνελθόντων.

Ὁ Ἰησοῦς ἀνθρώπων εἰληφε, τὸ βασιλείου κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωρσαπτήριος ὁ μέγας, σὺν τῇ Μιτρί ἑραμόθεν. ἑξαπτόμενος δὲ βλέπει, Σταυρὸς τὸ θεῖον πρόπαιον. ὅς ἐν τῷ ὀλέσας, τῆς δυσμῆς, καὶ εἰδῶν ἐλυσε τὴν ἀπάτην, ἐν κόσμῳ δὲ ἐκράτινε, τὴν ὁδοδόχον πίσιν.

Εἰ τύχη εὐχῆ, ψάλλοντες εἰς τὰς αἰῶνας πρῶτον τῆς εὐχῆς ἡ. δ. ἔπειτα τῷ Ἀγίῳ. δοξα, τῷ Ἀγίῳ, καὶ μὴ. τῆς εὐχῆς. Εἰ δὲ τύχη τῇ γ. τῇ πρὸ τῆς Ἀμαλνέως, ψάλλοντες τῷ τυφλῷ, γ. καὶ τῷ Ἀγίῳ, γ. εἶτα τὰ ἡ. τῷ Πάσχᾳ μτ' τῶν ἡ. αὐτῶν. δοξα τῷ τυφλῷ, καὶ μὴ. Ἀμαρτίας ἡμέρα. εἰδὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ. ἡ. προσόμοια, τῷ Ἀγίῳ, δ. δοξα, τῷ Ἀγίῳ. καὶ μὴ. τῆς εὐχῆς. εἰ δὲ ἐν Κυριακῇ τύχη, δοξα, τῆς ἡμέρας, ἔ. μὴ. Ἰπτάλουνμεν. ἡ. προσόμοια τῷ Ἀγίῳ, ἡ. πῶ.

Ὁ τῷ παραδόχῳ θαύματος.

Χαίροις Κωρσαπτήριε πάνσοφε, ὁδοδοχίας πηγὴ, ἡ ποτίζουσα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι ράμμασι, τὴν ὑψίλιον ἀπάσαν. χαίροις ἡ ρίζα, ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ φέων τὴν Ἐκκλησίαν Χριστῷ. χαίροις τὸ καύχημα, τῷ πόδατον ἐμδοξε, Χριστιανῶν, Βασιλέων πρωτίστει, χαίρε χαρὰ τῷ πιστῶν.

Ὁμοιον.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς κτίσεως, τὸ ὑπερθεῖς προορῶν, τῆς καρδίας σου πάνσοφε, λογικῶς θηράσει, ἀλογίᾳ κρατέμενον, ἐκ καταναγῆσας τὴν σὴν διανοίαν, τῆς ἀσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι, Κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγὴν ὡς ἥλιον, μαρμαρυγὰς, θείων ἀποπεμπόντων, πράξεων ἐμδοξε.

Α' τῷ Κυρίῳ διδάγματα, καθάπορ γῆ ἐκλεκτῇ, δεξαμένη παρὰ φημε, ἐμαρτέων πράξεων, ἀκαρπία ἐβλάστησας, τὰς διανοίας ἡμῶν ἐκρέφουσα, τῇ ἐκμνήσει, Ἐλπίν παύσοφε, τῆς πολιτείας σου. ὁδὸν εὐορτάζοντες περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σου, παρηγουρίζομεν.

Ὁμοιον.

Ἐλπίον ἀγαλλιάσεως, τὸς σὺς μετόχους Χριστῷ, Κωρσαπτήριον Ἐλπίον τε, παραδόχως ἔχεισας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, ἐσὺ τὸ κάλλος ἐπιποθέσαντας, ἐκ βασιλείας τῆς ἑραμίας σου, τέτρε ἡξίωσας, ἀσεβῶς τὸ πρόδορον ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγε Βασιλεύσαντας, τῇ ἐπιμύσει σου.

Δοξα, ἡ. πῶ.

Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ὁ τῷ ἀνάκτορ ἀπᾶξ ὁ Θεός, ὁ πλεσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τὸς ἀξίους, αὐτὸς ἑραμόθεν ὡς ὁ Παῦλος τὸν αἰδίδιμον, διὰ σημεία τοῦ Σταυροῦ σε Κωρσαπτήριε ἐζώρησεν, ἐν τούτῳ φήσας ρίκα τοὺς ἐχθρούς σου. ἐν ἀφᾶρτησας σὺν Μιτρί θεοφροσιν, καὶ ἄρῳ ὡς ἐπόδεις, τούτους κατὰ κράτος ἐροπώσω. σὺν αὐτῇ σὺν ἰκέτανε, ὑπὸ ὁδοδόχων Βασιλέων, Στὴν φιλοχρίστου στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελουόντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλαμῆρωπον, λυθωθῆναι πάσης ὁργῆς.

Καὶ μὴ. τῆς εὐχῆς.

Δοξολογία μεγάλη, Σ ἀπολύσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν εἰς τὴν ἐν Κυριακῇ, οἱ μακαριστοὶ τῷ ἡ. δ. τῆς ἡμέρας ἡ γ. ὡδὴ, ἔ. τῷ Ἀγίῳ ἡ γ. ὡδὴ, εἰς δ. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, ἐκ κοινοποιῶν, πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῷ Ἀγίῳ. Εἰ τύχη ἐν τῇ Περπηκοσῇ, ἢ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τῆς εὐχῆς, ἡ γ. ὡδὴ, ἔ. τῶν Ἀγίων ἡ γ. ἀπὸ δ. ὁμοίως ἐν ἄλλῃ εὐχῇ οἷα τύχη. Ἀπόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς εὐχῆς, εἶτα τῶν Ἀγίων, ὁμοίως καὶ κοινοποιῶν. εἰ δὲ ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχη, ἡ γ. ἔ. ὡδὴ, τῷ Ἀγίῳ. προκείμενον τῷ Ἀποστόλῳ, ἡ. πῶ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔ. ἡ. οἱ ἑραμοὶ διηγῶνται. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Εἰ ταῖς ἡμέραις

ρη τῆς ἀθείας, καὶ τακείσας ἀρδάνουσαι
φρενίας.

Ω, δὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ σφρέωμα.

Γμασιν ἀθλήσεως, εἰδωλὸν πυρὰν
ἐσβεσας, ἐπὶ τῆς ρυφῆς, Μάρτυς τὸν
χειμάρρην, ἐν ρυφαῖς ἀγαλλόμενος.

ΜΑρτυρα Τριαδος σε, ἡ ἐκλεκτὴ δυ-
αὶς ἐδόξε, τῆς ἀθλητῆς, ἀπολει-
πομένη, πρὸς Χεῖρ ὅν ἐπεδήμησεν.

Θεοτοκίον.

ΕΤρομίσε Παύλας, χειραγαυῖσάν με
παύτοτε, πρὸς ἀρετὰς, ἐπὶ πρὸς μετα-
μοίας, τὰς ὁδὸς ἐμβιβάξασάν με.

Ο' Εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ σφρέωμα.

Καθίστα, ἡ Χ', α'.

Τὸν τάφον σε σωτήρ.

Ω, μόνω Βασιλεῖ, μὴ παρίσσαι
χαίρων, διάδημα φαιδρὸν, ἐπὶ σὺν
ὅς οἰκείων, βαφεῖσάν αἱμάτων σε, ἰδρῶς
περικείμενος, ἐπὶ θεμέλιος, καθαρωτάτη
μεδέξει. ὅθεν σήμερον, τὴν παραγίαν σε
μνήμην, τελερτὸν ὑμνεύμεν σε.

Καὶ μὴ, τῆς ἐορτῆς.

Ω, δὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΓΗπορήσας τὴν ἀρετὴν, Μάρτυς τῆς
ψυχῆς σε ἑκατὸς ἄνθρωπος, εὐχὴν ὡς
γὰρ ἀθλήσεως, ἀποδύκας δέσας συν-
τηρήμερον.

ΕΡας ἐπακήκοας, ἀψώθεν παμμάκαρ
φωρῆς καλῆς σε, καὶ τὸ πόδας τῆς
ἀθλήσεως, βεβαιῶν Μάρτυς παραοί-
διμε.

ΕΤαθνητὸν ἐνδεκνύμενος, ἐδόξε τὴν ἐν
εἰσιν ἐκαρτόρησας, ταῖς ἀλύσει δεσ-
μέμενος, Σ' τῆς πλατῆς λύων πάντα σὺν
δεσμον.

Θεοτοκίον.

Ο' Παρὶ ὁμοῖος, ὡφθῇ καὶ πάντα
ἀνθρώποις ὁμοῖος, σαρκωθεὶς καὶ ὡς
ἡνδύκῃ, ἐκ τῆς σὺν αἱμάτων Παραμώ-
νυτε.

Ω, δὴ, ε'. Ο' ρεῖζοντ' ἐν βοῶμεν σοι.

ΝΟμίμως ἐπαθλῆσαι ἐλόμενος ἀνόμε-
τας, διδάμει τῆς Πράματος, Μάρ-
τυς Θεόφρων κατήχησας.

ΒΑδίζων θαρσαλέως τὴν ῥίβον τῆς μαρ-
τυρίας, τὰ κεῖρα συνέριψας, τῆς πο-
λεμήτορος ἐδόξε.

ΓΙ' βάσεις σε τοῖς ἡλοῖς Θεόφρων ἐμπε-
παρμεῖαι, ἐχθρὸς πολυμήχαμον,
καρὰν τελείως σὺν ἔδρασιν. Θεοτοκίον.

Αρκὸς ἐν ὁμοῖωμάτι τέτοκας Θεοτόκε,
τὸν ἀκαταφρόντον, καὶ ἀπερίληπτον
Κύριον.

Ω, δὴ, ς'. Τὴν δέσιν ἐκχεῶ.

ΓΚεῖν τὸν ὑψώσαντα κηρύττων, ἐν ξη-
ρῷ δεσμεῖσαι ξύλῳ ἐπὶ τῆς, σὺν προσδύ-
χων, ἐπομβραῖαις δεικνύεις, χλωρὸν Σ'
φύλλοις παρτοίοις κατάκοσμον, εἰς εὐ-
εἴγημα τῆς ἀσεβείας, Βασιλίσκος ἐκλέος τῆς
πόρως.

ΓΤεῖν σε σαρκικῆς προπαθείας, οἱ
παραόμοι ἀδίκως δεσμεῖσαι, ἐπὶ σιδηροῖς
πόροις ἡλοῖς, καὶ μακροτάταις ὁδοῖς
συνελαύνει, τὴν αἱματι πάσαν τὴν γλῶσσαν,
ἀγιαζόμενα Μάρτυς πολυάθλε.

Στάμενος ἐν δεσμέμενος χεῖρας, ἀψέπ-
τόρως καρδίας τὸ ὄμμα, πρὸς τὸν
Θεόν, ἐπὶ πηγὴν ἀναβλῦσαι, ὕδατος ζωῆς
αὐτὸν ἐκδυσώπησας. ἡ μνήμη σε παμ-
κλέος, ἐν ψυχῶν θεραπείᾳ Μακαρίε.

Θεοτοκίον.

ΕΤρῖμματα, τῆς ἀθλίας ψυχῆς με,
ἐπὶ τὰ χροῖα ἰαφάσων, παθὼν, τὸν ἰαφόν
τῆς ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀνόμενῶς
Παρθεῖν κινήσας, καὶ σῶσόν με τὸν Θεόν
σοὶ, τὰς ἐλπίδας Παράμωμε δέμερον.

Ο' Εἰρμός. Τὴν δέσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κορτάκιον τῆς ἐορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μὲν, κβ'. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυ-
ρι Βασιλίσκῳ.

Ο' Βασιλίσκος ἐκτομῇ δὲς τὴν καρὰν,

Πατεῖρον τῆς Βασιλίσκος τὴν καρὰν.

Εἰκάδι δατόρην Βασιλίσκου φάσγαμον
εἶλε.

Ο' Σὺ καὶ τὴν χροῖα Μαξιμιανῶν, χω-
ρεῖς Χερμαλῶν, ἐμοῦ Ἀμασείας,
ἀψέφους τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Θεο-
δώρου τῆς Τύρωρος. προηθλήστε δὲ, καὶ τῆς
Ἀγίας Εὐφροσύνης ἐκ Κλεομένης, οἱ τὴν ἡσά-
σαν στρατιῶται τῆς Ἀγίας Θεοδώρου κατελείφ-
θη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ, ἐκείνων τὸ ὑπὸ Χρι-
στὸ τελειωσάντων μαρτύριον. ἐπὶ θυμῶν
δὲ ἔχων, τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον τελεί-
σαι, ἐπὶ ὑπὸ τῆς δέσμενος τῆς Θεῆς, κατα-
ξίεται τῆς τῆς Κυρίας ἐπιφανείας, παρεγ-

γυνώρτος αὐτῶν, σωτάξασθαι τοῖς οἰκείοις.
 Ἐς Κομαίοις γεμόντων μαρτυρῆσαι. Σ
 δὴ μὲν ἤν' ἐρατιωτῶν ἀπελθῶν ἐν τῷ οἴκῳ
 αὐτῶν, ἔτι μὲν ἡτέρα ἔτις ἀδελφὸς ἀσπα-
 σάμενος, ἔτις ἐς Χερσὶν πίσει, παραι-
 μέσας αὐτὸς ἐμμεῖν, ὅπου ἦδ' ἔτι σινελήφ-
 θη, παρὰ ἤν' ἀποσταλέτων ἐρατιωτῶν
 παρὰ Ἀγρίππας τῷ Ἡγεμόντος δεσμήσαντ' αὐ-
 τῶν αὐτῶν, ἔτι κρηπίδας σιδηρὰς ἐμδοθεῖν ἡλοῖς
 πεπυκνωμένας ὑποδήσαντ' αὐτῶν, ἡλαυνον
 τῷ αὐτῷ Κομαίων ὁδόν, καταλαβόντ' αὐ-
 τῶν τὸ χωρίον Δακρύων ὑπὸ ἡλίου παρὰ γυ-
 ραῖν, καλεμένην Τραϊανήν, ἔτι προσεδέθη
 ὁ Ἀγίος πλαταγὸν ξηρῶν, εἰς τὴν πίσω τὰς
 χεῖρας περιγκλωβισμένος, ἔτι ἀξάμενος,
 μεοθαλῆν, ἔτι κομῶσιν τῷ πλατάγῳ ἔδει-
 ξε. ἔτι πηγὴ ὕδατος ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀμεδόθῃ
 λαγόνων, ἐνθα ὁ Ἀγίος ἴστατο, ἰδόντ' αὐ-
 τῶν τὸ οἶον ἐρατιῶνται, ἀμα τῇ γυναικί,
 πιστεῦσαι φασὶ τῷ Χερσὶν ἔτι λύσαι τὸν Ἀ-
 γιον τῶν δεσμῶν. καταλαβόντων δὲ αὐτῶν
 τῷ πόλιν Κομαίων, παρέστη τῷ Ἡγεμό-
 νι ὁ Ἀγίος, ἔτι μὴ πεισθεὶς θύσαι, πῦρ ἔξ
 ἑραπῆ διὰ προσόχης αὐτῶν κατὶνέχθη, ἔτι
 κατεφλέχθη, ὅτε τῶν εἰδώλων μαὸς, ἔτι
 ὁ ἀνδρείας τῶν Ἀπόλλωνος. ἔτι ἑστὶ τῶν τοῖς
 ἀχέτω θυμῷ βληθείς ὁ Ἡγεμὼν ξίφει προ-
 σέταξεν ἀποτμηθῆναι τῷ κεφαλῇ αὐτῶν,
 ἔτι τὸ σῶμα ρίψιναι ἐν ποταμῷ. Σ ἔτι
 τὸν τῶν μαρτυρίων ἐφέφαρον εἰληφεν, εἰς δό-
 ξαν ἔτι αἶνον τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ἀμὲν.

Ω δὴ, ζ. Παῖδ' Ἐβραίων.

Κ Ὁσμος Μαρτύρων ἀμεδείχθης, ὑπὸ
 κόσμια σκλῶματα ῥισμάκαρ, κατοι-
 κῶν ἡμῖν τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, τὸ κοσμικὸν
 κλυδώνιον, κατόμαζον σαῖς πρεσβείαις.

Ο Ἰκος Τριαδὸς ἀμεδείχθης, τὰ ἰνδαλ-
 ματα βωμῶν τε τῶν εἰδώλων, καταράσ-
 σων σοφῆ, ἔτι ψάλλων τῷ Δεσπότη, ἀλο-
 γητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Η Εἰμεσοὶ γέρα ὁ Δεσπότης, ἐμαθλή-
 σαντι ἐδῶν ἔτι καθελόντι, μηχανὰς
 τῶν ἐχθρῶν, καὶ μέλποντι συμφῶνως, ἀ-
 λογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας.

Θεοτοκίον.

Ι Δεῦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πρώ-
 ματι ὁ μέγας Ἡσαίας, ἐν γὰρ εἰ τὸν

Θεὸν σινέλαβε καὶ τίκτει, ὡς μελωδόμεν
 Κύριε, ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἰ.

Ω δὴ, η. Νηκταὶ τυράννη.

Η Ἰκνητὸς τυράννων, καὶ Πρώματων
 ἐμδοξε τῆς πορνείας, ἀμεδείχθης
 μέλπω, τῷ σὲ διναμώσαντι ἀκαταπαύ-
 τως, ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύ-
 ριον, καὶ ὑπόρυσθε, εἰς πάντα τὰς
 αἰῶνας.

Η Εκρωθεὶς τῷ κόσμῳ, τῷ μεκροῖς ἐμ-
 πρέοντι ζωῷ Δεσπότη, Βασιλίσκει
 Μάρτυς, ἀκλιμῶς ἐπόμενος ἑταλλὰν χαί-
 ρων, ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Ε Ωματος βασιλέως, ἐμεικλὸν ἐρρότητι
 ψυχῆς θεόφρων, ἀσωμάτοις θεοῖς,
 συγχωρῶν αἰρεσὶν Θεῷ προσάγει, καὶ
 βοᾷς ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, ἔτι ὑ-
 πόρυσθε, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ω φθης πλατυτέρα ἑραπῶν, χωρήσασα
 Θεὸν ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐρηχωρίας πο-
 ρνῆας ῥυσάμενον τὰς μελωδίας, παρα-
 γία Κόρη, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, ἔτι ὑπόρ-
 ρυσθε εἰς πάντα.

Ο' Εἰρμός.

Η Ἰκνηταὶ τυράννη, ἔτι φλογὸς τῇ χάρι-
 τί σου γεγομῶν, οἱ τῶν ἐμτολῶν σα-
 σφόδρα, ἀντεχόμενοι παῖδ' ἐβόων, ἀ-
 λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Ω δὴ, θ. Ε' φρεξε πᾶσα ἀκοή.

Ι Στίφ Μάρτυς τῶν Σταυρῶν, τῶν βασι-
 λῶν διελθῶν τὸ κλυδώνιον, τὸν γαλη-
 νότατον τῆς βασιλείας ὁρμον κατέλαβόν,
 ἔτι ὡσπὶρ ἐμπορος καλὸς, τὸν φόρτον διέ-
 σσας, τῆς ἀσεβείας Χερσὶν, τῷ τῶν ὁ-
 λων Βασιλεῖ Σ Θεῷ ἡμῶν.

Ω Σ πάλαι πῦρ ἔξ ἑραπῆ, ὁ θεοβί-
 της Ἡλὶς κατηγάγετο, ἔτι μακά-
 ριε τῇ σὴ δέησει φλόγα κατήγαγες. δι' ἧς
 ἐμπυρίζεται μαὸς, εἰδώλων Σ ξόαντα δαι-
 μόνων φλέγωνται, ἔτι Θεὸς ὁ ποιητὴς με-
 γαλιώεται.

Ε Ωματος λέλυσαι σοφῆ, τῇ τῶν ξίφους ἐκ-
 τομῇ δεξαμενῶν σου, σεπτῶν διναμῶν,
 τὸ θεῖον Πνεῦμα μεῖσαν χάριτι, τῆς
 πορνείας τὰ δινα, παρόλβιε Πρώματα.
 Σ μὲν τὰ ἄνω οἰκίαι, ἐφεμφόροι Βασι-
 λίσκει βασιλεία.

73
79
73
72

Η Γῆ μὲν Μάρτυς τῆ ταφῆς, ὕψους δὲ τῆ ψυχῆ καθηγιάσαι, τῇ σὴ θεοπράττει. ὡς γὰρ πορφύραν λαμπρὰν ὅς αἵματος περιβαλλομένης τῆ σὴ, Χειρὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συμβασιλεύεις αἰ μεμνημένος ἦν πῶς μεμνημένους :

Θεοτοκίον.

Φ Τσε μὲν πέφυκας Θεός, ἀλλ' ὡς ἔχον περιδεῖσθαι τὸν ἀνθρώπον, μήραμ ἀμώμητον, ἐδελυσίως εἰσδύς φιλανθρώπε. ὅθεν διπλαῖ τὰς φυσικὰς, εἰδοτὰς δελήσεις σε, σὲ μεγαλιώμεν. τὴν Μητόρα σε πῶς μακαρίζοντά :

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραδε πᾶσα ἀκοή.

Εὐξαποστάσιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ἥ. τῆς ἑορτῆς. δοξα, ἔ μὲν. τῆς ἑορτῆς. ἔ τα λοιπὰ ὡς συνήθως, ἔ ἀπολυσις.

Μινὶ τῷ αὐτῷ, κγ'. Τῷ Οὐκ Παιρὸς ἡμῶν ἐὼς ὁμολογητὴ Μιχαὴλ Εὐπισκόπῃ Συραδῶν. Εὐσεβας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἡ. προσόμοια, ἡ. πῶς.

Π Ἀτὸρ Μιχαὴλ θεοπράττει, τὸ κατ' εἰκόνα Θεῶν, δετήρησας ἀμεμπτον, ἔ Χειρὶ τὸν ἀλλοττον, χαρακτῆρα ἐτίμησας, ἔ διδασκαίς σε πᾶσαν κατέσβεσας, τὴν γλωσσαλγίαν ψυχῆς εὐρύοτητι. ὡς ἦν ἀγῶνιστος, καρτῶρας ἐφάσεως, δι' ἧς Χειρὶ, Μακαρ ἀνρέσῃσας, τῷ Παπτοκρατορι :

Ὁμοιον.

Π Ἀτὸρ Μιχαὴλ θεοπράττει, ἰδρωσύνης εὐλῶν, ἐνδυσάμενος ἑδραμάν, ἦν Μαρτύρων εὐαδίου, ἔ Χειρὶ προσεπλήξεαι, διπλοῖς εὐεφαοῖς Μάκαρ κοσμημένος. Ἀρχιδέων ταξείας ὁφόμενος. ὡς τῆς ἀφραγῆς, χαρμοῦς μακαριε, ἡς μεταχείρι, ὅπως κατηξίωσαι, Θεομακάριε :

Ὁμοιον.

Π Ἀτὸρ Μιχαὴλ θεότατε, σὺ τῇ ποδῇ σαφῶς, Ἀρῶν ὡσὺρ δαύτερος, καθωραῖζόμενος, ἦν Ἀγίω τὰ ἅγια, μὲν κατοπιάσαι εὐδον γερύμενος. Σὲ δαύτῳ καταπετάσματος. ὡς τῆς ἀλλοτῆς, ὑπὸρ μὲν ἑλκῶν, Γε

ραρχῶν, θεῶν ἐγκαλλώπισμα, ἡς ἔ μετεχνηκας :

Δοξα, ἔ μὲν. τῆς ἑορτῆς.

Τροπαίου τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἑρθρον, εἰς τὴν συνήθως ἡ. τῆς ἑορτῆς. οἱ καμῶν τῆς ἑορτῆς, ἔ τῷ Ἀγίῳ. ὁ καμῶν τῷ Ἀγίῳ, ἡ. β.

Εὐβυθῶ κατέσρωσε ποτὲ.

Π Πορρήτω λάμψας φωτισμῷ, Πάτορ δι' ἀσκησεως, Ἀρχιδέως τῷ Θεῷ ἐλκῆματίας, Μιχαὴλ θεοπράττει, τὸ βασιλείου, ποδῶν ἰδράτμα, ἔ Χειρὶ ποιμαίνων, σὺ τὴν Ἐκκλησίαν παμμακάριε :

Π Ἡτορῶν εὐστατί λαμπρῷ, πᾶσι διεσάφῃσας, παμῶσεως, τὰ θεοπράττει δόγματα, Μιχαὴλ παρολβιε, ἦν αἰρεσεων, διελεγχων τὸ βλάσφημον, Σ τῆς ἀσεβείας, ἀρεῖα παμμακαρ προῖσάμενος :

Χ Αἰσμάτων θεῶν γεγομῶς, Μακαρ ἐνδιαίτημα, πᾶσι πῶς προφῶως μεταδεδωκας, Μιχαὴλ θεοπράττει, θεομίμητον, πολιτείαν κησάμενος, ἔ δικαιοσυνῶν, περιβεβλημένος ὡς ἰμάτιον :

Θεοτοκίον.

Ε Κ γὰρ ῥος σε Παμᾶγρε σεμνῇ, λάμψας ἡμῖν ἥλιος, θεουργικῆς, ἀγραπαῖς κατεφαιδρῶν, ἐκδιώξας ἀπασαν, ἦν δαιμόνων, τὴν σκοτεινότητα συγχυσι, ὁ δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδοξῶς γὰρ δεδοξασται.

Ω. δ. γ. Εὐπεῖρα με τῆς πίστεως.

Π Εὐρῶν προτετίμηκας θεορρήμον, τὰ ἀρῶν Σ μεμῶντα δι' αἰῶνος. ποικίλως γὰρ διέπρεψας ἀπακράζων, ἐκ ἑστῆς ἁγίος, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν ἔκ ἑστῆς δικαίος, πλῆντος Κυριε :

Ε Ξεχυθῇ σοῖς χεῖλεσι θεία χάρις, ἐπλάτυνας τὸ εὐμας ἔ ἐδέξω, σοφίας τὰ χαρίσματα Σ ἐβόας, ἐκ ἑστῆς ἁγίος, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, Σ ἐκ ἑστῆς δικαίος πλῆντος Κυριε :

Υ Πεταξας τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, ἐφώτισας τὸν μῆρσ τῇ θεωρίᾳ, ἐγερῶν πρακτικῶτατος ἀγαμέλτων, ἐκ ἑστῆς ἁγίος ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, ἔκ ἑστῆς δικαίος πλῆντος Κυριε :

Θεοτοκίον.

Μ Αἰῶν τὴν παρὰ ἡμῶν Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς προεμῶν σωτηρίας,

φαρέσσω οἱ Θεόφρων ἡ βοῶμεν, ὥς ἔστιν ἄλλη τις ἐλπίς καὶ ἡσυχία, ἥντις πιστῶν παύμεντε Θεοδόξασε.

Ὁ Εἰρμός.

ΕΝ πέτρα με τῆς πίστεως εὐρεώσας, ἐπλάτυνας τὸ σῶμα μου ἐπ' ἐχθρὸς μου. ἠνθρακίῃ γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ ψαλίῃ, ὥς ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅς ἐστι δίκαιος, πλῶσε Κύριε.

Ἡχ, α. Τὸν τάφομα Σωτήρ.

Εὐρώντας σαυτὸν, διὰ βίης τελείας, καὶ ὡφθης ἰορῶς, τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, παρ' εὐδαιμόνειας, αἰρετίζοντα σῶματα, ἀπεφίμωσας, καὶ Χειρὸς τῆς εἰκόμος, ἀποιογόμενα, ἐδωκόμενος Πατὴρ, τὸν δρόμον τετέλεκας.

Καὶ τῆς εὐρυθείας.

Ω, δὴ, δ. Ἐλλύδας ἐκ παρθένου.

Εὐμέρος, ἥντις σεφάτωρ τῆς δόξης κατέλιπας, σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν, ἰδρυμύσα παρόλβιε, ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς ὠδὲς αὐτοῦ θυμὰ Χειρὸς τέλεικας.

Χωλαμάτες, ἀπαθείας τῆς ῥίβης κατέπεσον, εἰς ζόφον αἰρέσεως, οἱ μὴ φαεῖτες ἀλλόθιοι. ὥς περ ἔξεφάμισας, Χειρὸς τιμῶν τὴν εἰκόνα παμμακάρισε.

Η Γλῶσσά σου, ἀνεδείχθη τῷ Πνεύματος κάλαμος, Μιχαὴλ παροδοξε, οἰκοδομίαν τὴν ἐν σαρκὶ, γραφίῳ μελετήσασα, τῷ παντοκράτῳ Λόγῳ παραιοῖδιμε.

Θεοτοκίῳ.

Εὐωὸν μου, Θεοτόκε τὸν βίον προσηύματι, ἐνδὲρ ῥυθμίζουσα, τῷ σαρκωδέϊ Λόγῳ ἐκ σῆς, ἐπὶ φῶς ὁδηγῶν, Παρθενονήτορ Μαρία Θεομήνυμναι.

Ω, δὴ, ε. Ὁ φωτισμὸς ἡντις ἐν σκοτῇ.

Εὐαγκαλῶν, ἀνεδείχθη τῷ Λόγῳ ἰδοφάτωρ, ἀπρεπὲς ἀνάθημα δεδευμένος, ἐνδίαπρέφας, πρακτικῇ θεωρίᾳ, ἐν σοφίᾳ καρπὸν δρεψάμενος. γέγονας ποιμὴν γὰρ σαφῶς ἀξιόληπτος.

Εὐμα Θεῷ, δαφιλῶς κατοικῆσας ἐν σοὶ Θεόφρων, ποταμὸς ἀνέβλυσε διδαγμάτων. οἷς ἐν ῥυθμῶντες, ἀφραϊόμεθα Μάκαρ, σὲ μεσίτῳ σαφῶς πλατήσαντες, ἱλεῶν ἡμῶν ἐργαζόμενον Κύριον.

Θεϊκῇ, διωσάσῃ τὰ πάντα διακοσμήσας, σὲ ὡς Θεοφάτωρ ἰδρωσίνης,

μυστικωτάτης, κατηγλαῖσε μύρον, προσηύκων τὴν σὴν λαμπρότητα, ὡφθης ἰορῶς τῷ Θεῷ μεγαλόφωτος.

Θεοτοκίῳ.

Εὐσος ἡμῶν, καὶ πάντα γεγένηται κατεξώσας, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε Θεομήτορ, Πατὴρ ἐκλάμψας, ὁ παπάγιος Λόγος, ἐν ἐτέχῃ ἐκ σῆς Παράμωμε, ἀφ' ὧν πρὸς ὅμῃς ὁ Θεὸς παντοδύναμος.

Ω, δὴ, ε. Ἐμβαύσας ὑπαισμάτων.

Εὐπρεπὲς χιτῶνα Παράφηνε, θείας διφροσύνης περιβαλλόμενος, ὁμολογίας σεφάτωρ, πρὸς Θεῷ ἐκομίσω ἐπάξιον.

Υπομέρας πικρὰς ἔξοχας σοφείας, εἰς δύρυχωρότατον πλάτος κατλήψας, τῷ παραδείσῳ μαρτυρί, συγχωρόντων Θεόφρων παρόλβιε.

Εὐαθής χρηματίσας Χριστῷ τῷ Θεῷ, τέτε τὰ παθήματα, Μάκαρ ἐξήλωσας, προκινδυνάων ἀείψας, τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας Θεοπράξε.

Θεοτοκίῳ.

Εὐὸς ἐμυῖντο τὴν ἀφραστον, πάντες οἱ Προφῆταις Παράμωμε κύνην, πρῶματικῶς τυτῆμεροι, ἐπὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ὁ Εἰρμός. Ἐμβαύσας ὑπαισμάτων.

Κοιτάκιον. Ἡχ, δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσπὸρ μέγας ἥλιος ἔξαματείλας, κατανυγάζεις ἀπαντας ἡντις ἀρετῶν τῷ φωτὶ, καὶ ἡντις θαυμάτων ταῖς λάμπει, θαυματοφόρε Ἀγγέλων ὁμῶν.

Τῷ αὐτῷ μῶνι, καὶ τῷ Οὐκὶ Πατὴρ ἡμῶν Μιχαὴλ τῷ ὁμολογῶντι Ἐπισκόπῳ Συναδῶν.

ἦ.

Τῷ κυματῶν μικρὸν ἐμπρέφας βίον, Λύε Μιχαὴλ, οἷα κῆφῃ πομφόλυξ. Ἐκὰδὶ ῥιτάτῃ Μιχαὴλ ῥόες ἐνδὲρ ἀείψας.

Εὐστος ὁ ἀγγελῶν Μιχαὴλ, διὰ βίης τελείας ἐαυτὸν ἐκκαθάρας, ἐκ μνηστικῶν ἀγκαλῶν γεγομῶς ἀνάθημα τῷ Θεῷ, ὡφθης ἰορῶς τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ. καὶ ὑπ' αὐτοῦ διωαμμένος, τῷ Θεομήτωρ ἀπασαν κατέσβεσε γλωσσῶνται, αἰρετίζοντων φημῶντας τὰ ἀθεῖα σῶματα, κατὰ τῆς θείας μορφώσεως ἀποιογόμενα. μὴ φέρων δὲ τῆς γλώσσῃς αὐτῆς ὁ Θεὸς ὁ δυνάμις τὸ θεῖον

ρήμα, ἔδὲ γὰρ κατεπλάγη, τὰς αὐτοῦ
ἀπειλὰς, ἐκ ἐχαιρωμένη ταύταις τὸν μῆρ,
ἀλλ' ἐλάθοντα τῇ φωνῇ, ἔξεβόησε, τὴν
μὲν ἀχραντὸν καὶ θείαν εἰκόνα σέβω καὶ
προσκυνῶ, τῷ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στῷ, καὶ τῇ Ἀγίᾳ αὐτοῦ Μήτρί, τὸ δὲ
σὸν δόγμα καταπτύω, καὶ εἰς ἑδὲ λογί-
ζομαι, ἐν τούτοις δὲ ὁ Τύραννος αἰχινω-
θεὶς καὶ πρὸ θυμῷ ὑπὸ ῥέσας, ἔξορία τῷ
τοῦ καταδικάζει μακρὰ, αὐτὸς δὲ τὸ κατ'
εἰκόνα τηρῶν ἀρρύπτωτον καὶ ἀκλήιδωτον,
καὶ διωκόμενος τόπον ἐκ τόπου, εἰς ἀρύ-
χωρον πλάτος κατῴκησε, καὶ ὕτως τὸν
καλὸν δρόμον τελέσας καὶ διπλοῖς γεφύ-
ραις κοσμημένος, προσετέθη τοῖς Ἀρχιε-
ρεῦσιν ὡς Ἀρχιερεὺς, ὥς Μάρτυς τοῖς
Μάρτυσι.

Ταῖς αὐτῇ Ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω δὲ, ζ'. Ἀντίθεον προσάγμα.

Οὐκ ἔφορε γλώσσης σε τὸν θεῖον φθόγ-
γον, ὁ θεὸς ὁ δυσώρυμος Μιχαὴλ ἰδρώ-
τατε, ἀλλ' ὑπόβορῃαι σε καταδικάζει
μακρὰς. ὅμως κατηχίωτο τὴν σὺν, ἱε-
ρακῆρξ ὁρῶν ἑδρότητα.

Θιῶνται πάνσοφε ταῖς διδασκαίς σου,
Χριστὲ τὸ παμύρονον, ὁρθόδοξόν τε σύ-
γμα. ἐγὼ γὰρ ὄργαμον θαυματουργὲ Μι-
χαὴλ, Πράματι κερκόμηνον βοῶν, τὰ με-
γαλεῖα τῷ Πατοκράτορι.

Οφῶς ἐσηλίτῃσαι ἡρὺ δυσωρύμων, φρο-
νίμων τῷ Μαφίῳ, τὴν βλάσφημον
ἀσέβειαν, Χριστὲ τὴν παρὰ χραντὸν Πά-
τορ εἰκόνα φανῶς, καὶ τῇ Θεομήτορι τι-
μῶν, ἐκ τῷ Ἀγίῳ Μιχαὴλ Ὁσί.

Θεοτοκίῳ.

Ἀρκώσεως γέγονας Θεὸς τῷ Λόγῳ, Παρ-
θεμέ παμώμω, ὡραῖον ἐνδιαίτημα.
ἐκ σὺ γὰρ ἀνέλαβε, δι' ὧν λαγχρίαν
παλλῶν, ὅλον με τὸν ἀνδρωπομ, ὁ ὧν ἀ-
λογημένος ἐκ ὑπόθεσιν.

Ω δὲ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς.

Πι τοῦ βήματος ἐφ' ὧς, Θεοκῆρξ Μι-
χαὴλ ἐκατεπλάγη, ἀπειλὰς ἡρὺ ἀ-
ρόμων, ἀλλ' ἐλάθοντα φωνῇ, ἐβόας,
εἰκόνα τὴν ἀχραντὸν, σέβω τῷ Σωτῆρι,
Χριστῷ Ὁσί Ἀγίῳ.

Τὸ πρωτότυπον εἰδὼς, τῇ εἰκόμῳ τὴν
τίμῳ Ἰεροφάντῳ, διαβαίμεσαν Πα-

τορ ταῖς Θεοπράξιν οἱ γραφαῖς, Συναδῶν,
τὴς πάντας ἐδίδαξας, σέβειν τὴν εἰκόνα,
Χριστὸν ἐκ τῷ Ἀγίῳ.

Θεοτοκίῳ.

Εἰδὼν ἰάσεων ἡμῶν, ἀεμῶς τοῖς
πῖσιν ἀπαπνυγάζεις. ὁ τὴν ἀφθόμορ
χάριν, ἀπαρμόμηνον σὺ ὑμῶν, τὸν τό-
κον τὸ ἀχραντὸν, καὶ ὑπόρρυμῳ, εἰς
πάντας τῇς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς.

Ω δὲ, θ'. Ἀρχιερεὺς ὑμῶν.

Πείρω λαμπόμηνον, φωτισμῷ πα-
ρόμβι, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ ὡς
παρῃάμηνον, τῷ πεποθήμενῳ σοὶ τέλει,
τυχεῖν σαφῶς, Πάτορ ἡξιώθης. πρὸς ὁ
συνάδων ἐδραμόν, ὡσεβῶς πολιτῶσάμε-
μος.

Δεῖν κατηξίωσαι, τὴν ὑπόρρυμῳ λαμ-
πρότητα, ἥς ἐν γῇ τὰς ἐμφάσεις Πά-
τορ ἐκέκτητο. ἀλλὰ μεσιτῶν ῥυθίωται
τῇς φοιτητῶν, Χριστὸν ἐκδυσώπει, τῇς σὺ
μῶν γοῦναιοντας, ἐκ τιμῶντας ἀξιάγασε.

Ωδεὶς θεῖα χάριτι, σοφίας σε πυρ-
σάμασι, Θεομάχων τὸ θράσος σοφῶς
κατέσβεσας, ἡρὺ ἀπαυγασμάτων ἡρὺ τῇ δε,
ὡς τὴν πηνῶν ἐνδομ κεκτημένος, Μιχαὴλ
θεωτέσι, Χριστὸν κῆρξ ἰδρώτατε.

Θεοτοκίῳ.

Σ πόκος Παμώμω, τὸν ὄβρον τὸν ὁ-
ραῖον, ἐν γὰρ συλλαβῇ ἡμῶν ἐκτέ-
τοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς
ὡσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμῶσι, ὁ σὺ τὴν πα-
ρῶν, Θεοτόκον καταγγέλλοι.

Ὁ Εἰρμός.

Ἀρχιερεὺς ὑμῶν.

Ἐξαποσταλῶν, τῇς ἐορτῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν
ὡς σινῶν, ἐκ ἀπολυσις.

Μὴν τὴν αὐτῇ, κδ. Τῇ Ὁσίᾳ Παθῶν
ἡμῶν Συμεῶν τῇ ἐν τῷ θαυμαστῷ Ὁσί.
Εἰς τὸ, Κυριε ἐκκραξά, ἱερώμην ἡ γ.
ἡ. τῇς ἐορτῆς γ. Ὁ Ἀγίος γ. ἡ. τοῦ Ἀ-
γίου. ἡ. Ὁ, πῇ.

Ω τῷ παραδόξῳ θαύματι.

Τῇ τῷ γεγραμμένῳ ἔχοντι, τὰς γε-
καὶ ἀρετὰς, θεωρίας ἐκ πράξεσι, Συμεῶν

παρόλβιε, τὴν ψυχὴν ἀπετέλεσας, τὰ
τῆς σαρκὸς μὴσας σκιρτήματα, ἐξωφύ-
ρομ ἀμφιασάμενος, μέκρωσιν Ὅσιε, ὡς φω-
τὴρ υερύμενος χεῖφαις, πάσης γῆς τοῖς
Πόρασι, λάμπων χάριτι ~

Π Ὁ θρ τῷ θεῷ τῆς ἡμετέρας, ἐτι τὴν σάρ-
κα φορῶν, ἐ τὸν χερ περὶ δέμενος,
τοῖς Ἀγγέλοις γέγονας, προφανῶς ὁμο-
δαίτος, ἢ ἐπιγείων μὲν ἀφίς ἁμῶν, πρὸς
ἑραμὸς δὲ Πάτρὸς ὑψέμενος. ὁ θρ ἐλὴλυ-
δας, ἐμδα φῶς τὸ ἄδυτον δίωκεως, θείαις
ἀναβάσεσιν ἐπεκτεινόμενος ~

Ὁμοιορ.

Ε Ἀρκα λεωπιώας ἀσκήσεσιν, ἀνωφὸρ ἡ
τὴν ψυχὴν, ἐ θεῷ πλησιάζουσαν, Συ-
μεῶν ἀπεδείξας, Σ δοχεῖον τῷ Πράϊματος.
ἐ τῇ δυνάμει τῶν τὰ θάματα, τὰ ὑπὸ
φύσιν τελεῖν ἡξίωσαι. ἐμδα γὰρ πέφυκε,
παπτεργὸς ἐμέργεια, τὰ ὑπὸ μῦν, παμ-
τα Σ διαμοίωσιν, διαποράμεται ~

Δύξα, ἡχ, β. Γόρμας.

Ε Ἦς ὁρος ὑψηλὸν συμβολικῶς, τὸ θαυμα-
στὸν ἀνελθὼν, ἐ τὴν σεπτὴν Κιβωτὸν
ὡς ἄδυτον ὑπελθὼν, πρᾶξιν ἀείλω, ἐ ἐ-
πίβασιν θεωριῶν ἐπεδείξω. τῇ μεν, τὸν
βίον λαμπριώας δεσμοῖς σιδηροῖς, ὡς ὁρμίσ-
κοις χρυσοῖς κοσμημένος. τῇ δὲ, Θεὸν ὁρῶν-
τε ἐ ὁρῶμενος, ἐ μόμος μόμφ προσλαλῶν.
ὁρ ἱκέταε σεβάσμιε Συμεῶν, ὑπὸ ἢ
ψυχῶν ἡμῶν ~

Καὶ μὴ. τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν ἡ. τῆς ἐορτῆς. Τροπάριον. ἡχ, α.

Υ Πομορὴς φύλος γέγονας, ζῆλώσας τὰς
προπατορας Ὅσιε, τὸν Γῶβ ἐν τοῖς
πάθεσι, τὸν Γῶσηφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς,
ἐ τὴν ἢ ἀσωμάτων πολιτείαν ἐκτίσω ἐν
σώματι. Συμεῶν Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβαν
Χειρὶ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν ὁρθρον ἡ συνήθης ἡλῶ. ἡλ. τῆς ἐορ-
τῆς, ἐ οἱ κατόν τῆς ἐορτῆς, Σ τῷ Ἀγίῳ.

Ω, δὴ, α. ἡχος, πῆ.

Ἀρματηλάτῳ Φαραῶ.

Θ Εολογίας ἀληθῆς ὑπόθεσις, ἐστιν ἡ μνή-
μις, θαυματεργὲ Πάτρὸς, Συμεῶν Σ
ἐλλαμψίς, τοῖς σινελῶσιν ἀπασιν, καθαράς
ταῖς καρδίαις, ὑμνῆται ταύτης τὸ μέγεθος,
Σ τὸν ἀξίχαστον βίον σιν ~

Π Ὁ φωνῆς τῷ Βαπτιστῇ ἐ ὅφως, ἀνυ-
γελίδησιν ἡ ἀκλεῆς Μητὴρ, καί σε
ἀνδρέσατομ, Σ θεῖον καταγύγιον, παμ-
μακάριε Πάτρὸς σινελαβέτε ἐ τέτακε,
τῆς ῥισυποσάτῃ Θεότητος ~

Υ Πόρφυως δικαιοσύνης ὄχημα θεοχα-
ρίτωτον, ἐκ σπαργάνων Πάτερ μῆρι-
κῶν ἐσάμενον, προμῆς ὁ μέγας Πρόδρο-
μος, ἀνῶν μαδῶσε ἀπέχεσθαι ἐγκε-
λάεται, Σ τῇ δεξιᾷ σε ἐκρέφεσθαι ~

Θεοτοκίον.

Π Εποικιλμένη ποικιλία χάριτος, Θεο-
χαρίτωτε, τὸν τῷ Πατρὸς Λόγον, σάρ-
κα χηματίσαντα, δι' ὅσον λαγχρίων ἀφα-
τον, ὑπὲρ μῦντε ἐ λόγον, ἀλογημένην γεγε-
μῆκας, μέμασα Παρθεῖος ἀμόλιωτε ~

Ω, δὴ, γ. Οὐραμίας ἀψίδος.

Π Παλῶν ἢ ὀρύχωρ, ἀγωνιστὴς ἀείσος,
ἐφης ὁρᾶς ἡς τε, τῷ κάλλος ὁρῶς δια-
πειρος. ὁ θρ ἐκ μῆρας σε, προεγμῶκως ὁ Δε-
σπότης, Συμεῶν ἡγίασε Πάτερ αἰοιδίμε.

Π Ἦς ψυχῆς τὰς αἰδῆσεις, ἐκ τῆς φει-
κτῆς Ὅσιε Πάτερ ἐλλαμψίς, θεωρίας
ἐρίων διάγρωσιν, ἐκτίσω ἢ ἀγαθῶν, ἐ ἢ
ἐτέρως ἐχούτων, Συμεῶν Σ ἀπαιστον
βίον ἢ ἐλῶθης ~

Ε Μφαῶς σοι παρέστη, ἀποσταλὴς Ἀγ-
γελος, τὸν ἀγγελικὸν θεοφόρε παρεγ-
γυόμενος, βίον ἀπάσασθαι, ἀγαλλομενῶ
ποδίσε, τῷ ὁφθεῖτος ἐπέσθαι, Πάτερ
τοῖς ἰχρεσιν ~

Θεοτοκίον.

Η Εκρωθεῖται με πάλαι, πρὸς τὴν ζω-
λὴν Παμαγρε, πάλιν ἐπαμήγαγόν
μόρῃ τὴν ἐνυπόστατον, Ζωλὴν γεμνήσασα. ἡ
προσβαλὼν διέρράγῃ, προφανῶς ὁ θάμα-
τος ὁ δυσμενέσατος ~

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ὑραμίας ἀψίδος, ὁροφῆργε Κύριε.

Κορτάκιον τῆς ἐορτῆς.

Καδισμα, ἡχ, α.

Τὸν τάφορον Σωτῆρ.

Ε Ἦς πέφα ριζωθεῖς, ἢ Χειρὶς θελημά-
των, ὡρᾶθης ἐπὶ γῆς, ἐγειρόμενος φύ-
λος, χηρίων ἐπιδείξεσιν, ἰαμάτων τὰ
Πέρατα. ὁ θρ πῖς εἰ σε, ἐπιτελεσμάτων τῶν
μνημῶν, φωτίζομεθα, ἀναβοῶντες σοι Πα-
τερ, πρεσβείας σε σῶζε ἡμᾶς ~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ω, δὴ, δ. Σύμεν Χριστὲ Κύριος.

ΜΕ Ἐρεμὲν ἐν τοῖς, ἡκιστα Κόσμος ὑπέμει-
 ρας, ἐτι Πάτερ, ἔχωρ ὁδηγῆσαι
 σε, τὴν τῷ Θεῷ δυνάμει Χριστὸν, εἰς δὲ
 τὰς ἀβάτης, ὁρμήας συνδιατμήματος, θη-
 σὶ σὺν αὐτῷ, ἀδεῶς παῖς ὑπαρχῶν,
 ἐ τοῖς πόροις ἀφραῖναι τὸ σῶματός·

Ε Πιπιδῶν, ἔλαφος ὡς ὁρ τοῖς ὄρεσιν,
 ἐπεπόθεις, Πάτερ Θεορρύτης πηγᾶς,
 ἐ ἀρκῶς, ταύτας Συμεῶν, τῆς Θεοφι-
 λίας, τὴν δίψαν προσμεπλήρωσας. ἤ
 ὦν Θεολογίας, πεπωκῶς ἀναβλύζεις, τῷ
 προσώπῳ Χριστὸν ὁπτατόμηνος·

Λ Ευχεμοῶν, ὡς ὁρ σὲ ἐπὶ ὀνήμα-
 τος, διεσκόπει, Ὅσπε φερόμενον,
 τοῖς μορφοῖς, Πάτερ ὁφθαλμοῖς, εὐλῶ
 φωτερῶτε, παιδίῳ συνὸδηγέμενον, ὁ θεῖος
 Ἰωάννης, ἐφιστάμενος βάσει, πρὸ τῆς σῆς
 πρὸς αὐτὸν ἀναβάσεως·

Θεοτοκίον.

Αβιτικῆς, ἐκ βασιλίδος ἐβλάστησας,
 συγγενείας σὺ τὸν βασιλεύοντα, τὸν
 πρὸ αἰῶνων ἐκ τῆ Πατρὸς Λόγου ἀπορρή-
 τως, ἐ ὑπὸν μὲν ἀνάλαμψαντα, ἐγενήσας
 Παρθένε. διόσε Θεοτόκον, Θεοφρόνως
 πιστοὶ μακαρίζομεν·

Ω, δὴ, ε. Ἰνατί με ἀπώσω.

Ω Ραιότητος πλήρης παῖς ὡς ἀπρεπέ-
 ρατος Πάτερ ὁ Κύριος, ἐμφανῶς ἐ-
 πέστη, ἐν τῇ βάσει τὴν χάσιν σοι ἔχοντι,
 ἐ ἀσράφας δόξαν, ἁπομονῆς καθῶς ἡπύ-
 σω, ἑαυτὸν ἐπεδείκνυς εὐαρέμενον·

Ε Τρεξελαμψεν αἴγλη, ἥν ἀποκαλύφε-
 ων ὁ θεῖος βίος σε. ὦν τῷ θεῷ μύρω,
 ἀωδίας γερόμηνος ἐμπλεως, τὰς ἀντικει-
 μέας, ἀδελτικῶς Θεῷ θοράτῳ, ἥν δαι-
 μοσυμ σινέκωφας φάλαγγας·

Υ Ψωθεῖς θεωρίας, θείας παμμακάρι-
 ρε μὲν καθαρότητι, ἐ πηγῇ σοφίας,
 ζωνφόρος ῥοὰς ἀναβλύζουσα, τὴν καρδίαν
 ἔχωρ, παρὰ Θεῷ Θεοφρῶν Πάτερ, τὰς
 ψυχὰς ἥν μυστήτων ἐφώτισας·

Θεοτοκίον.

Ο Θεῷ Θεὸς Λόγος, ὁ πρὸ ἥν αἰῶνων Πα-
 τὴρ σιωπῶντος, ἀσπλάγχνος πλε-
 τῶ, ἐν γὰρ εἰς σκηνώσας ἐπὶ πτωχῶσε, ἐ
 βροτῶς ἐφάνη, ἐπὶ τῆς γῆς σαφὲς χεῖμα-

τίσας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε·

Ω, δὴ, ς. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Μ Εταρσίος ὡς Μωσῆς ταῖς ἀρεταῖς, ὁ
 Θεωπέσιος γερόμηνος Πάτερ, ἐφ'
 ὑψηλῶν, εὐλῶν μύματι θεῶν, προσεπιβάς
 ὑπερήρδης τῷ Πνύματι, δυνάμει φωτι-
 στικῇ, εἰληφῶς ὡς ἐκείνος δεδοξασαι·

Ε Κερώσεν ἑαυτὴν ὁ δυσμηνὴς ἥν βελῶν
 ἥν ψυχοφθόρων φανέρων, μαμωδῶς,
 Θεοφῶρε τοξάων, ἐ τῆς ψυχῆς σε τὸν πυρ-
 γον ἐκ ἔοισε. ἥ Πέτρα γὰρ τῇ ἀρραγεί, ἀ-
 ραρότως Χριστὸν ὑπεσῆκετο·

Ω Σφοδρόντι ἀμαρῶς τῆς ἰδρώτας, τῆς
 ἀσκήσεως Θεωπέσιε Πάτερ, ἐπι-
 τερφεθεῖς, ὁ Θεωπέτης σε ῥάβδον, παραλ-
 κεσάτῳ Χριστὸς ἐγχειρίζεται, Σ ταύτῃ
 σε ἥν ἀδελφῶν, θεραπείαν τὰς νόσους προ-
 ρέπεται·

Θεοτοκίον.

Ε Ἰδὸτὰν σινβολικαῖς ἐμφάσεσι, τῆς φρε-
 νῆς σε μνηθεῖς τὸ βάθος, ὅτι Θεὸν, ἐν
 γαστρί σου συλλήψῃ, οἱ θευγόροι Προφῆται
 προηγγείλαν. Παράμωμε ἐ μὴν ἡμεῖς, τὰς
 ἐκβάσεις ὁρῶντων πιστῶν μὲν·

Ο. Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κορτακίον, ἡ χ. β. Τὰ ἀνω ζήτων.

Μ Α' ἀνω ποδῶν, ἥν κάτω μεδισάμε-
 ρος, ἐ ἄλλον ἔρατον, τὸν εὐλὸν τεκ-
 τηράμενος, δι' αὐτῆς ἀπῆσραφας, ἥν θαυ-
 μάτων τὴν αἴγλην Ὅσπε, ἐ Χριστὸν τὸν
 πάντων Θεὸν, πρεσβύων ἀπαύτως ὑπὲρ
 πάντων ἡμῶν·

Τῷ αὐτῷ μὴνι, κδ. Τῷ Ὅσπε Πατρὸς ἡμῶν
 Συμεῶν τῷ ἐν τῷ θαυμασῷ Ὅρει.

Θαυμασὸν ὦκει περὶ Συμεῶν γῆς ὄρος,
 Πόλις δὲ παρθαύματος οἰκεί μὴν Ὅρος.
 Εἰκαδι ἡδὲ τεταρτη Ὅρος Συμεῶν ἡμε-
 ψε.

Ο Ὑπὸς ὁ Ὅσιος λὺν κατὰ τὰς χεῖρας Ἰε-
 ρῆς τῆς παλαι. γεγενῆται δὲ ἐν Ἀν-
 τιοχείᾳ τῆς Συρίας ἐκ Πατρὸς Ἰωάννη,
 ἤ Εἰσεως ὁρμωμεν τῆς πόλεως, ἐ Μι-
 ρὸς Μαρδας, ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀντιο-
 χέων ῥαφείας. τὰ δὲ ἐντεῦθεν θαυμα-
 ρὰ παρτα, τὰ μὲν συμβῆναι, τὰ δὲ
 ποιῆσαι αὐτὸν λέγεται, καὶ κρείττονα ἢ
 κτ' ἀνθρώπων. ἢ ἐν γὰρ εἰ σὺλληψις,

δι' αὐτῆς, καὶ πρὸ τῆς συλλήψεως παρὰ τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστῆ, μαρτυρίᾳ τῷ ἐσομένῳ τοῦ παιδὸς ἀρετῇ καὶ τελείῳ, τῇ Μνῆτι προμηνύοντος. ἔστι γὰρ μαρτυρεῖται ἀπέχετο τὸ παράπαν, τοῦ ἀνωρύμου μαθού, τοῦ συμβόλου δηλῶντος, ὅτι σωτόριον ἔχει, τῷ πρὸς τὰ δεξιὰ ὁρμῇ ὁ παῖς καὶ πορείᾳ, ἐκ τῆς ἀρετῆς καὶ χείρονος, ἀμεδέκτε πράξεως. καὶ ὅτι ἐκτοῦ τῆς ἡλικίας χρόνου ἐπιβάς, ἐν ᾧ διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς αἰσθήσεως, ῥαθυμείῃ τὸν μέον ἔωθε καὶ ἀχολάζειν, καὶ πρὸς τὰ τυχεύοντα ῥαδίως ἐκφύρεσθαι, αὐτὸς τῶν ἐν ποσὶ πάντων ὑπεριδὼν, τὸ ὅρος κατέλαβε. καὶ αὐτὸς τῷ χρόνῳ συμμετρίζομενος, σκληρὰ ἀγωγῆς καὶ διαίτης ἐλάβετο, καὶ Θεοφανείας συχρὰς, Σ' ἀγγελοφανείας, τὸ πρακτέον ὑφηνεμέας, καὶ τῇ παραδέσει τῶν ἀμείνων τε καὶ χειρόνων, τὰ μὲν ἐλαῖν, τὰ δὲ, προφρονομένης φυγεῖν. καὶ ὅτι ἐν σώματι, τὰ τοῦ σώματος ὑπόρβας, ἐκ ἔτι ἀνθρωπίνῃ φροσῇ, ἀμβροσία δὲ ὑπερῶν χρησάμεν φρεσὶς, μέχρι τῆς ἐν Χριστῷ διήκοντος ἀναλύσεως. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ τὸ τῶν θαυμάτων ἀπείρου πληθὺς ἢ κατ' αὐτὸν ἰσορία δηλοῖ διεξοδικῶς, εἰκάρο δὲ, ὑποσημειωθῆναι ἄξιον, ὅτι ἐκ μερῶν ἡλικίας, τὸν Κόσμον καταλιπὼν, πρῶτον μὲν ἀμεσῆλως ἐαυτὸν ἐν τῇ Μορῇ εἰς τὸ ἄπο τῆ ὁρῆς κατήλθε, ἐν ᾧ πρῶτον ἐπέβη ἐπὶ χρόνῳ ἔξ. καὶ κείθεν ἐπὶ τὸν χρόνον ἀναβὰς, ἔφη χρόνους δεκάοκτώ. ἐν δὲ τῷ θαυμαστῷ ὅρει γεόμενος, ἐπὶ τὴν τόπον διὰ ξηρῶν λίθων ἀμεσῆκῶς, διεκαρτέρησεν ἔτη δέκα. εἰς δὲ τὸν μικρὸν χρόνον ἀναβὰς, πέμτε καὶ τεσσαράκοιντα διώκοντες χρόνους, ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἔτη πέμτε καὶ οὐδονκοιντα. τέττωρ δὲ αὐτῶν, τὰ ἐνμέα καὶ ἐβδομήκοιντα τῇ ὑπὸ ἀνθρωπίνῃ διετέλεσεν ἀσκήσει ἐκ καρτερίας. καὶ ἀναπαυσάμενος, πρὸς τῷ ἡν Α'γγέλῳ μετετάξατο δόξαν, Σ' κατάρτασιν.

Ταῖς αὐτῇ πρεσβείαις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἐλέησεν ἡμᾶς.

Ω, δὴ, Ζ. Οἱ ἐκ τῆς ἰδαίας.

Νεαρικῶς Θεοφόρε, τῷ φρονήματι κόσμη τῷ πώρῳ, κεκῆς τε δόξης ἅμα, τὰς καταπτώσεις φάγῳ, ἡσυχάζειν ἐπόθησας, ἐκβοῶν ἀπαύτως ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Σταυροειδῶς ἀνατείρων, τὰς παλάμας σε ἐκ προσάχόμενος, Χριστὸν μὲν Α'γγέλῳ, ἐν δόξῃ ἀπορρήτῳ, Θεοφόρε τεθέσθαι, ἐπ' ὅρος τέτο τὸ θαυμαστὸν, ἀναβλῶναι σε προσάττορτα.

Προδρόμῳ τῇ γνώμῃ, ἐπεγόμενος Πατὴρ ἐμβαίς τῷ κίονος, πρὸς τέτο τῷ Δεσπότη, τοῖς θεοῖς πειθαρχήσας, σὺ ἰδάλμασιν ἐφθασας, τὸ ὅρος τέτο, ὁ θαυμαστὸν ἐπωμόμασιν.

Θεοτοκίῳ.

Εν φωτὶ τῷ Κυρίῳ, πορδόμενοι δεῦτε πάντῳ ὑμνήσωμεν, τῷ μόνῳ Θεοτόκῳ, τῷ Πόλῳ τῷ Α'γίῳ, τῷ Βασιλέῳ Χριστῷ Μαρίᾳ τῷ ἀχραντῳ, Μνῆτι Θεῷ πιστῶν τῷ σωτηρίᾳ.

Ω, δὴ, Η. Ἐπὶ ταπλάσιος καμίνῳ.

Παῖς ἀαρμόσις Ὅσις, τῆς ψυχῆς σου διώμεσιν, ἡ τρισοφεγγὴς ἐγκατακίθῃ ἐλλαμψίς, ἥ ἡς δαδὸς χέμενος, ὡς ἐκ μιᾶς θεότητος, ταύτης πρὸ τῆς φύλης, τὸν φισόλβιον οἶκον, ἐνδοξῶς ἐδομήσω, καὶ τῷ ἀκτιστῶν σέβειν, ἐδέστωσας ἐν τῷ, Τεταδα εἰς αἰῶνας.

Παμμενῆς τῷ Πρώματι, τῷ Α'γίου ἐνδύειν, σοὶ Θεοειδῶς παμμάκαρ ἐρσκήνωσας, σωφρέχειν κεκλήκειν, ἐκ ἡν πόρῳ ἀπαπτας, τῆς ὑπὸ Πρώματων πορνῶν μαυρομένης. ἐκ τῆς θόραπάων, τῇ βαίμῃ σε ῥάβδῳ, ἐδιδασκῶ τὸν Κτίσῳ, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίῳ.

Υπὸ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Τύον Σ' Κύριον, ἡν ἐλκερῶς καὶ κατάρως βοῶντων σοι, ἐκ σὲ Θεομνητορᾶ, ὁμολογῶντων Παράχρῃ, ἡν ἀμαρτημάτων αὐτῶν τῷ λύσῳ, τυχεῖν τε σωτηρίας τῆς πιστῶς μελεδῶντας, λαὸς ὑπόφυλτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ω, δὴ, Θ. Ἐφείξε πᾶσι ἀκαί.

Ερτοῖς ὀλίγοις Συμῶν, τὸν Χορτάσαστα πλῆθῳ πολυανθρώπων, καὶ

ἐὼν φισόλβιε, ταῖς προσώχαις σε ἐκμέλιξάμενος, τῆς ἐν τῇ μαύρᾳ σε κεφαλῆς, σιτῶρας ἐπλήρωσας, ταῖς ἀλογίαις σε, Σὲ ἐκ πείνης ἐλυφώσω τὴν ποίμνίω σε.

Εἡμασι Μάρθας τῆς σεμνῆς, Σὺ δὲ οὐκ ἔσθις Μνήρος παμμακάριστε, ἱκετηρίοις σε, προσλιπαρήσας ἐκδυσώπῃσαι Χεῖρ σου, ἐκ ἀπηνείωσας αὐτῆς, πληρῶσαι τὴν αἰτίαν σου, ἐν Θεοπόλει τὴν θεήλατον ὀρυγὴν ἀπελήλακας.

Θεοτοκίου.

Εκίρωμα γέγονας Θεῶν, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ χωρήσασα, ἐν τὸν πρὶν ἄσαρκον, σεσαρκωμένον Λόγον γεννήσασα. ὅν ἐκδυσώπῃσαι Ἀγνή, πταισμάτων συγχώρησιν, πᾶσι δωρήσασθαι, τοῖς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλιύσῃ.

Ο' Εἰρμός.

Ε' φείξε πᾶσα ἀκοή.

Ε'ξαποστειλάριον τῆς εὐχῆς. Σὺ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως, ἐν ἀπολύσει.

Μὴνι τῷ αὐτῷ, κ.ε. Η' τρίτη φανέρωσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τῆς Ἀγνῆς ἐνδοξῆς Προφῆτης Προδρόμου Σὺ Βαπτιστῆς Γωάννης, ἐσπώρας μὲν τὸν προσημακόν, ἐπιχολογῶν τὸ, μακάριος σὺ εἶ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσώμεν ἡ. γ. Σὺ φάλλομεν ἡ. προσόμοια τῆς εὐχῆς. γ. ἐν τῷ Προδρόμῳ γ. τὰ παρόντα. ἡ. γ. πῶ.

Ὡς τὴν παραδόξην θαύματος.

Εἰ καὶ Γωάννην πρόδρομε, ὑπὸ ἡλίου αὐγᾶς, ἀνατείλασα ἡσραφει, ἐκ τῆς γῆς ἡ καρά σε, ἐν πίστει κατελάμπρυσεν. ἢ ὡς ὁρθεῖς θείου θησαυροῦ ἔχοντάν, πλοσίαν χάριν ἀπαυρόμεθα, ἀγιαζόμενοι, ἐν ψυχᾷ ἐν σώματι, ἐν λογισμῷ. ἐν πταινυεῖς ὀρντὸν σὲ μακαρίζομεν.

Χαλὴν ἀερίαν βρύσας, ἡ ἰδὴ κεφαλῇ, σὺ μακάριε Πρόδρομε, ἰδρεῖ θεόφρονι, ἀγροῦντι μίνυεται. ὅς ἐπισπώσας πίστει ἐν χάριτι, σαφῶς ποιεῖται ταύτης τῆς ἀφίξης, ἀγιαζόμενος, σὺ λαῶ θεόφρονι, ἐν Βασιλείᾳ, πίστιν τὴν ὁρθόδοξον, θόρως κρατιύοντι.

Επίτῳ τελευτῇ φανέρωσις, σὺ τῆς σελτῆς κεφαλῆς, ὡς Τριάς ἐφ' ἐφάωσεν, ἐκτμηθεῖσαι ἐνδοξῇ, διὰ ζῆλον τὸν ἐν θεῷ. ἐν τῇ ἀρέσει ταύτης ἀγαλλοῦται, Ἀγγέλων τάξεις Μαρτύρων σύλλογος, θεοὶ Ἀπόστολοι, ἐν Προφῆταις ἅπαντες. μεθ' ὧν ἡμῶν, πάντοτε μνημόρθε, Κύριε Πρόδρομε.

Δόξα, ἡ. γ. π. β.

Θησαυρὸς ἐν θεῷ δωρεῶν ἡ θεοφρέντης καρά σε Πρόδρομε, ἐκ τῆς γῆς λαγύρῳ ἀνέτειλεν. ὡς ἡμεῖς πιστῶς ἀρνούμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἐνδοξῇ πλατῆρῳ διὰ σὺ Χεῖρ Βαπτιστῆ, θαυμάτων τὰ παραδόξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ γὰρ. τῆς εὐχῆς. Εἰσόδος. προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν ἡ. π. προσόμοια τῷ Προδρόμῳ. ἡ. γ. β.

Ὅτε ἐκ τῆς εὐχῆς σε μεκρόν.

Εὔτε, τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαι τῷ ξίφει, τῷ Βαπτιστῇ οἱ πιστοί, σήμερον τιμῶμεν ἐν τῇ ἀρέσει αὐτῆς, ὑπαυτῶντες ἐν ἁσμάσι, τιμῶντες ἐκ πόθου, χάριτας προχέουσαι, τῶν ἰαμάτων ἡμῶν ἢ πόν, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, παλαι προαπέτεμεν οἱ σὺ, τῆς Ἡρωδιδᾶδος συμπλεκόμενος.

ἡ. Ε' καὶ ἔξαπατελῶ κόρας τῷ Δαβίδ.

Ως πόν, ἐκ μεταλλῶν ὁ χρυσὸς, ὥς ἐκ τῆς γῆς τῷ Προδρόμῳ, ἡ κεφαλὴν δαδὲχῇ, σάμψον διαλάμπουσα, ἐν φθέρῳ γομερὶ φανῶς, τῷ Ἡρώδῃ ἐλέγχουσα, μοιχείαν ἐν φόβῳ, αἴγλην δὲ φωτίζουσα τὰς διαφορίας ἡμῶν. ὡς πόν, ἀσπάζομενοι πίστει, σήμερον τιμῶμεν ὑμῖν, ὡς ὑπὸ ἡμῶν Θεῷ πρεσβύουσιν.

ἡ. Η' τοιμάσα λυχρον τῷ Χεῖρ σου.

Πάλαι, ὡς ὁρθεῖς θείου θησαυροῦ, σάμψον κεκρυμμένη ἡ καρά, τῷ Βαπτιστῇ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πόδαςιν ἀποκαλύπτεται, ὡς πόν πλῆτον προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, μόσας θεραπέας, ψυχὰς φωτίζουσα. ὅθεν, θυμῷ ἀπάσης, χάριν ἀπολαύοντάν πάντες, τῷ Χεῖρ σου τῷ Προδρόμῳ ὑμνήσωμεν.

Δόξα, ἡ. γ. β.

Εὐφρανέμενοι ἐν τοῖς παρσεβάσις θεῶν, καὶ τῶν ἀρρήτων δόξας, φανῶς ἡ προβλῆ-

σα. τὸ μυστήριον κατὰ σε, ὡς ἐκ λαγόνων
μυθικῶν, ἐκ ἧς τῆς γῆς ταμειῶν σήμερον
αἰατέταλκεν, Ἰωάννη παμδύφημε, ἐ δὴ
διάσε πάσων τῶν ἡφίλιον, ἀγίασμός προ-
χέσσε μύρον, Σ' ροητῶς κηρύττεσα μετα-
ροίας οδοῦ, Σ' τῷ Σωτῆρι ἧς ὅλων πρεσ-
βάσσεια ὑπὲρ ἧς ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ μὴν τῆς ἐορτῆς. ἑορτασιον. ἡχ., δ.

Ως θεῶν θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμέ-
νον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν
κεφαλὴν σε ἡμῶν, Προφῆτα ἐ Πρόδρομε.
παρτὸν δὲ σωελθούτων, ἐν τῇ ταύτης ἀ-
ρέσει, ἄσματος θηνόροις, τὸν Σωτῆρα ὑ-
μνήσω, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς
ἐκείναις σε.

Καὶ τῆς ἐορτῆς. τὰ αὐτὰ Σ' εἰς τὸ, Θεὸς
Κύριος.

Εἰς τὸν ἑορτασιν, ἡ σωμῆς ἡλθ. Εἰ τύχη
ἐν μιᾷ τῇ ἐορτῇ, φάλλεται ὡς ἐν τῇ τοῦ
Α' γῆς ἑορτασίν, μνήμη ἐτάχθη. εἰδ
ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἡλθ. κα. ἡχος, δ. τοῦ
Προδρόμου.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'κ γῆς αἰατέταλκε, ἡ τῷ Προδρόμῳ κε-
φαλῇ, ἀκτίνας ἀφίνοι τῆς ἀφθαρ-
σίας, πιστοῖς ἧς ἰάσεων, αἰώνων συνα-
θροίζε τὴν πληθύν ἧς Α' γυέλων, κα-
τωθεν συγκαλεῖται, ἧς ἀνθρώπων τὸ
γένος, ὁμοφωρὸν ἀραπέμφαι δοξᾶν Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ.

Δις.

Καὶ τῆς ἐορτῆς.

Μετὰ τὴν β. ἡλθ. κα. ἡχ., δ. αὐτός.

Ο' ὑψώσε ἐν τῷ Σταυρῷ.

Π'ναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων,
ἡ ἰσά σε κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ ἧς
αἰδύων γῆς ἐπλάτισε Χριστὸς Βεπτιστὰ,
πάντας τὰς προσρεχούσας ἐν τῇ ταύτης
ἀρέσει, ὑμνοῖς μεγαλυνούσας τὸν Σωτῆ-
ρα Σ' Κτιστῶν, τὸν μένοντα ἡμῶν διὰ σε τὸ
μέγα ἔλεος.

Δις.

Καὶ τῆς ἐορτῆς.

Μετὰ τὸν πολυμέλειον κα. ἡχ., δ. αὐτός.

Ε'πεφάνης σήμερον.

Ο' Ἡρώδης Πρόδρομε, παρανομήσας, τὴν
τιμίαν καρπὸν σε, ξίφει ἀπετεμε δεινῶς,
παρανομήσας ὁ δειλαῖος. ὡς περ ἐκ ποδῶ
πιστοὶ ἀσπάζομεθα.

Δις.

Καὶ τῆς ἐορτῆς.

Οἱ ἀραβαθμοί. τὸ α. ἀντίφωρον τῷ δ.
ἡχ. Εὐαγγελιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔζηλθεν ὁ λόγος ἔτος
ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Ο' Περὶ τῆς ἐορτῆς.

Δόξα, Τ' αἰς τῷ σε Πρόδρομῳ.

Καὶ μὴν. Τ' αἰς τῆς Θεοτόκου πρεσβείας.

Ε'κένον με ὁ Θεὸς κατὰ.

ἡχος, β. ἡ' ἧς θεῶν ἐμνοίων.

Σ' ὅσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σε.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ. ἐ οἱ κατόρες τῆς
ἐορτῆς μὲν ἧς ἐμνοίων εἰς ἡ. ἐ τῷ Προδρόμῳ
εἰς γ.

Ω, δὴ, α. ἡχ., πρ.

Α' ροματιλᾶ τῷ Φαράν, Ταρσίον.

Φωνὴ τῷ Λόγῳ, γεγομῶς διάλυσον, τὴν
ἀφωρίαν με, ὡς τῷ Πατρὸς παλαι, ἐν
ἀγαλλιάσει, φωνῇ ἀνὰ φημῆσαι σε, τῇ
παρῶν ἀρέσει, τῆς κεφαλῆς σε μακαρίε,
Πρόδρομε ἔραμε ἀνθρώπων.

Πῇ κεφαλῇ, χειροθετήσας Πρόδρομε,
τῆς Ἐκκλησίας Θεῶν, τὴν σεπτῶν κα-
ρπῶν τὴν κατανοήσασα, Τριᾶδος τὴν φανε-
ρῶν, φανεροῖς τῷ τοῦ φητον, περιφανῶς ἀ-
γαλλίαν, τὰ ἧς ὁδοδόξων συνηματα.

Οτ' ἐμνοίων, ὡς πολὺ συγκρύπτειται,
Κυρίως Πρόδρομε, οἰκομονεῖς παλιν φα-
μερῶνται σήμερον, ὡς γάμῳ συγκλειόμενος,
ἀργυρέῳ δὲ σκῶν, ἐν ἱερῷ τόπῳ κείμενος,
Σ' δι' ἱερουργῶ μινυόμενος.

Ετρωτικῆς, ἀπὸ γαστροῦ ἐβλάστησαι,
ἐτοιμαζόμενος, τῷ ποιητῇ Λόγῳ, τὰς ὁ-
δὰς παραφηνε, ἐκ Κορῆς ἀματέλαυτι, πα-
μαγίας ἀφράσως. ὡς Θεοτόκου γυνώσκου-
σαι, πᾶσαι γερεαὶ μακαρίζουσι.

Καταβάσει τῆς ἐορτῆς.

Ω, δὴ, γ. Οὐρανίας ἀφίνοι.

Πορρικῶν ὀρχισμάτων, ἡ ἱερὰ κατὰ σε,
ἐπαθλοῦ γυναικὶ δοθεῖσα χερσὶν ἐ-
φέρετο, μυρὶ δὲ σῶφρονος, ἱερουργῶ ταῖς τα-
λαμαῖς, ἱερῶς πρὸς ἅγιον Ναὸν κομίζονται.

Ετρωτικῆς ὑπαρτά σοι, τὸ ἧς πρὸς ἡμᾶς
θροῖσμα, σὺ ἱερουργῶ Βασιλεῖ, ἐμνο-
ξε Πρόδρομε, ἄδον χαρμοσυρία, Σ' ὅσον
γᾶται σε ποδῶ, κατὰ γαλλίζόμενον, πα-
ρῶν σε.

Ερῶν ἔξ αἰδύων, ὡς φωταυγῆς ἡλίου, ἡ
ἱερῶτα τῇ σε κατὰ ἔξ ημερῶν ἐκείνων, πρὸς

ἐφώτισε, τὴν οἰκὸν ἐν τῇ Προφῆτᾳ τῆ Χει-
 ρὸς ἐκ Προδρομῆ, θείας λαμπρότησι ~

Θεοτοκίου .

Γ Τειράσσης μηδὺς, φωτοφανὲς ἑλამφας,
 ἄστρον τῆ ἡλίου τῆς δόξης προπορεύομεν,
 τῆ ἀπατέλατος, παρθεμικῆς ἐκ μεφείης,
 Βαπτιστὰ ἐλύσαντες, ρύκτα πολυθέου ~

καθίστα ἵχες, Δ.

ἔστι ἐν τῇ σφαιρῇ

Γ Πεφαίν σήμερον ἡ τῆ Προδρομῆ, κεφα-
 λὴ ἐκ κόλπων γῆς, ἀπαδοθεῖσα τοῖς πι-
 στοῖς, ἐκ τῆ μεταλλῶν καθὰ χρυσός, ἐκ ἰκε-
 τῶν Χειρῶν, τῆ σωθῆναι ἡμᾶς ~ Δίς .

Καὶ τῆς ἐορτῆς .

Ω, δὴ, δ. Εἰσακήκοα Κύριε .

Π Προφητῶν ὡς ὑπόρτορος, τὸν προφη-
 τὰς ἰδεῖν ἡξίωσαι, ἡλὶς προ-
 πορεύομεν, ἐν δυνάμει τῆς Μάκαρ Πρό-
 δρομῆ ~

Π Ἡ ἀοίδιμος καράσας, μύρα ἱαμάτων
 ἀπαπνηγασσά, τείτορ ἡδὴ ἐφαμέρω-
 σας, τὰ δυσώδη πάθῃ ἀπελαύνσας ~

Γ Τρελθόρτῳ ἀρύσας, ἀπαρτῶν ἱάματα
 μὴ κεράμια, ἐκ πηγῆς ἀπαδιδομένης, τῆς
 τιμίας καράς τῆ Προδρομῆ Χειρὸς ~

Θεοτοκίου .

Π Απειρώσασα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρό-
 νως πολιτεύομεν, ἡ τεκῶσα τὸν ὑψώ-
 σαυτα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Παμάμε .

Ω, δὴ, ε. Ἰ ἡ τι με ἀπώσω .

Ω Σμερίτης τῆς μέας, ἐκ τῆς παλαιᾶς
 γεγορῶς ἰδρώτατε, μεσιτείαις θείαις,
 τὴν ἡμῶν παλαιότητα καίρισον, καιρισ-
 μὸν τελούτων, τῆς μεως ἰ ἀπαφαιείσης, κε-
 φαλῆς σε Μακάριε Προδρομῆ ~

Γ Κ Κομαίων κομῶσας, χάριν ἱαμάτων
 τὴν καράσας Προδρομῆ, πρὸς τὴν Βα-
 σιλίδα, εἰσοικίζεις τῆ πόλεως σήμερον .
 ἡς τῇ ἐπαυδῶ, ἐπικροτεῖ πιστῶν τὰ πλη-
 θη, φωτισμὸν ἀκίρατον πληρῶμεν ~

Β Ασπλῶς ἀλουργίδος, πλέον τῇ εἰσοδῶ
 τῆς καράς σε γαῖνυται, ἰδρώς δὲ θεῖος,
 θεοφάνης ἐπώρυμος Προδρομῆ, ταῖς παλα-
 μαῖς ταύτῃ, περικρατῶν συνάλογεῖται,
 ἄλλων τῆς πιστῆς τελεωτάτα ~

Θεοτοκίου .

Π Οὐ Δεσπότην τεκῶσα, ὡφθης ὑπό-
 τῶν τῆ ἀπὸ δυνάμεως, ἐκ βροτῶν τῇ

φύσιν, ἐξέρχοντας Κόρη παρὰ μῶμε. Θεοτό-
 κον ὄσον, παραληθῆ ψυχῇ ἐγλώσῃ,
 οἱ πιστοὶ σε Παρθεμῆ δοξαζομεν ~

Ω, δὴ, ς. Ἰ λαοφίλι μοι Σωτήρι .

Α Λήθεια ἐκ τῆς γῆς, ἡ κεφαλὴ Ἀνα-
 τέλασα, τῆ Βαπτιστῆς Χειρὸς, τὸ
 ψεύδος ἀπῆλασεν, αἰρέσεων ἔλυσε, τὸν
 πικρὸν χειμῶνα, ἐκ τῶν κόσμων κατεφω-
 τισεν ~

Α Ντλήσατε φωτισμὸν, ἐκ χάριν Θεῶ
 ἐκ ἑλεος, ἐκ κεφαλᾶς ἐκ ψυχᾶς, κε-
 φαλῇ προσφάουτῶν, Προδρομῆ τῆς χά-
 ριτος, τῆ τῆς θείας καράς, ἀφαιμένη ἐν
 τοῖς ὕδασι ~

Π Ας κεφαλᾶς τῆ ἐχθρῶν, ὑπὸ τῆς
 πόδας σιωτρίβειν, τῆ Βασιλεως ἡ-
 μῶν, ἰκέτατε Προδρομῆ, πόθῳ τὴν τι-
 μίαν σε, κεφαλῇ τιμῶντος, τὴν Ἡρώ-
 δην ἐνλιθώσασα ~

Θεοτοκίου .

Π Οἷς ἐν τῇ ἀδὴ τὸ φῶς, ἐκήρυξας ἐλάνθ-
 μερον, αἱ μᾶται παρθεμικῶν, σάρκα πε-
 ρικείμενον, γερόμενον ἀνθρώπου ἐπ' ὠρ-
 γεσία, τῆ ἀνθρώπου μάκαρ Προδρομῆ ~

Κορτακίου . ἡ Χ, ἡ Β.

Τὴν ὑπὸ ἡμῶν πληρώσας .

Ο Φωτοφανὲς ἐκ θεῶς ἐν κόσμῳ εὖλος,
 ὁ τῆ ἡλίου Προδρομῆς λυχνος, κεφαλὴν
 τὴν φωσφορὸν ἐκ θεῶν αὐτῆς, ἀπαδείξας ἐν
 τοῖς πόρασι, ἀγιάζει τῆς πιστῆς αὐτῇ
 προσκυνῶντας ἐκ κραυγάζοντας . Χειρὸς
 σοφῆ Βαπτιστῆς, σῶσον πάντας ἡμᾶς ~

Οὐ Οἶκος .

Α Πὸ γῆς καθὼς πηγὴ τῆ Παραδείσης,
 κεφαλὴ θεοφίλης ἡ τῆ Προδρομῆ, ρεί-
 θρα βλῦζει χάριτος, ἐκ θαυματῶν τὰ ρά-
 ματα, μένει πᾶσι τοῖς χηρῶσι . προσέλ-
 θομεν ἐν παντὶ ἀντλησωμεν προθύμως,
 ταυτῆς τῆ ἱαμάτων, τῆς θείας κερμῆς . ἀρ-
 δάει γὰρ ψυχὰς ἐν δωρεαῖς ἀεμναῖς, ἐκ κα-
 τακλῦζει σωμάτων πόρους, ἐκ πᾶσαν νόσον
 ἀντεπὶ αἶρει . ταυτῇ ἐν ποθῶ μελῶ-
 μεν, ἐκ πίστεως ἀσπασώμεθα, σεμνῶς πε-
 ριπτωσόμενοι, ἐκ ἁσμασιν ὡς εἰμῶσι,
 εἰσφωμεν ταύτῃ πιστοί . προκαθαρώμεν
 ἡμῶν κηλίδας μόντας, ἐκ ἐνθέοις ἀρεταῖς,
 κοσμήσωμεν ψυχὰς, Σ βοηθώμεν εὐδελῶς .
 Χειρὸς σοφῆ Βαπτιστῆς σῶσον πάντας ἡμᾶς ~

Τῷ αὐτῷ μῶνι, κέ. Ἡ τρίτη εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τῆς Ἀγίας ἐνδόξης Προφῆτης Προδρόμου Σ βαπτιστῆς Γωάρης. ἦ.

Φωρὴ βοῶντος γῆς μυχαῶ κεκρυμμένη,
Τῆς γῆς ῥαγείσης πᾶσι ἤχησε ξέως.
Εἰκαδι δὲ Προδρόμοιο καρὴν εὖρον κτ' πέμ-
πτῶν.

Η τις τιμία αὕτη κεφαλὴ Σ ἁγία, πρὸ πολλῶ ἀποκρυβείσα, μὴ ἀμείδιον ἐκ τῆς κόλπῳ τῆς γῆς, ὡς χρυσὸς ἐκ μετὰ λωρ. ἢ εἰς ἀμρὼ συγκλειομένη ὡς τὸ πρό-
τόφον, ἀργυρῶ δὲ σκάει, ἐν ἰδρῶ τόπῳ
κειμένη, ἢ δι' ἰδρῶ γῆς μλυθῆσα. ταύτην
ἐκ Κομαίων κομιθεῖσαν, ἢ περιφανῆς τῆς
Πόλεως, ἅμα τῷ πιστῷ Βασιλεῖ, Σ τῷ
Ποιμενάρχῃ σὺν τῷ πιστῷ λαῷ, ἀσμενέ-
στα δέχεται, ἢ πιστῶς προσκυνθεῖσα,
ἐν ἱερῷ τόπῳ τίθεται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Παγγαρίου.

Ο Σ ἐγέμετο τῆς Ρωμαίων πόλεως πι-
στῶν γορέων βλαστὸς, τιμώμενος δὲ
παραπολὺ ταῖς πρώταις τιμαῖς, παρὰ τῆς
ἀτίμων ἢ αἰχρίων Βασιλέων, Σ οἰκέτος
ὦν, τῆς ἀσεβείας ἐκράπει, ἢ τῆς κρείτ-
τονος ἀπορράγει, ἢ χαίρειν εἰπὼν τῇ κα-
θαρᾷ πίστει τῆς Χειρῆς, τὰ Βασιλέως θρη-
σκάζειν εἴλετο, παρ' αὐτῷ τὸ ἐπίσιμον πο-
ριζόμενος. ἢ τῆς τοῦτε δράματος δόλῳ γε-
ρομένης ἐπιστολαὶ μνηρόθεν αὐτῷ ἔξεπέμ-
ποντο, ἀμακαλόμεναι αὐτὸν πρὸς τὸ φῶς
τῆς ἀσεβείας, Σ ὑποδυνάμει ταὶ μέλ-
λοντα διαδέχεσθαι τὰς ἀρῆσας μετὰ τὸν
Χειρὸν κολασθῆναι, Σ τὸ τῆς γεμῆς ἀσ-
βεστον πῦρ. ὑφ' ὧν καταυγαδῆς, Σ ἀ-
μαρηνίας μικρὸν ἐκ τῆς ζοφῆς, Σ τῆς ἐπικει-
μένης αὐτῷ ἀχλὺς, εἰς ἑαυτὸν ἐπαμύλ-
θε, ἢ αὐτίκα μετέστη πρὸς τὴν Θεογνω-
σίαν, τὴν μετανοίαν ἐν εὐεργισμένῳ. ταῦ-
τα μαθὼν ὁ βασιλεὺς, Σ τῷ θυμῷ ὑπερ-
ξέσας, περιστήτην αὐτὸν διὰ τῆς ταξέως,
ἢ μαρτίᾳ ξηροῖς βεβύλοις, σφοδρῶς τὰ
μῶτα, Σ πομπῇ δι' ἀγορᾶς, περιουχε-
ρὴς δεσμῶν αὐτῷ ἐπιθεῖς, Σ ὑπερορίζει
αὐτὸν κτ' τὴν Νικομήδειαν. ἐν ἡ μυσίας
θλίψεις ὑποστὰς, Σ τὴν κατὰ ξίφει τμη-
θεῖς, εἰς χάρμε Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέ-
θετο:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ω δὲ, ζ. Οἱ ἐκ τῆς ἰσδαίας.

Ρ Οὐ ἡλίχ τῆς δόξης, φαιρότατος λύχ-
μος, γέγομας Πρόδρομε, τὴν μέφος
ἐκδιώκων, τῆς πλάνης καὶ φωτίζων,
τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. ὁ τῆς Πα-
τόρων:~

Ε Ὁρτὴν ἐποίησιν, ἢ σεπτὴν Ἐκκλησίαν,
ἢ ταύτην Πρόδρομε, λαμπρῶς ἐπιτε-
λεῖσιν, τὴν κατὰ σε τιμῶσα, ἢ σιωπῶν
κραυγάζουσα. ὁ τῆς Πατόρων:~

Ρομωύσας τῆς Λόγῃ, τὴν φεικτὴν
παρσίαν, θείοις σκηνώμασι, μνη-
μύεις σε τῆς καρῆς, τὴν εὐρεσίην Προφῆτα,
ἀφ' ὧν διὰ σώματος, τῷ σὲ ποδῶντι θερ-
μῶς ἱερουργῶ Ποιμενί:~

Θεοτοκίῳ.

Αρθερία Σ τόκος, ὑπὲρ φύσιν ἢ λό-
γῳ ἐν σοὶ σινεδραμον. Θεὸν γὰρ
σαρκωθεῖτα, ἐκύνσας ἀφράσως, Θεο-
τοκε ὦ ἡλάλομεν. ὁ τῆς Πατέρων ἡ-
μῶν:~

Ω δὲ, ἢ. Ἐπταπλασίως κάμνον.

Βαπτιστῆς Σ Πρόδρομος, ὁ ἐπίγειος
Ἀγγελος, τῆς παρανομίας ἀκριβὴς
κατήγορος, Τριᾶδος φανερώσιν, ἐν Ἰορ-
δάνῃ περὶ κατιδῶν, τρίτον φανεροῖ τὴν
κεφαλὴν αὐτῆς πᾶσι, τοῖς πόδῳ μελωδῶ-
σιν, ἱερεῖς ἀλογῆτε, λαὸς ὑπερυψῶτε,
Χειρὸν εἰς τὰς αἰῶνας:~

Ροστυπάρτα προθύμως σοι, Βασιλεῖς
ὁ πρῶτατος, ἅμα φιλοχεῖται
τῷ λαῷ παμύφηνε. Ποιμενίων δὲ πρό-
κειτος, προσεφαπλοῖ τὰς χεῖρας σοι,
καὶ τῷ ἑαυτοῦ ἐν εὐεργισμένῳ στήθει,
σκιρτᾷ ἐν ἀφροσύνῃ, καὶ βοᾷ ἀχαί-
ρως, λαὸς ὑπερυψῶτε, Χειρὸν εἰς τὰς
αἰῶνας:~

Υ Περ χρυσὸν ἢ κάραν, διαλάμπουσα
Πρόδρομε, τεθνησουργημένη ἀργυρεῖς
σκάεισιν, ὡς ὄλβος πολυτιμος, τῇ Βα-
σιλίδι δεδοται, ταύτην δωρεαῖς καταπλε-
τίζων ἐν θείῳ, προθύμως μελωδῶσαν, ἱε-
ρεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς, ὑπερυψῶτε, Χει-
ρὸν εἰς τὰς αἰῶνας:~

Θεοτοκίῳ.

Ν τῇ γαστρὶ φερόμενον, τὸν τὰ σύμπαρ-
τα φέροντα, μακαρ Γωάρην, προσκυν-
θετο:~

ρεις χαίροντα, ἡδύϊ κρυπτόμενος, σε-
ρωτικῇ παύσθημε. ὅμπρῳ γενηθεῖτα,
ἔξ Αὔρας Παρθένῃς, ἀμρόν Θεὸν κηρύττω,
ἀσεβῶς ἀμβόας. λαὸς ὑπόφυτε, εἰς
πάντας τὸς αἰῶνας ~

Ω, δὴ, θ. Ε' φρεξε πᾶσα ἀκοή.

Π Ἦς σεύρας ὅσος βλασὸς, γενητῶν ἐκ
γυναικὸς ὁ ὑπόρτορος, τῆ Βασιλέως
Χειρῶ, ὁ στρατιώτης ὁ μέγας Πρόδρομος,
ὁ προκηρύξας τὸν ἀμρόν, τῆ Κόσμου τα-
πταίσματα, τὸν ἀφαιρέμενον, ἀφαιρέ-
σω ἰόροῖς μελωδήμασι ~

Κ Ρατῆρα πλήρας δαφιλῶς, συγκαλεῖς
μεθ' ὑψηλῆς τῆ κηρύγατος, τὴν ἐκ-
κλησίαν Χειρῶ, τῇ ἀνδρείᾳ τῆς καρῆς Πρό-
δρομε, δεῦτε ἐμπληθῆτε βοῶν, τὸν πρῶν
ὦν ἡτοίμασα, Σ μεγαλιῶτε, τὸν τὸ εἶ-
μαι τοῖς βροτοῖς παρεχόμενον ~

Α Ἦξ σὲ Α'γγελε Θεῶ, Α'γγελώμ-
μος εἰς τὴν βασιλείαν, χαίρων εἰσδέ-
χεται, καδυπεργῆτος πρὸς τὸ καλῆ-
ρα, τῆ Ποιμναρχῆς ἀσεβῶς, ἐκλήσει ἐ
χάριτι, σεμνινομένη σαφῶς, Θεοφόρου
ἰόρῃ Σ Θεοφόρος ~

Θεοτοκίον.

Φ Εἰσέ με Σωτὴρ ὁ τεχθεὶς, ἐ φυλά-
ξας τὴν τεκῆσαν σε ἀφθοροῦ, μτ' τὴν
κύνειν, ὅταν καθῆσθαι κείναι τὰ ὄργα με,
τὰς ἀνομίας παρορῶν, Σ τὰς ἀμαρτίας με
ὁ ἀσυμπάδηντος, ἐλεήμων ἀγαθὲ Σ φι-
λαμῆρωπε ~

Εἰς ἀποσελάειον.

Τοῖς μαθηταῖς συνελθόντων.

Ε Ἦ τῇ ἀνέσει Πρόδρομε, τῆς τιμίας σε
καρῆς, Βασιλῆος ὁ φιλόχριστος, πλεον
γαύνεται ἡπὸρ, τῇ ἐαυτῇ πορφυρεῖδι. ὅν
ἀμοιβῇ ταῖς ρίκαῖς, ἔξ ἰσχυρῶς δυναμέμε-
νον, καὶ ἡμᾶς φρερε σκέπε, σὺ ταῖς ἀ-
χαῖς, Βαπτιστῇ παύσθημε Γωαμῆν,
φαιδρῶς παμνυεῖζορτας, καὶ τιμῶντας
σὲ πᾶσι ~

Καὶ τῆς εὐρυῆς. Εἰς τὴν αἶσαν. Πᾶσα
πρὸν. Εἰ τυχὴν ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Περ-
τικῆς ἡς, ἢ ἐν μιᾷ τῆς εὐρυῆς, ζῆται τὴν
ἐν μὲν τῇ κα. τῇ αὐτῇ μὲν. εἰδ' οὐκ,
ἰσῶμεν ὅ. δ. ἐ φαιδρῶν ἡ. προσόμοια τῇ
Πρόδρομῳ. ἔξ, ἡ. α.

Χαίροντες ἀσκητικῶς.

Χ Αἶροις ἡ ἰδὴ κεφαλὴ, ἐ φωτοφόρος,
Σ Α'γγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει,
τμηθεῖσα πάλαι, ἐ τμητικαῖς ἐλεγμοῖς,
ἀσελγίας αἰχρὸς διακόψασα, πηγὴ ἡ τοῖς
θαύμασι, τὸς πῖς καταρδύσασα, ἡ τῇ
Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἐλάση, καταγ-
γεῖλασα, καὶ τὴν πτῆση τῇ Πράματος,
πάλαι καταφύσασα, πρὸς τὸν σκλυνώ-
σασα, τῆς παλαιᾶς τε ἐ ρεᾶς ἡ μεσιτώ-
σασα χάριτι, Χειρῶν ἐκδυώπει, ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος ~

Ε Κῶει τῇ Βαπτιστῇ ἀργυρῷ ἐγκεκρυμ-
μένη κεφαλὴ πεφανερωται, λαγόμενον
ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῆς γῆς ἐμφανῶς, ἐ
θαύματων ρεῖθρα ἀναβλύξασα. καὶ γὰρ
ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλῇ ἐραπέλασε, τῇ
ὑπόρῳ, μὴ γεγαυροῦς ὕδασι, καὶ ὁμ-
βεῖζορτος, τοῖς βροτοῖς θείαν ἀφῆση.
ταύτῃ οὐκ μακαρίσωμεν, τὴν ὁρτως
ἀοιδίον, Σ ἐν τῇ ταύτης ἀνέσει, πε-
ριχαρῶς ἐωρτάσωμεν, Χειρῶν δυσωπού-
σης, τῇ δωρησάσθαι τῇ Κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος ~

Κ Ἀρα ἡ τὸν ἀμρόν τῇ Θεῷ, ἀνακηρύ-
ξασα σαρκὶ φαιδρῶμενον, ἐ πᾶσι,
τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίας ὁδὸς, θείας
ὑποθήκας βεβαιώσασα, ἡ πρὶν τῇ Ἡρώ-
δῃ, παρανομίαν ἐλέγξασα, ἐ διὰ τὸ
ἐκτμηθεῖσα τὸ σῶμα, Σ τὴν χροῖον,
ὑποσῶσα κατάκρυψιν, ὡσὲρ φωτοφα-
ρῆς ἡμῶν, ἀνέτειλεν ἡλῖος, μετανοεῖτε
βοῶσα, ἐ τῇ Κυρίῳ προσιδεῖτε, ψυχῆς
καταμύξει, τῇ παρεχορτι τῇ Κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος ~

Δαυτὸρ ἐρτῶ τὸ πρῶτον. Δόξα, ἔξ, ἡ. α.

Π Ἦ παρσεβάσμιον καρῶν τῇ Βαπτιστῇ
σε Κυρίῳ, φαιδρῶν θείων σήμερον ἐκ
γῆς μτ' φωνῆς αἰρέσιως, ἀρυσάμενοι πι-
στῶς, εἰς πρεσβείαν φιλαμῆρωπε, οἱ ἐπαι-
κοτῶ δέλοισι προσαγομῆν, αἰτεμῶν δι
αὐτῆς ἀπολαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ
σὲ τὸν ἰλασμόν, Σ τὸ μέγα ἔλεος ~

Καὶ μὴ. τῆς εὐρυῆς. Δοξολογία μεγα-
λη, Σ ἀπολύσις. Εἰς τὴν λειτεργίαν,
τυπικῇ, Σ ἐκ τῇ καμῶνος, τῇ Πρόδρομῳ,
Ω, δὴ, γ. ἐ. γ.

Προκειμένη, ἡχος, Βαρίε,
Ε ὑφραμῆσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. ἡ.

Εἰσακούστω ὁ Θεὸς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους.

Δεῖξτε μοι, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτίας
φῶς λαμπραῖ.

Εὐαγγελίου ἐκ τῆς κτ' Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν
τῷ δεσμωτηρίῳ.

Κοινοῦ.

Εἰς μνημόσυνον αἰῶνι.

Εἰ τύχη ἡ παρὰ τὴν εὐχὴν ἐν μιᾷ τῇ κυρια-
κῇ τῆς Περνίκος ἡς, ἢ ἐν τῇ εὐχῇ ζήτη-
σιν ἀκριβέστερον τὴν ὁρμίσιν, ἐν τῇ κατὰ τὴν
αὐτῆς μνήμης, ἢ ἐν τῇ μνήμῃ Θεολογίας.

Μὴν τῷ αὐτῷ, κτ'. Τῇ Ἀγίᾳ Ἀποστό-
λῳ Κάρπῳ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἡ
προσόμοια τῆς εὐχῆς γ. καὶ τῇ Ἀποστόλῳ
γ. ἡ. προσόμοια, ἡχ', α.

Παράκλητοι Μάρτυρες.

Εκ τῶν ἐπιλαμψάντων τὸν ροῦν, θεῶν
ποιόντων, κατεφωτίσθησαν παρόλβιε,
ἐκ τῶν κήρυγμα, τῇ Χειρὶ ὁρμήσας, Σ-
λαὸν ἐδίδαξας, τῇ σέβειν αὐτὸν ὡς
φιλαφθῶντος. Σμῶν ἰκέτα, δωρηθῆ-
ναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην Σ
τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Σφόδρον φαινότατον δεχθεὶς, θείας
ἐπιλαμψάντων, τῆς οὐρανίας τὰ πόρα-
τα, φωτίζει πάντοτε, διδασκαίαν παμ-
μάκαρ, ἐσκεδάσας χάριτος, ἀχλὺν τῇ
ροσημάτων ἐκάστω. Ἐμῶν ἰκέτα, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
ἐκ τῶν μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Τοῖαν ἀναιμάκτον Θεῷ, θύμῳ τελεώ-
τατα, ὑπὸ αὐτῇ Μάρτυς τέθυσαι,
καὶ προσελύξαι, μονῇ φραπέξῃ, θύμα
δωδέκατον, Ἀπόστολε ὦ Κάρπε θεόλη-
πτε. διὸ ἰκέτα, δωρηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην ἐκ τῶν μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἐμῶν. τῆς εὐχῆς.

Τροπῶν. Ἀπόστολε ἅγιε.

Εἰς τὸν ὁρθρον, οἱ καρόντες τῆς εὐχῆς, Σ
τῇ ἁγίᾳ. ὁ ἁγίος ἰχθὺς.

Τὸν κληρὸν αὐτῷ Κάρπῳ ἐνδεῶς.

Ἰωσήφ. Ὡς δὲ, α. ἡχ', δ.

Ἀσπασαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Οὐς πόθῳ τελευτᾶς σὺ τὴν φωσφόρον,
ἐκ τῆς παρὰ κλεῖ, ἐκ παύσιμον μνη-
μῶν, φωτὸς ἐνδεῶς πλήρωσον, Ἀπό-
στολε πρεσβείας σου.

Οὐδὲν ἀναιμάκτος τῷ Δεσπότη, τέτ-
τες μόνης τῆς σεπτῆς, ἀνθρώπων ἐτήρησας,
αἰῶνι ἀνομιᾷ δὲ, Ἀπόστολε ἐδίδαξας.

Οὐδὲν τὸν ὑπὸ αἰῶνι ἀγαπήσας, ἐν
θεωρίᾳ μυστικῇ, τὸν μὲν κατηνυγά-
θης, ἐκ Κόσμου κατεφώτισας, παμμάκαρ
ιερώτατε.

Θεοτοκίον.

Κύρια Παρθένος ἀνερμυλῶς, ἐκ τῆς
τῆ φύσεως θεσμῶν, καὶ ἰσχυρὰ πέφυκας,
Μήτηρ ἀειπάρθενος. διὸ σε μακαρίζομεν.

Ὡς δὲ, γ. Τόξον διωγμάτων.

Τρα, κρημενὴν Πράματι, γέγομε
παμμάκαρ, ἡ θεοκίρητος γλώσσας
σου, φθγγόμεν τὰ μεγαλεῖα, τῇ Σω-
τήρι, ἐκ Θεῶν ἡμῶν.

Εκ τῶν, Λόγον τὸν προάμαρχον, σὲ κα-
τάδοξον, ἐκ προφανῶς ἐμψύχοντα,
τοῖς ἀθέοις τὰς σωτηρίας φέβας, Κάρπε
καδυπεδέξας.

Ινα, Κάρπε τὸ σωτήριον, κήρυγμα
τῇ κτίσει, ὡς ἱεραρχῆς θεόληπτος,
καταγγείλης πολλὰς ὑπέρσης, διωγμῶν ἐκ
θλίψεως ἐμδοξε.

Θεοτοκίον.

Εὐν, ὡς παιδίον τέτοκας, τὸν πρὸ
τῆς αἰῶνι, ἐκ τῆς Παρὸς ἀναιμάκτου,
ἀπορρήτως Θεογεννήτορ. διὰ τὸ τὸ σε δοξά-
ζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Οξὸν διωγμάτων ἡδονῆς, ἐκ οἱ αἰσθη-
τες, περιεζώσαντο διώματι. διὰ τῆ-
το ἐσπερώδη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

ἡχ', γ. Θείας πίστεως ὁμολογία.

Εἰς ἡμᾶς τῇ Παρακλήτῃ, Κάρπε
παύσῃ εἰσδεδευμένος, τῆς σκοτι-
σθέντος ἀμύσῃ ἐφώτισας, καὶ μετασας
πρὸς τὰ ἀνω βασίλειαν, τῷ Βασιλεῖ τῶν
ἀπάντων παρίστας, ὅταν ἡμεῖς Χει-
ρὸν τὸν Θεὸν ἐκάστω, δωρησάμεν ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς εὐχῆς.

Ὡς δὲ, δ. Δι' ἀγάπην οὐκίστων.

Κοδόμης ὡς λίθου πίστεως τὸ πλη-
θος ἐν ἀσβεστῇ πέτρᾳ, ἐκ τῆς αἰ-

περγάσω, τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, Θεοφρονῶν Ἀποστόλε.

Κελεύσας τῷ βαπτίσματι Θεοκλήρῃ, παλαιωθεῖν τῇ γυναικί, τῇ φθορᾷ τῆς ἀνθρώπου, ἔσωσας δοξαζομένης, Χειρὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πομφαίρω τὸ μυστήριον τὸ καλύψαι, ἐπ' ἀρετῇ Θεοφρονῶν, ἡραρὸς ἐφεικύνω, ἔδην πρὸς ἐπιγνώσιν, τὸ σκότος ἀφιεμένα.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ὁ Θεοφάρος Θεογενήτορ, ὅρος σε βλέπει μέγα, κατάσκοι Κόρη, ἥ ἔπεδμήνη, σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ω δὲ, ε. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Σφυτοκόμος ἀγίος, ὑπέδειξας λαοῖς, ζωὴς τὸν ἔνυλον, ἥ ἔο μεταχρῶν ζήσεται, λοιπὸν εἰς τὸν αἰῶνα, Χειρὸν Θεοῦ Ἀποστόλε.

Κηρύξας ἔδην Ἀποστόλος, διδάσκαλος σεπτὸς, ἰδρομύτης καὶ ἰδρολόγος, Καρπε γεγομῶς ἐν ἀφροσύνῃ, τῷ Δεσπότη παρίστασαι.

Νατολὴς ἡρώμεσαι, ὡς ἄνθρωπος φωνῆς, τὸν οἰκουμενὸν αὐγὰς τῷ σὼν λόγῳ, ἥ τῷ ἰδρῶν φωτίζω φρόνῳ, ἡραρχα Ἀποστόλε.

Θεοτοκίον.

Πνεύματι ἡμῶν ἐσώματος, καθάρισον μερῶν, ἀλογημένη ἀσπλάγχνος φροσύνης, ὅπως σε ὑμῶν ἐ μεγαλιώω, κατὰ Χείρας Παύλου.

Ω δὲ, ε. Ἐβόησε προτυπῶν.

Πηγάζεις, ἡ σορὸς τῷ λειψάμῳ τοῖς Χειρῶν, ἰαμάτων, ἰδραρχα καρπὸς θεῶν χάριτι, ἐ καθαίρει πάθῃ, Σβυθίζει ἀκάθαρτα πρῶματα.

Λόγος, ἀλογίας ἀνθρώπου ἐρρύσατο, ἐ δαυμάτω, ἡ μεγίστη ἐπίδειξις ἐδόξε, τῆς πεπλημμενῆς, πρὸς ἀσέβειαν Καρπε ὠδήγησεν.

Νεφελὸς, διωσεία τῇ θεῶν τὸν δράκοντα, τὸν εἰς ὕψος, βλασφημίας λαλῶντα διώλεσας, ἐ τῆς ὑπ' ἐκείνου, ὀλυμπεῖς Ἀποστόλε.

Θεοτοκίον.

Κύνας, ἀφωδιῶς τὸν Πλάτῳ Παράμωμε, τὰς ὁδοῦς, ἐ τῆς πόρεως ἡμῶν ἀφρόνῳ, ἐ τῆς ἀφωδιῆς, ἀξίωτα φροσύνης τὸ ἀνθρώπινον.

Ο Εἰρμός.

Εβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τεινέμον, ὁ Προφήτης, Γωμάς ἐν τῷ κήτει δούλῳ, ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῷ δυνάμει.

Καρτάσιον τῆς εορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μῦθῳ, κ. Τῷ Ἀγίῳ ἐ ἐδόξε Ἀποστόλε Καρπε, εἰς τῷ ὁ Ἀποστόλε.

α.

Καρπὸς ἐμεγῶν καρπὸς δεκτὸς Κυρίῳ, φρε καδορᾷ τὴν τελῶν τὴν ὡς ἔνυλον.

Εκαδὶ ἐκτὴ Καρπὸς ἀνέστατο ἐκ βιότιο.

Τὸς ὁ τῷ Κυρίῳ μέγας Ἀποστόλος

τοῖς ἐβδομήκοιτα μαθηταῖς Σ Ἀπο

στόλοις ὑπ' αὐτῶν συναρτισμένοι, καὶ τῷ

μεγάλῳ Παύλῳ διακομῶν ἐν τῷ κη

ρύματι, καὶ τὰς θεῖας αὐτῶν Ἐπιστολὰς

τοῖς πρὸς οὓς ἀπεπέμποντο διαπορ

μάων, πολλὰς τῶν Ἐκκλησιῶν τὴν Τειά

δα σέβειν ἐδίδαξαν. ὅθεν καὶ θεῖα ἐλ

λάμψαι τῷ Παρακλήτου καταναγαθεῖς

τὴν διαφωτισμῶν, ὡς ὁ ἄνθρωπος ἀγῆρ ἥ

ἀνατολῶν ὁρμήσας, πᾶσαν τὴν οἰκ

μενίαν, ταῖς θεῖαις αὐτῶν διδασκαλίαις

κατεφώτισε, δαυμάσια μέγιστα κατ'

ἐκείνῳ τελῶν, καὶ ἀποσοβῶν πρῶ

ματα πομνητότατα. πολλὰς δὲ πόλεις

καὶ λαὸς πρὸς τὴν εἰς Χειρὸν πίστην

ἐφελκόμενος, καὶ διὰ τοῦ Βαπτίσμα

τος, τῆς πίστεως τῷ ἀπίστῳ διαρῶν,

πολλὰς παρ' αὐτῶν ὑπέστη διωγμὸς καὶ

θλίψεις. τομῶς γὰρ χωρῶν, πρὸς τὰ

ἐπίπονα τῆς ἀθλήσεως σκάμματα, τὸν

θυμὸν τῷ Ἀρχόντῳ ἐκ ἐδελιάσεν.

ὅθεν ὡς δοξάσας τὸν Θεὸν ἐν τοῖς μέ

λεσι αὐτοῦ, ὑπ' αὐτῶν ἐδόξεως δοξα

ται. ἀναπαυσάμενος δὲ τὸν γλυκύτα

τον ὑπνον, δαυματρῶν κατ' ἐκείνῳ

ἐν τοῖς αὐτοῦ λειψάμοις, πάθῃ παρ

τοῖα καθαίρων, καὶ ἀκάθαρτα πρῶ

ματα ἀποδιώκων.

Τῷ αὐτῷ ἡμῶν, τῷ Ἀγίῳ Ἀποστόλε Ἀ

φάιν, ἐ τῷ Ἀγίῳ Μαρτύρῳ Ἀβρόχι

Σ Ἐλεῖν.

Ω δὲ, ε. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Νοῦς διώκων φθογῇ, ἐ δόρα πᾶ

νῶν πάθῃ, σφραγίδι μόνῃ τὸ σωτή

ριον, διγγεῖλας κύρυμα ἰδρομύσα Πα

τερ, φωτίζω τοὺς ἐν σκότει·

Τὸν ἀρχόντῳ σοφῇ, μὴ δειλιάσας ὅλως, τομῶς ἐχωρεῖς πρὸς ἀθλήσεως, ἐπίπονα σκάμματα, ὁ τῷ Πατρίῳ βοῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἰ·

Πισκοπὸς ἐμεγῶν σε, ὡς Κυρίῳ Καρπε, Βέρροια θεῶν ἐκληρώσατο, Ἐπισκοπὸν ἀρετῶν, ἐπισκοπῶντα ταύτῳ, ἐπισκοπαῖς ἐν θεοῖς·

στ.

Σπλατυτέρα ἔσα τῷ ἡραρῶν, ἐν μήρῳ ἐδέξω Λόγον τὸν ἀχώρητον, Παρθεῖν λυτῶμενον, γενοχωρίας πάσης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων·

Ω δὲ, η. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκί.

Αύλῳ τῷ σοφῶς καθηγεμόνι διακομῶν ἐπιστολαῖς, ἐν θεοῖς ἱεράρχα, τὰς σωτηριώδεις διδασκὰς, διεπόρθησας τοῖς σωζομένοις·

Ρῥος φαιρὸς περιωγάζων, τὴν οἰκουμενίαν τῷ φωτὶ, κηρύγματος ἐδέχθης, ἐ τῆς ἀγνώσεως τὸ βαδύ, ἀξιάγας ἥ τῶν σκότος·

Αύματα τελῶν τῇ ἐπικλήσει, Παρὸς ἐ Πνεύματος σοφῇ, ἐ Λόγῳ σαρκωθεῖς, ἔπεισας Ἐκκλησιῶν τὰς σοφῆς, ἱσιπύσας τὸν ἡσῖα σέβειν·

στ.

Φθὴς ἡραρὸς Θεοκλήτορ, ἥραματέλλεσα ἡμῖν, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἡλιον, φωτίζοντα ἡμᾶς, φωτὶ ἐπιγνώσεως Θεογενήτορ Ἀγῆ·

Ο Εἰρμός.

Ον ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκὶ προσηλωθεῖς, ἐ ὑποδείξαται ἡμῖν, ὅπλον εἰς σωτηρίαν, παῖδάς ὑπερυψῆτε, Χειρὸν εἰς σωτηρίαν ἡμῶν·

Ω δὲ, θ. Ὁ τὸς σὺν ἀφθόρος ἐδείχθη.

Δὼν μτ' δόξης ἀνελθόντα, Θεὸν σαρκόφορον ἐν ὑψίστοις, ἐβδομήκοιτα Καρπε μαθηταῖς, συναρτισμέμενος ἥλθας, ἅμα σὺν τοῖς, κήρυξ ἐν θεοῖς δεκνόμενος·

Σπρόβατον μέσον ἀπερῆς, τῶν λύκων μεταγῶν αὐτῆς Καρπε, πρὸς ἐπιγνώσιν, λόγῳ ἀληθείᾳ πρὸς σωτηρίαν. Σ μεταπλάττων, τέτων τὴν γυνήν Θεορῆμον πρὸς ἀσέβειαν·

Τρόμιλος ὡφθης τῶν Ἀγγέλων, Ἀποστόλε Καρπε Θεορῆμον, Ἀποστόλε Μαρτύρῳ δαυματῶν, ἐν ἀσέβειαν

τελειωθεῖτων. οἷς συγχωρῶν, ἀφροσύνης ἡμῶν μέμνησόν·

Τιασας Καρπε βηματίζων, τὴν γυνὴν ἐ τῷ Ἀγίῳ κηρύττων, Εὐαγγελίον πίπτει ἐ ψυχᾷ, τῷ ζωοδότῃ Λόγῳ προσήξας. ὅθεν σοι μέμνη, κληρονομία τὴν ἡραρῶν·

Θεοτοκίον.

Ωρῶν σοι προσάγομεν Παρθεῖν, τὴν τῷ Γαβριὴλ ἀναβοῶντῳ, χαίρει κέφῃ μεφελὴ χαίρει γῆ, ἀγεωργήτως εἰς χυμῶναιον, καρποφορήσας, τὸν φροφῆα τῆς Κτίσεως·

Ο Εἰρμός.

Τόκος σὺν ἀφθόρος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγῶν σὺν προήλθε, σαρκόφορος ὡς ὡφθης ἐπὶ γῆς, ἐ τοῖς ἀνθρώποις συμαεγράφη, σὲ Θεοτοκε, διὸ πάντῳ μεγαλιώμεν·

Ἐξαποστολὴ τῆς εορτῆς. ἐ τὰ λοιπὰ σιωπῶν, ἐ ἀπολύεις.

Μῦθῳ τῷ αὐτῷ, κ. Τῷ Ἀγίῳ ἐδόξε ἱερομάρτυρος Ἐκκλησιῶν. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἡ. τῆς εορτῆς καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, α.

Παράκλητοι Μαρτυρε.

Εοφρῶν Ἐκκλησιῶν βαφαῖς, τῶ οἰκῆς αἵματος, ἱεροσυνῶν ἐλάμπρυνας, εὐλογῶν τὴν ἐνθεον, μετ' ἧς εἰς τὰ ἄνω, εἰσηλθὲς βασιλεῖα, τῷ θρόνῳ τῷ Δεσπότη παρίστασαι. ὅν μὲν ἰκέτῃ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν·

Ομοιον.

Εοφρῶν Ἐκκλησιῶν Χειρὸς, ἐποφθεῖς σοι ἅπαντας, τῆς ἐκ μολώπων ἰάσατο, ἰχῶρας χάριτι. δι' αὐτὴν γὰρ πᾶσαν, ὑπομείρας κάκωσιν προείλω προφανῶς κλειζόμενος, διὸ ἰκέτῃ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνῃ, Σ τὸ μέγα ἔλεος·

Ομοιον.

Εοφρῶν Ἐκκλησιῶν πυρὸς φύσιν ἐχαλίμωσας, ἐ ἀδιάφλεκτος ἐμεῖρας. ἡ δρόσος γὰρ Θεῶν, σὲ περικυκλῶσα, ἀβλαβὴ ἐφύλαττεν, ἐχθρὸς περιφανῶς καταχυνῶσα. ἐ μὲν ἰκέτῃ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνῃ, Σ τὸ μέγα ἔλεος·

Δόξα, ἐ μὲν. τῆς εορτῆς.

Εἰς τὸν ὁρθρον, ἡ σιωπῆς ἔλα. καὶ

καρὸν τῆς ἐορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ω δὴ, α. ἡ Χ, δ. Ἀρματα Φαραῶ.

Δ Εὔτε θεοπρεπῶς, φιλομάρτυρ λαοὶ
χορῶντες ἄσωμν, ἀσματοκαῖς ὑμνω-
δαῖς, τὸν Ἰδομαρτὺρα τῆ Χειρῆ, ἀν-
φημῆρτῶ Εἰλαδιῶν :-

Α "Νθεσι χαρμοικῶς, κατασέφορν
πισοῖ, τὸν Θεῖον Εἰλαδιῶν, ὡς μι-
κντῶ ἀσεβείας, ἔ Μάρτυρα εὐφρόν τῆς
φίφας, ὁμοσῖς Θεότητος :-

Η "Λιος δὲ αὐγῆς, ἔξ ἀδύτων ἰδῶν τῶ
κόσμῳ ἀμέτελας, ἀπομειώσας τὴν
πλατῶν, ἐν ἀθλητικαῖς μαρμαρυγαῖς, Ἰε-
ρομαρτὺς Εἰλαδιῶν :-

Θεοτοκίον.

Α "Σπορον τοκετὸν, μόνη φέρεις γυναι-
κῶν, ἔ Μήτηρ ὑπάρχουσα, ἔ παρ-
θεράουσα Κόρη, ἄκωσιν φεικτὸν ὡφθῆς
Ἀγνῆ, ὅτι Θεὸν ἀπεκύνῃσας :-

Ω δὴ, γ. Ο. εὐφρόν βροτῶν.

Ω "Σ θαυμασὸν λαοῖς τὸν Μάρτυρά σε,
ἀνέδειξας Σωτὴρ ἡμῶν, ὑπερεγκέμ
πᾶσαν προσβολῶν, διὰ δὲ πικρῶν βασά-
μων, τῶ πόθῳ γλυκαῖς ὁμῶν τῆς σῆς ἀ-
γαπήσεως :-

Ε "Ν ὀφθαλμοῖς τὸ πῦρ ὑποίσας Μάκαρ,
τὴν ὄψιν ἀπολέλοιπας, ἔ κατιδῶν δό-
ξαν ἑραῶν, τῶ Θεῷ κατωμολόγεις, ὅτι τῶ
πάθει, φάος σοι λαμπρὸν ἔξασπέτελεν :-

Θεοτοκίον.

Ρ "Θαυμασὸν αἰεὶ ἐν σοὶ θρυλεῖται, τε-
ράσιον Παμάχραπτε, ὅτι Παρθεῖος ἔσα
παιδοτοκεῖς, Σ μνηστῆρ Μήτηρ πέλεις, τῆ
Ποιητῆς τῆς κτίσεως ἀμφοῖν ἀληθάουσα :-

Ο' Εἰρμός.

Ο "Στρεῶν βροτῶν ἔ κτίζων Πνεῦμα,
εὐφρόσιν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶσε εἰλικρι-
μῶς, ἔ ποιῶ τὸ θέλημά σε. ὅτι ἐκ ἔστιν
Ἀγῖος ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν :-

ἡ Χ, α. Τὸν τάφορσιν Σωτὴρ.

Κ Αθάρας ἑαυτὸν, ἀπὸ ρύπης κακίας,
ἐχθρῆς ἔ Θεῷ, ἰδράττας Πατὸρ.
ἀθλήσας διὰ θαύματος πλειοτέρως ἔξέ-
λαμψας, ἔ κατηύγασας, τὰς ἡρ πρῶν
διαμοίας, ἡρ θαυμάτων σε, ταῖς παρα-
δόξοις ἀκτίσιν, Εἰλαδιῶν ἐνδοξε :-

Καὶ τῆς ἐορτῆς.

Ω δὴ δ. Εἰσακτικὸν Κύριε.

Ε "Ν αὐχῆμασι ποικιλθεῖς, δικαιοσύνης
ἐν κορυφῇ σε, ἀντιτέθεικας διαδῆμα
λιθοχρυσόκολλητον :-

Η "Δομεῖς σε τῆς ψυχῆς, ἐν ταῖς βασά-
μοις Μάρτυς τὸ πρόσωπόν σε, ὡς ἐν
ρόδῳ τεθεώρητο, ὡραῖζομεν σοὶ ἐν τοῖς
Χειρῆ παθήμασι Μάκαρ σοφέ :-

Δόξα.

Ε "Ν μίᾳ ἑσῖα ὑμῶν ἑῖς ὑποστάσεις τῆς
θεαρχίας, τῆ Πατρὸς Τῆς Σ Πράμα-
τος. ὅτι μία ἔλλαμψις, τῆς τριηλίου φύ-
σεως εἷς ὁ Θεός :-

Θεοτοκίον.

Η "Παρθένος πῶς γαλαχεῖς, πῶς τοῖς
μνήροισι τοκάεις ῥόμοις; ὅτι ὁρπὸρ
ἀπεκύνῃσας, σαρκωθεῖς Θεός ἐστι. καιρο-
τομῶν τὴν φύσιν ὡς οἶδεν αὐτός :-

Ω δὴ, ε. Ἀνταλέλῳ μοι Κύριε, τὸ φῶς.

Ε "Ξέλαμψας ὡς ἥλιος, οἰκῶν τὸ δεσμωτή-
ριον, ὅτι ἐκεῖ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον Χειρῆ
σοι ἐπεφάνη, λόγος παρακλήσεως, ὡς τῶ
Παύλῳ φωνῶν σοι, καρτφόφρων ἀθλητῆ.

Δ Εσμά σοι διδύραυνσας, ὡς ὁρ ἰσὺς ἀ-
ράχμιος. ὅτι ἐν σοὶ ἰσὺς ἡ ἀμαχος,
σιωρίβσας δαιμόνων, ἀπασαν ἐπίροισιν,
ἔ σε μεγαλιώσας εὐρατιῶτα τῆ Χειρῆ :-

Δόξα.

Κ Αἱ τρεῖς σέβω πρόσωπα, ἔ μίαν τὴν
θεότητα. ὅτι ἐν τρεῖσι διήρηται προ-
σώποις ἡ φύσις. εἷς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
Πατὴρ ὁ Υἱὸς τε Σ Πνεῦμα τὸ ἄδυτον :-

Θεοτοκίον.

Κ Αἱ ἄρρητον λεγόμενον, Σ ἄγνωστον
ρόμῳ, τὸ ἐπὶ σοὶ ὀφθεῖν μυσήριον,
ὅτι σπορὰν ἐκ ἑμῶς, ἔ ὑὸν ἀπέτεκας. ὅ-
τις ἐστι Πάπαγε, τῆς ἐρῶν Βασιλίδος.

Ω δὴ, ς. Τῶν πταισμάτων.

Ρ "Ὁν ἀσμάτων τὴν λύραν, παῖτῶν ἄσω-
μν ἀγαλλομένη καρδιά. ὅτι Χειρῆ
ἀνέδειξεν, Εἰλαδιῶν τὸν κλειρὸν ἀθλο-
φόρον, μικτῶ τῆ ἀντικειμένη :-

Ρ "Οἷς εἰδωλοῖς τῆ θύειν ἀπαρνήμενος θυ-
σια ζῶσα, ρισμάκαρ Θεῷ γέγονας,
ἀωδιαζὼν ἅπασιν, τὰ ἄχραπτα μυρα, ἡρ
παθῆμάτων τῆ Χειρῆ ἐν τῶ σώματί σε :-

Ρ Εὐραδέσμοις ἀνάγκαις, διδύραυνσας ὡς
ἐν ἀδύτοις, ὑπῆρχας ἀφραϊρόμενος.
εἰσας γὰρ τὴν μέλλουσαν ἀνάπαυσιν, προ-

προσώπῃ σε Μάρτυς, ὑπὲρ ἧς εἴλω παύ-
τα παθεῖν· (1) Θεοτοκία.

Πόρφυρας δὲ τὸς, ὅτι ἀσώτως μη-
ροπρεπῶς παλιν τίκεις, μόμῳ φύ-
σεως παραληθῇ ἀμφοτέρω. φημι δὲ ὡσαύ-
τῃ γλωσσοῦν αἰρέσεις, ὡς σοὶ Ἀγνή Θεο-
μήτορ: ~ Ὁ Ἐμός.

Ως ἡ παλαισμάτω τῇ ζᾷν βυθιζόμενος,
ὡς ἐν κοιλίᾳ τῆς κήτης συνεχόμενος,
ὡς ὁ Προφήτης κράζω σοι, ἀνάγαγε ἐκ φθο-
ρας τὴν ζωὴν μου, δέομαι ἐς ἐλέησόν με ~

Κουτάκιον τῆς ἐορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μὲν, κζ. Τῇ Ἀ' γίνετ' ὁμοί-
ατος Ε' ἀδίδε. ἥ.

Εὐλαβοῦ Εὐλάδιος ἱδρωσιώνης,

Αἱματι συνέμιξε τῷ μαρτυρίᾳ.

Εἰκαδι ἐβδομαίτη Εἰκαδιον ἕκταμε πυγμή.

Τὸς ὁ Ἀΐγιος, ἐκκαθάρας ἑαυτὸν ἀ-
πὸ πάσης κηλίδος, ἔδοχεῖον γεγοινῶς
τῷ Ἀΐγι Πράματος, ἡγίεται ἡνὶφ Θεῷ
Ἀρχιερέως. ἔτις οἵακας πικρῶς τῆς
τῷ Χειρῷ Ἐκκλησίας, ὡς μὲν Ποιμνῷ τῆς
αὐτῇ ποιμνῆς, τῆς λυκῶδεις ἡνὶ ἀνθρώ-
πων ἀπείρου. ὡς δὲ κυβόρμητης ἐπὶ ἡ-
μῶν, ταύτῃ ἐκυβόρμη, ἄβατον ὁ ἀν-
τηρέατον ἡνὶ κακῶν ἀπάντων διατηρῶν.
ἐπεὶ οὖν οἱ Τύραννοι δέσμιον αὐτὸν παρε-
τήσαντο, τότε μᾶλλον ἔλαμψε, ὁ κα-
πύγασε τῶν πικρῶν τὰς διαφορίας. τομῶς
ἡνὶ χωρήσας πρὸς τὰ σκάμματα, ἔπαρ-
ρήσιασά μινος τῷ δὲσέβειαν, πλείσταις βα-
σείοις καδυποβάλλεται. ἔτι τὸ σῶμα σφο-
δρῶς καταξασθῆς, τῷ ἐκ τῶν μολώπων
ἀπασαν κακωσιν, ὁ Χειρὸς ἔτι Θεὸς ἡμῶν
ἐποφθεῖς, αὐτῷ ἡγίασατο, ὁ εἰς τὸ ἐ-
ξῆς, προθυμότητον ἐποίησε. μετὰ ταύ-
τα ὁρῆς πληθεύσαν οἱ Τύραννοι, τῷ
πυρὶ τὸν Ἀΐγιον ἐπιδιώκων. ὁ δὲ, ἄ-
φλεκτος διαμείνας, πολλὰς πρὸς τῷ εἰς
Χειρὸν πίκην ἐπεσπίασατο. ἐπείτα σφο-
δρότατα αἰκιδεῖς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ πα-
ρατίθων: ~

ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις.

Ωδὴ, ἰ. Πῦρ φλέγον ἐν καμίνῳ.

Τραφός σε ἠδέσθῃ πρὸς γῆν συρόμενον
 Δεῖξον μακάριε, ἐν τῷ κόσμῳ γέγονας
 ὑπὸ Χοιρῶν ἐπαθλήσας, Σ' ἔπειτα ὑμῶν
 τῶν τῶν Πατέρων Θεῶν :

Ε'ν ωπὸρμας σε ὑποίσας πικράν διαίτη-
σιν, ἐβώσας τὸν δόλιον, ἐ'ωπὸρμίας
ἐρρίψας, ὡπὸ τῆς πόδας σε Μάκαρ, δοξά-
ζω· Χειρὸν τοῦ τῶν Πατόρων Θεοῦ·

Δόξα.

Ρισήλιε Θεότης ὁμοβασιλεῖ, ἀρχε
 αἰδῖε, Πάτορ ἐ Πνεῦμα, ἄλογοντος εἰ
 ὁ μόνος, Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν ~

ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ.

11 Φιλκτῷ μυσθεῖς, ὡς ἐμὴν θαύματος,
πῶς ὁ Μήτηρ πέφλυας, ἡ Παρθέ-
νος ἔμειρας. ὀλουνεμὴν μόνη, τεκῆσα ἡ-
μῖν τὸν τῶν Πατέρων Θεόν·

Ω, δὲ, ἡ Γῆ ἐ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Τὸ αἷμά σου μυρωδεῖ, ἄρωτον ὑμῶν
σε Οὐρανός, λογογραφῶμεν δὲ ἡμεῖς,
τὰ ὠραῖα ἀθλάς σου Μάκαρ, καὶ λαμπρῶς
ἐκβοῶμεν. ἰδούεις ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπόβρυ-
χστε, εἰς πάντα: ~

Π Ὅρ' ἐξίφως μὴ ὥπληθεις, γέγονας ὀ-
πλίτης τῆ Χρυσῆ, ἐν παντὶ χιῶ-
μυτικῇ, τὸν Βελίαν σκυλῶσας Μάκαρ, ἐ-
πιγῶς ἀμακράζωμ. ἰδρεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς
ὑπόρου-ψτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας ἰ-

Δόξα.

Εὖν δοξάζω Θεῷ Πατρί, σύμφωνα ὑ-
μῶν Θεῷ Υἱῷ, ἔ Θεῷ Πνεύματι τῶν τῶν,
Φύσιν κράτος πλὴν τῶν προσώπων. εἰς
Θεὸς γὰρ τὰ ῥήματα. ὃν ὑμῶν τῶν ἀληθινῶν ὡς
Κύριον, ἔ ὑπόρου φεῖν εἰς πάντα :

© ΕΡΤΟΚΙΟΥ.

Η Οὐς τὸ θαῦμα ἐκ ἐγχωρεῖ, γλῶσσα δὲ
εἰπεῖν ἔξασπορεῖ, ὅτι κύεις ἄμδ σπο-
ραδ ἢ Παρθένος, ἐ μτ' τόκοι ἀληθῶς Θεο-
μήτορ. ὡ αἰνῆντ' ὑμῶν τὸν Κύριον.

Ο Εἶμος:

Γ Ἡ δὲ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θηλάσσαι ἐ-
πάσαι αἰπυγαί, οἱ κρανοὶ τῶν ἐρα-
μῶν, πῦρ ἐ καῦμα ἐ ψυχὰς ἐ καυσῶν,
ὑοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀλογεῖτε ὑμεῖς τὸν
Κύριον: ~

Ω' ὁ δὲ θ'. Ο' Εἰσμός.

¶ Οὐκ ἄπορον τόκος σε, Θεοτόκε ἄχραν-
τε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὑμῖν οἱς
ἀσχητοῖς μεγαλύνωμεν· ~

Η Μεραυ ἀγλήσεως, λαμπρῶς εορτά-
 ζομένων, τῇ θεῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐν ὑμ-
 νοῖς τοῦ Σωτῆρα μεγαλειούρου·

Κεῖνος ἰσχυροῦς, ἰσχυρὰ ἀνάλυσεως,
Χειρὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὸν Μάρτυρα ὑ-
μῶν τῶν μεγαλειώμεν :-
St.

Χ Αἰροῖς μυριόχαιρε, ἔ κοσμοχαρμόσυ-
με, Μαρία Θεοτόκε. Ὑμνοῖς σε ἀσ-
γῆτοις μεγαλῶμεν. Ο' Εἰρμός.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου Θεοτόκε.
Ἐξάποσειλαριον τῆς ἑορτῆς, Σ τὰ λοι-
πὰ, ἡ ἀπολύσις.

Μὴνὶ τῷ αὐτῷ, κή. Τῇ Ἀγίῃ Μαρτυρᾷ
Εὐτυχῆς τῇ ἐν Μελιτινῇ. Εὐχόρας εἰς
τὸ, Κύριε ἐκέκραξα τῆς εὐχῆς γ. καὶ τῇ
Ἀγίῃ, γ ἡ^{ος} α.

Περὶ Φηδοῦ Μάρτυρες.

Εὐφρων Εὐτυχίᾳ ταῖς σαῖς, μάραις ἡ
λογίωσέ, ἐραποπρίξας τὰς ἀφρονας,
τέλος μακάριον, ἐπὶ πριγμὸν ὕδατος, ὑπε-
δέξω δράκοιτα, ἐν τέτοις ἀποπρίγῳ τὸν
ἄσαρκον. διὸ ἱκέταί, δωρηθῶσι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν, τῷ εἰρηνῷ, ἐπὶ τὸ μέγα ἔλεος·

Q. Now, you said that the defendant was not in the room at the time of the shooting, is that correct?

Κ Ο σμος ωραιότατος δεχθεῖς, ἀδελ-
τῶν ἐν χαρίτι, μετεβιβάσθης ὑψομε-
νος, πρὸς ὑπερκόσμια, Βασιλεῖ ἢ ὅλων,
ἀληθῶς παρίστας, σὺ πάσαις ταῖς Ἀ-
γίαις Δυνάμεσι. μετ' ὧν ἱκέταδε, δωρη-
θῶναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην,
Ὡς τὸ μέγα ἔλεος:

Η ἄρτις ἀξιάγαγε τὰ σὰ, λείψανα
 γυνόμηντοι, περιφανῶς ἀσπαζόμε-
 σα, ἔαρυόμηντοι, χαερνίσματων, πό-
 θωσε γούραϊρομην, ἔπιγει ἐκτερῶς δυσω-
 πόμενσε. ἔμω ἱκέτῳ, δωρηθῆναι ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ εἰρῶνι, ὃ τὸ μέγα
 ἔλεος.

Δόξα, ἡ νῦν, τῆς εὐφροσύνης.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ χαίρουσιν τῆς ἐορτῆς, ὡς καὶ
 Ἀγγλ. Ω δὴ, α. ἡ^{ος} Χ, δ.

Α'νοιξω τὸ στόμα μου.

ΤΑΙΣ ΘΕΑΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙ, ΣΥΝΑΓΕΛΑΖΩΝ
 ΕΥΤΥΧΙΕ, ΕΞ ΘΡΟΝΟΥ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΜΥΩ
 ΠΑΙΣΓΑΜΒΡΟΣ, ΤΗΣ ΤΙΜΩΡΤΑΤΟΣ, ΤΗ
 ΜΗΝΙΩ ΤΗ ΦΩΣΦΟΡΩ, ΕΓΘΕΩΣ ΚΑΤΑΥΓΑ-
 ΣΟΥ ΤΗ ΜΕΣΙΤΕΙΑ ΣΕ: ~

Ὁ Σίως ἐβίωσας, μαθητὰς δὲ ἀκριβέστα-
τα, παρὰ μακαρ Εὐτυχίε, τοῖς Ἀποστό-

λοιπὸ Χρῆσθ, ἕως τελείαν, ἀνήχθης ἡλικίαν, ἀθλήσας λαμπρότατα ἀξιοθαύμαστα.

Υ ΠΑΛΘΩ τὸ σταδίον, τῆς μαρτυρίας γηθό-
 μῃος, ἐξ θαύρατον πρόξερρον ζῶνς ἐπόθη-
 σας, ἐξ ἀπέπριξας, ἐχθρῶ τὰς μυριάδας,
 θαλάσῃ περιγόμενος μάκαρ Εὐτύχιε·

ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ.

Ἄρκος ὁμοιώματι, ἐπιφανείς ὁ φιλά-
θρωπος, ἐκ σὺ Παμαμώνιτε, κόσμος διέ-
σωσεν, ἀπολλύμενον, ἐκ πλαγίῃ ὑπαχθεύ-
τα. ὁ δὲ σε γοῦραίονες ὁ μακαρίζοντες.

Ω δὲ, γ. Τὰς σὰς ὑμολόγας.

Εἴρωμαι τὸς τοῦ Λόγου ὑπηρετίας, ὄργατα
θεόφρωνι τῷ καλῶν, ἐδέξω ἐν καρδίᾳ σου,
τὸν πόρον τοῦ τοῦ Πνύματος, ἐκ ἀσεβῶς
ἐβλάσῃσας, ἕκατος δύντα ἄσυχνι·

Περὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, παρμμάκαρ
σαφῶς ἀνέφλεχθεις, ὡς ὑλῶν τῶν
δυσέβειαν, κατέφλεξας Εὐτυχίε, καὶ
ἰδρῶς ἐμῆθλησας. ὅθεν πρὸς ἀφῆμ-
μέν σε :

ΑΓίοις τῷ Λόγῳ ὑπηρεταῖς, ψυχῇ
 καρδίᾳ κολληθεῖς, ἀγίως σε διδύνουσαι
 τὸν βίον ἐξοκλύνουσαι, περιφανῶς Εὐτύ-
 χιε, ταῖς τῷ Ἀγίῳ λαμπρότησι·

©EOTOXION

Κὸς μὲ τὸ σκότος Θεοτόκε, φωτὶ τῷ
ἐν σοὶ ὡς ἀγαθὴ, ἐκδυσσωπῶ δια-
λυσον, ὧ μεταφοῖαι φρόποις με, βελτιωθῆ-
μαι πρέσβυ, ὅπως ἐν πίσει δοξάζω σε.
Ὁ Ἐἷμός. Τὴν σὴν ὑμνολόγη Θεοτόκε.

Καθίστα, ⁷⁰⁸ ηὐ, δ.

Ταχύ προκαταλαβε.

Κ Αλῶς τῶν ἀγῶνάς, τελέσας Μάρ-
τυς σοφὲ, βραβεῖα τὰ θαύματα
ἐκ τοῦ ἡρώων Θεῶ, ἐδέξω Εὐτύχιε. ὅθεν
σε σωελλθοῦντῶ, καὶ χρεός τιμῶμεν, πί-
σει ἡμῶν λειψαῶν, τὴν σορὸν προσκυ-
μῶντῶ, πλοσίως ἡμῖν ἀνὰ πηγάζουσαν
χαρὶν ἐ' ἔλεος: ~

Καὶ μὲν, τῆς ἑορτῆς.

Ω' δὲ, δ. Πρὸ ἀνέχουσιν

W ριμον ὡς βότρω σε τῆς ροιτῆς, ἐμδοξ
ἀμπέλαις ὑπαρχοῖτα, ὑμνολογῶμεν
καταμύξεως ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς Εὐτύχια
οἶμον ἀπεβῶς ἀναβλύζοντα· ~

Εἰς ὅς ὡς ἡλίου ἀπὸ τῆς, Μάρτυς τῆς
ἀγῶνισμα ἁπασαν, τὸ οὐκ ἐμὴν καὶ

ταυγάεις ἀληθῶς, τὸν σκοτασμόν Εὐτύ-
χιε, παύωρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν χαρίτι·

Θεοτοκίον.

Ω μοι σε προέγραφε τῶν προφητῶν, ἄ-
χραπτε Παρθένε ὁ σύλλογος, ἐν ᾧ
δακτύλῳ, κατεγράφη τῆ Πατρὸς, ὁ Λό-
γος θεομύμφατε, βίβλῳ τῆς ζωῆς κατα-
γράφῳ πίστεως·

Ω δὲ, δ. Ἐξέρχεται τὰ σύμπτωτα.

Υ ψώδης πρὸς Κύριον, χυσαῖς Παμ-
μάκαρ ὑπέρυξι, τῆ ἰδρωτάτης μαρτυ-
ρίαι, ὅς πρὸς ἐμθέας μορὰς κατέπαυσας,
δήμοις ἀθλητῶν παμώκλειον, μὴ συνα-
ειδυμένος, θεομάκαρ Εὐτύχιε·

Ε ταυρῷ τῆ ταμύσαντος, ἐδελυσίως ὁ-
σε, χεῖρας μιμησάμενος ἐμφρόνως, χόρ-
σιν ἐδέδης κατακλειόμενος, ὅς παραδιδό-
μενος βυθῷ, ἐ τέλος δεχόμενος, ἐν αὐτῷ
τὸ μακάριον·

Ε τρώδην σου ἐδόξε, πορεῖαί σε ἐν ὕδα-
σιν, ἐν οἷς τελειώμενος ἐμφρόνως, τὸν
ἀλαζόνα παμφρατὶ Τύρανον, Μάρτυς
ἐμπεπληγὸς σοφείας. ὅθεν μακαρίζοιτε,
ἀσεβῶς σε γοαίρομεν·

Θεοτοκίον.

Ε κρέμενος πάθει, ἐ λογισμοῖς Παρά-
μωμε, πρὸς τὰς οἰκτιρμὰς σε κατα-
φύγω, πρὸς τὴν θέρμην σου προσρέχω Δέ-
σπονα, σκέπῳ ὅς βοήθειαν ἡμῶν. μόνη
θεοδόξασε, ζωοποιήσῃ σωθόν με.

Ω δὲ, ε. Τὴν θείαν ταύτην ἐ παντίμου.

Θ αὐμάτων χάρις δεξάμενος, ἰάσαι τῆς
ψυχῶν ἀρρώστια, Μάρτυς Εὐτύ-
χιε, ἐ θόρα πάρας μοσήματα, τῶν προσρέ-
χόντων πίσεις ὑπὸ τὴν σκέπῳ σου.

Ε νθέας πίσεως ἐμπλεως, ὅς χάριτος
γερόμενος ἐδόξε, λόγον σωτηρίου,
σὺν Ἀποστόλοις ἐκήρυξας, τῆς ἀσεβείας
λύων σκοτὸς βαρύτατον.

Θ σίως Λόγον τὸν ἀπαρχόν, κηρύττω
ὡς ἐν θύκῃ ἐβέβλησαι, δέρρει Εὐτί-
χιε, ὅς τῷ βυθῷ παραδίδωσαι, πρὸς σω-
τηρίας ὅρμον κατεπευγόμενος.

Ε μὴ γὰρ μοι Παράμωμε, πρὸς ὅρμον
σωτηρίας ἰδυῖσθαι, τῷ θαλαττάορ-
τι, ἐν τοῖς τῆ βίαι μὴ κύμασι, ἐ τῶν σκαμ-
νάλων ῥῦσαι τῆ πολεμήτορος.

Θ' Εἰρηός. Τὴν θείαν ταύτην.

Τὸ κορυφαῖον τῆς εὐχῆς.

Μὴν τῆς αὐτῆς, κ. Τῆς Ἀγίας Γερομαρ-
τύρος Εὐτυχῆς, Ἐπισκόπου Μελητι-
νῆς,

ὅς ἀτυχῶς σὺ ἀτύχῃσας φισμάκαρ.

ὅς εἰς τετάχως, Εὐτυχῇ κληρονομίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἀγίας Μαρτύρος
Ἐλικομίδος.

Ἐλικομίδος τμηθεῖσα τὴν καρὰν ξίφει,

ὅς ὑχ' ἐλκῶνα, ἀλλ' ἐδὲν φυβίῳ ἔχει.

Τῇ τῇ ὁσὶ Γορδιανῶς ὁ Φιλίππου

τῶν Βασιλέων, ἐκ Πόλεως Βυτα-

λίας. συχεθεῖσα δὲ, ὅς πρὸς τὸν Πυ-

ρίμιον Δῆκα Κορίνθου ἀχθεῖσα, ὅς τοῖς

εἰδώλοις θεῖσαι μὴ παιδεῖσα, ἀλλὰ τὸν

Χριστὸν ἀληθῆ ὅντα Θεὸν κηρύξασα,

πρῶτον μὲν δεσμεῖται τὰς πόδας ἐν ζυ-

γῶ βοῶν ὅς τωρρίζεται. εἶτα λυθεῖ-

τος μολίβδου ὅς ἀσφάλτη καὶ πίστεως ἐν

αὐτοῖς βληθεῖσα, ἀβλαβὴς ὅς ἐρρέχεται,

ὅς ἔτι ξηράται τὴν κεφαλὴν, ὅς πῦρ

φέρει καθ' ὅλην τὴν σῶματος. ἀπεθεῖ-

σα δὲ, ὅς τῷ Ναῶ τῶν εἰδωλῶν εἰσελ-

θεῖσα, τὸ τῆς Ἀθηνῶν ἑορῶν καὶ τοῦ

Διὸς, ἐ τῷ Ἀσκληπιῷ, δι' ὅλης κατέρ-

ρήξεν εἰς γλῶσσαν. εἶτα τέμνεται τὰς μα-

δάδας, ἐ διαδεξαμένη τὸν Τύρανον, ἔξ-

εἰς τῷ Ἀρδύπαιον, ἀχθεῖσα ἐ πρὸς

αὐτὸν ἡ Μάρτυς, ὅς μὴ παιδεῖσα τοῖς

εἰδώλοις ἀπορῶν ἐμειγμένη, ἐν καμίνῳ

ρίπτεται. τῆς δὲ φλογὸς μὴ ἀφαιμένης

αὐτῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν φρασιῶν ἐβδομή-

κορτα ἄνδρας λυμνημένους, ἐν κραββά-

τῷ πυρὸς ἐμτὶ ἀπλῶνται. ἐπιφανέντων

δὲ τῶν Ἀρχαγγέλων, Μιχαὴλ ἐ Γα-

βριὴλ τὰς ἐκτακείας αὐτῆς ἐν ταῖς βα-

σαφοῖς σάρκας ὑγείωσαν. ἀλλὰ ἐ ἐτι ἀ-

βλαβὴς διαφυλαχθεῖσα, θνητοῖς ἐκδί-

δοται ὡς ἑδερὸς αὐτῆς ἀφαιμένης, ἐκ τῶν

ὑπηρετῶντων δὲ μάλλον δι' αὐτῶν ἀμα-

ρεθέρτων ἀνδρῶν, κ. τὴν διὰ ξίφους ἀπο-

φασιν δέχεται. ἐ ἔτι ἐν Οὐρανῶν γε-

φνηφόρος ἀνέρχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίου Πα-

τρὸς ἡμῶν ὁμολογητῆς, Γεωργίου τῆς Εὐ-

χαίτης.

ὅς τὸς ὁ μακάριος, ἐκ μνήμης Γεωργίου ὁ

ἡλὸς τὰς φρόνους μιμημένος, ἐν σκλαφά-

γωγία τὸν βίον ἑαυτῆς ρυθμίσας, τὰς πολέμους τῶν δαιμόνων ἐνίκησεν ἀνδρικώτατα, ταῖς τῶν δαιμόνων ῥοαῖς, τὴν ψυχὴν προκαθάρθεις, ἐπαμύνοιοις χάσεσι τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος. Ὁ ἱκμάδας προχέων δακρύων, ποταμὸς ἔζηραμε τῶν αἰρέσεων, τῇ Χειρὶ τὸ ὁμοίωμα προσκυνῶν ὡς σεβάσιμον, τῇ δὲ ἀσεβῶν τὰ βελάματα καταφειλάμενος ἡνέκασεν, ἔξοχας πικρὰς Σφυλακὰς καρτὸρως ὑπομέρας, Σμόμων προΐσάμενος, Σπαρρικῶν παραδόσεων, νόμων βασιλικῶν κατέπτυσεν. ὁ δὲ Σαδλῆσας καρτὸρως, τὸν ἴσον ἐαυτὸς τοῖς Ἀγίοις ἀγῶνα, ὁμοίως Σαυτὸς ἐφάπορ ἦρατο, ῥοσφύων σώματα ἐψυχὰς θοραπάων, ὡς τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἐκ Θεοῦ δεξάμενος.

Ωδὴ, ζ. Οὐκ ἐλαφράσαμ τῇ κτίσει.

Ταθνηρὰν ἐπιδεικνύμενος τὴν ἐφρασην, Μάρτυς Εὐτυχίε, τὰς τῶν ἑλλώων σαφὲς, ἀνδρείως κατήχωνας μέλπειν ἐν Πράματι, ὑποδύμνῃτε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, Ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Οὐς τῇ Λόγῃ μαθητὰς καταμυῖντάς σε, ὥρων Εὐτυχίε, τὰ ὑπὲρ ἐμμοιῶν, τὸ ἔσθ' ὑπέκλινας ἐἰσάσεων, ἀπαπνηγάζεις ῥάματα, τοῖς πιστῶς σοι προσῖδιν.

Εἰδρον ζῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σε Εὐτυχίε, ὑποδεξάμενος, τῇ Πράματι ἀληθῶς, πλαγίως ἀπεξήραμας θολῶδῃ ῥάματα, Σῖσάσεων, ἀπαπνηγάζεις ῥάματα, τοῖς πιστῶς σοι προσῖδιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὸς κόλποις τῇ Πατρὶς ἀποδιδόντες, Τὸς καθήμενος, ἐν κόλποις σε τῆς ἀγνῆς, ὡς βρέφος καδέζεται, ἐπ' ἀπακλήσει ἡμῶν. ὦ κραυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, Ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ωδὴ, η. Παῖδας ἀγαγείς.

Ὁ λαὸς κτ' σε καιρολογῶντ' ὅν, οἱ πλάροι θεομακαρίστε ἡχυνθῆσαν, ῥόμβος σοι προσάπτουτ' ὅν, ἁμωμορ φυλάξαστι, τὴν σὺν ψυχῇ ἐμέλπορτι, Μάρτυς Εὐτυχίε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ὄργα.

Ὁ Νῆς σε φωτὶ λελαμπρυσμένος, Εὐτυχίε ἐδόξε τῇ Πράματι, πλαγίως ἀμαυρώσεως, ἐμειρεν ἀμέτοχος, ταῖς πρὸς Θεὸν ἐφάμενος, ἀπαύσις ῥάσει, τὸν

Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, ἐν ὑπόφυσιν, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῇ τῆς τὰ πάλαι διεσῶτα, Παρθένε θεοχαίρωτε τῷ τόκῳ σε. ὁ δὲ ὡς αἰτίαν σε, πάντων μακαρίζομεν, τῶν ἀγαθῶν κραυγάζοντες, ψυχῆς ἀδύτητι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας ἀγαγείς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ωδὴ, θ. Ἀπας γηγενής.

Δε ἡ σεπτὴ παμύγυις σήμερον, τῇ ἀθλοφόρῃ Χειρὶ. πάντες ἐν συνδράμῳ, ἀσεβοφρόνως τέτε τὰ θαύματα, ἐἰερά παλαίσματα ἀνὰ φημῆσαι πιστῶς, δι' ὧν ὦφθῃ, Ἀγγελος ἐπίγειος, ἀληθῶς ἐκράνιος ἀνδρωπος.

Ὁ ὡς προσφορὰν, Παμμάκαρ παρέδωκας τὴν σὺν ψυχῇ τῷ Θεῷ, μέσων τῶν ὑδάτων μετ', τὸ θεῖον τέλος ὑποδεχόμενος, πρὸς τῆς ρυφῆς χειμαρρῶν δὲ, κατασκλινόμενος, ἐμεδέξει, καλλίστα θεόμενος, ἐφωτὸς αἰδὶς πληρούμενος.

Τῇ τῆς πῖσῳ ὑπάρχεις ἐκαύχημα ἀξιοθαύμασε, τῶν ἀσπαζομένων σε, θεόφρων Μάρτυς τὰ θεῖα λείψαντα, τῶν ἐκτελεσμένων παρτιτε, τὴν θεῖαν μνημῶν σε, ἀθλοφώρων, μεγαἀκροθύνιον, τῶν Ἀγγέλων ἀπάντων συμμίλε.

Ὁ τοῖς λαοῖς, ὑμνεῖσαι σε σήμερον τὰ ἀριτεύματα, ἐτὰ κατορθώματα, Στὲς ἀγῶνας ἐτὰ παλαίσματα. ὦν ταῖς εὐχαῖς σε μέγιστε, Μάρτυς Εὐτυχίε, ἀπὸ πάσης, λυβῶσαι φερωσεως, ἐκείνων βαρβαρῶν ἀλώσεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὸς Ἀγνῆ, ψυχῆς μετὰ ὅμματα παύσον τὸν κλύδωνα, τὸν ἐπιγυμνόμενον, τῆς τῶν δαιμόνων παρενοχλήσεως. ἐἰς ὁδὸν κατευθύον, τῶν θελημάτων Χειρὶ, τῇ ῥόσῳ μετ', Πάμαρτε τὴν ἐφύσιν, ὅπως πῖσει αἰετὰ μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός.

Ἀπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι. Ἐξαποσελάριον τῆς εὐρυφῆς.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ ἀπολυσις.

Μίλι πῶ αὐτῷ, κ.δ. Τῆς Ἀγίας Μαρτυ-
ρας Θεοδοσίας, Εἰς τὴν, Κύριε ἐκέκραξα .
π. προσόμοια, ἡ'χ', π'γ'.

Ω τῆ παραδόξῃ θάύματος .

Γ Ὑλῃ παρθενίας λάμπουσα, Θεοδοσία
σεμνή, ἐ πορφύαν δι' αἵματος, μαρ-
τυρεῖς παύσοφε, βεβαμνὴν λαμπρότατα,
περιδεμένη ἐ ὑπόρκοσμιον, Χειρὲς μυμ-
φῶρα κατασκηνώσασα, Κόρη παμώμω-
με, συγχωρεῖς τάξιόν, ἀγγελικαῖς,
ὅπως ἀκατάλυτον χορείαν ἐμδοξε .

Ομοίον .

Μ Ἀρτὺς παρθένε παμάρφημε, Θεοδο-
σία Χριστὸν, ὀλοκλήρως ποθήσασα,
ἥ βασιλῶν ἡγεύκας, τὰς πληγὰς καρτε-
ρώτατα, αἰκιζομένη διὰ τὸν σὸν ὄρασιν,
ἐ ξεομένη πλάγας ταῖς μάστιξι . ὦ ἥ ἀ-
γῶνισσι, καρτράς ἐμείσεως, δι' ἧς πρὸς
γῆν, ὅπως καταβέβληκας τὸν ὑπόρ-
φον .

Ομοίον .

Κ Ἀλλὰ ψυχῆς τε ἐ σώματος, κεκοσ-
μημένη φαιδρῶς, τῷ Χριστῷ προσε-
μήρεξαι, τὸν τῆς δόξης ἐφέαρον, παρ' αὐ-
τῇ ἀπαρτῆσθαι, Θεοδοσία Μάρτυς παμ-
δοξε, ἐ βασιλείας σαφῶς διαδύμια, ὅπως
πολύτιμον, ἐπαξίως δεδεξαι, σὴ κορυ-
φῇ, μύμφη παμώμωτος, φανείσα παμ-
σοφε .

Δόξα, ἐ μῶ . τῆς ἐορτῆς, ἡ'δ'.

Τροπαιοῖον, ἡ'χ', δ'.

Π Ἡ ἀρετῇ ἐπιμελῶς Μάρτυς ἀσκήσα-
σα, Χριστὸν δοχεῖον γέγονας σεπτὸν τῷ
θεῷ Πνύματι . ὅθεν ἡχίως ἐχθρὸν πο-
λεμῆντα τὸ γένος ἥ βροτῆς, καλῶς ἀθλή-
σασα, ἐ κτείμασα σαφῶς τὸν κοπρώ-
μον, Θεοδοσία πίστεως τῷ ξίφει . ἐ πρὸς
ἡρώων, μετέβης χαίρῃσα, πίσει τοῖς σέ
τιμῶσιν αἰ αἰτεμένη τὸ μέγα ἔλεος .

Καὶ δ' . ἡ τῆς ἐορτῆς .

Εἰς τὸν ὁρθρον, ὁ καμὸν τῆς Ἀγίας .

δ' ἡ ἀκροστιχίς .

Θ εοδοσίας τῆς Μαρτυρος μέλπω κλέος .
Ω δὴ, α' . ἡ'χ', δ' . Θαλασσης τὸ ὄρυθατον .
Θ εός σοι Θεοδοσία γέγονεν, ὁδὸς ἀθλή-
σεως, ὅτῃ Σταυρὸν ἐκίστην ἐλθῶν .

καθελὼν γὰρ τὸν τύραννον, ὥσπερ ἐρ-
θίου παίζεσθαι, ὑπὸ Μαρτύρων ἀπει-
γάσατο .

Ε ἴ τῶς Θεοδοσία πάντιμε, πρὸς γῆν
κατέρραξας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς πλά-
νης καρτῶς, ἐμαθλοῦσα παμάρφημε .
Σ τὸν τῆς μίκτης ἐφέαρον, ὡς μικθῶρος
Μάρτυς εἴληφας .

Ο Πάλαι μεγαλαυχία χερῶν, μῶ
καταβέβληται, σὴ καρτερία Μάρτυς
προβαλὼν . τῷ Σταυρῷ γὰρ τῷ διώκῃ,
ἀπαλῶσα ἡχίως, ἀμείρα τῆς φρου-
τόντρου .

Θεοτοκίον .

Α Ολίως ἡσπατήσας ὄφισμε, εἰλε-
αἰχμάλωτον, τῷ θεωθῶνι πόθον μοι
ἐνθῆς . διὰ σὲ δὲ Παράχρατε, ἀνακληθεῖς
τεθ' ἐωμαι, ἀλλοιῶτως ἀληθέστα .

Ω δὴ, γ' . Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί .

Ο Πόθος ὁ θεῖος, Θεοδοσία σέ πιστῶ
ἔδειξε, μύμφῃ Χριστὸν μάρτυρα, τέτε
τὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασα .

Α ρχὸς τῷ φθοροποιῷ, καταλιπῶσα
ὦ Σεμνή πρόνοια, ζωποιοῦ Πνύμα-
τι, ζῆς Θεοδοσία παμάρφημε .

Ι Ἀράσῃ μὲ τὸν μοῦν, Θεωρήτω σε
σεπτῇ χάριτι, ἐ τῷ ψυχῷ πάθε-
σιν, ἐκνεύρισμα τῷ θόρα πᾶσον .

Θεοτοκίον .

Ν ἐσθῆς ὦ σεμνή, τῷ πεπτωκῇ
μὲ μορφῇ τέξασα, τὸν ἀρχηγὸν Δε-
σποῖνα . τῆς πάντων ἡμῶν ἀσείσεως .

Ο Εἰρμός .

Ε ὑφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία .

Κοιτάκιον τῆς ἐορτῆς .

κα. ἡ'χ', δ' . Ταχὺ προκατάλαβε .

Ε δ' δόσις πέφυκας, εἰκότως Μάρτυς
σοφῇ, ἀθλήσει ἐκλάμπουσα, ἐ παρ-
θενία φαιδρᾷ, ἀκτίσι πυρσῶσα, πάντων
τὰς διαμοίας, ἥ αἰετὶς τιμῶντων, πίσει
Θεοδοσία, ἐ τῷ σὺν φαιδροτάτῃ, τελει-
ων ἐπὶ γῆς ἐορτῇ Θεομακάριζε .

Ω δὴ, δ' . Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί .

Ε σοβνημένος ὁ Τύραννος ταῖς αἰτίαις,
καταπτοῦν τὸ εὐτομον, τῆς σῆς καρτε-
ρίας, ὡς το ὁ δολίος, αὐτῇ δὲ παμάρφημε,
δόξα τῷ Θεῷ ἀμέκρυνγας .

Π Ἡ θεοδοσία ἐ θείᾳ προσήκῃ, προ-
φητικῶς ἐπλάτθας, Μάρτυς αὐλῇ .

φόρε. δόσις γὰρ ἐγὼ Θεῷ, ἡμᾶς κατε-
φράιμσα, πίσι σε ἐ πόθω γεραίρουτας.

Η Γλαῖσμεν Θεόφρων Θεοδοσία, μαρ-
τυρικῶ δὲ αἵματος σε πεφοιτημέ-
νῳ, περιβεβλημένῳ πολλῷ, δραμεῖται ὁ
πίσω σε, πόθω τῆς μυμφίσεσς ἐκραζῶν.

Θεοτοκίον.

Εσσηκωμένον τὸν Λόγον Ἀγνή Παρθέ-
με, Θεοπρεπῶς ἐγεγνήσας, Σ μερίαι
Παρθεῖος. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ
χαίρεσσι Δεσποῖνα, πίσι ἀδίστακτον
κραυγάζομεν.

Ω δὴ, ε. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Η Τρομ ἐκκωδῶν, τὸν Χριστὸν ἀγα-
πήσασαι, μεσίδαν Θεοφρόνως, ἡκ-
λῆσασιν τῶτον, ἐν ἁσμάσι δοξαζέσαι.

Α Γῶμον ζῶν, χροικῆς ἀπαλλάξα-
σα, ἀνδ' αἵματος βραχυτάτη, ἔρα-
μῶν βασιλείᾳ, ἡ Μάρτυς ἐκκληρώσατο.

Εσσην ὡς πηγῇ, τῆς Μαρτύρου τὰ
λείψαμα, ἰάματα τοῖς ροσσι, καὶ
ψυχῶν ἀρρώστιας, τῇ πίσι δόξα πᾶσι.

Ρε δυνάται τὸ σὸν, ὁρμίνευσαι μετ' ἡ-
ριον; Παράμωμε τὸν γὰρ Κτίστην, μὴ
χωρῆμενον πᾶσιν, ἐν μήρᾳ σε ἐχώρησας.

Ω δὴ, ε. Οὐδῶσσι μετ' φωνῆς.

Υ Πόρ σὺ μετ' ἀσπιδὸς τὸν θάνατον εἴλε-
το, Θεοδοσία ἡ Μάρτυς, ἀπειλὰς Τυ-
ραίνων μὴ ὠπονηθεῖσα, τὸ σὸν πάθος, μι-
μεμένη Χριστὸς τὸ ἐκείνου.

Αδίσως τῷ Σταυρῷ σε γυναικὸς ῥω-
μύλναι, τὰς κεφαλὰς τῆς δρακόντων,
ὡσὺρ ἔφης Σωτὴρ καταπατήσῃ, τῷ σὸν
πόθῳ, τερωμεῖται ἐ δέξω ὁρῶντι.

Θεοτοκίον.

Ο Λίω σε, περιεὶ δὴν τελείαν ἐ ἀμωμον,
ἐ τηλαυγέσασιν κρίνον, ἐ κοιλάδῳ
ἀμθος ὡ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ ροντὸς
ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Κοντάκιον. ἦχ. β. Τὰ αὐτῶν ἡμῶν.

Ροῖς πόροις ζῶν, τὴν ἀπομον κεκλή-
ρωσαι, τοῖς αἵμασι δὲ, κοπρώμωμον
ἀπέπριξας, τὸν ἐχθρὸν τὸν βέβηλον τῆς
ἐκκλησίας Χριστὸς Παράφνημε. ἐ σὺ ταῖς
αὐτῶν χαίρεις κρατιαῖς, τὸς ἐκτελουῦντας
τὴν μνήμην σε σκέπῃς.

Τῷ αὐτῷ μὲν, ἦχ. γ. Τῆς Ἀγίας Μαρτύρου
Θεοδοσίας τῆς παρθεῖς τῆς ἐν Καισάρει.

Πρίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ,
Τρέφει δὲ Χριστὸς ἐν σπλάγχνης ὕδωρ.
Εἰκάδι ἡδ' ἐμάτη Θεοδοσίῳ πόμτος ἐμαρ-
ψε.

Α Τῇ ἡ ἰορὰ Σ ἁγία Κόρη, Τυρία λῶ
τὸ γένος. ὀκτωκαίδεκατον δὲ ἄγνσα
τῆς ἡλικίας ἔτος, πέμπτῳ ἔτει τοῦ
καθ' ἡμᾶς διωγμοῦ, ἡθλησεν ἐν Καισα-
ρεία, καὶ δέσμιος ὡμολογῆται Θεοῦ,
μέλλουσα δίκας δίδομαι. ἀρτί γὰρ προ-
καθεζομένη τῇ δικαστῶν, ἡχθῆ Οὐρ-
βαμῶ τῷ Ἀρχοντι. ὁ δὲ θύειν τοῖς
εἰδωλοῖς αὐτῇ προσάττει. ἐπεὶ δὲ οὐκ
ἐπαίδῃ, δερμαὶ κατὰ τῆς πλάτῃ, Σ
κατὰ τῆς μαζῶν ἐπιθείς αὐτῇ βασάνες,
μέχρως ὁρῶν αὐτῶν τε ἡδὴ καὶ τῶν
ἔσω ἀσπλάγχμων, ὁ ἀνὴλεος ἐχώρει,
ἐπιμόμως τὴν παῖδα ὁρῶν τιμωρμέ-
νῳ, Σ σιγῇ τὰς βασάνες δεχομένην.
ἐτι δὲ αὐτῇ ἐμπνέουσαν, ἡρώτα θύειν
παρακελώντων. ἡ δὲ διάρασα τὸ σῶ-
μα, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀτεμίσασα,
ἐπιμειδιῶντι τῷ προσώπῳ, τί δὴ πλα-
μάσαι φησὶν ἀνδρωπε, οὐκ οἶδας ὅτι
τῆς τῆς Θεῆς μαρτυρίας, κοινωρίας τυ-
χεῖν ἡξιώθῃ; ὁ δὲ ἐπεὶ σιωπεῖν ἐαυ-
τὸν γελώμενον ὑπὸ τῆς Κόρης, μείζο-
ν ἢ πρῶτον αἰκίζεται ταῖς βασάνοις.
εἰδ' ὅπως τοῖς θαλαττίοις, ἀκορτίζει
ῥάμμασιν, ἐν οἷς τὸ μακάριον τέλος ἐ-
δέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἀγίας Ὁσιομαρτύρου
Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Κόρας κοῦς τεύραμε Θεοδοσία;

Ὁ φθὴν μέν σοι τῆς ἀμαλθίας κόρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ὁσίου Μαρτύρου Ὁλ-
βίου Ἐπισκόπου Πόλεως Ἀμῆν.

Ο Σὺ λῶ τῇ Βασιλείᾳ Μαξιμῶν, ἐν
ὑπατία Ἀλεξανδρῶν ἐ Μαξίμῳ, ἐ ἡχ-
θῇ τῇ Γυλίσ ἐ Αἰλίου. ὑπὸ τῶν δὲ
ἐρωτῶμενος, καὶ μὴ περὶ δόμῳ θύσαι,
γυμνῆται τῶν ἱματίων, καὶ ὀβελίσκοις
πεφυρακτωμένοις, τὰ ἀσπλάγχμα δια-
πείρεται, Σ κατακαίεται. εἴτα φρενέ-
ται, Σ εἰς δαύτην ἐρώτησιν ἀχθεῖς, Σ
μὴ ὀνδὲς γυμνῆται, Σ τὰς σάρκας ξεεται
σφοδρῶς. πυρὰς τε θῆκαιθείσας μεγίστης,
καὶ εἰς ὕψος ἀρθείσας τῇ πολὺ, ἐν αὐτῇ

ἀκομ-

ἀκορτίζεται, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ πνεῦμα τῷ
Θεῷ παρατίθεται.

Ταῖς αὐτῇ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ω δὴ, ε. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ε Θεοδότοις, κεκοσμημένῳ Μάρτυς
καλλεσι, πίσι σε θεωρουῦντ' ὑμῖν εἰ-
λικρινῶς, τῷ Νυμφίῳ σε κραυγάζομεν.
ἀλλογνημένος εἰ ἐν τῷ μαρ.

Η Ἐτά παρθεῖον, λαμπραδηνόρος εἰς
ἔραριον, Μάρτυς, μὴ παρὰ δα
χαίρῃς τῷ Χριστῷ, εἰσεληλυθας κρα-
υγάζουσα, ἀλλογνημένος εἰ ἐν τῷ μαρ.

Θεοτοκίον.

Ε Πι τῆ θρόνῳ, τῇ ἐπὶ ἡμῶν, ὁ καθ' ἡ-
μέρας, θρόνον ὅσῳ γῆς Παρθεῖς Θεο-
πρεπῇ, ὀρνηκῶς ἐπαρεπαύσατο. ἀλλογ-
νημένον σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις παρὰ μω-
με Δεσποῖνα.

Ω δὴ, ε. Χείρας ἐκπετάσας Δαμνῆλ.

Α Τῆς δεσμῶν τῆς σαρκὸς, Θεοδο-
σία σεμνῇ, ἀνέπτης χαίρῃς, πρὸς
φωτεινὸν μορφὴν θαλάμου, ρυμφικῶς πε-
ριχορδύουσα, ἐ μαρτυρίᾳ φοιτικῶ αἵματι
εἰλβουσα, ἐ βοῶσα, πάντα τὰ ἔργα ὑμ-
νεῖτε τὸν Κύριον.

Η Ἀσάδα ἔραριον οἰκῆν, κατηξιώθης
φαιδρῶς, Θεοδοσία σεμνῇ, διαωμί-
ζουσα ἀκλειᾳ, ὀραμένη παραιοῖδιμε, ἐ
τῆς ἀνδρείας σε καρπὸν ὄντως πλεθίσασα,
ἀλλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύ-
ριον.

Ω Ράθης φθώρῳμος σαφῶς, Θεοδοσία
σεμνῇ. Θεῷ γὰρ δόσις ἡμῶν ἀρίστη δεδο-
ται παύσοφε, δωρεῶν τῆς ὑπὲρ ἐμμοῖαν,
ἀναδιδῶσα ποταμὸς τοῖς πίσι μελπησίμ,
ἀλλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύ-
ριον.

Θεοτοκίον.

Η Τρίως γεγνήσασα Θεῷ, κυρίως πά-
μαρμε Μήτηρ ἐδείχθης Θεῷ, ἐπα-
ληθάνουσα φέρουσα, καταλλήλως τῷ γε-
νήματι, Θεομυῖαν οἱ πίσι ὅθεν δοξαζο-
μεν, Θεοτόκον, σὲ Θεοφρόνως παρὰ μωμε
Δεσποῖνα.

Ο Ἐξέμους.

Χείρας ἐκπετάσας Δαμνῆλ.

Ω δὴ, ε. Λίθος ἀχειρότμητος.

Α Τὸν τὰς σείρας τῆς πταισμάτων, τῆς
ἀσβεβῶς σε ἀνυμνῶν, ταῖς σαῖς.

κεσίαις Θεόφρων, Θεοδοσία Μάρτυς παρὰ
φνημε, Θεῷ τῷ παρτοκράτορι παρταμέ-
νῳ παρσεβάσμε.

Ε Τὰς τῆς προμήτορος πόθῳ, ἐπιτηδείως
ἀνυμνήσω, μύσει πρὸς Θεῷ θεμενῇ,
ἐ γενομένη θείᾳ μεδέξει Θεός. διό σε παμ-
μακάρισε, Θεοδοσία μακαρίζομεν.

Ο Λος γλυκασμός χρηματίζει, ὁ σὸς
Νυμφίος ἀθλοφόρε. ὁλος ψυχικῇ
θυμνῆς, Θεοδοσία Μάρτυς ὑπάρχει Χρι-
στός. ἐπὶ μὴ ἀπολαύσας, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Ε Αρχὴ ἐπιδημήσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας
πάντα Λόγος, ἐμσοὶ κατεσκήνωσε μόνῳ,
ἀγιοτέρῳ πάντων ὀράμτος, Σ Θεοτό-
κον ἐδείξεν, ἐπ' ἀληθείας Μηροπαρθεμε.

Ο Ἐξέμους.

Α ἰδος ἀχειρότμητος ὄρε, ὅς ἀλοξάτῃ
σε Παρθεῖς.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ἐ ἀπόλυσις.

Μὲν τῷ αὐτῷ, ἦχ. γ. Τῆς Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Γεωργίου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκείραξα, ἦ.

προδόμοια, ἦχ. δ.

Ὡς γενομένη ἐν Μαστιγῇ.

Ε Τκρατεῖας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐ-
φραματίσας, ἐ τὰς τέττε φάλαγγας ἔξε-
πόρθησας. διὸ τῆς μίκης ἀπελαβῶν, βρα-
βεῖα μακάριε, παρ' αὐτῆς τῆς κραταιῶς, σὲ
Χριστὸς ἐμχύσαμτος. ὁρ' ἰκέτῃ, ἐκ φθο-
ρᾶς ἐ κινδύνῳ λυφωθῶναι, τὸς ἐν πίσι
ἐκτελεῖντας, τὴν ἀεισέβασον μνήμην σε.

Ομοιον.

Εωρίας τῆς κρείττορος, ἐπιβάς παμμα-
κάρισε, τὰ γεωδὴ ἀπάρτα ἐ ἐπὶ κηρα,
καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρὰ δὲ καὶ
αὐλον, πολιτείαν ὅσῳ γῆς, ἐπεσπῆσας
αἰοῖδιμε, δέξω Πράγματι, ὀδηγέμενος Πά-
τῃρ, μοραζόντων, ὀδηγὸς καμῶν καὶ τύ-
πος, γέγονας πίσι περιδοξος.

Ομοιον.

Ωρ χαρίτων τῆς Πράγματος, ταῖς ἐνθε-
οῖς ἐλλάμψας φαιδρυνθεῖς θεοπράξας
Γεωργίε, φως ἡρ' ἐδείχθης τοῖς πέρασιν,
ὀδυῖας κακώσεων, Σ τὸ σκότος τῶν πα-

θῶν.

Εκκλησίαν, κατήρδυσας πλυσίως, ἔ τ' ἦς
πιστῶν, τὰς καρδίας ἐφώτισας, ἦς ὡσε-
βῶς σε τιμῶντων τὸ ἰδὸν, Σ σεβάσμιον
μνημόσυον ~

Οἱμοιον .

Ω Σ ἀκαταίρετος πύργος, ταῖς προσ-
βολαῖς τοῦ ἐχθροῦ, οὐκ ἐσαλ-
δης ὅλως, τὰς αὐτῶν δὲ καρδίας, σινέ-
σεις Εἰρενία, καὶ τῷ μοχλῷ, ἦς γε-
μαῖων ἀγῶνισαν, ὡς ἀπερίφρονα τεῖ-
χος πάντων αὐτῶν, τὰ φρονήματα κα-
τέαξας ~

Δόξα, ἔ νυν . τῆς εὐρυτίας .

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ καὶ οὐρανὸς τῆς εὐρυτίας,
Σ πᾶ Αὔριον .

Ω δὴ, α. ἡχ' . πῶ . Ἦσαν διδάσκαλοι .

Α Στὴν διαλάμπω θείῳ φωτὶ, τῷ τῆς
ἀληθείας, ἀνεδείχθης μαρτυρικῶς,
πάντας καταναγῶν τὰς ἐν πίστει, εἰλι-
κεμένους Εἰρενία γοῦναιροισιν ~

Α Ἰούλι τῇ μάσει τῇ πρὸς Θεόν, πάντων
ἀλογήσας, ἦς ἐν βίῳ Μάρτυς σοφὲ,
Μαρτύρων ὑπέδυσ τὰς ἀγῶνας, ἔ τ' ἦς
ἐχθρὸν καταράσων ἐρίκησας ~

Ω Ραῖος τὸ εἶδος ἔ τ' ἦς ψυχῶν, ὑπάρ-
χων Εἰρενία, ἐς κρατῶν τῷ Βασι-
λεῖ, τῷ ἐπικρατῶν ἔ τ' ἦς τῆς Μάρτυς, εἰς
τέλος ἐχθρὸς ἐταπείνωσας ~

Θεοτοκίον .

Α Γία Παρθένε Μήτηρ Χειρῶν, Μαρτύ-
ρων ἡ δόξα, ἔ Αὔγελων ἡ χαρμονή,
οὐκ ἔ τ' ἦς δυσώπει τὸν Τύραννον, τῷ οἰκτε-
ρῆσαι Σ σῶσαι τὰς δούλους σε ~

Ω δὴ, γ. Σὺ εἰ τὸ εὐδύνωμα .

Κ Οἶσμος ἐλθνήσας, ἦς ἀδελφῶν
σοφὲ χαίρει, θεολαμπῆς . ὅθεν
οἱ ἐν Κόσμῳ, ὡσεβῶς σε γοῦναιροισιν ~

Α Ἦσαν τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὰς σιγῶνας σε
θλῶντος, Μάρτυς σοφὲ, τῷ σε δυ-
μαίνοντι, ἀχαλῶς ἀνέμελπον ~

Ε Ω μὴ θεὸς Πρώματος, σὺ κρατυ-
μόντος παρσοφῆ, τὸν διωκτῶν,
χαίρων ἐν κακίᾳ, ἐταπείνωσας δρά-
κοντα ~

Θεοτοκίον .

Ε Τόματι Σ γλώττη σε, Θεὸς παράγιον
τεμνῶν, ὁμολογῶ, Παράγμε διομε,
πάσης ῥύσαι κολάσεως ~

Οἱ Εἰρημός .

Σὺ εἰ τὸ εὐδύνωμα .

Ω δὴ, δ. Επεφάνης σήμερον .

Ω Σ ἀσθρὰ μέγιστον, τῇ οἰκονομίᾳ, ὅ
Χειρὸς σε ἔδειξε, φωταγωγῶντα τὰς
πιστῶν, ταῖς ἦς ἀγῶνισαν λαμψέσι, Μάρ-
τυς Εἰρενία, Αὔγελων σινώμιλε ~

Καὶ τῆς εὐρυτίας .

Ω δὴ, ε. Εἰσακήκοα Κύριε .

Ο Ἦσαν τῷ αἵματι σου, τῆς πολυ-
θείας, τὸ πῦρ κατέσβεσας, τοῖς πι-
στοῖς δὲ δρόσος ὥφθησας, ἀθλοφόρε Μάρ-
τυς ἀξίαγαγε ~

Ε Πεισθῆλθῶν ἀπτόντος, τὴν πυρασπασθῆ-
σαν ἐνδοξε κάμιον, ὡς οἱ παῖδες δὲ διέ-
μεναι, θεῖκῃ δυνάμει ἀκαταφλεκτος ~

Ε Ἦς Τριάδος τῇ χάριτι, Μάρτυς δρο-
σιζόμενος μέγας ἀφλεκτος, τῆς φλο-
γὸς μέσον ἰσάμνητος, ἐν τεισὶν ἡμόροις
παμαοῖδιμε ~

Θεοτοκίον .

Υ Πόρυνθε Δέσποινά, τὸν ἐν τοῖς Αὔ-
γιοις ἀπαπαύμενον, ὑπὲρ λόγον ἀπε-
κύνσας . διὰ τὸ τοῦ ἡμῶν σε γοῦναιροισιν ~

Ω δὴ, ε. Ἦσαν τῷ αἵματι σου .

Ε Τυτρεβόμενος σῶμα, Μάρτυς παμαοῖ-
διμε πολλὰς κολάσεις, συμπεριβλῶ
ἐργάσω, ἀπωλείας ἐσάρον ἐν χάριτι .
διὰ τὸ πάντων, ἦς ὡσεβῶς χαίρει
θεία, θοράπαις ψυχῶν τὰ συμπερι-
ματα ~

Π Ἰκροτάτων φαρμάκων, Μάκαρ κα-
ταπόσεις, μέγας ἀπῆμαρτος, εἰς
βεβαίαν πίστην, ἐκκαλῶντος τῶν τῶν
παροχῶν, μετακυλιθῆντα, τῇ σῇ λαμ-
πρᾷ θαυματουργίᾳ, μαρτυρεῖς πρὸς κλέος
ὑπερλαμπροῦ ~

Θεοτοκίον .

Η Οὐρανὸς σε λυχνίαν, πάλαι ὁ Προφή-
της κατέδεν ἐν Πρώματι, κεκτη-
μένῳ Κόρῃ, τὸ λαμπαδίου Χειρὸν τὸν
Κύριον, τὸν φωτὶ ἀρρήτων, πάντας ἡμᾶς
φωταγωγῶντα, τὰς πιστῶν τιμῶντας
Παράμωμε ~

Ω δὴ, ς. Γλαυφί μοι Σωτήρι .

Ο Λόκληρον πρὸς Θεὸν Παμμακάριον ἔχω
τὴν ἐφῆσιν, τὰς πόρῃς ἔ σπαραγμῶν, τῷ
θεῷ σε σώματος, ὡσεβῶς ἀλλὰ παχοντος,

Ἐκαρτέρως χαίρω, τὸς γεδύς προορώ-
μερος.

Περίμας καρτέρως, ἡμάρωσιν τὴν
ὀφείδω, Ἑρμεία Μάρτυς Χειρῶ,
ἐχθρὸν πολυμήχανον, ἐκδίδωρ χάρι-
τι, ἀνδρείας πάσης, ὑποτύπωσης δεικ-
νύμενος.

Τοῦμερος τῷ πυρὶ, τῆς τῆ Χειρῶ ἀ-
γαπήσεως, ὡς δίδως ἀληθῶς, γε-
γνησάμενος μάχαιρα, τραύματα ἄθεα, ὡς
ἐχθρὸς ὀπλίτης, διαλύπτωρ ἐμφανέστα-
τα.

Θεοτοκίον.

Ἠλάεις θεοπρεπῶς, τὸν μύματι παμ-
τας φέφορτα. ἀγκάλαις περικρατεῖς,
παράμωμε Δεσποῖνα, τὸν πάντα κατέ-
χηρτα. διὰ τῆς πίστεως, καταλῆξός σε
δοξάζομεν.

Ο Ἑρμῶς. Ἠλασθέντι μοι Σωτήρ.

Χορτάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μὲν, λα. Τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι
Ἑρμῇ.

ἀσπείρεις σεαυτὸν κουχὸν σὺν αἱμάτων,
Ἑρμεία τμηθεῖς. ὡ βαφῆς ἀνεκπλύτῃς.
Ἑρμείαν ῥιζοκοῖν ἄορ κτεῖν' ἐν πρώτῃ.

Τὸς ὡς ὅτι Ἀρτωρὶν τῆ Βασιλείως
ἐν τῇ Πόλει Κομαῶν, τὸν τρατιωτι-
κὸν μετόρχομος βίον, τὴν ἡλικίαν ἦδη
παραβηκώς, ἐλάνκν' ἔχων τὴν τέχνην
τῷ δρομῷ. διὰ δὲ τὴν εἰς Χειρῶν ὁμολο-
γίαν συλληφθεῖς, ἐς Σεβαστιανῶν τῷ Ἀρ-
χωρτί προσάχθεῖς, πρῶτον μὲν τὰς σα-
γῶνας θλάττεται, ὅθεν ἀφαιρέται τὸ προ-
σώπιν τὸ δέρμα, ἐκ τῆς ὁδούρας ἐκρίζεται.
ἔτα καμίνης ἀναφθείσης, μέσον ἐμβαλλε-
ται, ἐκ ἀβλαβῆς ἐκ τῆς πυρὸς ἔχεται, δη-
λητῶν φαρμάκοις διαφθαλῶναι κελύε-
ται. ἃ καταφαγὼν, ἐκ μέρας ἀβλαβῆς,
ἐν ταῦτα κόρασσαντα, πρὸς τὴν πίστιν
ἐφελκεται. ὅς, τὸν Χειρῶν Θεὸν ὁμολο-
γῶν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. ὁ δὲ
ἁγίος ἐκπᾶται τὰ μεῖρα τῷ σώματι, ὅθεν
ἐκπᾶται τῷ λένθῃ βαλλεται. ἔτα ἐκκα-
τᾶται τῆς ὀφθαλμοῦ, ἐκ ἐν ῥιζὶν ἡμέρας,
κρεμάται κατὰ κεφαλῆς, καὶ ὅτε τὸν
αὐχένα τμηθεῖς πρὸς Κύριον ἔξεδιμη-
σεν.

Ταῖς αὐτῇ ἀγίαις πρεσβείαις.

Ω δὲ, ζ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰνδαλίας.

Εἰς Θεὸν ἀτερίζω, τὸν διωάμενον τῷ-
ζην μοῦς ἀδύπνῃ, ὑπνώεγκας τῆ-
πόμενος, Ἑρμεία τὰς γεγραμῆς, ἀψαμέλ-
πων τῆ σώματος, ὁ ἦ Πατέρων ἡμῶν,
Θεός.

Ἀρτισμῶ ἦ αἱμάτων, τὴν πυρὸν
κατασβέσας τῆς ἀθεότητος, τὴν
φλόγα ὑπεισῆλθας, ἐφλέχθης δὲ ὅ-
λως, ἀψαμέλπων παρόλβιε, ὁ ἦ Πα-
τέρων.

Μ Ακαρίζεις σε πᾶσα, Ἐκκλησία ὁρώ-
σα τὰς ἀρετῆς σου, τὴν χάριν τῶν
θαυμάτων, τῆς μίκτης τὰ βραβεῖα, ἃ πα-
ρέχουσι Κύριος, Ἑρμεία Μάρτυς σοφῇ,
λαμπρῶς ἡγώμισμένῃ.

Θεοτοκίον.

Ῥαυθῆς Παρθεῖ, τὸν ἐν κάλλει ὡ-
ραῖον Χειρῶν καίνασσα, ἡμῶν ὁμοιω-
θεῖτα, καὶ πάντα σωθῆναι, πρὸς
ζωὴν ἀναπλάσσαντα. ὅθεν πιστῶς σε αἰεὶ,
δοξάζομεν ἐν ὑμνοῖς.

Ω δὲ, η. Νικηταὶ τυράννων.

Π Αραμόμων δόγμα, ῥομῶν κρατιωμέ-
μος τῆς ἀληθείας, ἀθλητὰ Ἑρμεία,
χαίρω ἔξεφαύλισας ἐ τοῖς ἀγῶσι, τοῖς
μεγίστοις Μάρκα καρτέρων ἀπελαβῶν,
τὰς ἐν τοῖς ὑψίστοις, ἀκλινώσεως εἰς αἰῶ-
νας.

Ὅτι τοῦμαι πᾶσαν, ἀλγεινῶν ἐπίτα-
σιν προσγηγομένην, ὅθεν μέμωσέβας,
τοῖς μὴ ὄντι ἐκράζον θεοῖς παμμάκαρ. ἔ-
μα μόμον σέβω, Ἰησοῦ τὸν Κύριον, τὸν
ὅτι Πορτὶ Πιλάτε τραυθέρτα.

Τεῖσαι προείλω, ὡς ἀρρίστη ἀμωμον
Μάρτυς Ἑρμεία, ὑπὲρ τῆς τυθείας,
δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον ἐκ τῆς θυσίας, τὰς
βεβήλας πάσας, ὅθεν τῆς γῆς ἑξάρωντος.
ὅθεν ἐν αἰρέσει, ἀξίως σε ὑμνῶμεν.

Θεοτοκίον.

Ω Φθῆς πλατυτέρα, ὑμῶν χωρήσα-
σα Θεὸν ἐν μύρῃ. ὅθεν αἰεὶ δυσωπεί,
τῆς ἐμωχωρήσεως με μὴ ἀμαρτίας, ῥυσα-
σαι Παρθεῖ. ὅπως πλατυρόμενος, ἔρ-
γοις ἀσεβείας, πιστῶς σε μακαρίζω.

Ο Ἑρμῶς.

Μ Ικνηταὶ Τυράννη, ἐφλογὸς τῆς χα-
ριτός γεγομέτες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου.

σφοδρα ἀντεχόμενοι παῖδάς ἐβόων, ἀλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, ἔϋπε-
ρυψατε, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Ω δὲ θ. Ἐξέστη Ἐπὶ τὸ τοῦ Οὐρανοῦ.

Τ Δεῖν κατ' ἐξουσίαν ἀπολυθεῖς, τῆς σα-
ρκὸς Ἀδελφοῦρε παρὰ φημε, τὰ ἀγαθὰ,
ἀπὸρ' προητοίμασέ σοι Θεός, καὶ τοῖς σὺ
σοὶ ἀδύνασαι, ἔ καταβάλῃς τὸν παρηρόν.
μεθ' ὧν ἡμᾶς σὺ δυνῶναι, τὸν Κύριον δυσώ-
τει, Μάρτυς Ἐρμεῖα ἀξιάγαγε:

Ραῖον σὺ τὸ εἶδος ἔ πρό τῆς σῆς, ἐπα-
θλίστως οἱ ὠρεῖστές, ὡφθῇ σοφὴ,
μὲ τῆς ἀγῶνας τῆς θανμας, ἀγγελικῇ
λαμπρότητι, κατηγλαῖσμεῖον πόριφαιμῶς.
διὰ ἔ πρός ὠραίης, ἀνέδραμῶν ρυμφῶρας,
ρίνης στεφανοῖς καλλινομῆμος:

Τρατείας ἀλογίσης τῆς Ἐπὶ γῆς, Βασιλεῖ
ἐραμίῳ ἐσρατάσαι, Μάρτυς σοφὴ, ἔ τῇ
δυνατεῖα τῇ κραταίᾳ, τὰς τῶν δαιμόνων φά-
λαγγας, πάσας ἔξυφαισίας κραταίως, ἔ
ρίνης τῆς στεφανίης, μομίμως ἀμπελέξω,
ὑπὸρ ἡμῶν πρεσβύων πάντοτε:

Μνήμη τῆς ἐπέστη ἡ φωταυγής, τὰς ἡ-
μῶν διαφύας φωτίζουσα, μαρμαρυγαῖς,

τῶν ἀγωνισμάτων σὺ τῶν εὐρησῶν, ἐν τῇ πε-
ρακαλῶμεν σε ἔχωρ παρρησίας τῆς τῇ
Χειρὸν, καί τε ἀπαύτως, τυχῶν ἡμῶν
ἐλέος, ἐν τῇ ἡρῶα τῆς ἐταπείνου.

Θ Ορέσας με τοῦτ' ἐ Θεός ἐκ σῆς, ἐξ-
δαρσίας ἐνδῶν με ἐνδύμα, τὸν τοῦ
ρᾶ, μῶμη γυμνωσῶν. θείας εὐχῆς, θεο-
γεμῆτορ Δέσποινε, ἱερωτέρ τῶν ἀνθρώ-
πων καταφυγὴ, Μάρτυρος στεφανίου, τῶν
κραταίωμα Στεῖχος, ἔ τῶν Ἀγγέλων α-
γαλλίαμα:

Εξέστη Ἐπὶ τὸ τοῦ Οὐρανοῦ, ἔ τῆς γῆς κα-
τεπλάγῃ τὰ πόρτα, ὅτι Θεός, ἐπὶ
τῇ τοῖς ἀνθρώποις σωρατικῶς, ἔ ἡ γὰρ
σὺ γέγομεν, ἀρυχωροῦσα τῶν ἐραμῶν. δι-
σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων ἔ ἀνθρώπων, τα-
ξιαρχίαι μεγαλύνουσι:

Εξαποσταλόμενος τῆς ἐορτῆς.
Εἰς τὸν ἡ. τῶν αἰώνων, ἡ. προσομοῖ, τῇ
ἐορτῆς. Δόξα, Σ μῶ. τῆς ἐορτῆς, τῇ
παύσει τῆς ἐορτῆς, ἐκταμῇ, Σ ἡ μῶ.
ἔ ἀπολύσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Συνοδῖται τρεῖς καταλύσαντες εἰς πανδοχεῖον, καὶ δειπνῆσαι μέλλουσιν
λας, ὥστε τὸν δεύτερον διδόναι τὸ διπλάσιον τοῦ α', καὶ τὸν γ'. τὸ δὲ
συνδειπνῆσαι τούτους, ζητήσαντος τῶ πανδοχέως ὀβολὸς 49: ζητεῖται
κατέβαλεν ὀβολὸς;

Εἰς λύσιν ταυτὶ τῷ Προβλήματος κείσθω τὸν α'. ὁδὴν ὀβολὸν ἐν λ
καὶ τὸν γ'. τέσσαρας, ἐξ ὧν συναπτομένων γενήσεται ὁ ἐπτά. Καὶ ἐπ
ληφθῆτω ἀντὶ τῷ α'. ὅρου ὁ 7: χαρακτήρ. ἀντὶ δὲ τῷ β'. ὁ 49: ἀρι
τὴν ὑπόθεσιν παρ' ἑκάστου ὀφειλόμενον. Τριπλῆς δὲ Μεθόδου
τῶν Τριῶν γενομένης, εὐρεθήσεται τὸν μὲν α'. δεδομέναι τῷ
πανδοχεῖ ὀβολὸς 7: τὸν δὲ δεύτερον 14: καὶ τὸν γ': 28: ὥς γάρ
ἔχει τὸ ὅλον πρὸς τὸ ὅλον, οὕτως ἔχει πάντα καὶ τὸ μέρος πρὸς
τὸ μέρος ἑκάστου.

ὁδὸς

Δ.

Α' ἄνθρωπός τις νόσφ' δεινῇ προσπαλαίων, καὶ φοβούμενος τὸν
θάνατον διέταξε τὴν ἑαυτοῦ ἅπασαν περιουσίαν, κατὰ τὴν ἰ
δίαν προαίρεσιν, ἀργυρίων ἔσαν 630. Ἐγκύε δὴ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ οὐ
ἐξ αὐτῆς γεννηθῆ λαβεῖν τὰτο τὸ διπλάσιον τῆς μητρὸς, εἰ δὲ θῆλυ τὸ
τὸ δίδμοιρον. Τῆς ὥρας δὲ τῷ τεκεῖν αὐτὴν πληρωθείσης, καὶ τῶν ὁδῶν
ἐξ αὐτῆς δίδυμα θάτερον μὲν ἄρρεν, θάτερον δὲ θῆλυ, ὅθεν ἀπορεῖται
κἀσφ' τούτων ἀποδοθῆναι, καὶ πόσα τῇ μητρὶ αὐτῶν.

Κείσθω καὶ ἐπὶ ταῦτα, ὥς καὶ ἐπὶ τῷ ἀνωτέρω, τὸ μὲν θῆλυ λα
βεῖν ἐν, τὴν δὲ μητέρα δύο, καὶ τὸ ἄρρεν τέσσαρα. Τῶν δ' ἑ
μοίως εἰς ἓνα συναπτομένων γενήσεται ὁ 7: πολλῶν ἐλλείπων τῷ
630: διὸ ληφθῆτω ὁ 7: ἀντὶ τῷ α'. ὅρου, ὁ δὲ παραστατικός τῆς
τῷ ἀποθανόντος ποσότητος ἀντὶ τοῦ β'. καὶ ἕκαστος τῶν ὑποτι
θεμένων ἀντὶ τῷ γ'. εἰτα γενέσθω τριπλῇ Μέθοδος τῶν Τριῶν,
καὶ εὐρεθήσεται τῷ μὲν θῆλει ἀνήκειν εἰς κληρονομίαν ἀργύρια
90: τῇ δὲ μητρὶ 180: καὶ τῷ ἄρρει 360: Τῶν γὰρ τὸν τρό
πον τὸ τοῦ ἀποθανόντος πληρεται βούλημα. Ἰδὲ γὰρ τὸ μὲν
ἄρρεν διπλάσιον εἴληφε τῆς μητρὸς, αὕτη δὲ τὸ διπλάσιον τῷ θῆλει.

Τ' πόδειγμα ἐπὶ τῆς Πλαγίας.

Τέσσαρες αὐθις συνέμποροι μετὰ ποσότητος ἀργυρίων 1200: ἐκέρθη
ἔλαβε ἐξ αὐτῶν ἀργύρια 90: ὁ δὲ 75, ὁ δὲ 60: καὶ ὁ δ': 25: ζητεῖται

Εἰς εὐρεσιν ἐν τούτῳ γενέσθω τετραπλῇ Μέθοδος τῶν Τριῶν ἔχου
τος ἀριθμὸν δηλ: τὸν 1200: β'. δὲ τὸν τοῦ κέρδους, δηλ: τὸν 250: καὶ
ποσότητος. Ἐπεὶ δὲ ἡ ἀναλογία εἰς πλάγια. διδομένη γὰρ
δ'. ὅρου ζητεῖται ὁ γ'. πολλαπλασιασθήτω ὁ α'. ἐφ' ἑκάστου μέρος
τῷ κέρδει χαρὶς, καὶ ὁ γενόμενος μερισθῆτω ἐπὶ τὸν β'. καὶ
τὸ πηλίκον ἔσαι ὁ ζητεῖμενος τῆς ἑκάστου ποσότητος ἀριθμὸς.
Ὁ λόγος ἐκ τῶν προειρημένων ἐπὶ τῆς πλαγίας τῶν Τριῶν
σαφής.

Δυνατὸν δὲ καὶ ταύτην τὴν Μέθοδον τῇ τῶν ὁρῶν μετεθέ
σει ἀνορθῶσαι. εἰ γὰρ ἐνταῦθα ὁ τοῦ κέρδους ἀριθμὸς τὴν
α'. χάραν λάβῃ τῶν ὁρῶν, οἱ δὲ τῆς ἐκ τῷ κέρδει ἑκάστου ποσότητος
ποσότητος τὴν γ'. ὁρθῇ δὴ πούθεν καὶ εὐτακτος ἔσαι ἡ ἀναλογία. εἰρησ
διήρηται εἰς μέρη τέσσαρα τὰ α' β' γ' δ': τὰ διακότια πρὸς τοῖς χιλίοις
ρη: Τῆς μὲν ἐν ἀπλῆς ὁρθῆς τε καὶ πλαγίας Μεθόδου τῆς Εἰταρῆς
ἐξ ἀμφοῖν οἶόν τε γενέσθαι καὶ μικτόν τινα. Κείσθω καὶ ὑπὲρ αὐτῶν
ρομένων Προβλημάτων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας